

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 249
2 februari 1970

Productie - apparaat in 1969 onder zware druk

Uit de oudejaarsrede van de voorzitter der directie op 29 december 1969

Een overzicht over het Gispen-jaar 1969 kan logisch aansluiten bij de goede voornemens die ons een jaar geleden bezielde. Wij stelden toen dat 1969 een uitdaging betekende aan het technisch vernuft, de verkoopinspanning en de menselijke verhoudingen in ons bedrijf. Laat ons thans nagaan in hoeverre wij er in geslaagd zijn de ons zelf toegeworpen handschoenen op te rapen.

De verkopen namen toe met liefst 37%, hetgeen praktisch gedurende het gehele jaar heeft betekend, dat er zware druk werd uitgeoefend op het produktie-apparaat.

Ziekte

Een handicap hierbij is het hoge ziektecijfer geweest, dat over het gehele jaar genomen tot een gemiddelde van 10% bij de handarbeiders leidde. Uiteraard is de langdurige griep-periode in de eerste maanden van 1969 hierop van grote invloed geweest, doch een vergelijking van de gemiddelde ziekte-percentages over de laatste tien jaren, geeft als resultaat een toename van 40%. Een toename die bovendien geleidelijk is gegroeid van 7,2% in 1959 tot de genoemde 10% in 1969, hetgeen er op neerkomt dat men in 1969 gemiddeld ruim 25 werkdagen absent is geweest wegens ziekte.

Iedereen zal moeten beamen dat een dergelijke toename, over zulk een langdurige periode gemeten, niet aan toevallige omstandigheden kan worden geweten. Van ongezonde of slechter geworden omstandigheden waaronder de arbeid wordt verricht, is geen sprake, zodat helaas slechts de conclusie blijft van een minder gezonde mentaliteit.

De overweging dat dit verschijnsel landelijk is, mag ons daarbij niet weerhouden met kracht te zoeken naar middelen ter verbetering.

Verkoop

Terug naar de verkoopcijfers, die zulk een verheugende toename registreerden, met name in de sector plaat.

De verkoop van de woningmeubelen blijft stagneren, doch met het doorwerken van een reorganisatie zijn de verwachtingen voor 1970 beter.

Ook de orderontvangst uit het buitenland was goed; in totaal bedroeg de export-toename 50%, een verheugend resultaat. Te bedenken valt echter dat de sterk gestegen export-omzet wel bijdraagt tot een betere kostendekking, doch nauwelijks tot een beter rendement, hetgeen weer samenhangt met de sterk gestegen kosten in Frankrijk en de regeringsmoeilijkheden in dit land t.a.v. het prijsniveau en de credietmogelijkheden. Wij blijven echter met vele andere Nederlandse bedrijven geloven in het belang van deze koopkrachtige markt, al dient het principe van 'de kost gaat voor de baat uit' niet tot in eeuwigheid op een zelfde markt te worden toegepast en al dient men geen export 'terwille van de export' te bedrijven.

De éénwording van de Europese markt, straks uitgebouwd met Engeland, Scandinavische landen en wellicht ook Zwitserland en Oostenrijk, komt langzaam, maar toch stap voor stap tot stand.

In Nederland nemen de importen uit andere landen in onze branche sterk toe. Er blijft geen andere keus dan met kracht te blijven streven naar de vergroting van het aandeel in de E.E.G.-markt, waarin binnen afzienbare tijd — en misschien wel spoediger dan men denkt — de 'economische grenzen' zullen zijn vervallen.

Marketing

Bij de spectaculaire stijging van de verkoopcijfers 1969 past een woord van hulde aan al diegenen die hieraan meewerkten. Dealers, vertegenwoordigers, staf, kantoorplanning, verkoopbevorderaars, toon-

kamerleiding, kortom allen die zowel 'thuis' als 'buiten' de verkoopbelangen behartigen hebben gezamenlijk een opmerkelijk goed resultaat behaald. Daaraan doet de in onze branche gunstig gebleven conjunctuur niets af, hoewel het ons enigszins dwars zit, dat het bereikte verkoopcijfer ver uitgaat boven het door ons zelf geplande budget. Met andere woorden: dat onze kennis van de markt nog niet dusdanig was, dat deze stijgende vraag werd voorzien. Te vaak wordt nog het onderzoek naar toekomstige verkoopmogelijkheden afgedaan met 'koffiedik kijken', te vaak worden omzetprognoses rechtlijnig geëxtrapoleerd uit historische ontwikkeling. Gispen zal in de toekomst méér en intensiever moeten werken aan de 'verkoop volgens plan', indien men dan eens een andere omschrijving van het mode-woord 'marketing' wil.

Planning voor het bereiken van een marktaandeel, planning voor distributiemethoden, kennis van de concurrentie, kennis omtrent de soort gebruikers, kennis omtrent de motivering van de consumenten, planning van kosten en opbrengst per artikelgroep en dienovereenkomstige aanpassing van het assortiment.

Dat betekent meer specialisering, dat betekent meer investering in mankracht voor marketing, dat betekent de eigen sterkte op de markt uitbuiten en de eigen zwakte verbeteren. Eerst dan is Gispen behoorlijk uitgerust om de komende bikkelharte concurrentiestrijd op de Europese markt met succes te doorstaan.

Productie

De druk die de stijgende verkopen in toenemende mate op het produktie-apparaat uitoefende, leidde er toe dat de fabriek thans op maximale capaciteit draait. Daarbij is vaak overgewerkt, zelfs gedurende enige tijd op zaterdag aan de afkantpersen.

Terwijl menigeen zich alvast een consumptie verschaft...

... liep de gezellig-rommelige zaal van 'Kabisa' vol

De omzetsijging was boven het budget, dat viel niettemin enigszins tegen.

Ongunstige factoren waren het reeds genoemde hoge ziektecijfer, onregelmatige en vaak schoksgewijze toegenomen leveringen van leveranciers — de Hoogovens gingen over tot 'rantsoenering'! —, en onderbreking van onderhanden werk voor spoedorders.

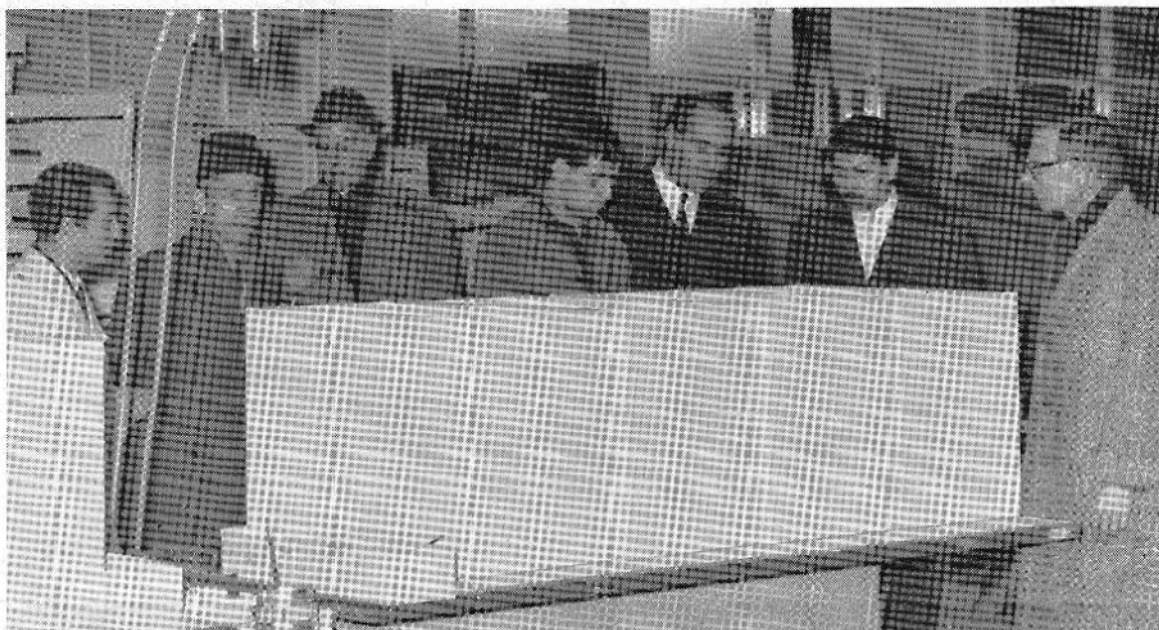
Dit alles heeft uiteraard de produktiviteit niet bevorderd en hoewel de juiste cijfers nog niet bekend zijn, moet worden aangenomen dat de efficiency in het afgelopen jaar niet sterk is toegenomen. Hierbij kan nog een ongunstige factor een rol hebben gespeeld: het hoge percentage personeelsverloop in 1969.

Personeel

Begin 1969 waren er 436 werknemers in dienst tegen 471 op 8 december. Deze toename van 35 werknemers werd echter bereikt doordat naast 117 nieuwelingen 82 anderen vertrokken.

Hoewel deze cijfers ongeveer overeenkomen met het landelijk gemiddelde in de metaalindustrie, baart het niettemin zorgen. Nieuwe werkkrachten, of dit nu hoofd- of handarbeiders zijn, hebben gewoonlijk tijd nodig om zich in te werken en zich aan te passen aan een nieuwe omgeving. Dit betekent dus vrijwel altijd produktiviteitsverlies voor het bedrijf als geheel, een feit waarmee men wel eens onvoldoende rekening houdt, indien men de 'mobiliteit van de arbeid' propageert. Wij blijven van mening dat onder de huidige omstandigheden het langere dienstverband de voorkeur verdient en wij menen daarom dat het de moeite waard is jubilea te gedenken.

Naast 9 12½ jarigen vierden de heren: J. C. Collé, J. P. van Zomeren en J. Vermeulen hun 25-jarig jubileum.

Bezoek van Mr. E. Kohen, gevolmachtigd minister bij de Marokkaanse Ambassade te Brussel.

valt de vernieuwing aan de Parallelweg en de verbouwing van het hoofdkantoor aan de Stationssingel. Beide verbeteringen — hoewel niet begroot —, voorzien in een duidelijke behoefte, niet het minst voor vergaderingen en ontvangsten. De Gispens Tafeltennisclub werd min of meer het slachtoffer, doch vond een waardig nieuw tehuis in de Culemborgse sporthal.

Tenslotte werd in 1969 een aanvang gemaakt met de bouw van 2400 m² fabrieksruimte aan fabriek I V, welke hoofdzakelijk bestemd is voor montage en expositie en die omstreeks april 1970 voltooid zal zijn.

Resultaat

Het financiële resultaat over 1969, hoewel nog niet in details becijferd, zal dat van 1968 enigszins overtreffen, hetgeen tot tevredenheid mag stemmen. Indien wij er in kunnen slagen enkele ongunstige factoren zoals ziekte en verloop in omvang terug te dringen, mogen bij een nog niet eerder bereikt niveau van de order-portefeuille de perspectieven voor 1970 gunstig worden genoemd.

Ondernemingsraad

De O.R. kwam buiten de 10 periodieke vergaderingen nogal eens in extra vergadering bijeen, welke hoofdzakelijk gewijd waren aan een personeels-advertentie met daarin vermelde lonen en het nieuwe winstdelingssysteem.

In de normale vergaderingen kwamen behalve de winstdelingsregeling, de beoordelingen, het bedrijvenwerk en de kinderbijslag voor de Marokkaanse medewerkers aan de orde.

Op 18 februari was de O.R. van Staalmeubel in Culemborg te gast.

In dezelfde maand ontvingen wij een delegatie van Marokkaanse autoriteiten, waaronder de gevolmachtigde Minister bij de Marokkaanse 'Benelux'-Ambassade in Brussel. Er was contact met de landgenoten in ons bedrijf, 'Casa Maroc' werd bezocht en 's avonds als gast bij een maaltijd, heeft Uw voorzitter Zijne Excellentie nogmaals dringend gewezen op het kinderbijslag probleem, dat niet door Nederlandse maar door Marokkaanse instanties kan worden opgelost.

De samenstelling van de O.R. werd na de verkiezingen van 21 mei nogal ingrijpend gewijzigd. Secretaresse werd mej. Smits, die onmiddellijk veel werk te verzetten kreeg bij de voorbereiding en notulering van extra vergaderingen, zowel officiële als officieuze, in verband met een nieuw winstdelingssysteem.

Tevens werd overgegaan tot een nieuwe vorm van verslaggeving aan het gehele

personeel per brief over het in de O.R. behandelde.

Het verslag in 'De Fabrieksfluit' kwam daarmee te vervallen.

De indruk bestaat, dat men deze — nogal kostbare — wijze van verslaggeving als een verbetering ziet. Het zou echter voor de O.R. wenselijk zijn hierover meer zekerheid te bezitten.

Winstdelingssysteem

De besprekingen over het nieuwe winstdelingssysteem, dat voor de Nederlandse werkmaatschappijen van de Lips & Gispens-groep op eenzelfde principe gebaseerd was, werden door de Raad van Bestuur alleereerst met de districtbestuurders gevoerd. Enige moeilijkheden dreigden te ontstaan, toen de gekozen leden van de Gispens O.R. zich nadrukkelijk keerden tegen het nieuwe ontwerp, omdat men van mening was dat het nieuwe systeem voor het Gispens-personeel een achteruitgang betekende. Een conflict tussen gekozen leden en voorzitter kon gelukkig worden voorkomen, doch een impasse in de situatie bleef bestaan.

Een in deze dagen aangekondigde en per 1 januari 1970 in werking tredende wijziging in de Wet op de Vennootschapsbelasting, maakte het aan de Raad van Bestuur echter mogelijk een nieuw systeem te ontwerpen, waarbij de resultaten van Lips-Dordrecht, Gispens-Culemborg en Staalmeubel-Roden worden samengesteld, waarna aan alle Nederlandse werknemers een zelfde percentage van een deel van de gezamenlijke winst (indien aanwezig) wordt uitgekeerd.

Het grote voordeel van dit systeem is de omstandigheid dat men nu niet slechts deelt in elkanders lasten, doch tevens profiteert van elkanders winsten. Met de toegenomen onderlinge toelieferingen en het voornemen tot een sterkere integratie in de organisatie van de L. en G.-groep, vormt deze basis van het nieuwe winstdelingssysteem een logisch geheel.

Het siert de gekozen leden van de verschillende Ondernemingsraden, dat men onmiddellijk begrip heeft gehad voor deze gewijzigde benaderingswijze en voor de grotere zekerheid, die een dergelijk geïntegreerd winstdelingssysteem moet betekenen.

Ook de verschillen van mening, die nog op enkele punten bestonden, zijn uitvoerig besproken en, naar wij dachten, opgelost in een compromis dat voor alle betrokkenen, Raad van Bestuur, districtbestuurders, directie en O.R. aanvaardbaar was.

Van de zijde van de vakorganisaties is

A. G. van Leur †

D. Hoeven †

G. A. N. Sipkes †

P. Winkel †

Ook in 1969 hadden wij enige verliezen te betreuren. Op 18 april overleed A. G. van Leur van de afd. montage na een 8½-jarig dienstverband; op 21 november P. Winkel van de afd. plaatw. IV na een dienstverband van slechts enkele maanden; en van de reeds gepensioneerden: op 14 augustus G. A. N. Sipkes en op 21 augustus D. Hoeven.

Verbouwingen

De nieuwe laadperrons bij de expeditie werden in gebruik genomen, hetgeen een grote verbetering betekende, terwijl daarnaast aan bouwactiviteiten te vermelden

voor het overleg over de nieuwe regeling één centrale instantie aangewezen. In dit geval de districtbestuurders te Dordrecht, waar immers formeel de houdstermaatschappij Lips en Gispén is gevestigd.

Ook voor de directies der werkmaatschappijen is een centraal college opgetreden, n.l. de Raad van Bestuur van Lips & Gispén. Alleen de drie Ondernemingsraden zijn afzonderlijk benaderd, omdat er geen centraal overlegorgaan uit de O.R. gevormd was. De behoefte daaraan deed zich bij deze besprekingen reeds gevoelen en zulks zal in 1970 ongetwijfeld in versterkte mate het geval zijn, indien de voorgenomen centralisatie van de Nederlandse werkmaatschappijen op gang komt. Dit zal op den duur wel leiden tot een Centrale Ondernemingsraad.

Wellicht zal bij sommigen van U de vraag rijzen wat deze centralisatie of integratie in feite voor ieder van U persoonlijk zal betekenen.

Laat ik dan voorop stellen dat de plannen nog in een stadium van studie verkeren en dat slechts enkele hoofdlijnen zichtbaar zijn geworden.

Dat voor de sector administratie de L & G-computer in toenemende mate een rol gaat spelen, zal U niet verrassen. Reeds thans worden de Gispén-voorraadadministratie en de jaarlijkse herwaardering van voorraden via de computer verzorgd.

Doch voor de overgrote meerderheid van de werknemers zal de aard en de plaats der werkzaamheden ongewijzigd blijven, daar zowel te Dordrecht, Culemborg en Roden fabrieken blijven bestaan, met bijbehorende leiding, toezicht, planning en administratief beheer.

In de sectoren marketing en verkooporganisatie kan men verwachten dat een toenemende centralisatie tot wijziging van de organisatiestructuur zal leiden, zoals dat in de afgelopen jaren reeds gedeeltelijk met de export is geschied.

U kunt er overigens gerust op zijn dat eventuele veranderingen deugdelijk met de betrokkenen zullen worden besproken, alvorens zij een feit zijn.

Ook voor onze taak in de Ondernemingsraad wacht ons een belangrijk jaar. Wijzigingen in werktijden, loonschalen, vakantie en koffiepauze zullen na gedegen overleg tot stand moeten komen.

Dat de huidige O.R. daarbij gekozen heeft voor overleg in de O.R. waar het vroeger veeleer met de vakorganisaties geschiedde, ligt geheel in de lijn van de huidige maatschappelijke ontwikkelingen.

Uw directie is daarvan geenszins een tegenstander.

Wél meent zij van de gekozen O.R.-leden te kunnen verwachten, dat bij toenemend overleg een evenredige stijging voor aanvaarden van verantwoordelijkheid plaats vindt en dat men beseft niet alleen op te treden namens de werknemers, doch ook voor de belangen van het bedrijf zelf.

Ook vraag ik begrip voor het feit, dat allerlei regelingen die wij in ons bedrijf kennen in het sociale vlak, thans achterhaald worden door wettelijke voorzieningen of CAO-overeenkomsten.

Een zekere 'voorsprong' gaat daarbij verloren — hetgeen eigenlijk zou moeten worden toegejuicht uit een oogpunt van algemeen belang.

In materieel opzicht vindt echter onvermijdelijk een zekere gelijkschakeling plaats. Laten wij daarom trachten ons te onderscheiden door goed overleggen en organiseren, opdat ieders capaciteiten op de beste wijze tot hun recht komen.

Dat zulks voor U allen het geval mag zijn in een gelukkig 1970.

PROMpraat

Een rubriekje van de PROMotie-afdeling (verkoopbevordering)

en bedoeld als 'blijvertje'.

Het is weer hoogtij in de drukwerkhoeke. Een opsomming van het programma dat dit jaar van de pers dient te komen zullen wij U besparen.

Maar neemt U rustig aan dat het meer dan genoeg is om een zorgelijk gezicht te trekken. Want goed verzorgd drukwerk (en daar staan we op) is een tijd-vreter bij uitnemendheid. Om U daar een indruk van te geven gunnen wij U deze keer een kijkje achter de schermen bij het maken van foto's voor de nieuwe AZ-catalogus.

Het eerst nodige is een globale opzet van de catalogus: omslag, aantal pagina's, indeling van tekst en illustraties in logisch verband.

Volgende stap is de nauwkeurige bepaling wat moet worden afgebeeld en hoe.

Daarvoor zijn schetsen nodig, perspectiefschetsen, die een indruk geven van hetgeen ons voor ogen staat en waarmee we onze bedoelingen aan de grafisch ontwerper en aan de fotograaf duidelijk kunnen maken. Nu kan ook de maat van de afbeeldingen worden bepaald en kan beslist wat 4-kleurendruk moet worden en wat zwart-wit. Weer een volgende stap: Orders uitschrijven voor de fabriek, met de dringende vraag 'wanneer klaar'? Is een datum genoemd dan is dat een onwrikbaar gegeven. Want daarop wordt een bouwwerk opgetrokken van afspraken: met de fotostudio, fotograaf, transport, monteur, leveranciers van benodigdheden. Als de fatale datum nadert lopen de spanningen hoog op: er vallen hartige woordjes! Veel komt nog op de pootjes terecht maar niet alles. Er moet gepioneerd worden; slopen uit toonkamers, lenen, ombouwen, overlakken. Hoe dan ook, het móet klaar.

Op naar de studio's. We hebben een studio gehuurd in Hilvarenbeek (even buiten Tilburg). Niet naast de deur, maar grote studio's zijn duur en dik bezet. Afstand moeten we dus voor lief nemen, ook al is het inmiddels december met sneeuw, mist, kou en gladheid. Vijf lange dagen ploeteren voor 6 kleurenopnamen plus 6 zwart-wit. De oogst van elke dag gaat onmiddellijk naar de ontwikkelcentrale in Amsterdam. Mocht er iets mis zijn, dan is herstel nog mogelijk. Er gaat iets mis: groenzweem in de dia's!

Overleg met ontwikkel-deskundige, fotograaf, clichémaker. De gevolgen vallen gelukkig nog mee. Het teveel aan groen kan uitgefilterd.

Conclusie: andere ontwikkelcentrale. Resultaat duidelijk beter.

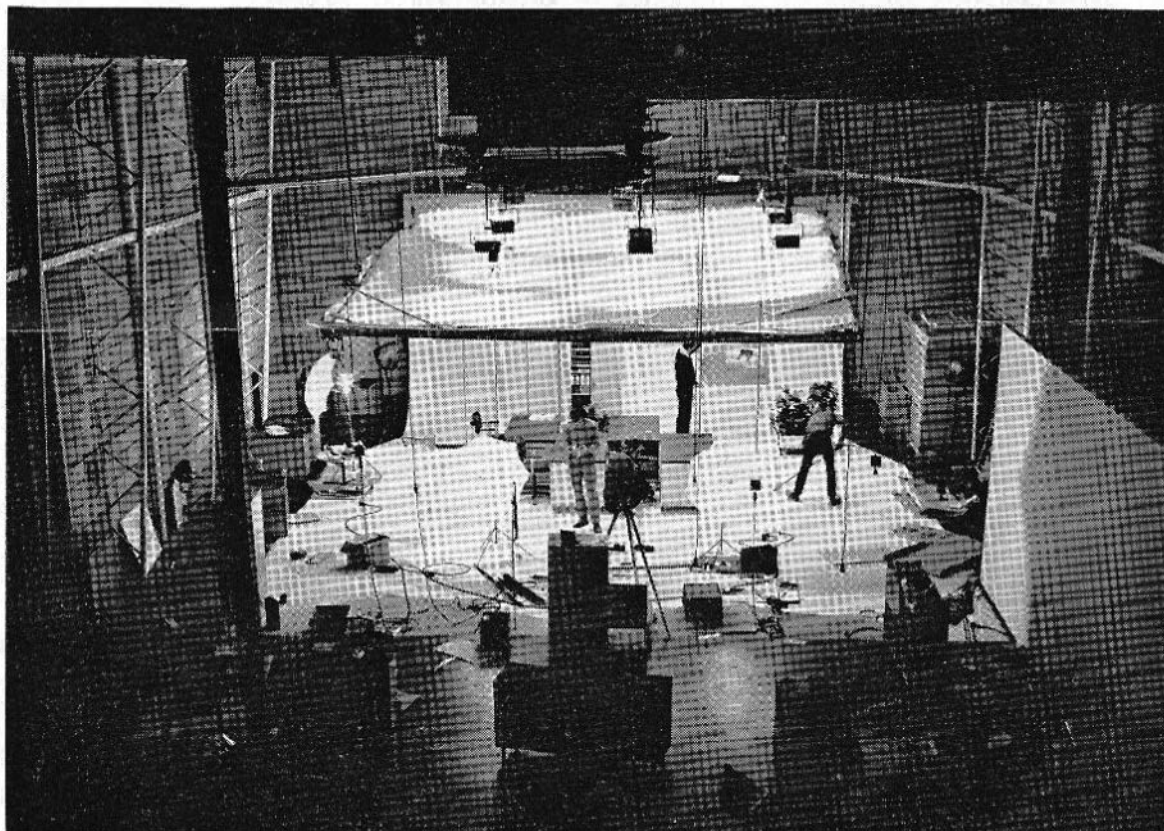
Over de studio's niets dan lof; ruim, uitstekende belichtingsfaciliteiten vlakke vloer. Het werk vlot goed. Natuurlijk is er de incidentele tegenvaller en dat betekent dan wat extra late uurtjes, maar het tijdschema kan worden aangehouden. En aan het eind van de week is alles rond. Een dag om de chaos in de studio te klaren en alles klaar te maken voor transport terug.

Gelukkig zijn we dan beland in de feestdagen en kunnen we uitblazen.

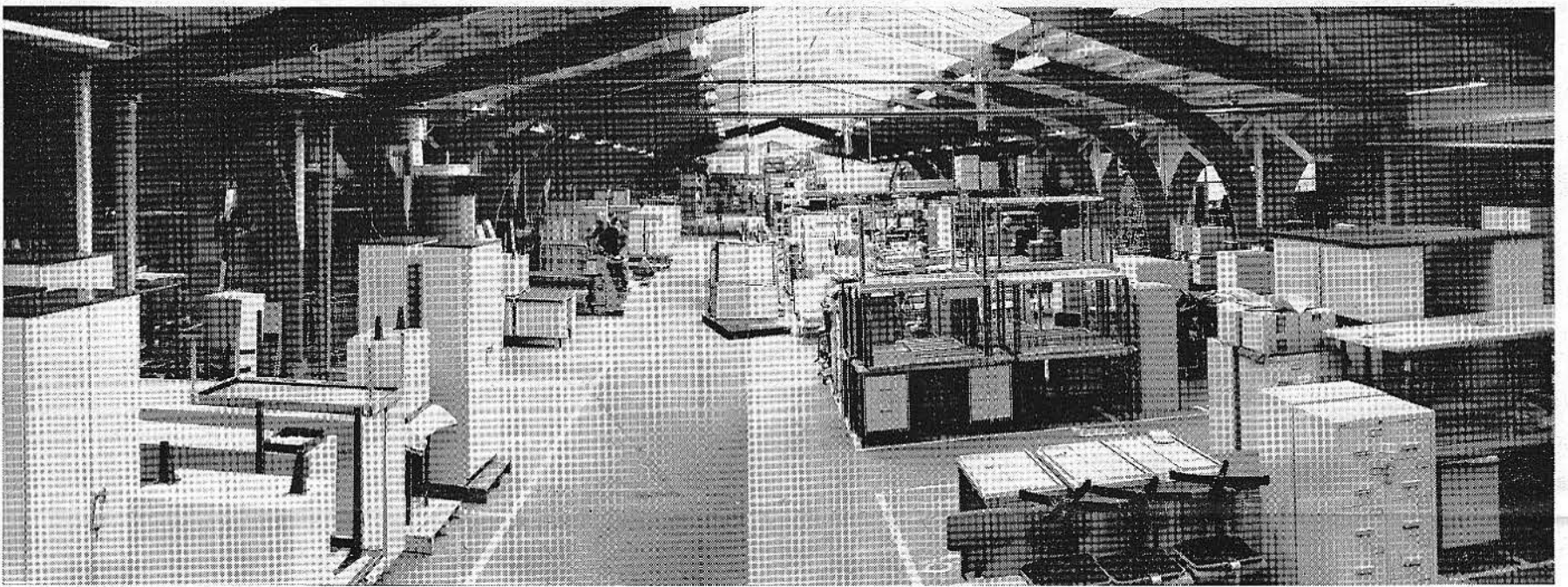
Daarna besprekingen met de clichémaker. Bij elke dia komt een verhaal: Daar schaduw oplichten, hier de achtergrond schonen, kleur grijs zo dicht mogelijk benaderen, correctie zus, correctie zo. Proefdruk, nieuwe correcties. Maar 't wordt goed. De laatste barrière wordt nog genomen: de drukker.

En als U nu de indruk gekregen heeft dat dit toch wel erg veel tijd kost, dan is dat helemaal juist.

En als U ook de indruk heeft gekregen dat wij van 'Prompraat' daaronder gebukt gaan dan kunt U zich troosten. We zijn wel wat gewend.

Actie-opname in de studio

De voormalige hardchroom-afdeling werd als expeditiehal in gebruik genomen...

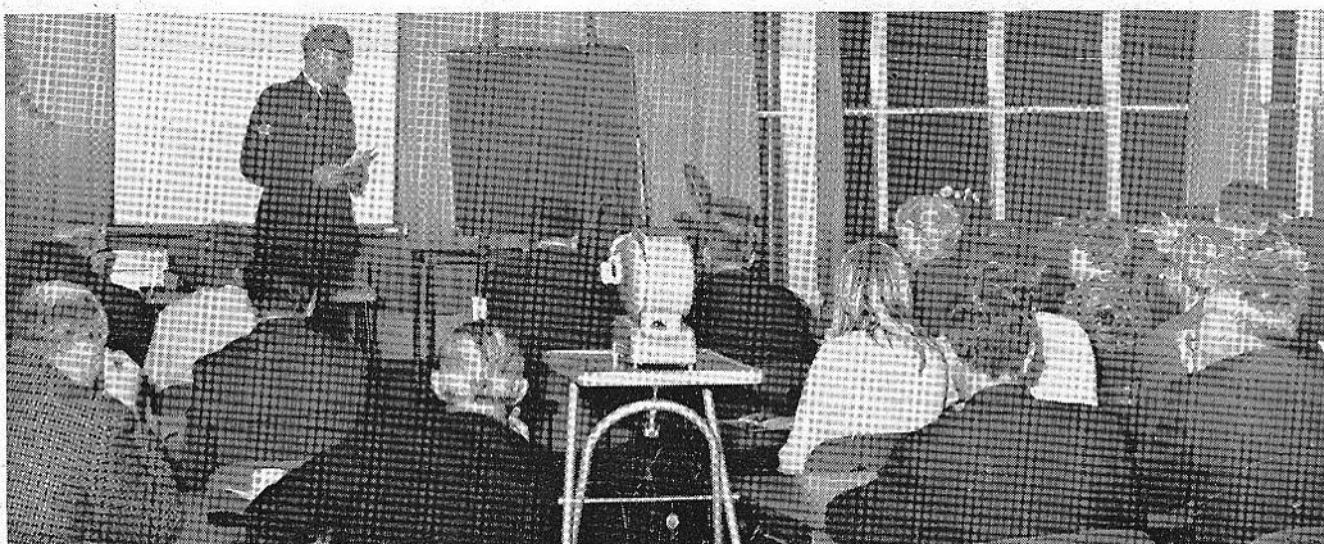
1969-EVEN OMKIJKEN

...en er kwamen de nodige laadperrons bij voor ons groeiend wagenpark.

Het Gispén kinderkamp in Noordwijkerhout — dit jaar aan zonneschijn geen gebrek!

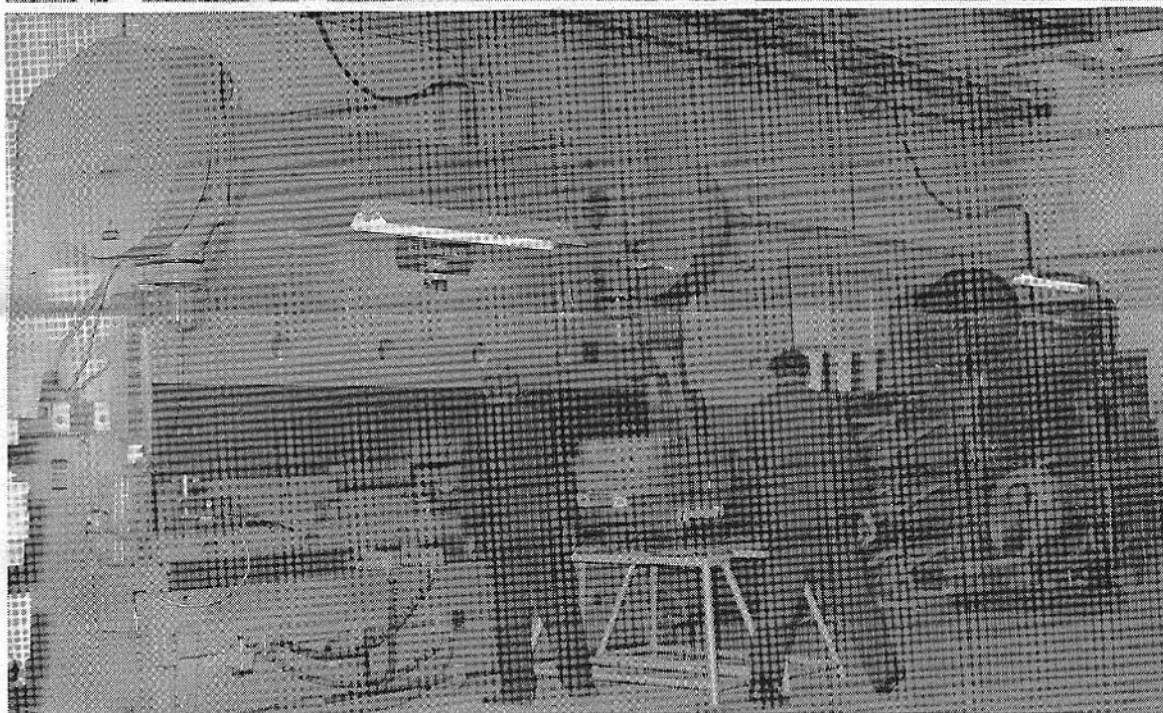
Het Verbond voor Veilig Verkeer organiseerde met medewerking van de plaatselijke politie een verkeerscursus — en alle deelnemers slaagden.

O. Kohn benoemd tot onderdirecteur van Staalmeubel.

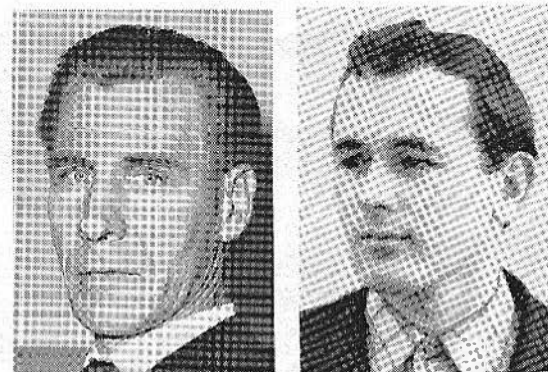

Er was veel animo — 310 inschrijvingen

Afkantpers no. 7 werd in gebruik genomen.

Er werd
een nieuwe
Onderne-
mingsraad
gekozen.

F.F. redactie uitgebreid met Bosch en Van Zanten.

Onze jeugdige medewerkers hielden zich drie dagen op de (water)vlakte.

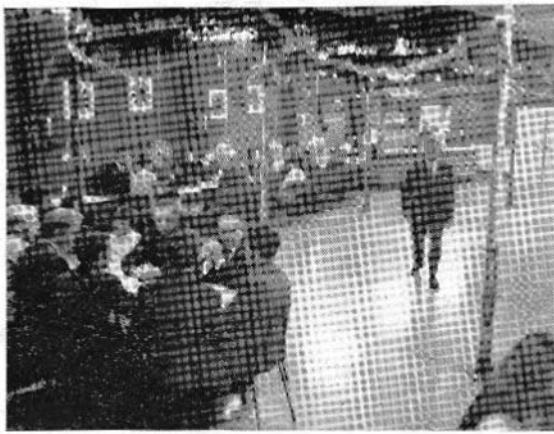
Wereldrecord tafeltennis verbeterd met 1½ uur.

Van Zomeren, Collé en Vermeulen in het zilver.

De kantine 'Achter de Poort' kreeg een nieuw gezicht.

Het Kerstbal

Vrijdag 19 december hield onze personeelsvereniging weer de traditionele feestavond, in de wandeling Kerstbal geheten. Er werd gedanst en gekend en zelfs gezongen. Dank aan de directie, organisatoren en cantline-beheerder voor weer een uitstekend geslaagde avond. Dank aan mevrouw Van (nachte-) Galen, die de avond naar een hoogtepunt zong. Dank tenslotte aan de enkele thuisblijvers: ze hadden er eenvoudig niet meer bijgekund!

EUROPA SCHAKELT OVER OP ATOOMKRACHT

Ergens in Schotland steekt een knutselaar de stekker van zijn elektrische boor in het stopcontact. Signora Maria Mortara in Zuid-Italië doet dat met de stekker van haar espressomachine om deze op temperatuur te brengen. Duizenden kilometers naar het noorden, in het Zweedse plaatsje Farsta, steekt Lars Olson de stekker van zijn elektrische autoverwarming in een stopcontact, zodat zijn motor de volgende ochtend gemakkelijk zal aanslaan. Allemaal doodgewone handelingen dus, met als markante bijkomstigheid, dat al deze stopcontacten elektriciteit leveren uit een nucleaire bron.

Zonder bazuïngeschal zijn wij namelijk het atoomtijdperk binnengetrepen. Sinds 1955 is de hoeveelheid uit kernenergie verkregen elektriciteit 1700 maal zo groot geworden. Vragen die logischerwijze opkomen zijn: Is atoomenergie noodzakelijk, veilig, kostbaar en heeft zij bijzondere voordelen? Laten wij eerst even kijken naar de behoefte aan elektrische energie. Door het steeds stijgende bevolkingscijfer is aan de behoefte aan elektriciteit vrijwel niet meer te voldoen. De behoefte verdubbelt elke tien jaar. Pakistan gebruikt bijvoorbeeld twintig keer zoveel energie als in 1947. Inmiddels is wel duidelijk geworden, dat de wereldvoorraad minerale brandstoffen, zoals kolen, olie en aardgas, bepaald niet onuitputtelijk is. Atoomenergie vormt voor dit vraagstuk de beste oplossing. Groot-Brittannië heeft thans negen kernenergiecentrales, die met de twee in gebruik zijnde proefstations meer atoomenergie produceren dan de rest van de wereld tezamen, aldus het maandblad Het Beste. Dat andere landen spoedig op een dergelijke wijze moeten gaan denken en handelen laat zich gemakkelijk raden.

Geen reserves

Op het vasteland van Europa slinken de minerale brandstofreserves snel. Hoe urgent de situatie is blijkt bijvoorbeeld uit het feit, dat Zweden geen reserves meer heeft. Italië, dat reeds tachtig procent van zijn energie betreft van zijn hydro-elektrische hulpbronnen, moest op kernenergie

overschakelen. Uit Franse kernenergiecentrales vloeit reeds de atoomkracht voor commerciële doeleinden; aan vler nieuwe installaties wordt hard gewerkt. Zelfs in de Verenigde Staten, waar men voor tenminste een honderdtal jaren voldoende voorraden minerale brandstoffen meende te hebben, is men druk bezig om de kernenergieproductie op gang te brengen. Dat is overigens ook wel nodig, aangezien de behoefte aan elektriciteit in Amerika tegen 1980 verdrievoudigd zal zijn.

Voordelen

In de plaats Trawsfynydd in Noord-Wales staat een kernenergiecentrale van het energiebedrijf van de Central Electricity Generating Board. Uit een basishoeveelheid van zeventig ton splijtstof wordt voldoende elektriciteit gewonnen voor een stad van een half miljoen mensen. Het bedrijf produceert geen vlammen, geen rook en geen roet. Het giltstert van de witte verf en is schoon en stil als een ziekenhuis. Een conventionele centrale met een gelijk vermogen zou bijna een miljoen ton kolen per jaar verstoken. Bovendien heeft men voor de aanvoer treinen, vrachtwagens, kolenschuilen enz. nodig, terwijl men bergen vol sintels overhoudt.

Kosten en veiligheid

Hoe staat het met de kosten, die het atoomtijdperk met zich brengt? In 1950 schatte men, dat deze ontstellend hoog zouden worden. De technologische vooruitgang heeft dit pessimisme ontzenuwd. Thans zijn de bouwkosten per kilowattuurcapaciteit 360 gulden voor een conventionele centrale en van een kernenergiecentrale 1.240 gulden, dus meer dan driemaal zoveel. Volgens het eerder genoemde C.E.G.B. is echter tegen 1970 dit laatste cijfer tot 920 gulden gedaald, terwijl dat van de conventionele centrale tot 430 gulden is gestegen. Dit jaar zal dit instituut een tweede kernenergiecentrale in de plaats Dungeness in bedrijf stellen, die elektriciteit voor de prijs van 1,9 cent per kilowattuur kan leveren tegen 2½ cent door een conventionele centrale.

Personalialia

Gehuwd,
16-1-1970 de heer H. Warners met mej. C. Laamers

Pensioen.
26-1-1970 de heer R. Bolt, Paaskamp 18, Roden.

Geboren.
3-12-1969 Elisabeth Karin, dochter van de fam. L. F. Tromp Jr.
10-12-1969 Alberdina Greta, dochter van de fam. Cazemier.
20-1-1970 Agnes Simone Jantlena, dochter van A. v. d. Berg en L. v. d. Berg-Doorten te Roden.

Come on Chaps!*

In verband met de huidige toestand bent u wellicht geïnteresseerd in het volgende:

Bevolking van Nederland	12.500.000
Mensen van 65 en ouder	3.500.000
Blijft over om het werk te doen	9.000.000
Mensen van 18 jaar en jonger	3.700.000
Blijft over om het werk te doen	5.300.000
In rijksdienst	1.300.000
Blijft over om het werk te doen	4.000.000
In militaire dienst	250.000
Blijft over om het werk te doen	3.750.000
Gemeente overheden, studenten	2.750.000
Blijft over om het werk te doen	1.000.000
Mensen in ziekenhuizen, etc.	150.000
Blijft over om het werk te doen	850.000
Werklozen, invaliden, souteneurs	848.000
Blijft over om het werk te doen	2.000
In gevangenissen	1.998
Blijft over om het werk te doen	2

Jij en ik zullen daarom veel harder moeten werken. Vooral jij, want ik heb er nou schoon genoeg van om dit luijige land op mijn eentje te runnen.

*) Zet 'm op korel!

Helaas roept het woord atoomenergie bij veel mensen beelden op van paddestoelwolken en massale dood. Men dient echter te beseffen, dat atoombommen en atoomcentrales twee volkomen verschillende zaken zijn. In tegenstelling tot de atoombom bevat een kerncentrale slechts een geringe hoeveelheid splijtstof, terwijl door haar totaal verschillende constructie atoomexplosies onmogelijk zijn. In het in de aanhef van dit artikel genoemde Zweedse plaatsje Farsta leeft men zonder vrees op drie kilometer afstand van een reactor. In de komende tien tot vijftien jaar zal dat op vele honderden plaatsen van onze aardbol het geval zijn.

KERSTREDE VAN DE HEER E. Th. VROOM

De tijd gaat snel

Vandaag zitten wij alweer voor de vijfde keer bij elkaar in deze mooi versierde kantine te Roden. Voor velen van u zal de herinnering aan de kleine fabriek, of aan Velsen, nog vers in het geheugen liggen.

Alhoewel wij in het bedrijfsleven slechts vóóruit mogen kijken, neem ik toch de vrijheid bij dit eerste Lustrum, even terug te blikken naar het moment, dat wij de stap waagden van Velsen naar Roden. En als ik wat cijfers geef, zult u met mij eens zijn dat de toenmalige stap gunstig is geweest voor de ontplooiing van Staalmeubel.

Bedrijfsresultaat

Onze omzet steeg van	1964 tot '69: 105%
Onze export steeg van	1964 tot '69: 81%
Onze inkoop stegen van	1964 tot '69 100%

Als wij ons nu weer bepalen tot 1969, dan zien wij dat wij in het afgelopen jaar net iets boven de geraamde omzet zullen komen en deze zal ca. 10% boven die van 1968 liggen.

In het eerste halfjaar zag het er niet naar uit dat wij in 1969 een enigszins redelijk resultaat zouden behalen.

U weet het, wij hadden een zeer hoog ziektepercentage, maar gelukkig zijn wij er door grote prestatie en veel overwerk in geslaagd ons doel te bereiken.

Helaas zal het mooie winstcijfer van vorig jaar niet gehaald worden, alhoewel wij ook hier hopen, dat het gestelde doel toch nog wordt bereikt.

Maar u begrijpt dames en heren, dat de loonherziening en de compensatie winstdeling, die wij hebben doorgevoerd in het kader van de integratie in onze groep, hun invloed doen gelden op het resultaat.

Aan de andere kant waren wij door de prijsstop van Economische Zaken, niet in staat de gestegen inkoopkosten geheel door te berekenen in het binnenland.

Voorzover wij het nu kunnen overzien kunnen wij toch weer terug zien, mede dankzij uw medewerking, op een bevredigend verlopen jaar 1969.

Ziekte

Over het steeds stijgende ziektepercentage zijn wij zeer bezorgd en met de ondernemingsraad hebben wij al regelmatig besproken op welke wijze wij hier iets aan kunnen doen.

Ik wil bepaald niet zeggen dat dit probleem alleen bij Staalmeubel leeft, zeker niet, het is een algemeen verschijnsel, maar dit ontslaat ons niet van de plicht er iets aan te doen en op de een of andere wijze een oplossing te zoeken.

Natuurlijk rekenen wij daarbij op uw aller medewerking, want het is van belang voor het gehele bedrijfsleven.

Gekscherend heb ik in de o.r. al eens gezegd: Kijk eens hoe vaak het gezin stil ligt omdat uw vrouw ziek is.

Zoals u ziet zijn er ook in een tijd van een hoogconjunctuur nog oorzaken die het onmogelijk maken het maximale rendement te behalen, maar toch geven wij de voorkeur aan deze situatie boven een andere.

Andere resultaten

Er is in 1969 op verschillende sectoren zeer veel bereikt.

Allereerst op het sociale gebied: bijvoorbeeld de integratie op loongebied. Binnen onze groep hebben wij thans dezelfde loonschalen voor dezelfde functies.

Een zeer belangrijk punt voor de toekomst is: het nieuwe winstdelingsreglement dat voor alle werknemers van de Lips & Gispens groep in Nederland gelijk is.

In de O.R. zijn wij gestart met het behandelen van punten zoals in het nieuwe wetsontwerp staat aangegeven.

De besprekingen over het winstdelingsreglement zijn daarvan een voorbeeld, alhoewel de gevolgde procedure bij nader inzien niet geheel juist is geweest. Maar ook wij moeten dit nog leren.

De ideeënbuis heeft dankzij uw medewerking de voorpagina van de Leekster Courant gehaald en wij hopen volgend jaar meer dan 43 inzendingen te krijgen.

Verder valt te vermelden dat het examen tekening-lezen eindigde met 100% geslaagden.

Het organiseren van de cursus 'De mens in het bedrijf', alsmede de lezing 'Industrieel plaatwerken' passen in een beleid zoveel mogelijk aan opleiding en ontwikkeling te doen.

Personalia

Helaas moeten wij dit jaar met droefheid vermelden dat onze president-commissaris de heer Hofmeester is overleden. De heer Hofmeester was een van de commissarissen die reeds lang aan Lips was verbonden en alle besprekingen van fusie enz. heeft meegemaakt.

Wij zijn zeer verheugd dat de heer Harm Slagter weer in ons midden is en wij hopen dat Jannes een voorspoedige revalidatie zal hebben.

Onze personeelsvereniging heeft ook in het afgelopen jaar grote activiteiten ontplooid, maar wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat haar leden beter kunnen versieren en feestvieren dan voetballen of 'vissen op het wad'.

Productie

De productie-afdelingen hebben het afgelopen jaar op topcapaciteit gewerkt. Dankzij nieuwe machines, grotere matrijzen, een meer efficiënte spuitrij, een nieuwe opstelling van de montage met meer lucht gereedschap, zijn wij er in geslaagd de produktie per uur op te voeren. Wij zijn hiermee erg blij want de loonsverhogingen moeten wij kunnen betalen uit de produktiviteitsstijging, willen wij onze concurrentiepositie niet verliezen.

Buitenland

De export van onze artikelen en in het bijzonder van de brandvrije kasten is spectaculair gestegen en de orderbinnenkomst ligt ca. 40% boven die van 1968.

Voor de heer Straater, die ons in 1970 gaat verlaten en die praktisch van het begin af onze export heeft helpen opbouwen, is dit een mooi afscheidscadeau.

Verheugend is ook dat Staalmeubel G.m.b.H. und Co K.G. te Hamburg dit jaar voor het eerst positief aan ons bedrijfsresultaat zal bijdragen. Met enige trots mag u thans zeggen, dat wij een bloeiende dochteronderneming in Duitsland hebben.

De moeilijkheden op de Internationale valuta-markt hebben ons zorgen gegeven in het afgelopen jaar en ofschoon de devaluatie van de Franse franc in 1970 wel merkbaar zal zijn, zijn wij erg blij dat de koers van de Nederlandse gulden ongewijzigd is gebleven en dat onze positie op onze belangrijkste exportmarkt door de revaluatie van de mark wat gemakkelijker is geworden, want ook wij waren gedwongen onze export-prijzen te verhogen.

De grotere omzet naar Duitsland en de wens om direct bij de klanten af te leveren, vraagt meer aandacht van de transport-afdeling en wij zullen een derde, misschien een vierde auto moeten aanschaffen.

De ontwikkeling van nieuwe produkten is eveneens succesvol verlopen door het uitbrengen van ons data-box systeem. Wij verwachten hiervan een goede omzet.

Ook het ontwikkelen van de spulrobot voor de spetterlak kan een zeer positieve bijdrage leveren aan de opvoering van onze produktiviteit, zoals wij dat ook verwachten van de gemechaniseerde produktie van de bakken 3100.

Medewerkers van Staalmeubel, dit waren enige felten van het nu bijna achter ons liggende jaar. Wij zijn met u erg verheugd dat wij een zo positieve opsomming konden geven, in tegenstelling tot vele andere berichten die wij regelmatig in de kranten lezen. Niet alleen geldt dit voor Staalmeubel maar ook onze zustermaatschappij Lips' sloten, Lips' brandkasten en Gispens hebben het goed gedaan. Onze zustermaatschappij Seco n.v. zal waarschijnlijk ook een nieuwe toekomst tegemoet gaan, omdat een grote Nederlandse maatschappij voor 50% in het kapitaal zal gaan deelnemen.

Zullen wij het in 1970 weer goed doen?

Uw directie heeft het volste vertrouwen dat ook 1970 positief zal verlopen.

Onze verkoopbegroting geeft een zeer optimistisch beeld te zien. Maar nog meer houvast heeft u aan het feit dat wij op dit moment praktisch gesproken voor 5 maanden voorzien zijn van opdrachten.

Verdere integratie

Toch zal 1970 niet ongemerkt aan ons voorbij gaan en zullen er grote veranderingen kunnen plaatsvinden. Wij denken hierbij aan de verdere integratie van de Nederlandse werkmaatschappijen.

Wat kan die integratie inhouden?

Wel, ik kan u een aantal voorbeelden noemen, alhoewel niets nog definitief is besproken, laat staan vastgesteld.

1. De computer in Dordrecht zal zijn uitwerking gaan hebben voor onze administratie, zoals op

het ogenblik reeds merkbaar is aan de orderadministratie op ponskaarten in Culemborg.

2. De gezamenlijke winstdeling zal bij de ondernemingsraden de wens doen ontstaan naar een centraal overleg-orgaan. Immers u bent geïnteresseerd in de resultaten van onze zuster-maatschappijen.

3. De meer ingewikkelde verkoop en de wens op langere termijn verkoop-prognoses te maken, zal tot gevolg kunnen hebben een centrale marketing-afdeling in het leven te roepen.

4. De verkoop tussen enerzijds Gispens/Staalmeubel zou verder geïntegreerd kunnen worden met de verkoop van Lips' brandkastenfabriek.

Deze veranderingen zullen voor de overgrote meerderheid van u geen consequenties hebben.

Produkt-ontwikkeling

Op het gebied van de ontwikkeling zullen wij in 1970 weer bijzonder actief moeten zijn. De IBM heeft een nieuw systeem ponskaarten uitgebracht en wij hopen daar weer veel bakjes en kastjes voor te leveren.

Daarnaast hopen wij door een nieuwe overeenkomst met Ingold in de loop van 1970 de compactus-installaties in nieuwe constructies uit te voeren en de omzet in de komende jaren in deze sector flink uit te breiden.

Naast deze twee nieuwe artikel-lijnen zal er worden verder gewerkt aan de mechanisatie en een efficiënter gebruik van de spuitrij, zodat wij in tegenstelling tot enkele jaren geleden, nu voor Gispens zullen gaan spuiten inplaats van Gispens voor ons. Tevens hopen wij dat de kwaliteitsdienst in 1970 een positieve bijdrage zal leveren tot opvoering van onze kwaliteit, omdat de wensen van de markt steeds meer in de richting van betere kwaliteit zullen gaan.

Afgezien van opvoering van de kwaliteit zullen wij eveneens meer aandacht aan uitval moeten besteden.

Uitbreiding van onze fabrieksgebouwen staat voor 1970 niet op het programma, maar zal volgens ons vijf-jaren plan eerst in 1972 gerealiseerd worden en wij zouden dit misschien kunnen combineren met ons 40-jarig bestaan.

Zoals ik u al zei, in de O.R. zullen wij verder gaan op de ingeslagen weg van meer overleg. De ingestelde weekbesprekingen zijn eveneens een belangrijk punt in de noodzakelijke communicatie.

De heer Kaña streeft er naar zoveel mogelijk medewerkers te interesseren bij het bedrijfsgebeuren. Door middel van nog te starten cursussen hopen wij dit overleg nog meer inhoud te kunnen geven. Aan de andere kant zouden wij u willen adviseren de nieuwe c.a.o. grootmetaal eens goed te bestuderen.

Hierin staan niet alleen materiële zaken, maar een groot aantal onderwerpen die in de toekomst de vorm van het samenspel in onze maatschappij zullen bepalen, zoals bijv.: de groeiende invloed van de ondernemingsraad en de opleiding van de jeugdige medewerkers.

Verwachtingen

Ik zou gaarne de hoofdpunten voor 1970 herhalen.

- geen grote zorgen voor de afzet;
- verdere integratie in de Lips & Gispens groep;
- nog meer zorg aan kwaliteit en mechanisering besteden;
- zoveel mogelijk betrekken van de medewerkers bij het bedrijfsgebeuren.

Dames en heren, in het begin keek ik even vijf jaren terug en verder gaf ik u onze vooruitzichten voor 1970.

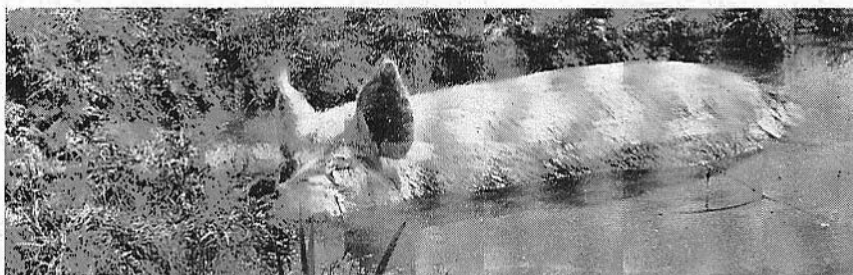
Toevallig las ik in een artikel de verwachting van onze nobelprijswinnaar prof. Tinbergen voor 1979, dus 10 jaar verder. Het leek mij leuk een paar cijfers te geven.

	1969	1979
nationaal inkomen per hoofd	f 7.000,—	f 10.000,—
gemiddelde werkweek	42 3/4 uur	40 uur
produktiviteit	100	145
prijspeil	100	140
aantal auto's	2.300.000	4.500.000
kleuren tv	100.000	2.500.000
computers	1.200	10.000

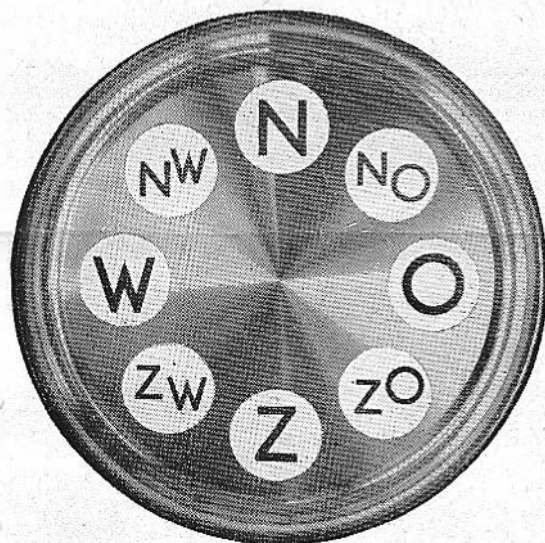
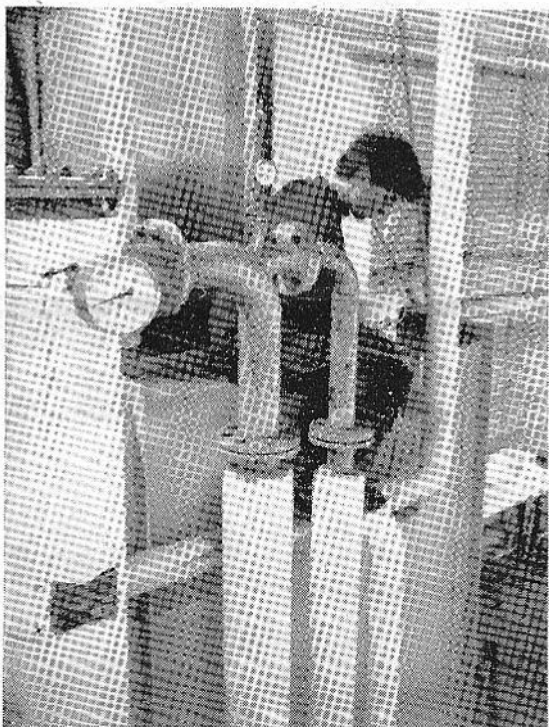
Natuurlijk is ook dit maar een verwachting, maar u ziet: de ontwikkeling (kijkt u even naar de computer) gaat snel!

Wij hebben tot '79 gelukkig nog 9 jaar, maar ook in 1970 zullen wij ons opnieuw moeten inspannen om de ontwikkeling bij te houden. Met dezelfde goede verhoudingen als in 1969 zullen wij er vast in slagen.

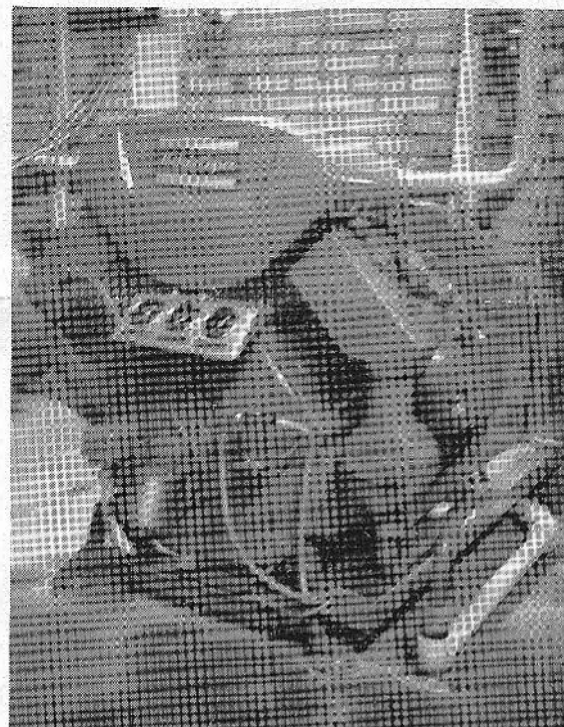
Ik wens u en uw familie prettige feestdagen en een voorspoedig 1970.

1969...
een varkentje
dat ook weer
gewassen werd!
Maar hoe...

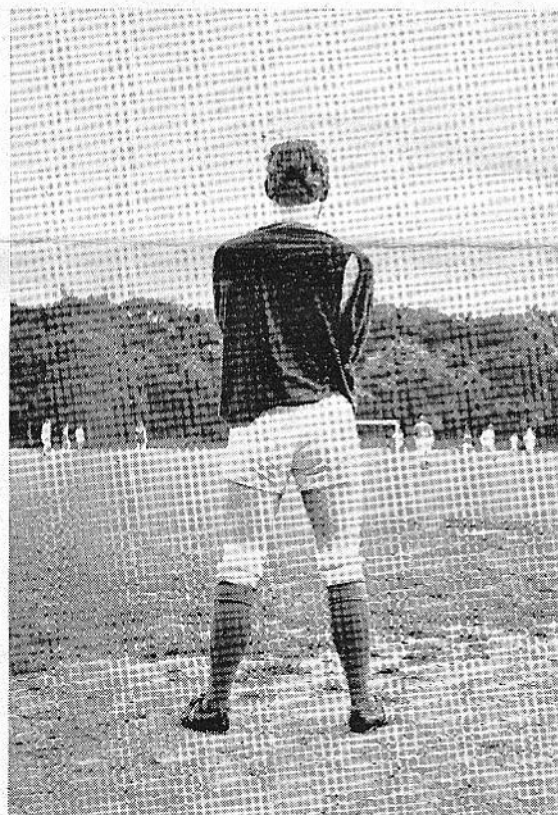

...terwijl de opdrachten uit alle windstreken binnen stroomden, zodat...

Want we zaten alweer spoedig 'omhoog' met personeel (ziekte!)...

...de productie het benauwd kreeg. Er moest 'meer lucht' komen, want...

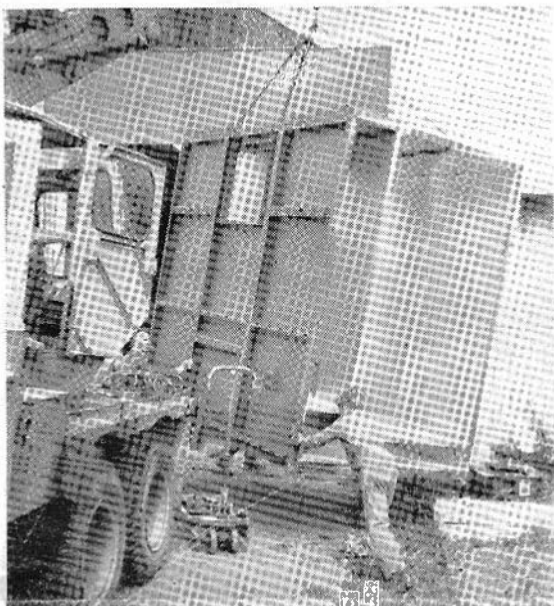
...de klanten raakten in het gedrang!

Soms zagen wij er even geen gat meer in, maar...

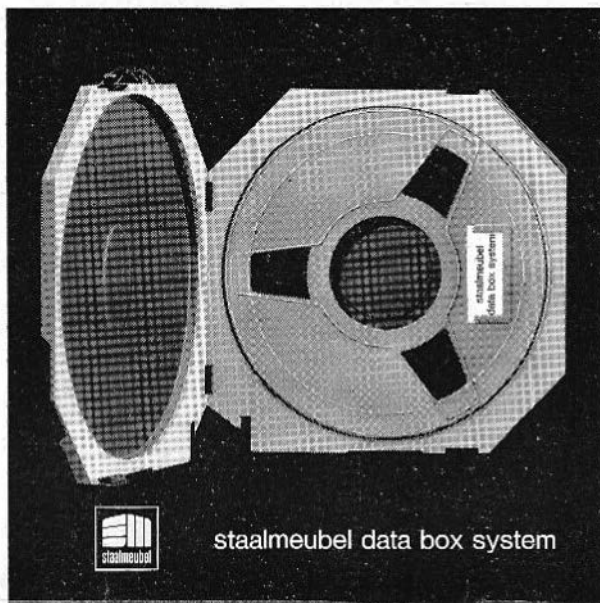

...in het nieuwe directiekantoor stond Staalmeubel wel degelijk op de agenda en...

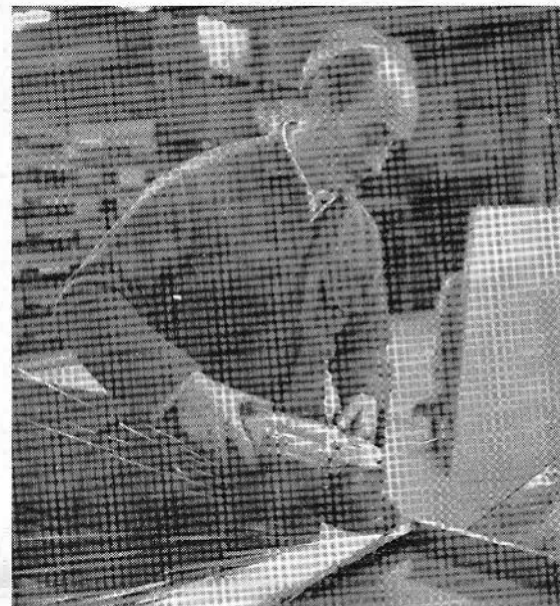
...van 1e één, twee, huppeleup!...

...kwam het zware materieel bij secties door de poort gereden.

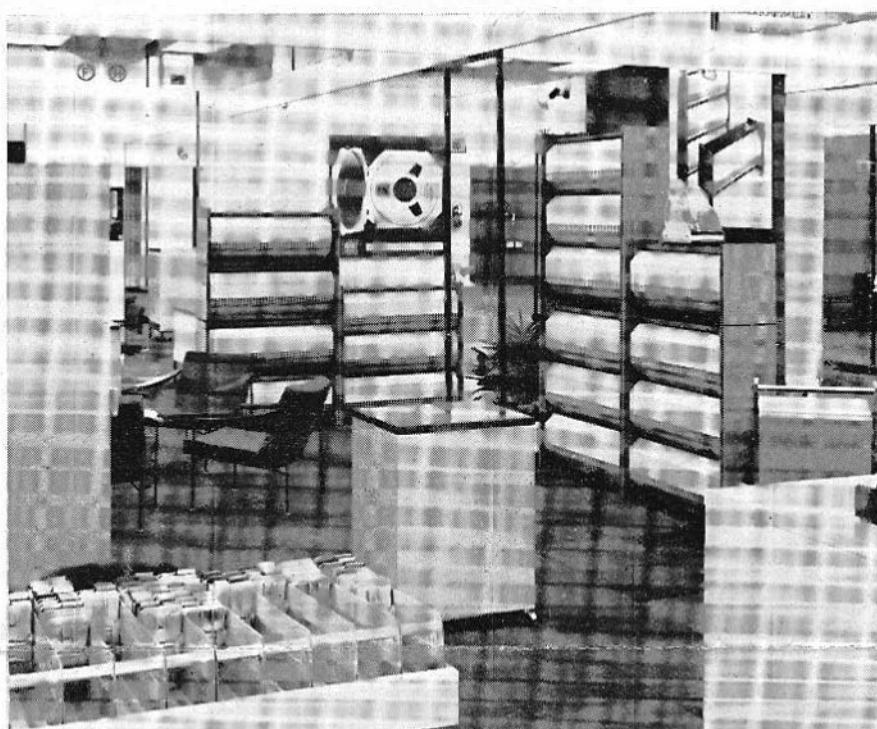
Inmiddels maakte Staalmeubel een geslaagde entree in de box-wereld en...

...steeds geslepen ideeën hielpen bij de opvoering van het stuk 'Produktiviteit'!

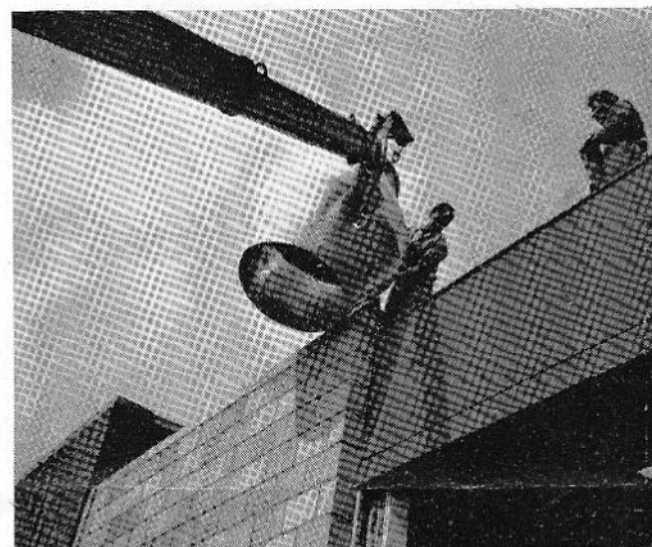
Ook Lips N.V. hielp kránig meel

Tenslotte kwamen onze produkten netjes op hun plaats
De beurs stond data-vol!

Onze ruimtevaartprojecten trokken veel belangstelling en waardering...

Maar de kroon op ons werk was die welverdiende zonnige vakantie!

Het is ook nooit goed!

In verschillende personeelsorganen vonden wij onder bovenstaande titel een opsomming van karaktereigenschappen, die een baas zou moeten hebben, die het dan nóg niet goed doet.

op tijd

Komt hij 's morgens één minuut te laat, dan geeft hij het slechte voorbeeld;
— verschijnt hij wat vroeger, dan komt hij rondneuzen.

populair

Is hij gemoedelijk met zijn medewerkers,

dan wil hij zich populair maken;
— bewaart hij een zekere afstand, dan is hij verwaand.

belangstelling

Betoonst hij belangstelling voor het werk van zijn medewerkers, dan is hij bemoeiziek;
— houdt hij zich afzijdig dan weet hij er niet veel van af.

praten

Roept hij zijn medewerkers geregeld samen, dan is hij een kletskaus;

— doet hij het niet, dan zijn ze lucht voor hem.

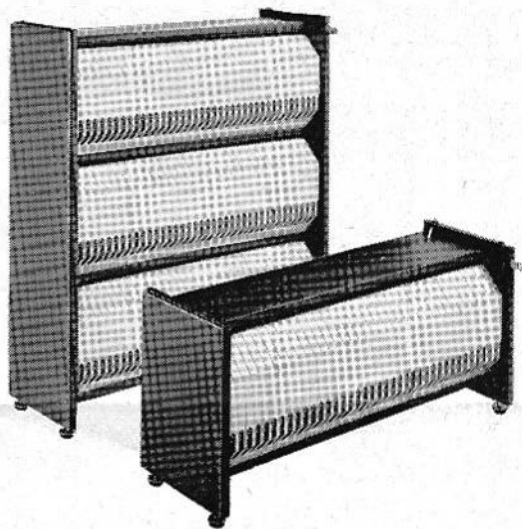
voorschriften

Past hij de voorschriften toe, dan is hij een maniak;
— interpreteert hij ze, dan geeft hij blijk van willekeur.

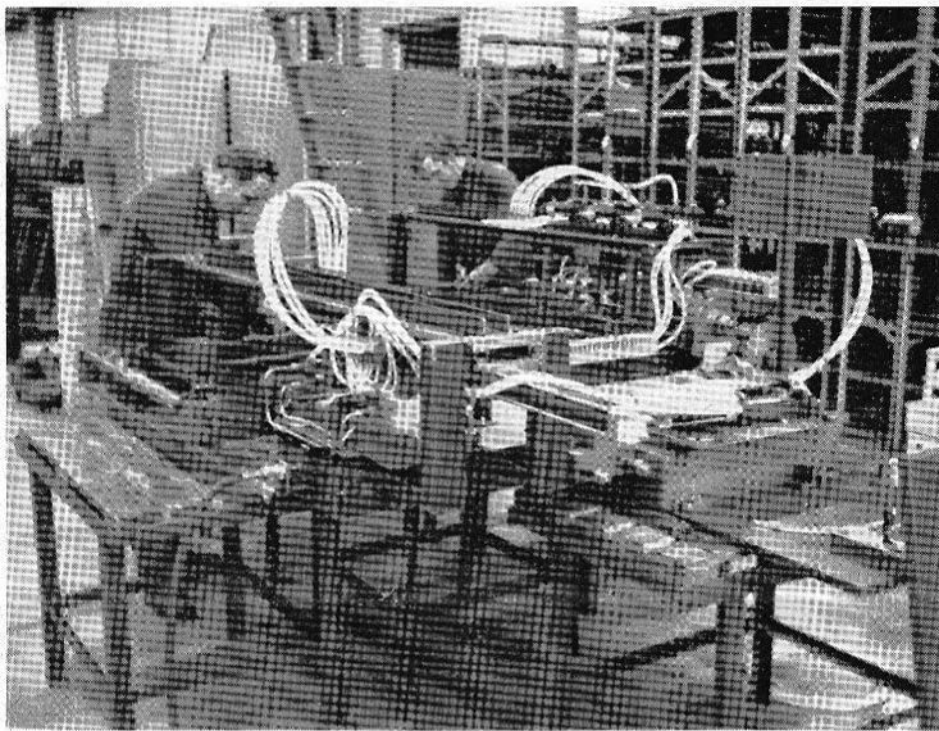
op tijd

Blijft hij wat later, dan is hij een opschepper;
— gaat hij op tijd weg, dan betoonst hij weinig interesse voor zijn werk.

Het is ook nooit goed!

Staalmeubel blijft zich steeds verjongen...

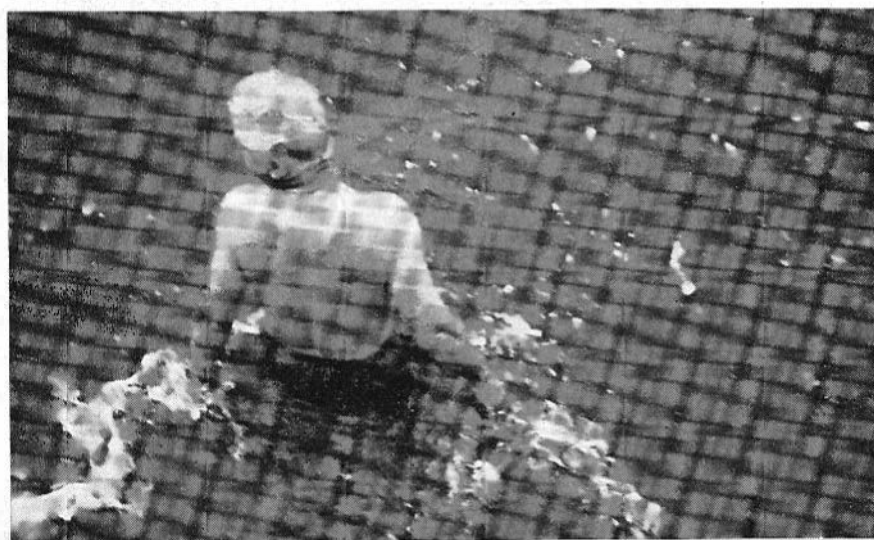
...en met 'zuster Anna' op stapel gaan wij 1970 opgewekt tegemoet.

Zo hielden wij ook in 1969 de lampen brandend: met frisse moed en... overwerk!

En als er komend jaar nog problemen op ons afkomen...

...dan trekken wij onverstoord het jasje erbij uit!

Het is ook nooit goed!

bespreken

Bespreekt hij de uitvoering van zijn werk met anderen, dan schuwt hij zijn verantwoordelijkheid;
— doet hij het niet, dan is hij eigenwijs.

besluiten

Neemt hij snelle besluiten, dan handelt hij roekeloos;
— overweegt hij een besluit, dan heeft hij geen doorzicht.

zorgen

Laat hij blijken dat hij zorgen heeft, dan is

hij humeurig;

— laat hij het niet blijken, dan mist hij ernst.

slagen

Slaagt hij, dan heeft hij geluk gehad;
— lukt het niet helemaal, dan is hij onbekwaam.

ideeën

Heeft hij nieuwe ideeën, dan is hij een fantast;
— eerbiedigt hij de traditie, dan is hij hopeloos verouderd.

opdrachtgeven

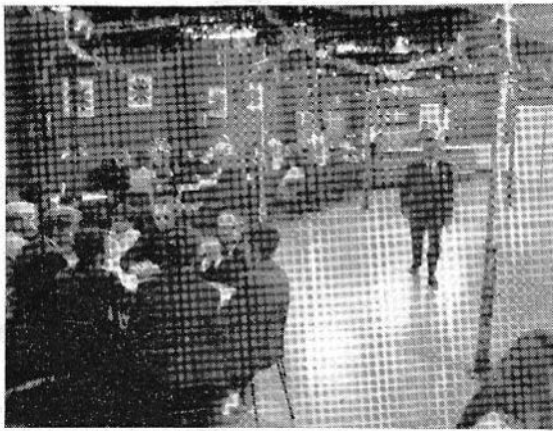
Draagt hij iemand een taak op, dan laat hij voelen dat hij de baas is;
— doet hij het zelf, dan acht hij de ander daartoe onbekwaam.

gezag

Beroept hij zich op de directie, dan heeft hij geen gezag;
— handelt hij naar eigen inzicht, dan is hij een dictator.

Ik begrijp werkelijk niet dat er nog steeds kandidaten zijn om chef te worden.

Het is ook nooit goed!

Het Kerstbal

Vrijdag 19 december hield onze personeelsvereniging weer de traditionele feestavond, in de wandeling Kerstbal geheten.

Er werd gedanst en gekend en zelfs gezongen. Dank aan de directie, organisatoren en cantine-beheerder voor weer een uitstekend geslaagde avond.

Dank aan mevrouw Van (nachte-) Galen, die de avond naar een hoogtepunt zong.

Dank tenslotte aan de enkele thuisblijvers; ze hadden er eenvoudig niet meer bijgekund!

EUROPA SCHAKELT OVER OP ATOOMKRACHT

Ergens in Schotland steekt een knutselaar de steker van zijn elektrische boor in het stopcontact; Signora Marla Mortara in Zuid-Italië doet dat met de steker van haar espressomachine om deze op temperatuur te brengen. Duizenden kilometers naar het noorden, in het Zweedse plaatsje Farsta, steekt Lars Olson de steker van zijn elektrische autoverwarming in een contactdoos, zodat zijn motor de volgende ochtend gemakkelijk zal aanslaan. Allemaal doodgewone handelingen dus, met als markante bijkomstigheid, dat al deze stopcontacten elektriciteit leveren uit een nucleaire bron.

Zonder bazuïngeschal zijn wij namelijk het atoomtijdperk binnengetreden. Sinds 1955 is de hoeveelheid uit kernenergie verkregen elektriciteit 1700 maal zo groot geworden. Vragen die logischerwijze opkomen zijn: Is atoomenergie noodzakelijk, veilig, kostbaar en heeft zij bijzondere voordelen? Laten wij eerst even kijken naar de behoefte aan elektrische energie. Door het steeds stijgende bevolkingscijfer is aan de behoefte aan elektriciteit vrijwel niet meer te voldoen. De behoefte verdubbelt elke tien jaar. Pakistan gebruikt bijvoorbeeld twintig keer zoveel energie als in 1947. Inmiddels is wel duidelijk geworden, dat de wereldvoorraad minerale brandstoffen, zoals kolen, olie en aardgas, bepaald niet onuitputtelijk is. Atoomenergie vormt voor dit vraagstuk de beste oplossing. Groot-Brittannië heeft thans negen kernenergiecentrales, die met de twee in gebruik zijnde proefstations meer atoomenergie produceren dan de rest van de wereld tezamen, aldus het maandblad Het Beste. Dat andere landen spoedig op een dergelijke wijze moeten gaan denken en handelen laat zich gemakkelijk raden.

Geen reserves

Op het vasteland van Europa slinken de minerale brandstofreserves snel. Hoe urgent de situatie is blijkt bijvoorbeeld uit het feit, dat Zweden geen reserves meer heeft. Italië, dat reeds tachtig procent van zijn energie betreft van zijn hydro-elektrische hulpbronnen, moest op kernenergie

overschakelen. Uit Franse kernenergiecentrales vloeit reeds de atoomkracht voor commerciële doeleinden; aan vier nieuwe installaties wordt hard gewerkt. Zelfs in de Verenigde Staten, waar men voor tenminste een honderdtal jaren voldoende voorraden minerale brandstoffen meende te hebben, is men druk bezig om de kernenergieproductie op gang te brengen. Dat is overigens ook wel nodig, aangezien de behoefte aan elektriciteit in Amerika tegen 1980 verdrievoudigd zal zijn.

Voordelen

In de plaats Trawsfynydd in Noord-Wales staat een kernenergiecentrale van het energiebedrijf van de Central Electricity Generating Board. Uit een basishoeveelheid van zeventig ton splijtstof wordt voldoende elektriciteit gewonnen voor een stad van een half miljoen mensen. Het bedrijf produceert geen vlammen, geen rook en geen roet. Het glinstert van de witte verf en is schoon en stil als een ziekenhuis. Een conventionele centrale met een gelijk vermogen zou bijna een miljoen ton kolen per jaar verstoken. Bovendien heeft men voor de aanvoer treinen, vrachtwagens, kolenschuiven enz. nodig, terwijl men bergen vol sintels overhoudt.

Kosten en veiligheid

Hoe staat het met de kosten, die het atoomtijdperk met zich brengt? In 1950 schatte men, dat deze ontstellend hoog zouden worden. De technologische vooruitgang heeft dit pessimisme ontzenuwd. Thans zijn de bouwkosten per kilowattuurcapaciteit 360 gulden voor een conventionele centrale en van een kernenergiecentrale 1240 gulden, dus meer dan driemaal zoveel. Volgens het eerder genoemde C.E.G.B. is echter tegen 1970 dit laatste cijfer tot 920 gulden gedaald, terwijl dat van de conventionele centrale tot 430 gulden is gestegen. Dit jaar zal dit Instituut een tweede kernenergiecentrale in de plaats Dungeness in bedrijf stellen, die elektriciteit voor de prijs van 1,9 cent per kilowattuur kan leveren tegen 2½ cent door een conventionele centrale.

Personalia

Gehuwd.

16-1-1970 de heer H. Warners met mej. C. Laamers

Pensioen.

26-1-1970 de heer R. Bolt, Paaskamp 18, Roden.

Geboren.

3-12-1969 Elisabeth Karin, dochter van de fam. L. F. Tromp Jr.

10-12-1969 Alberdina Gretta, dochter van de fam. Cazemier.

20-1-1970 Agnes Simone Jantiena, dochter van A. v. d. Berg en L. v. d. Berg-Doorten te Roden.

Come on Chaps!*

In verband met de huidige toestand bent u wellicht geïnteresseerd in het volgende:

Bevolking van Nederland	12.500.000
Mensen van 65 en ouder	3.500.000
Blijft over om het werk te doen	9.000.000
Mensen van 18 jaar en jonger	3.700.000
Blijft over om het werk te doen	5.300.000
In rijksdienst	1.300.000
Blijft over om het werk te doen	4.000.000
In militaire dienst	250.000
Blijft over om het werk te doen	3.750.000
Gemeente overheden, studenten	2.750.000
Blijft over om het werk te doen	1.000.000
Mensen in ziekenhuizen, etc.	150.000
Blijft over om het werk te doen	850.000
Werklozen, invaliden, souterneurs	848.000
Blijft over om het werk te doen	2.000
In gevangenis	1.998
Blijft over om het werk te doen	2

Jij en ik zullen daarom veel harder moeten werken. Vooral jij, want ik heb er nou schoon genoeg van om dit lui'zige land op mijn eentje te runnen.

*) Zet 'm op kerel!

Helaas roept het woord atoomenergie bij veel mensen beelden op van paddestoelwolken en massale dood. Men dient echter te beseffen, dat atoombommen en atoomcentrales twee volkomen verschillende zaken zijn. In tegenstelling tot de atoombom bevat een kerncentrale slechts een geringe hoeveelheid splijtstof, terwijl door haar totaal verschillende constructie atoomexplosies onmogelijk zijn. In het in de aanhef van dit artikel genoemde Zweedse plaatsje Farsta leeft men zonder vrees op drie kilometer afstand van een reactor. In de komende tien tot vijftien jaar zal dat op vele honderden plaatsen van onze aardbol het geval zijn.

A. J. C. WAMSTEEKER VEERTIG JAAR BIJ GISPEN

Op maandag 5 januari j.l. heerste er een gezellige stemming onder de genodigden die in de cantine van fabriek IV bijeen waren gekomen om het 40-jarig jubileum van de heer A. J. C. Wamsteeker te vieren. De heer Wamsteeker en zijn echtgenote werden door onze directeur Mr. G. W. Kernkamp ontvangen en naar de ereplaatsen geleid. Direct hierna sprak de heer Kernkamp de jubilaris toe.

'Wamsteeker, het was niet zo moeilijk om mij op dit jubileum voor te bereiden. Het was een eenvoudige zaak om De Fabrieksfluit uit het jaar 1955 te voorschijn te halen en nog eens in gedachten te verwijlen bij 15 jaar geleden toen je 25 jaar in onze dienst was. In diezelfde jaargang bladerende zag ik nog meer 25-jarige jubilarissen en dat houdt dus in dat er nog meerdere 40-jarige jubilea zullen volgen.

Toen ik in 1946 zelf bij het bedrijf kwam was je als militair in Indonesië. Na je terugkeer werd je uitgenodigd in het verkoop-gezelschap plaats te nemen en daar heb ik je als collega leren kennen. In 1954 ben je toen benoemd als hoofd van de toonkamer Lijnbaan in Rotterdam. Ik denk dat dat voor jezelf een belangrijk moment is geweest, want hoewel je vele jaren in Culemborg gewoond en gewerkt hebt, ben je toch een geboren en getogen Rotterdammer. Dat je naar Rotterdam terug kon gaan met behoud van Gispens-verband, gaf je duidelijk veel voldoening. Hier in Culemborg hebben wij altijd veel waardering voor de exacte en correcte wijze waarop je in die mooie toonzaal aan de relaties voorlichting geeft over onze producten.

Trouwens, van jouw technische kennis, die je met grote vasthoudendheid kon etaleren, heeft de verkoopgroep herhaaldelijk geprofiteerd. Die vasthoudendheid is ook bij het op de markt brengen van onze meubelen een voortreffelijke zaak en wij hebben menig verkoopssucces aan jouw kundig optreden te danken.

Als men 40 jaar bij een bedrijf is dan moeten er in dat bedrijf aspecten zijn die iemand aantrekken. Zoals je weet is het niet meer modern te jubileren; er zit zelfs iemand in de Sociaal Economische Raad die meent dat jubilarissen moeten worden gestraft, want die staan de mobiliteit van de arbeid in de weg.

Ik ben zo vrij, en met mij vele anderen, deze mening niet te delen.

Ik dacht dat met name ons bedrijf en zeker in de representatieve sfeer, bijzonder veel behoefte heeft aan mensen die door hun langdurig dienstverband, ook naar buiten blijken geven van hun trouw aan het werk en aan het bedrijf. Wij zijn er bijzonder blij mee dat je zoveel jaren voor dit bedrijf hebt willen werken en wij hopen dat je het nog vele jaren zult voortzetten.

De directie is er gelukkig mede dat in Rotterdam een man aan het hoofd van een prachtige showroom staat die de bezoekers op de goede en meest correcte wijze ontvangt en te woord staat. Dat je er ook in geslaagd bent goede relaties en vriendschappen op te bouwen zal ons vanmiddag zeker nog blijken.

De directie wenst je hartelijk geluk met

deze dag en wil dit gaarne onderstrepen met het aanbieden van een enveloppe met een inhoud, die hopelijk je waardering zal wegdagen.

Namens het Departement voor de Beneden Rivieren van de Ned. Mij. voor Nijverheid en Handel, richt de plaatselijke secretaris Ir. J. Meijers het woord tot de heer Wamsteeker.

'Mijnheer Wamsteeker, het heeft mij als vertegenwoordiger van die Maatschappij goed gedaan van Uw directie te vernemen dat zij zich niet inlaat met de tegenwoordig hier en daar gehoorde opmerkingen over de mobiliteit van de arbeid, n.l. dat het zo goed zou zijn dat iedereen maar veel van werkgever zou moeten veranderen.

Dit bedrijf, en dat blijkt ook wel uit deze

bijeenkomst, hecht wel degelijk waarde aan het lange dienstverband. Wat dat aangaat is dat een parallel met onze maatschappij, want al sinds 1903 worden door de Mij. van Nijverheid en Handel vererende getuigschriften uitgereikt aan jubilarissen met een langdurig dienstverband. Wellicht vraagt U zich af, wat is dat voor een Maatschappij?

Het is een sociaal economische organisatie van het bedrijfsleven, de oudste in Nederland en bestaat sinds 1777. Er is geen werkgevers-, werknemers- of wat dan ook voor organisatie die zich wat dat betreft met ons kan meten.

Deze organisatie heeft altijd getracht om boven de belangen groeperingen die zich in het economisch verkeer voordoen te staan en zich bezig te houden met problemen die in de maatschappij voorkomen. Daarvan peilt men consequenties voor de toekomst en tracht daarvoor initiatieven te nemen.

Er zijn vele belangrijke dingen uit deze Mij. voortgekomen. Ik noem slechts de Stichting Teleac en de Jaarbeurs te Utrecht.

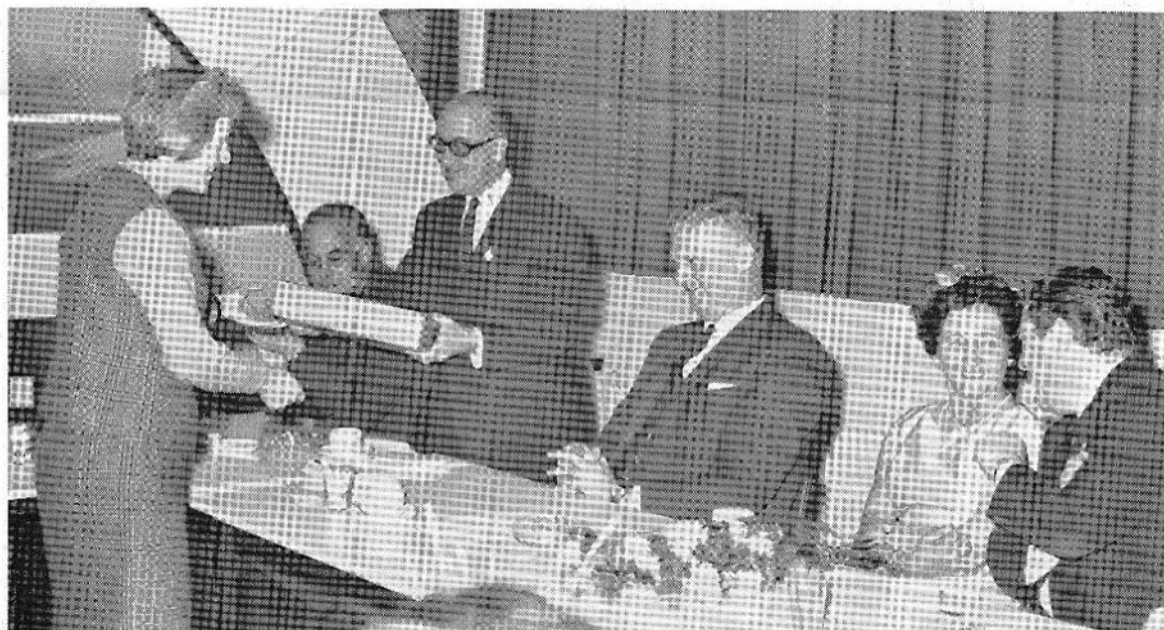
Deze Mij., die zich dus bezig houdt met al datgene dat voor Nijverheid en Handel van belang is, heeft het in 1903 noodzakelijk gevonden om dit vererend getuigschrift in te stellen.

Het is namens deze Mij. dat ik hier ben en U dit getuigschrift mag overhandigen. Ik wil dit graag doen en het tevens vergezeld doen gaan van de gouden draagpenning van onze Maatschappij.

Namens het personeel overhandigde het ondernemingsraadlid mej. S. Smits met enige toepasselijke woorden een elektrische boortol aan de jubilaris.

De heer Buitenweg, voerde namens de Verkoopafdeling het woord. Hij merkte op dat dit de eerste keer in zijn leven was dat hij de kans kreeg iets tegen de jubilaris te zeggen zonder dat deze onmiddellijk iets terug kon zeggen. De Verkoopafdeling deed een wens van de heer Wamsteeker in vervulling gaan. Hij kreeg enkele langspeelplaten aangeboden met de 8e en 9e symfonie van Van Beethoven. In dezelfde sfeer lag het volgende geschenk, hoewel iets moderner.

De heer Van Dordregt, assistent van toonkamer Rotterdam overhandigde na een korte speech aan zijn chef een grammofoonplaat met muziek van Strawinski.

Onder de aanwezigen treffen we ook aan de heren Jung en Van Walsum die beiden in 1968 hun 40 jaar bij Gispen reeds volmaakten. Ook zien we de heer Hamilton die deze bijeenkomst als een generale repetitie kan beschouwen, want in oktober van dit jaar zal ook hij 40 jaar bij Gispen in dienst zijn.

Als herinnering aan de 'oude getrouwen' overhandigde de heer Van Walsum aan de heer Wamsteeker een boekenbon.

In zijn dankwoord tot de aanwezigen zegt de heer Wamsteeker een beetje overweldigd te zijn door alle vriendelijke woorden die hij heeft mogen horen. En hij vervolgt: 'Het is voor mij steeds een bijzonder prettige bezigheid geweest de door Gispen ontworpen en vervaardigde artikelen te verkopen. Wij als toonkamermensen komen met de meest uiteenlopende dingen in aanraking.

Men vraagt ons alle mogelijke maar ook onmogelijke dingen en het is bijzonder moeilijk om botweg nee te zeggen, vooral als het gaat om levertijden'.

Daarna bedankte de jubilaris de directie voor het geschenk onder couvert, de heer Meijers voor het diploma en de medaille en vervolgens allen die het woord hebben gevoerd en geschenken overhandigd.

De heer Wamsteeker besluit:

'Het heeft mij bijzonder geïmponeerd hoe U mij hier hebt gemeend te moeten ontvangen in deze nieuwe kantine. Het is een bijzonder prettige en gezellige omgeving voor dergelijke gebeurtenissen.

Op verzoek van de burgemeester speldt Mevr. Wamsteeker haar man de Kon. onderscheiding op.

Ik zou willen eindigen met te zeggen: op naar het 40-jarig jubileum, van mijn opvolger, de heer Hamilton.

De kantine werd vervolgens opengesteld voor allen die de jubilaris wilden gelukwensen. Onder hen waren vele dealers en persoonlijke relaties van de heer Wamsteeker. Herinneringen werden opgehaald.

Het was een geanimeerd samenzijn dat tegen 5 uur op plezierige wijze werd onderbroken door de komst van Drs. L. J. Hermans, burgemeester van Culemborg. De heer Hermans was gekomen om aan de jubilaris namens H. M. de Koningin

de ere medaille in zilver in de Orde van Oranje Nassau uit te reiken.

'U bent nu veertig jaar hier bij Gispen', aldus burgemeester Hermans.

'Ik zeg hier bij Gispen maar dat is eigenlijk niet helemaal waar, want U bent in Rotterdam bij Gispen. Na een paar jaar lang een trouwe Culemborger te zijn geweest kreeg U de kans de Lijnbaan te gaan bezetten en dat hebt U met beide handen aangegrepen. Niettemin bent U met alles op de hoogte gebleven van dit Culemborgse bedrijf. Daarom vind ik het bijzonder prettig als burgemeester van Culemborg, dat U er mee hebt ingestemd om het feest hier te vieren zodat we U in dit bedrijfscomplex kunnen huldigen'.

De burgemeester besloot met te zeggen: 'Het geeft pas bij zo'n gelegenheid een koninklijke onderscheiding uit te reiken. De burgemeester van Rotterdam is zo vriendelijk geweest om goed te vinden dat ik hier namens hem en namens de Koningin aan U deze onderscheiding mag overhandigen. Mag ik dan U mevr. Wamsteeker verzoeken deze onderscheiding bij Uw man op te spelden'.

Nadat burgemeester Hermans de jubilaris had gefeliciteerd bedankte de heer Wamsteeker de burgemeester en verzocht hem zijn dank over te willen brengen aan H. M. de Koningin.

Het samenzijn duurde hierna nog enige tijd gezellig voort.

'Bezetting' Kantine I...

Als U deze letters leest, is alles allang weer achter de rug. Voorbij.

Toch willen wij er nog graag even op terug komen. Even bij stil blijven staan.

Op 18 december jl. werd om ± 13.00 uur door de jeugdcommissie en nog anderen de kantine van Fabriek I 'bezet'.

Niet in de zin van 'bezetting' waar dagen weekbladen regelmatig vol van staan. Wel, om in een minimum van tijd het geheel om te toveren in een gezellige Kerstsfeer om daarin onze 'OUDJES' te kunnen ontvangen voor de al traditionele Kerstbijeenkomst.

De nog aanwezige eters zijn natuurlijk niet weggejaagd maar ze verdwenen toch wel met een opmerkelijke spoed. De eerste gast kwam wel een uur te vroeg, maar dat hinderde niet. Men ging gewoon door. Nadat ook de heer Knepper en echtgenote binnen was, kon het beginnen.

In zijn openingswoord en begroeting vertelde de heer Meijers het een en ander over de drukte in het bedrijf, alsmede over de uitbreiding en nieuwbouw. Het spontane applaus was een voldoende bewijs voor de belangstelling hiervoor.

De thee en de jus d' orange lieten zich goed smaken. Na de lange theepauze (lees: praatpauze) werd een film over: 'Holland, land beneden de zeespiegel' vertoond. Dat een van onze gepensioneerden (hardop gezegd) liever een sex-film zag, bracht de lachspieren in beweging.

Het uitreiken van de Kerstpakketten was voor de jeugdcommissie maar een zacht eitje. Voor het eerst kon op tijd geëindigd worden.

De vele vrijwillige chauffeurs waren al paraat en brachten zowel mensen als goederen netjes thuis. Graag dan ook een welgemeend BEDANKT aan al die vrijwilligers, kantinepersoneel, jeugdcommissie enz. die door hun medewerking het geheel hebben doen slagen.

Natuurlijk zijn bij diegenen die niet konden komen, de pakketten bezorgd. Bij mevr. Harkink zelfs al vooruit, omdat zij de Kerstdagen in Canada door zou brengen. Van alle dankwoorden kan, namens allen, als resumé gezegd worden: 'Hartelijk bedankt directie. Hartelijk dank voor de band met Gispen. We voelen ons er nog bij!'

K. Verwey

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

J. de Graaf,
Theodorus Zasstr. 4,
Culemborg
wordt 19 febr. 82 jaar

H. Kuipers,
Middelcoopstraat 40,
Culemborg
wordt 21 febr. 83 jaar

S. J. Kerkhof,
Vaartstraat 16,
Culemborg
wordt 26 febr. 68 jaar

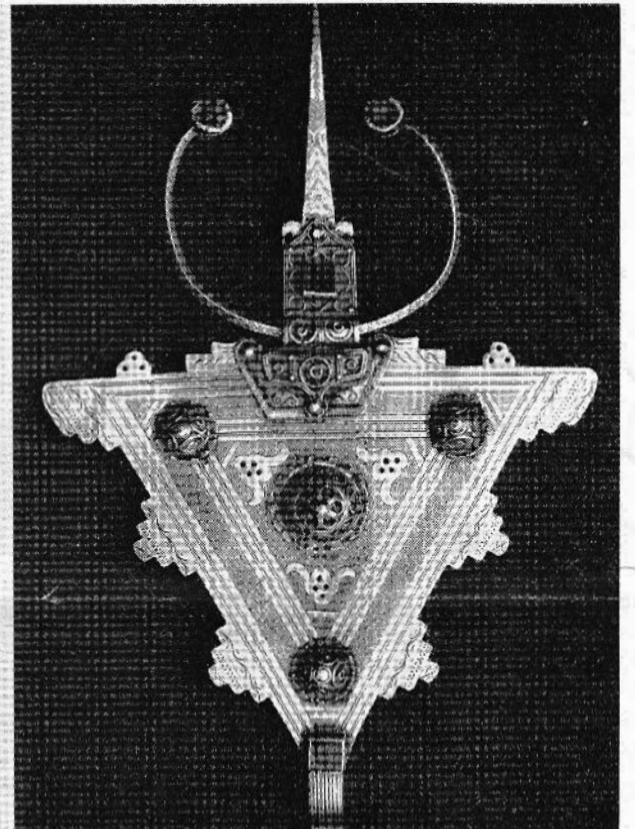
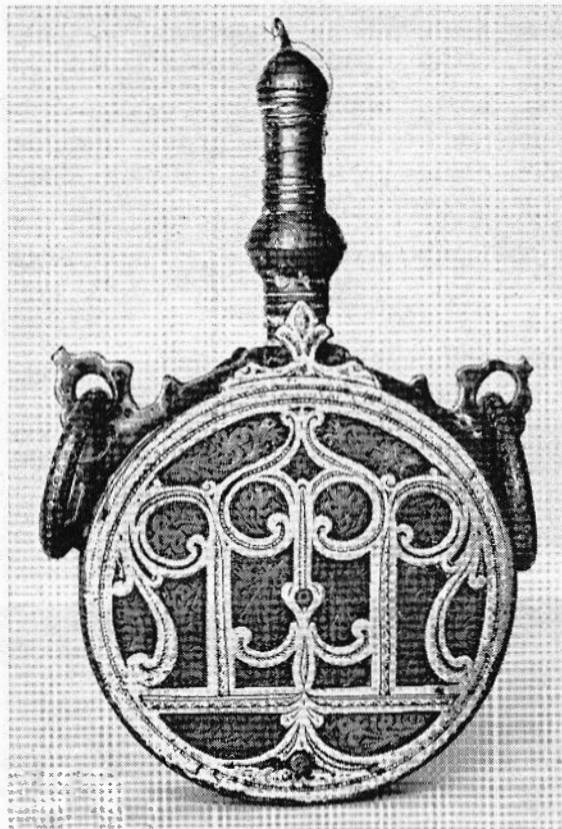

Drs. H. M. Becker

MAROKKO

De Marokkaanse economische structuur

De Industriële sector treedt niet sterk op de voorgrond in het beeld van de Marokkaanse economie, en binnen deze sector neemt de metaalnijverheid nog een bescheiden, hoewel groeiende plaats in. In tegenstelling tot Nederland speelt de agrarische sector een dominerende rol in het economisch leven en een groot gedeelte van de industrie verwerkt ook agrarische producten.

Kruittfles van metaal. Kledinggesp van zilver, van de Berbers uit Sous (beide uit Zuid-Marokko).

De plaats van de metaalnijverheid in de Marokkaanse industrie

Vergelijking van de beroepsbevolking van Nederland en Marokko in 1960 (laatste telling) in de verschillende sectoren:

Bedrijfstak	% van de bevolking dat er werkt Marokko	Nederland
Landbouw, visserij, jacht, bosbouw	56,3	10,7
Mijnbouw	1,2	1,5
Industrie en ambacht	8,2	29,9
Bouwnijverheid	1,7	9,7
Elektriciteit, gas, water	0,3	1,1
Handel, banken en verzekering	7,3	16,2
Transport, opslag, communicatie	2,5	6,9
Overige diensten	9,9	18,9
Overige (waarin voor Marokko bijna 10% werklozen)	12,6	5,1
Totaal	100,0	100,0

Opvallend is, dat hoewel Marokko de belangrijkste wereldexporteur van fosfaat is (een derde van de wereldexport), dit voor de werkgelegenheid van het land niet veel te betekenen heeft. De mijnbouw brengt wel deviezen in het laatje, maar zet bijna geen werklozen aan het werk. Het grootste gedeelte van de produktie wordt dan ook in ruwe staat uitgevoerd en schept dus in het buitenland (o.a. bij de E.N.C.K. te Vlaardingen) werk bij de verwerking.

Het percentage van 8,2 van industrie en ambacht in Marokko is ook maar magertjes. In het kader van de ontwikkelingsplanning probeert men in Marokko dan ook o.a. de industrie te stimuleren om zo werkgelegenheid te scheppen voor de honderd-duizenden werklozen.

Werkloosheid, een trieste zaak!

Waren de officiële schattingen van de werkloosheid in 1960 al 10%, sindsdien is deze werkloosheid nog toegenomen. De schattingen variëren van 10 tot 30%. Het gaat hier mede om een grote zogenaamde 'verborgen werkloosheid'; werkloosheid, die men niet op het eerste gezicht ziet. Mensen, die geen werk kunnen vinden en dan maar schoenpoetser, 'gids', autobewaker, straatventer e.d. worden. Op het platteland vindt men deze verborgen werkloosheid in de vorm van het thuisblijven van de jongeren op het ouderlijk agrarisch bedrijfje, terwijl er eigenlijk geen werk is (ze eten mee en de totale familie heeft het weer een beetje armer). Als de mensen echter niet op het platte-

land blijven hangen, trekken ze naar de grote steden waar een verpaupering plaats vindt omdat men daar ook geen werk kan bieden aan de snel groeiende stroom. Zo krijgt men hele legertjes volwassen mannen, die geen werk kunnen vinden, hoewel ze dat graag zouden willen (ook al omdat ze thuis meestal nog een huls vol kinderen hebben, die moeten eten). Zo krijgt men ook de trieste taferelen als het buitenland arbeiders komt werven en de mensen in veel te grote aantallen soms van dagen ver komen reizen en tijden van te voren gaan staan wachten om toch maar te proberen een baantje te krijgen.

Het ontbreken van werkgelegenheid, gevoegd bij het ontbreken van sociale voorzieningen, schept vele nare, onmenswaardige en uitzichtloze toestanden. Het 'arm zijn' werkt ook door in het onderwijs voor de jeugd, want hoewel het onderwijs meestal voor armen praktisch gratis is, heeft men toch geen geld om het vervoer, redelijke kleding voor op school enz. te betalen. Hierbij komt dan nog het argument, dat er na de school toch geen werk te vinden is (de werkloosheid beperkt zich niet tot de ongeschoolde klassen). Het is enigszins beschamend van Marokkaanse jongens te horen hoe ze niet naar school kunnen terwijl ze dat zo dolgraag willen en dan te bedenken dat de situatie in Nederland vaak net andersom is. Doet de regering dan niets? Ja, de regering probeert zo veel mogelijk te doen, maar zij moet opboksen tegen een, door de verbeterde medische voorzieningen en het onderdrukken van epidemieën, sterk vergrote bevolkingstoename. De jaarlijkse bevolkingsaanwas in Marokko is 3% per

jaar (meer dan twee maal zoveel als in Nederland). Een dergelijke bevolkingstoename op te vangen zou zelfs in Nederland niet meevallen!

De industriële situatie en ontwikkeling

Naast stimulering van andere sectoren (landbouw, transport, toerisme) tracht de regering ook de Industriële ontwikkeling te bevorderen. Verbetering van de infrastructuur (goede wegen, elektriciteit door stuwdammen aan te leggen, ontwikkeling van een goed onderwijsnet), financiële participatie, belastingvoordelen bij investeringen, het proberen buitenlandse industrie aan te trekken, zijn hierbij hulpmiddelen.

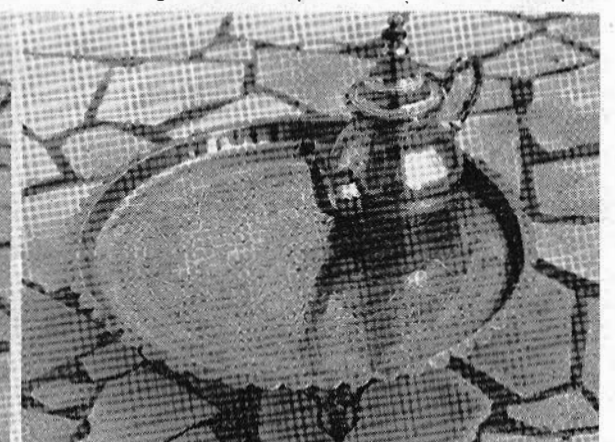
De sector nijverheid bestaat in Marokko nog voor een groot deel uit eeuwenoud ambacht en verder uit de pas de laatste decennia opgekomen, moderne industrie. In de traditionele ambachtelijke bedrijfjes, waarin toch nog steeds enkele honderd-duizenden mensen hun brood verdienen, werkt vaak één meester-handwerker met een of twee knechts. Het werk geschiedt op primitieve wijze, in bedompte werkplaatsjes. De voornaamste sectoren zijn die van de textiel (zoals de verwerking van de wol van de enorme kudden schapen der nomaden), waar men o.a. tapijten, dekens en djellabá's maakt, het leer (Marokkaanse mulitjes, poefs) en de pottenbakkerij, gevolgd door de metaal- en de houtbewerking.

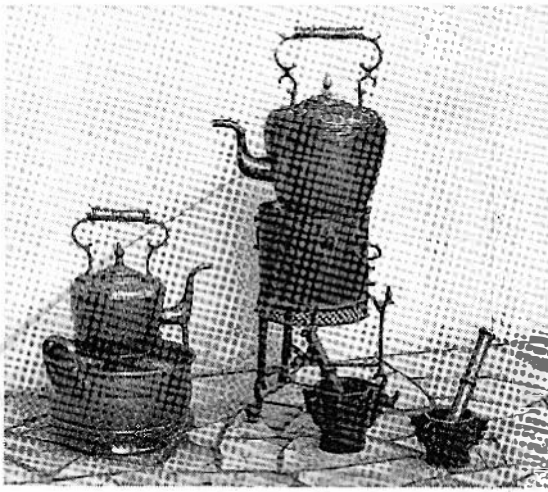
De moderne industrie, grotendeels geconcentreerd in de westelijke kuststreek, met als industrieel centrum de miljoenenstad Casablanca, verwerkt nog voor een groot deel de inheemse grondstoffen. Op de eerste plaats staan hier de voedingsindus-

Oude en nieuwe tijd: Links een handgeklopte — rechts een nieuwe fabrieksmatig vervaardigde ketel.

Prachtig bewerkt koperen theeblad met theepot.

Houtskoolcomfoor met koperen waterketel.
Koperen en bronzen vijzel.
Bak om handen te wassen, met waterketeltje.

trieën (vis-, groenten- en fruitconserven, graanverwerking, suikerfabricage), de textielindustrie (verwerking van inheemse wol en geïmporteerde katoen; bescherming via invoerrechten), de metaalindustrie, de fabricage van bouwmaterialen, de leerindustrie en de papier- en kartonindustrie.

De metaalnijverheid

De metaalindustrie neemt in het economisch leven in Marokko lang niet de plaats in, die zij in de westerse landen heeft.

Van een echte ijzer- en staalindustrie kan men in

Marokko eigenlijk niet spreken. In een twintigtal smelterijen en gieterijen werken nog geen 700 man, terwijl de jaarproductie nog minder dan 5000 ton ijzer bedraagt. Bij de nonferrometalen bedraagt de produktie niet meer dan 6000 ton, bij een aantal arbeiders van ± 1000 .

Ofschoon Marokko dus niet over een uitgebreide metallurgische basisindustrie beschikt, heeft men wel een grote verwerkingsindustrie. In het totaal werken hierin meer dan 7000 mensen. De belangrijkste sectoren zijn die van blik en metalen emballage (1350 man), de auto-assemblage (9000 personenauto's, ook vrachtauto's o.a. Volvo en Berliet; 1100 man), de machinebouw en metaalconstructie.

Van de mensen uit het ambacht is $\pm 6\%$ in de metaalsector werkzaam.

De ijzersmeden maken nog steeds hun prachtig bewerkte tralievensters en het stevige deurbeslag. Verder zijn bekend de diverse soorten ijzeren olielampjes en de lange geweren, de voorladers die nu nog slechts bij feesten ('Fantasia') gebruikt worden. Overigens stond het werk van de ijzerbewerker niet hoog in aanzien en werd meestal bedreven door kleurlingen en slaven.

Een ander bekend produkt zijn de metalen komfoors om water op koken. Deze bestaan veelal uit ijzer en koper. De koperbewerker is in Marokko nog een bekende verschijning. Nog steeds worden met de hand de zeer fraaie theebladen en dienbladen (vooral bekend te Fes) gemaakt en ziet men de koperslagers aan de grote koperen ketels

Koperslager met leerling.

werken. Toch zijn er veranderingen. De afzet gaat meer en meer naar toeristen en de waterketels worden ook al in grote hoeveelheden fabrieksmatig vervaardigd en zijn nu in iedere grote stad verpakt in een plastic zak in zaken voor huishoudelijke artikelen te krijgen.

De produktie gaat langzaam zijn bedompte werkplaatsjes verlaten. Men gaat onherroepelijk de weg naar modernisering in. Dit zal ten dele uitmonden in de fabrieksmatige metaalbewerking van de meer ontwikkelde landen, een beeld, dat bij Gispes niet onbekend zal zijn!

IDEEËNBUS en jaaroverzicht

Voorstel 1084 afd. 424 F. de Ruiter

Constructiewijzigingen voor bladen 7800 bureau om verstijvingen zonder mallen te kunnen puntlassen.

In verband met de bevestiging van de kastjes aan de verstijvingen is de maatvoering aan nauwe toleranties verbonden.

Dit is zonder mallen niet te bereiken. Naar aanleiding van dit voorstel is echter de werkmethode op nieuw onderzocht. Dit resulteerde in een jaarbesparing van f 1149,—.

Bij besluit van de commissie werd hiervan 10% (f 115,—) aan inzender uitgekeerd.

Voorstel 1095 afd. 180 J. v. Zanten

Verlenging van tussenstijl in 2 ladige kaartenkastjes.

Dit had tot gevolg dat 5 mallen voorzien van fixeergrendels niet behoeften te worden uitgevoerd. De jaarbesparing met tijdsbesparing bij het lassen bedraagt f 103,50. 20% hiervan is f 20,70. Door een duidelijke kwaliteitsverbetering werd dit bedrag verhoogd tot f 58,—.

Voorstel 1097 afd. 145 S. Dernleas

Wijziging loopwerk voor schuifdeuren van bijzetkasten.

Hierbij geeft inzender 3 mogelijkheden aan waarvan de beste oplossing zou kunnen zijn het asje te puntlassen op het schuifdeurkastje. Dit ontmoet echter bezwaren bij het lakken van het deurtje. De twee andere mogelijkheden zijn constructief gezien niet toepasbaar.

Voorstel 1100 afd. 421 A. den Hertog

In stempel voor afdekplaatje nippel bijplaatsen.

Door deze aanvulling kan de tweede bewerking van het afdekplaatje vervallen. Jaarbesparing f 50,—. 20% hiervan is f 10,—.

Voorstel 1102 afd. 421 A. den Hertog

In legborden van bijzetkasten ophanggaatjes laten vervallen.

Het ophangen zou plaats kunnen vinden door de haken te plaatsen in de gewijzigde gepuntlaste hoek. De constructie van de legborden is echter geheel gewijzigd waarbij de ophanggaatjes in het stempel zijn opgenomen.

Voorstel 1103 afd. 400 A. Veldt

Schuren na puntlassen van stijlen en onderregel van voorraam 7800 bureau laten vervallen.

Van een aantal voorramen zijn als proef de puntlassen niet geschuurd en daarna afgelakt. Hierbij is geconstateerd dat de overgang van de verstekhoek minder tot zijn recht komt en dat putten en verhogingen op de plaats van de puntlassen duidelijk zichtbaar worden.

Om deze reden kan dit voorstel niet worden overgenomen.

Voorstel 1104 afd. 400 M. J. Copier

Plasticoeken in kap van hoge schuifdeurkast. Hierbij zouden evenals bij de kappen van de lage schuifdeur de hoeken niet gelast en afgewerkt behoeven te worden.

Dit was reeds in overweging geweest op het constructiebureau, maar om esthetische reden niet toegepast, waarbij er tevens aan gedacht moet worden dat bij de kappen van de lage kasten de afdekking met doublet een flexibele tussenlaag vormt.

Voorstel 1106 afd. 445 W. H. Blommers, M. van Akooij

Wijziging draaiconstructie bij deuren van verdwijndeurenkasten.

Inzenders stelden hierbij voor de centreerplaat op dezelfde wijze te bevestigen als bij de deuren van vleugeldeurenkasten.

Dit voorstel is niet uitvoerbaar omdat door de grote maatgevoeligheid lassen niet kan worden toegepast. Aan de bevestiging van de centreerplaat met popnagels moet de voorkeur worden gegeven.

De Ideeënbusscommissie

	Totaal aantal voorstellen		Beloonde voorstellen in %	Totaal bedrag beloningen	Gemiddelde beloning per aanvaard voorstel	Hoogste beloning
	ontvangen	be-loond				
1950 t/m '67	1032	449	43,5	f 36748,95	f 81,84	f 1283,—
1968	43	23	53,4	f 2028,93	f 88,21	f 556,—
1969	32	13	40,6	f 1335,60	f 102,73	f 286,—
Totaal en gemiddelden	1107	485	43,8	f 40113,48	f 82,50	—

Onze verwachting dat we met de resultaten van de ideeënbuss in 1968 een dieptepunt waren gepasseerd werd niet ingelost, ook in 1969 werden we gesteld tegenover een teruggang van het aantal ingezonden voorstellen, wat duidelijk blijkt uit de hierbij geplaatste tabel.

De inzending van 32 voorstellen is het laagste aantal sedert de instelling van onze ideeënbuss in 1950. Zoals ook in ons vorig overzicht werd gesteld kan men zich in de vraag verdiepen of er oorzaken aan te wijzen zijn waardoor deze sterk verminderde belangstelling zou kunnen zijn ontstaan.

Meerdere malen reeds is over dit onderwerp in de ideeënbussvergaderingen van gedachten gewisseld, waarbij de hoogte van de beloning en een zo snel mogelijke doorstroming van de voorstellen de voornaamste punten waren. Naar de hoogte van de beloning is een onderzoek ingesteld en hoewel dit nog niet geheel is afgesloten, kunnen we

nu reeds vaststellen dat dit landelijk gezien zeker niet aan de lage kant is.

Van onze zijde wordt er bij voortduring naar gestreefd de behandelingsstermijn van de voorstellen zo kort mogelijk te houden, hoewel sommige hiervan wat kunnen uitlopen in verband met het onderzoek dat er aan verbonden is.

Het klinkt zeker tegenstrijdig te stellen dat het teleurstellend resultaat van 1969 toch misschien wel positieve kanten heeft. Men zou er uit kunnen afleiden dat de perfectie in onze fabriek min of meer bereikt is.

Wij daarentegen geloven wel degelijk dat er nog voldoende ruimte is om nieuwe ideeën op het spoor te komen. Uw suggesties behoeven niet altijd betrekking te hebben op de constructie van onze produkten, maar richt dit jaar ook eens Uw aandacht op o.a. verbeterde werkmethode, intern transport, veiligheid en kwaliteitsverbeteringen.

Op 7 januari was voor de heer A. P. M. v. d. Akker het ogenblik gekomen om afscheid te nemen van zijn medewerkers in het Centraal Magazijn, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Even voorstellen

F. Stuyvenberg,
lakkspuiter
Lakkerij Fabr. I.
In dienst sedert
8 december.

B. A. Schoolder-
man, vertegen-
woordiger in de
Afd. Verkoop.
In dienst sedert
17 november.

U. Ch. E. Stappe,
adm. medewerk-
ster in de Afd.
Inkoop.
In dienst sedert
1 december.

J. Smorenburg,
voorecalculator-
werkvoorbereider
Afd. Werkvoor-
bereiding.
In dienst sedert
1 december.

L. Visser,
tekenaar-kon-
strukteur Afd.
Konstruktie
Bureau.
In dienst sedert
1 december.

J. H. van Veen,
konstrukteur
Bedrijfsmeehan-
isatie Afd. Kon-
struktie Bureau.
In dienst sedert
1 november.

A. J. v. Mourik,
gereedschap-
konstrukteur Afd.
Konstruktie Bur.
In dienst sedert
1 november.

P. Brouwer,
plaatwerker/
lasser Plaatw.
Fabr. I.
In dienst sedert
24 november.

C. W. v. Leeuwen,
magazijnbediende
Afd. Centr. Mag.
In dienst sedert
17 november.

Bedrijfsvoetbal in 1969

In 1967 werd Gispén kampioen! En wat in 1970?

Ook dit jaar heeft een Gispén-elftal aan de bedrijfsvoetbalcompetitie deelgenomen. De resultaten waren minder goed dan voorgaande jaren, maar er is toch bijzonder leuk gevoetbald en dat is toch wel een eerste vereiste. We hadden dit jaar gebrek aan goede schutters, of beter gezegd, er werd wel hard genoeg geschoten, maar niet in het doel. Paal en lat werden diverse malen zo geraakt dat de splinters er af vlogen en ook de zijnetten kregen het soms zwaar te verduren, maar dat levert nu eenmaal geen doelpunten op en zodoende gingen er heel wat verloren. Tegen het eind van de competitie ging het wat beter en zelfs de kampioens kandidaat werd met 1-0 verslagen.

Van de tien deelnemers eindigde Gispén toch nog op de vierde plaats.

Ook is door onze ploeg nog deelgenomen aan een door Lips georganiseerd tournooi ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Lips' voetbalvereniging, wat een leuk uitstapje geworden is. Voor het volgend seizoen is er nog een wijziging in het reglement aangekondigd voor wat betreft actieve en niet actieve spelers, waar wij dus ook de aandacht op willen vestigen. Niet actieve spelers zijn zij, die na 1 september van het jaar, voorafgaande aan dat waarin de bedrijfsvoetbalcompetitie gehouden wordt, niet actief hebben gevoetbald in K.N.V.B. competitie-verband. Echter zal voor deze competitie in 1970 nog de datum 1 december gelden.

Te zijner tijd zullen hieromtrent nog nadere gegevens worden verstrekt.

Laten we hopen dat we dit jaar weer beter raak schieten en zodoende weer wat hoger op de ranglijst zullen eindigen, misschien wel weer als kampioen.

Commissie Bedrijfsvoetbal

Tafeltennisnieuws

De eerste helft van de competitie 69-70 zit er op en behalve ons eerste team zitten alle andere teams in de diverse promotiegroepen en dit mag zeer zeker een goed resultaat genoemd worden. Wat betreft ons 1e team: dit staat er dus niet zo best voor en dat geeft ons zorgen. Het is van groot belang dat dit team zich in de overgangsklasse weet te handhaven, daar we volgend jaar de beschikking krijgen over zeer sterke jeugd, die gezien haar spelpeil beslist in deze overgangsklasse moeten kunnen beginnen en dan zeer zeker ernstige promotie kandidaten zullen zijn.

Na overleg technische commissie en spelers is er een verandering in het 1e team aangebracht en speelt Gijs van 't Verlaat er weer in mee. Dat blijkt toch wel een versterking te zijn want de 2e helft is ingezet met een klinkende 7-3 overwinning op 'Never Dispair' uit Den Bosch en dit geeft ons weer hoop op behoud van de plaats in de overgangsklasse.

Door de steeds meer toenemende activiteiten in onze Culemborgse Sporthal en het daaromheen onoverkomelijke rumoer werd het competitie spelen in deze hal wel heel erg moeilijk.

Hierover werd contact opgenomen met de directie van de Sporthal de heer Wijmans en deze heeft ons volkomen begrepen en voor een zeer goede oplossing gezorgd.

Met ingang van 23 januari 1970 zullen wij al onze competitie wedstrijden nu gaan spelen in de bovenzaal van de sporthal. Hiertoe zullen in deze zaal twee wedstrijdtafels permanent staan opgesteld, terwijl daar bovendien een juiste verlichting wordt aangebracht.

Dit zal ook zeer zeker het spel ten goede komen en wij zijn de heer Wijmans hiervoor dan ook zeer dankbaar.

Deze maand worden de clubkampioenschappen gespeeld met als inzet de Wim v. d. Berg trofee. Het zal voor de huidige kampioen Borgstijn moeilijk zijn zijn titel te prolongeren. Meer nieuws hierover in de volgende fabrieksfluit.

In memoriam C. van 't Loo

Nog onverwacht overleed op 20 januari de heer C. van 't Loo die na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd nog enkele maanden heeft meegewerkt in de stoffeerderij en andere afdelingen. Het afscheid volgde op 25 februari 1966.

Hij ruste in vrede.

Personalia

In dienst:

- 15-12-1969 Hadir Abdeslem, Afd. Lakk. IV
- 15-12-1969 Ben Lahcen, Afd. Mont. IV
- 15-12-1969 Debbouz, Afd. Lakk. I
- 1-1-1970 A. H. J. Strankinga, Afd. Planning
- 1-1-1970 J. J. Romein, Afd. Bedr. Adm.
- 1-1-1970 Th. v. Gamenen, Afd. Bedr. Adm.
- 1-1-1970 M. A. Brouwer, Afd. Werkvoorbereiding
- 1-1-1970 L. A. Vink, Afd. Exp.
- 5-1-1970 Z. Latupeirissa, Afd. Plw. IV
- 5-1-1970 J. Bauer, Afd. Mont. IV
- 12-1-1970 E. Ferdinandus, Afd. Bankw. II
- 12-1-1970 Mej. C. M. Sahertian, Afd. Stoff. II
- 12-1-1970 B. N. Winkel, Afd. Plw. IV
- 13-1-1970 Salhi ben Omar, Afd. Lakk. I

Terug uit militaire dienst:

- 1-1-1970 J. van Sterkenburg, Afd. Bedr. Adm.

Gehuwd:

- 24-12-1969 De heer B. v. Meegdenburg (Afd. Plaatw. I) met Mej. E. van Hal

Geboren:

- 16-12-1969 Albertus Willem, zoon van de fam. W. de Koster
- 18-12-1969 Rudolf, zoon van de fam. M. N. Likumahua
- 24-12-1969 Adriana, dochter van de fam. G. Klein

Dankbetuigingen

Op 5 januari jl. mocht ik de dag herdenken, waarop ik 40 jaren geleden bij Gispén (destijds in Rotterdam) in dienst trad.

Hoewel opnieuw werkzaam in Rotterdam, heb ik dankbaar de gelegenheid aangegrepen de jubileumviering in Culemborg te doen plaatsvinden, in de overtuiging daar de meeste vrienden te hebben.

Na veel lovende woorden van de directie werd mij de gouden medaille van de Maatschappij van Nijverheid en Handel overhandigd; bovendien verleende de Burgemeester van Culemborg mij een koninklijke onderscheiding.

Van het gehele personeel ontving ik een bijzonder mooie elektrische handboormachine en van andere groepen o.a. de afdeling Verkoop, vele waardevolle geschenken. Ook hadden vele dealers de moeite genomen, mij te komen gelukwensen. Kortom, iedereen heeft zich ervoor ingespannen deze viering te doen uitgroeien tot een werkelijke feestdag. Mijn vrouw en ik willen U dan ook onze oprechte dank overbrengen.

A. J. C. Wamsteeker

Langs deze weg dank ik directie en personeel voor de grote belangstelling en medeleven bij het zo plotseling overlijden van onze geliefde man en vader.

C. Winkel-Kerkhof en kinderen.

Mede namens mijn vrouw wil ik directie, personeel en collega's Technische Dienst bedanken voor de leuke attenties, die wij bij de geboorte van onze zoon Edwin ontvingen.

G. A. C. van Rooijen.

Bij deze wil ik gaarne een woord van dank uitspreken aan allen die blij gegeven hebben van belangstelling na mijn ongeval.

H. L. C. van Beest

Hiermede wil ik directie, personeel, collega's technische dienst en brandweer bedanken voor de betoonde belangstelling die ik na mijn ongeval mocht ontvangen.

W. v. d. Dungen

Gaarne wil ik nog dank zeggen aan directie, personeel en collega's voor de cadeaus en bloemen welke ik bij mijn 12½-jarig jubileum mocht ontvangen.

J. Rademaker

Wij willen U langs deze weg nog hartelijk dank zeggen voor de belangstelling en de cadeaus, die wij bij ons huwelijk van U mochten ontvangen. Mede hierdoor is onze huwelijksdag voor ons onvergetelijk geworden.

A. M. C. van Rixel
H. M. van Rixel-Piek

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispén foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

24e jaargang

no 250

9 maart 1970

Met een knipoog naar Herman Gorter zouden we kunnen zeggen: 'een nieuwe lente, een nieuw gezicht', en dat zou dan betrekking hebben op het L & G Export Office.

Het is weliswaar nog geen lente, maar de nieuwe export manager, de heer M. A. Vogtländer, is dan ook voorlopig nog bezig met een inwerkperiode van ca. twee maanden.

Begin februari is hij bij Gispen van start gegaan; daarna komen Lips en Staalmeubel aan de beurt, zodat de heer Vogtländer welbeslagen ten ijs komt wanneer hij de taak van de heer Straater overneemt.

De maand maart is gereserveerd voor een rondreis door Europa in gezelschap van de heer Straater, zodat de heer Vogtländer welbeslagen ten ijs komt wanneer hij de taak van de heer Straater overneemt.

Trouwens, voor uitgliden op dat export-ijs behoeven we niet zó bang te zijn, want de heer Vogtländer is bepaald geen onbekende op het gebied van de internationale handel.

Hij was nog maar net 19 jaar toen hij voor de eerste maal over de grenzen trok, en sedertdien heeft hij elgcnlijk altijd wel iets met het buitenland te maken gehad.

L&G EXPORT MANAGER

Vooraf in de veertien jaren dat hij bij Philips heeft gewerkt kon hij zich vertrouwd maken met verre landen; zelfs tot ver buiten Europa. In deze periode heeft hij o.m. zeven jaar lang bemoeienis gehad met de Philips belangen in Midden- en oostelijk Afrika, terwijl hij in 1964 ook met Zuid-Amerika kennismaakte.

Het is dan ook geen wonder dat hij, toen hij bij Philips weg ging, zijn aandacht richtte op Afrika. Hij vestigde zich in Addis Abeba (Ethiopië) en behartigde voor een 15-tal grote Nederlandse ondernemingen de export-belangen in oostelijk Afrika. Tot voor kort heeft hij daar gewoond.

De gewijzigde verhoudingen, de niet zo gunstige economische toestand en de politieke onrust in een aantal van de door hem bewerkte landen hebben hem tenslotte toch doen besluiten om weer naar het oude Europa terug te keren.

We zullen de heer Vogtländer waarschijnlijk niet zo heel veel in ons bedrijf te zien krijgen omdat zijn werk nu eenmaal niet in Culemborg of in Roden ligt. Niettemin hangt een deel van ons wel en wee van zijn activiteiten af, want de voorposten van onze verkoop zijn zeker niet de minst belangrijke.

Wij wensen de heer Vogtländer veel succes toe!

GEEN JUBILEUM - MAAR TOCH...

Ditmaal gaan we iemand voor het voetlicht halen die op 7 februari j.l. 40 jaar geleden bij Gispen in dienst kwam.

Ondanks dat, geen 40-jarig jubileum dat wordt gevierd met toespraken en onderscheidingen, want de betreffende 'jubilaris' ging in 1968 met pensioen.

Dat we desondanks in onze Fabrieksfluit zijn levensverhaal aan U gaan vertellen komt gewoon omdat hij als medewerker aan ons personeelsblad nog steeds is verbonden als fotograaf. En nu weet U meteen dat we het hebben over de heer W. Carstens.

De heer Carstens werd geboren in Amsterdam en ging na zijn schooltijd in een expeditiebedrijf werken. Het werd een slechte tijd en toen hij, zonder werk, toevallig in Rotterdam kwam, las hij bij het arbeidsbureau dat Gispen expeditiekrachten nodig had. De heer Carstens toen 26 jaar oud, gehuwd en op dat moment vader van één dochter (nu drie) kon dit werk goed gebruiken. Hij solliciteerde en werd door de heer Hoffmann Sr. aangenomen. En zo begon zijn succesvolle loopbaan in onze fabriek op 7 februari 1930.

Reeds na enkele dagen werd hij belast met de leiding van de expeditie en vanaf dat moment is hij altijd chef geweest. In opdracht van de heer Gispen richtte hij in die tijd ook de stands in voor de jaarbeurzen en tentoonstellingen. De heer Carstens verhuisde van Amsterdam naar Rotterdam, en toen in 1934 het Gispenbedrijf van Rotterdam naar Culemborg werd overgeplaatst verhuisde de heer Carstens mee.

In de tweede wereldoorlog werd hij aangesteld tot chef van de magazijnen en de knipperij en heeft daarna nog enige tijd het intern transport verzorgd. Sinds 1963 tot aan zijn pensionering in 1968 is de heer Carstens samen met de heer Van Walsum in de reparatie of service afdeling werkzaam geweest.

Zijn foto-hobby is de heer Carstens begonnen op 18-jarige leeftijd.

Met een boxcamera maakte hij opnamen, ontwikkelde films zelf en maakte afdrucken van de negatieven op zogenaamd daglichtpapier met behulp van een afdruckraampje en zonlicht. Flitsopnamen konden toen nog niet met een klein flitslampje of elektronenflitsers worden gemaakt. Dat is nu heel gewoon en elke amateur gebruikt ze. Neen, Carstens werkte, zoals in die dagen gebruikelijk was, met een schaalte magnesiumpoeder. De lens van het fototoestel werd opengezet, een lucifer aangestoken en het magnesiumpoeder tot ontbranding gebracht. Dat ging vaak goed, behalve als het poeder vochtig was want dan ontvlamde het niet. Iedere fotograaf had daarmee problemen maar die werden opgelost dank zij de heer Carstens. Hij had uiteraard zelf ook last van dit probleem en wat is eenvoudiger, dacht Carstens, dan de ontbranding te bevorderen door een watje gedrenkt in benzine bij het poeder in het schaalte te leggen. Dat werkte subliem. Zijn uitvinding werd gepubliceerd, hetgeen hem / 7,50 op bracht, en het verlost de fotografen van een grote zorg.

In 1946 verscheen onze Fabrieksfluit voor de eerste keer en vanaf dat moment was Carstens daarbij betrokken, aanvankelijk als mederedacteur.

De toenmalige Fabrieksfluit bevatte eerst alleen maar artikelen zonder foto illustraties. Later veranderde dit en het was haast vanzelfsprekend dat de heer Carstens deze foto's ging maken.

Dit fotograferen voor de Fabrieksfluit groeide langzamerhand uit tot de nevenfunctie van 'bedrijfsfotograaf'. Ondanks zijn pensionering blijft de heer Carstens nog altijd actief zijn medewerking aan ons personeelsblad vernemen getuige de vele foto's die telkens weer de artikelen illustreren.

Nu hij wat meer tijd heeft is hij ook amateur filmer geworden. Van het Gispen Kinderkamp maakte hij vorige zomer een mooie reportage die later aan de ouders van de deelnemende kinderen werd vertoond. Nu gaat hij ook nog

experimenteren met geluid dat bij de film behoort.

De redactie hoopt dat de heer Carstens nog lange tijd zijn liefhebberij in dienst van onze Fabrieksfluit zal kunnen voortzetten.

Proficiat met de 40 jaren in dienst van Gispen volbracht.

Na de enkelbrede hangmapkasten komen weldra ook de eerste dubbelbrede hangmapkasten uit de produktie. Een goed moment dachten wij om eens even stil te staan bij het fenomeen hangmap. De hangmap, die zo'n vanzelfsprekendheid is geworden in de hedendaagse kantooradministratie, is die extra aandacht namelijk meer dan waard. Hij heeft in weinig jaren tijds de staande map nagenoeg verdrongen en ook de ordner voor een deel vervangen. Hij heeft orde gebracht waar chaos heerste en heeft de efficiency in de opbergmethodiek belangrijk verbeterd.

De hangmap wordt op twee manieren toegepast: als verticaalmap (de papieren worden verticaal ingestoken) en als lateraalmap (de papieren worden zijdelings ingestoken).

De verticaalmap met indicatiestrook boven op de map kan worden toegepast in ladenkasten en in de speciale hangmapkasten, de lateraalmap met indicatiestrook op de zijde van de map in de deurenkasten. Bijgaande afbeeldingen laten het verschil duidelijk zien.

In de praktijk is het werken met verticaal hangmappen gemakkelijker dan met lateraalmappen. Men realiseert zich echter nog te weinig dat dit gemak ook duur betaald wordt. Waar kleine hoeveelheden informatiedragers bewaard moeten worden (bij de werkplek b.v.) is de verticaalmap volkomen op zijn plaats. Maar voor grotere hoeveelheden (b.v. voor het afdelingsarchief) is het lateraalsysteem een ernstige overweging waard.

Om U een indruk te geven van de kostenverhoudingen hebben wij een vergelijking gemaakt van de kosten per cm ophanglengte.

Stellen wij deze kosten voor de conventionele brievenkast 5041 op 100% dan krijgen we het volgende beeld:

verticaal mappen.

5041	enkelbrede variokast met 4 laden	100%
5081	dubbelbrede variokast met 4 laden	98%
5093	enkelbrede hangmapkast voor 4 rijen	89%
5097	dubbelbrede hangmapkast voor 4 rijen	79%

lateraal mappen.

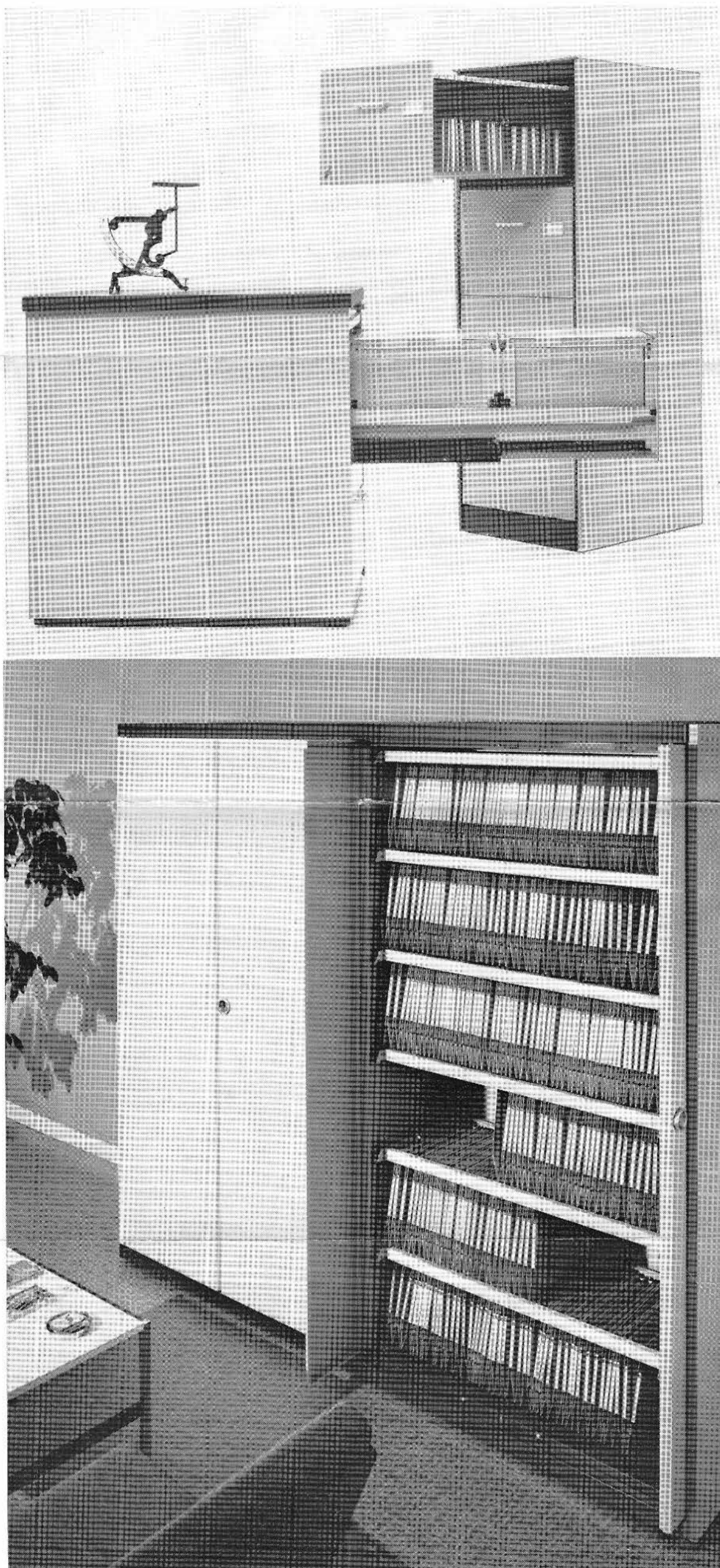
5466	verdwijndeurkast met 6 rijen	69%
5491	vleugeldeurkast met 6 rijen	40%

Hieruit moge nog eens overduidelijk blijken, welke kostenbesparingen op dit gebied bereikt kunnen worden. En dan hebben we de benodigde vloeroppervlakte nog buiten beschouwing gelaten.

U zult begrijpen, dat ook t.a.v. dit belangrijke punt de lateraalmap ver in het voordeel is, daar 6 rijen lateraalmappen boven elkaar geplaatst kunnen worden tegen 4 rijen bij de hangmapkast of brievenkast.

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Silbrant, C. v. Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

Bravo redactie van de Fabrieksfluit! In het voorlaatste nummer van ons huisorgaan konden wij weer eens iets lezen over dat schijnbaar alles overheersende elektronische monster van onze tijd: de COMPUTER. En dat dan naar aanleiding van de ingebruikneming van de nieuwe computer in Dordrecht. Bull-General Electric verzorgde de tekst. Dat was eigenlijk vanzelfsprekend, want zij leverden en plaatsten de hele installatie.

Bravo vooral omdat er wél enige moed voor nodig is om zo'n verhaal in de Fluit te plaatsen. Er wordt nogal veel over de computer gepubliceerd, en ik geloof dat vele van die artikelen er helemaal niet toe bijdragen om de computer wat meer populariteit te bezorgen. Integendeel.

Iedereen om mij heen doet maar steeds of het allemaal volkomen duidelijk is, terwijl ik er van overtuigd ben dat dat gewoon niet waar is.

Ga er maar eens bij staan als die computer-jongens met elkaar over hun werk praten. Ik heb dan steeds het gevoel dat ik mij

tussen een stel buitenlandse gast-arbeiders bevind: mensen uit een heel exotisch land. Die knapen hebben kans gezien om een heel eigen taal te ontwikkelen waar de goedwillende buitenstaander (zoals ik) geen snars van begrijpt. En dat zit mij nou dwars hè. Ik wil het óók allemaal kunnen volgen. Anders ga ik het gevoel krijgen dat die zenuwen-dingen mij op een kwaaië dag nog eens opvreten (figuurlijk dan). Ga maar na: alleen in Amerika zijn in de laatste 15 jaar 60.000 computers gekocht of gehuurd!

Als ik dan bovendien lees dat er verwacht wordt dat tussen nu en over tien jaar het aantal computers vertienvoudigd is, dan wil ik er méér van weten. Niet zo zeer van de technische kant als wel van de gebruikskant: wat kunnen we er mee doen; hoe doen we het, en hoe functioneert zo'n hele toestand.

Al was het alleen maar om er eventueel zélf gebruik van te kunnen maken.

Hoezeer het mij dan ook spijt, vermoeide lezer, wéér een stukje over computers dus!

ANGST VOOR DE COMPUTER ?

Toen ik aan het neuzen sloeg in alles wat er al zo over computers geschreven is, bleek één ding al héél duidelijk: computers zijn nog steeds MACHINES. En dat is dan meteen al een hele geruststelling.

Hoe knap zij ook in elkaar mogen zitten: zelf denken kunnen zij NIET. Een computer die iets voorspelt is onzin!

Voorlopig zie ik het dus nog niet vóór me dat wij — simpele zielen — opzij geschoven zullen worden om onze dagen in berustend nietsdoen te verslijten.

Toch doen we wel eens net of het die kant op gaat. Weten we het nog van die gekke computer die de uitslagen van de wereldkampioenschappen op de schaats voorspelde? Jawel, Ard Schenk kwam in het stuk helemaal niet vóór! Het lachertje van het jaar: die computer was er helemaal naast, of niet soms?

Zie je wel, de computer had het weer gedaan, en dat is natuurlijk onzin. Die computer heeft zonder twijfel feilloos gewerkt, maar de 'bediening' was fout. Weten wij veel wat die Noron dat ding hebben laten uitrekenen?

Neen, die computer kan maar één van twee dingen doen: hij werkt goed, of hij maakt er een puinhoop van. En daarmee hebben we dan meteen de basis van de hele computer-techniek te pakken: de keuze tussen twee mogelijkheden. Het ding werkt, of het werkt niet; het werkt goed, of het werkt niet goed; het is ja, of het is neen; het kan, of het kan niet.

Er is NOOIT een tussenweg. Daar berust de hele werking van de computer op; het is en blijft een machine.

Het poortje is open, of het poortje is dicht. Als een mens voor een gesloten poortje staat, dan kan hij er nog eens over denken om dat poortje open te maken; een computer kan dat niet.

Als de computer het poortje gesloten vindt, dan is het ook gesloten; basta, punt, uit!

Ik heb eens iemand horen vertellen dat een computer niet veel méér is dan een doos vol met elektronische onderdelen. Een heel vernuftig ding waar we — als buitenstaanders — niets aan hebben!

Waarom we er niets aan hebben? Omdat dat ding pas waarde gaat krijgen als we er nog iets bij doen: onze kennis!

Een schrijfmachine is ook een heel knappe uitvinding, en als we daar een beetje handigheid in krijgen dan kunnen we er allemaal mee werken (ik tik met twee vingers, maar ik zou niet weten wat ik zonder typemachine zou moeten doen!). Bij een computer gaat dat verhaal niet op. Daar moeten we wel degelijk eerst een heleboel kennis instoppen voordat we iets aan het apparaat hebben.

En dan moeten we maar meteen een paar nieuwe woorden introduceren: HARDWARE en SOFTWARE.

Met dat eerste woord bedoelen we die doos met al die elektronische onderdelen; al die zaken dus die we kunnen pakken, waar we tegen aan kunnen schoppen.

De SOFTWARE is echter het belangrijkste deel van de computer-installatie: dat is n.l. de kennis die we er in moeten stoppen om er ooit een zinnig antwoord uit te kunnen krijgen. Dat zijn de systemen, de programma's en de gegevens. Alleen als we SOFTWARE en HARDWARE samenvoegen hebben we een computer. Het één zonder het andere is een dood ding! Voortbordurend op die kennis die we in de computer moeten stoppen komen we tot een verrassende ontdekking.

We weten allemaal dat computers duur zijn. Zo duur dat we het dikwijls maar huren. En toch

zijn de kosten van de SOFTWARE, de salarissen dus van de mensen die het ding moeten bedienen, gemiddeld TWEEEMAAL zo hoog als de kosten van het apparaat!

Over het algemeen zijn we maar al te gemakkelijk geneigd om de aandacht te richten op de techniek van de computer-toestand, terwijl de 'bediening' eigenlijk veel belangrijker is.

Dat betekent dus dat we blijkens goed moeten weten wat we met dat ding willen gaan doen. We zullen heel goed moeten overwegen of het geld dat we er aan gaan besteden er ooit wel uit komt.

Als we de computer alleen maar zouden gebruiken voor het uitrekenen van onze lonen en salarissen en voor het klaar maken van de facturen, dan zou dat waarschijnlijk een heel onvoordelige zaak zijn.

Het bezit of gebruik van een eigen computer is een tijd lang een soort prestige-kwestie geweest, maar men is er nu wel achter dat dat dikwijls een heel onvoordelige zaak is. In Amerika is 72% van de computer-bezitters er al achter dat zij té ondoordacht een computer hebben aangeschaft! En het hoeft ook niet meer. Natuurlijk hebben de computerfabrikanten — en later ook anderen — er al lang iets op gevonden: TIME-SHARING.

Ook dat hebben wij op de televisie kunnen zien bij de schaatskampioenschappen in Oslo.

Bij de vermelding van de tijden zagen we steeds boven aan de lijst staan: BULL-GENERAL ELECTRIC TIME-SHARING.

Die Time-Sharing is eigenlijk niets anders dan een soort computer-loonbedrijf. De computer-installatie met het bedienende personeel werkt voor meerdere bedrijven. De computerservicebureaus verkopen dus software én computertijd. Dit systeem neemt een enorme vlucht, en alleen in Amerika zijn al zo'n 20.000 ondernemingen die door middel van time-sharing een oplossing van hun problemen zoeken.

Het is ook allemaal heel erg voor de hand liggend: een computer kost een heleboel geld. Wil dat ding zijn geld opbrengen, dan zal het dus dag en nacht moeten kunnen werken. Maar omdat de computer zo krankzinnig snel werkt, betekent dat dat we er een hele staf van zeer deskundig personeel bij moeten zetten. Dat personeel is dan op haar beurt weer zo duur, dat je je gaat afvragen wat dan wel het rendement van de hele toestand is.

Uiteindelijk moeten we oppassen dat we geen gegevens gaan produceren waar we helemaal geen belang bij hebben!

Waar het mij nou in dit verhaal alleen maar om gaat is dat we ons goed realiseren dat al die machines die we op de computerafdeling tegenkomen weliswaar héél knap bedacht zijn, maar dat het de MENSEN zijn die er alle toverkunstjes mee uithalen. Of niet natuurlijk, en dan brengt de computer zijn geld niet op. Ik geloof dat we rustig mogen stellen dat het moderne bedrijfsleven niet meer buiten de computer zou kunnen. Aan de andere kant wordt het steeds duidelijker dat we maar al te veel op een verkeerde manier gebruik maken van deze techniek.

Té veel wordt de computer gezien als de vervanger van een heleboel routinewerkzaamheden. Natuurlijk kan hij dat, maar hij kan veel méér. En als dat méérder er niet uit komt, dan brengt de computer zijn geld niet op, en dat zal voor de meeste bedrijven het geval zijn.

Functionarissen van General Electric hebben al voorspeld dat binnen enkele tientallen jaren vrijwel geen enkel bedrijf een eigen computer zal bezitten. Misschien is dat een klein beetje vanuit het eigen straatje geredeneerd (General Electric beheerst 40% van de Time-Sharing markt), maar de ontwikkeling zal toch zeker een héél eind in die richting gaan.

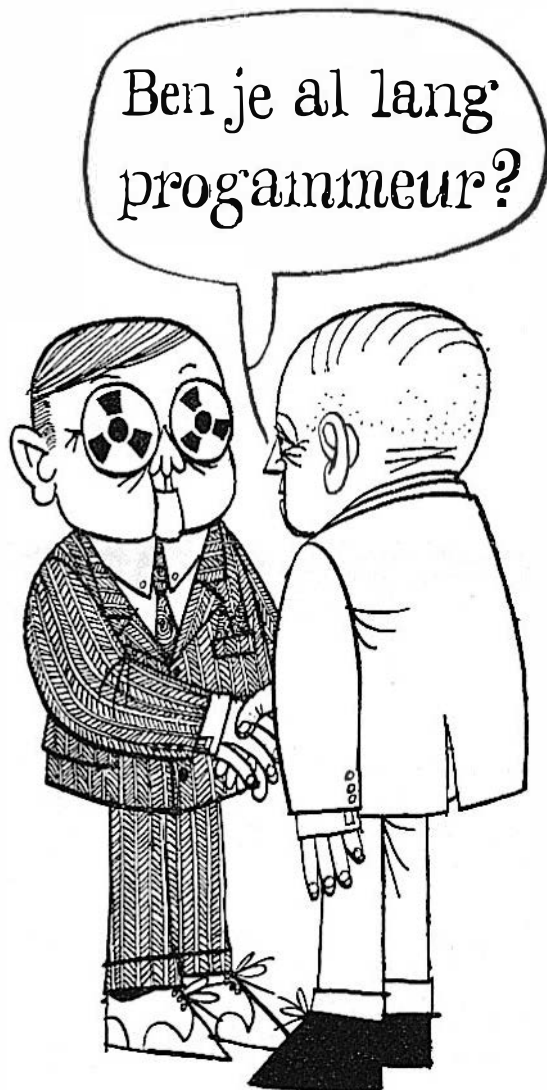
Na een enorme hausse in de verkoop van computers ziet het er dus naar uit dat het in de toekomst heel anders gaat worden.

Geen angst dus meer voor het voortwoekerende computer-kruid. (Ik zou het beslist geen ON-kruid willen noemen).

Geen angst ook voor de wonderlijke dingen die er met computers kunnen worden uitgehaald, want het zijn nog steeds de mensen die dat doen. Het enige dat ons wel steeds met stomheid zal slaan is de snelheid waarmee dat alles gebeurt. En ja, dat is natuurlijk zelfs voor mij wel begrijpelijk. Het is tenslotte een 'doos vol met elektronische onderdelen', en die elektronen zijn dan blijkbaar de lang gezochte kabouterijtjes die voor ons een heleboel werk verzetten. Je ziet ze niet en je kunt ze ook niet pakken, maar ze zijn wél razend snel.

Ze leven op elektrische energie, en ze kunnen beslist niet denken.

Maar als je ze dan ook een opdracht geeft, nou, dan rennen ze voor ons. Tenminste, als we een heel goed wegennet met gescheiden rijbanen geven. Anders wordt het een ravage. En dat gebeurt dan ook nog wel eens!

Automatisering met driehonderd ton druk

Niet alleen de plaat werd in de afgelopen dagen onder zware druk gebracht. Ook de constructie-afdeling en gereedschappmakerij waren onafgebroken bezig de zware bevalling, zoals de heer Westra het noemde, tot een goed einde te brengen. Zuster Anna kwam ter perse.....

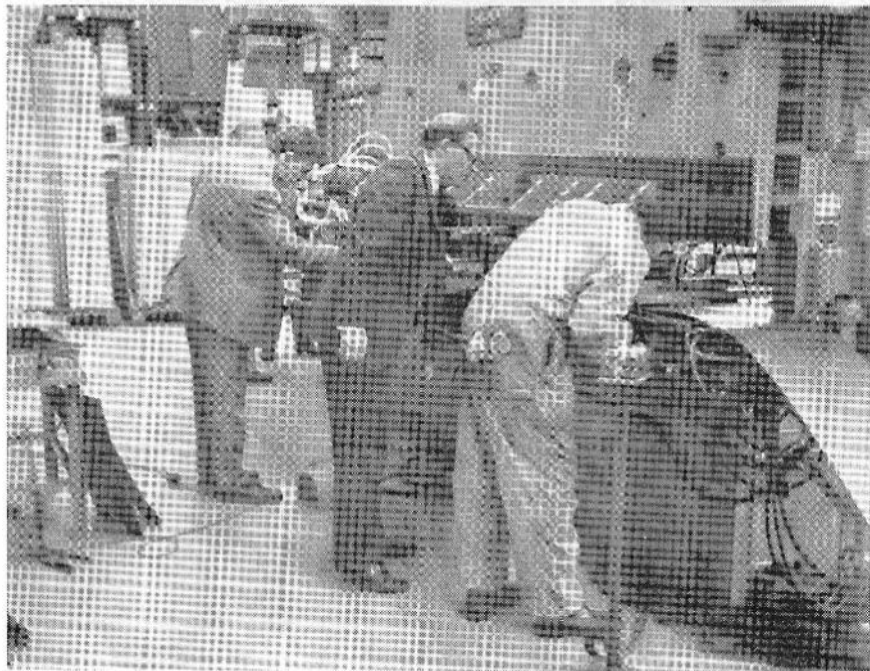
Het werd een echte tangverlossing.

Wat er de eerste keren mis kan gaan, ging dan ook prompt mis, en druk sleutelend worstelde het intellect met de weerbarstige materie. Na dagen moeizame inspanning werden ten slotte de gespannen verwachtingen gehonoreerd. De burries werden in snel tempo beladen en de verdere afwerking kon een aanvang nemen.

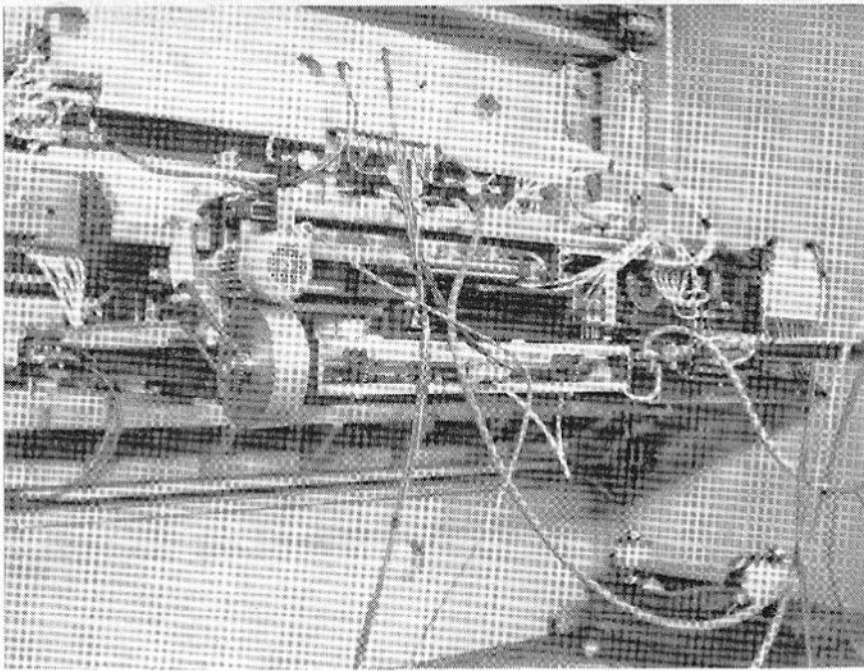
Natuurlijk heeft deze eerste praktijk-proef nog enige onvolkomenheden aan het licht gebracht, maar dat is een normale zaak. De uiteindelijke vormgeving van de nieuwe stempelcombinatie is thans nog maar een kwestie van tijd. En er is intussen weer veel geleerd.

De heer Groen merkt op dat dit project in zijn totaliteit alweer ver vooruit is op het vorige.....

In elk geval brengen wij hulde aan de werkers-tot-het-laatste-uur: de heren Groen, Marinus, Sap, Raap, Visscher en Westra die als team een moeilijke operatie gezamenlijk tot een goed einde hebben gebracht.

De heren Raap, Westra en Sap in gespannen aandacht

De Cincinnati laat het zich rustig aanleunen

Onze ideeënbus

Voorstel no. 96

H. Roelfsema (Inpakkerij)

Verpakking voor jaloeziekasten zodanig wijzigen dat de laden geblokkeerd worden. De verpakingskosten worden te hoog om het voorstel toe te passen.

Voorstel no. 98

O. Blauw (spuiterij)

Etiketten bij bakken 3100 laten vervallen of los

meezenden. Het bevestigen van de etiketplaatjes is noodzakelijk om de naam Staalmeubel welke aan de voorzijde van de bak in spiegelschrift zichtbaar is af te dekken.

Voorstel no. 100

P. Oostwal (afmontage)

De verschillende aanbouwstrippen vervangen door een standaardplaatje welke voor alle stellingen te gebruiken is. Om de speling van de achterwand op te heffen was de bevestigingsmethode reeds in onderzoek bij het constructie bureau.

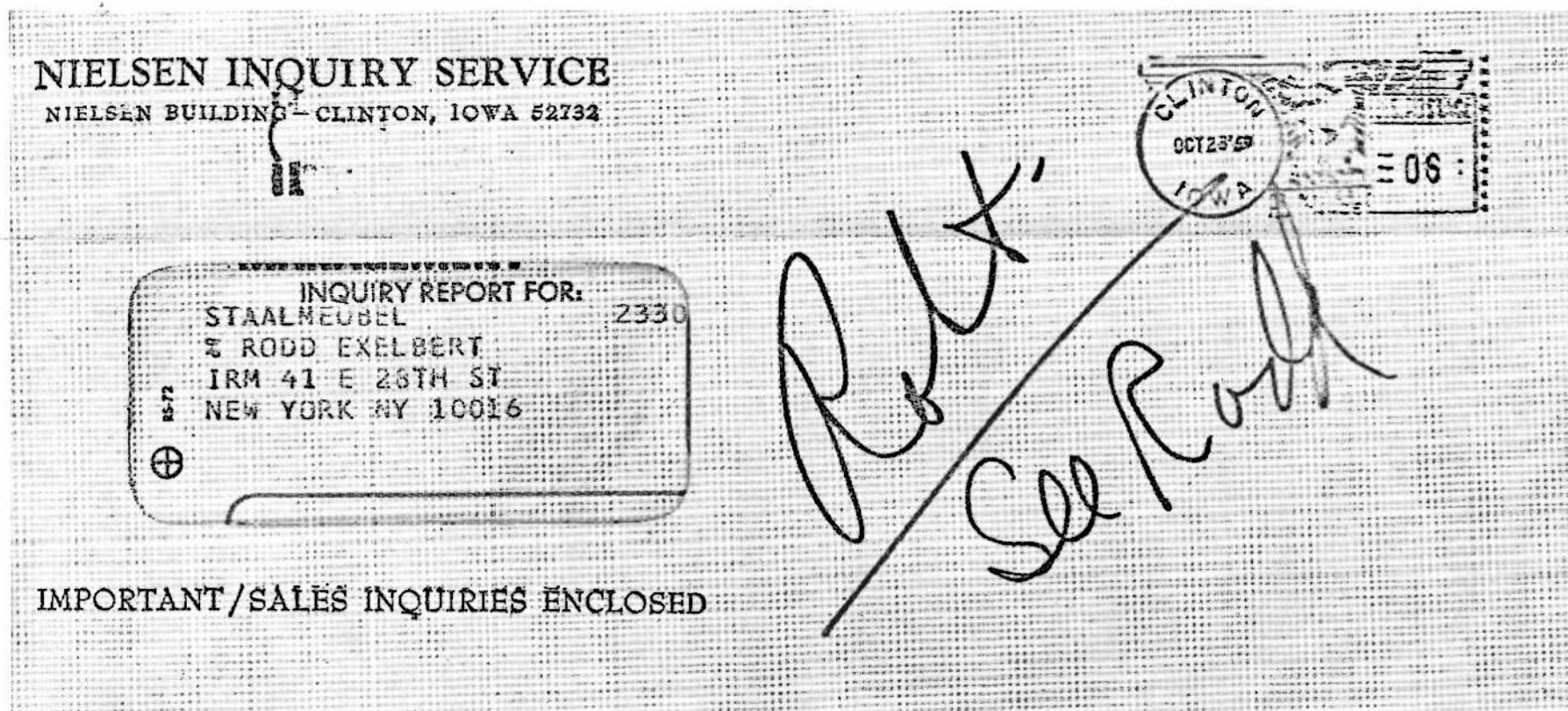
Voorstel no. 99 nog in onderzoek.

Tante Pos weet het nog beter!

Op bijgaande afbeelding ziet U een brief die ons met een maand vertraging in Roden bereikte. Blijkens het opschrift ging het om een informatierapport, bestemd voor Staalmeubel New York.

Jammer dat het informatiebureau het juiste adres niet wist...

Gebrek aan informatie, waarschijnlijk!

ONZE VISCLUB

Vanaf heden tot 31 maart stellen wij, het bestuur van de visclub 'Staalmeubel', U in de gelegenheid zich op te geven als lid. U kunt dit doen bij: H. A. Kompler (afmontage), Js. Uilenberg (puntlasserij) of L. Velting (expeditie). Doe het nu! Na 31 maart kan dlt in verband met de organisatie niet meer. Op een nog nader te bepalen datum, vermoedelijk voorlaatste week april, zal door ons een vergadering worden uitgeschreven. Tevens stellen wij U dan in de gelegenheid kennis te maken met 2 tophengelaars uit het noorden. Dit zijn de heren Gooljerd wonende te Lellens en J. Beuker uit Nw. Roden. Deze heren hebben zich beschikbaar gesteld om ons, aan de hand van hun ervaringen, iets meer te vertellen over deze steeds toenemende sport. Ook niet vissers zijn van harte welkom maar alleen zij, die lid zijn van de Personeelsvereniging, kunnen lid worden.

Het bestuur.

Dankbetuigingen

Hierbij danken wij u hartelijk voor de belangstelling, ondervonden na de geboorte van onze dochter Simone.

De Heer en Mevrouw
Van der Berg

Voor de grote belangstelling, gelukwensen en geschenken die wij ter gelegenheid van ons huwelijk mochten ontvangen, zeggen wij u langs deze weg onze hartelijke dank.

H. Warners.
C. M. W. Warners-Laamers

Hiermee wil ik u allen graag bedanken, ook namens mijn vrouw, voor de door u getoonde belangstelling en het medeleven, na de geboorte van onze zoon.

J. Eisen
R. Eisen-Kolk

Hierbij delen wij u mede, dat wij u hartelijk willen bedanken voor de mooie fruitmand en het bloemstukje dat ons door u werd toegezonden ter ere van de geboorte van ons zoontje Sjouke Egbert.

P. Wijkstra
T. Wijkstra-Crulmng

NOG MEER GEAUTOMATISEER

Drūk próeven bij de nieuwe koffieautomaat

Tegen vier uur 's middags werden op 23 februari jl. de nieuwe koffieautomaten in werking gesteld. Voor de leden van de ondernemingsraad een antwoord op hun wens het personeel ook 's middags de gelegenheid te geven warme drank te kunnen betrekken. Hartelijk dank aan de directie voor deze 'patente' oplossing, was het algemene commentaar. Ook op deze automaten zullen wij moeten inspelen, niet het minst onze 'bekerhouder', de cantine-beheerder G. Renkema, die met de algemene verzorging is belast. Inkoper B. Schild zocht ook de koffie en chocola uit, terwijl de heer Eisen de installateurs de nodige hand- en spandiensten heeft verleend. Zo kan nu iedereen, die nog een los dubbeltje op zak heeft, voor een warme slok terecht bij de Staalmeubel automaten. Proost!!

Hiermede willen wij u hartelijk dankzeggen voor de bloemen en de fruitmand, welke wij bij de geboorte van onze dochter Jules mochten ontvangen. Voorts moet ik u mede namens mijn vrouw hartelijk dank zeggen voor de attentie welke zij mocht ontvangen nu zij voor een operatie in het ziekenhuis verblijft.

Fam. J. v. Sterkenburg-Rikken

Personalia

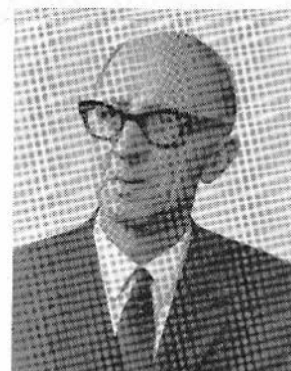
In dienst:

2-2-1970 A. Zuidema, afd. Spuiterij
5-2-1970 R. Dijk, afd. Magazijn

Geboren:

23-1-1970 Juliana Richarda Magaretha Maria, dochter van J. B. van Sterkenburg en J. van Sterkenburg-Rikken
2-2-1970 Sjouke Egbert, zoon van P. Wijkstra en T. Wijkstra-Crulmng
4-2-1970 Marcel, zoon van J. B. G. Eisen en R. Y. D. Eisen-Kolk
12-2-1970 Jacob Bernhard, zoon van G. Kuiper en F. J. Kuiper-Jacobs

R. BOLT MET PENSIOEN

Op 26 januari 1970 bereikte de heer Bolt de pensioengerechtigde leeftijd en vierde dit met een royale tractatie in onze cantine.

Een fraaie elektrische handboormachine was het afscheidscadeau van het personeel, welke hem na een korte toespraak door de heer Sijbrant werd uitgereikt. In een uitvoerig dankwoord memoreerde de heer Bolt de bijna vijf jaren die hij bij Staalmeubel heeft doorgebracht en vroeg zich af wat hij nu met al die vrije tijd aan moest! En een enkele nuttige raadgeving aan zijn opvolger, de heer Vogelzang vond hij ook niet overbodig. Voor zoveel welsprekendheid werd hem een korte zanghulde gebracht, waarna gelegenheid werd geboden persoonlijk afscheid te nemen van onze pensionaris.

Hierna nam de heer Bolt 'boven' afscheid van de directie en nam tevens de gebruikelijke enveloppe met inhoud in ontvangst.

Wij wensen hem nog vele jaren van welbestede vrije tijd!

Voorschriften voor kantoorklerken ... modern management in 1850

Een arbeidsovereenkomst van Houthandel G. Wijma & Zonen NV te Apeldoorn tussen allerlei vergeelde papieren gevonden, daterend van omstreeks 1850.

I. Godsvrucht, properheid en stiptheid zijn karaktertrekken, dewelke onontbeerlijk zijn voor een goede hand.

II. Op aanwijzing van den gouverneur heeft onze firma de werkuren verminderd en het personeel dient vanaf heden slechts op werkdagen ten bureele te zijn tusschen zeven uren des voormiddags en zes uren des namiddags.

III. De Zondag dient voor kerkgang, maar mocht iemand goed van noode hebben dan zullen de klerken op Zondag ten bureele werken.

IV. Dagelijksche gebeden zullen iederen morgen gezegd worden in het Groote Kantoor. De klerken dienen aanwezig te zijn.

V. Kleding dient sober te zijn. De klerken zullen zich hoeden voor het dragen van kleding in op-

vallende kleuren en van kousen, die niet goed gestopt zijn.

VI. Overjassen en overschoenen mogen niet ten bureele aangehouden worden; halsdoeken en hoedkleding kunnen in geval van guur weer gedragen worden.

VII. Er is voor een kachel gezorgd ten gerieve van de klerken. Steenkool en hout moeten in een kast opgeborgen worden. Aanbevolen wordt dat iedere kantoorklerk gedurende den tijd van het koude weer vier ponden steenkool per dag meebrengt.

VIII. De klerken mogen het vertrek niet verlaten zonder toestemming. Het is toegestaan de natuurlijke drang te volgen, waarvoor de klerken den tuin achter de tweede poort kunnen gebruiken. Dit terrein dient in goeden staat gehouden te worden.

IX. Gedurende kantoortijd is spreken verboden.

X. Het hunkeren naar tabak, wijn of sterken drank is menschelijke zwakheid en derhalve verboden voor alle kantoorklerken.

XI.

Nu de kantooruren drastisch verminderd zijn en wel tot elf uren per dag, is het tot zich nemen van voedsel toegestaan tusschen half twaalf en twaalf uren, maar het werk mag onder geen enkele voorwaarde onderbroken worden.

XII.

De klerken moeten zelf hun schrijfpennen meebrengen. Een slijper is op aanvraag bij den boekhouder aanwezig en verkrijgbaar.

XIII.

Een oudste klerk wordt benoemd, die verantwoordelijk is voor de properheid van het kantoor en alle jongste en aankomende klerken zullen zich veertig minuten vóór het gemeenschappelijk gebed bij hem melden voor het schoonmaken der vertrekken en zij zullen na kantoortijd blijven voor dergelijke werkzaamheden. Borstels, bezems, zeep en water worden door de Ilma beschikbaar gesteld.

XIV.

De nieuwe verhoogde weeklonen zijn voor:

jongens tot 14 jaar	f 0,52
jongste bediende	f 2,40
aankomende klerken	f 4,50
klerken	f 5,50
Oudste klerken, na 15 jaar diensttijd	f 10,25

Er wordt verwacht, dat iedereen hiermede een verhoogde hoeveelheid werk zal afleveren.

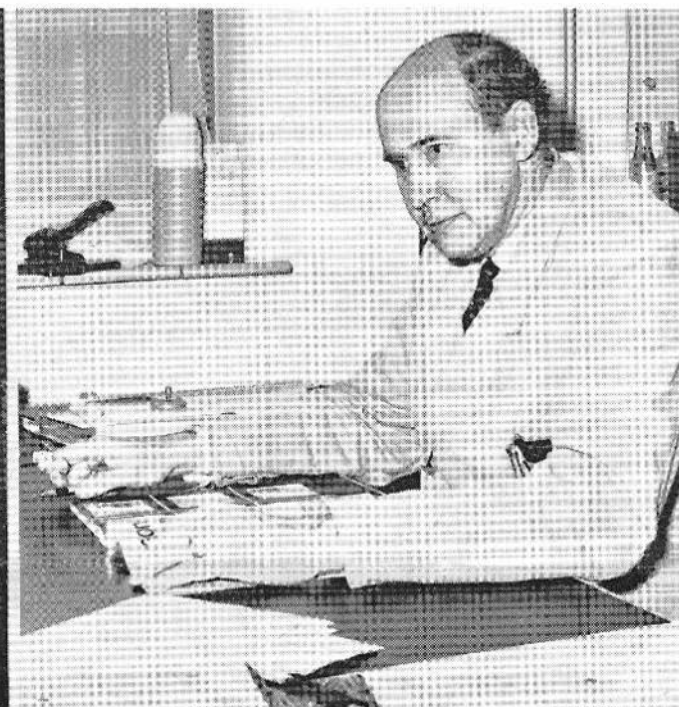
J. DONGA en K. BEUKEMA

De rij van jubilarissen in ons bedrijf is weer versterkt en wel met de hierboven genoemde Gispennaren. Er zijn al vele uitspraken gedaan met betrekking tot het wel of niet vieren, maar wij gaan er stug mee door.

Donga, die in Leerdam z'n wieg had staan is 12½ jaar in ons bedrijf werkzaam.

Zijn opleidingen begonnen vanzelfsprekend met de lagere school, en nadat hij die met goed gevolg had doorlopen heeft hij op de L.T.S. in zijn woonplaats het diploma machinebankwerken gehaald.

Met al deze vergaarde kennis kwam hij bij Gispens solliciteren en werd aangenomen als leerling op de Bedrijfsschool en haalde het Bemetel diploma bank- en plaatwerken.

12½ jaar bij Gispens in dienst

Daarna werkte Donga ongeveer een half jaar in de stoelenmontage, voordat hij in de technische dienst terecht kwam. Kort daarop moest hij z'n werk onderbreken voor de diensttijd.

Weer terug bij Gispens heeft hij het Bemetel diploma onderhoudsbankwerken weten te halen en tot op de dag van vandaag is hij onderhoudsbankwerker in de technische dienst van fabriek IV.

Het is zeer afwisselend werk en daarom blijft het altijd een beetje boeien, en dat moet ook op z'n tijd.

'Ik ben ook lid van de bedrijfsbrandweer', vertelde hij, 'verleden jaar ben ik daar bijgekomen toen de ploeg verjongd werd'.

Buiten z'n werk is Donga een liefhebber van goede muziek waarnaar hij dan ook graag luistert. 'Ook ga ik een paar keer per jaar vissen, en ook dat is leuk voor de afwisseling'. Specifieke hobbies heb ik niet, maar thuis in m'n eigen gezin is altijd wel wat te rommelen en te knutselen.

Namens ons allemaal wensen we J. Donga veel succes en plezier in al z'n bezigheden zowel in ons bedrijf als daar buiten.

Op 5 augustus 1957 trad de heer Beukema bij Gispens in dienst, zodat zijn 12½-jarig jubileum op 5 februari j.l. werd gevierd.

De heer Beukema werd geboren in Amsterdam en volgde daar de L.T.S., waarna hij zich in de avonduren verder bekwaamde en opleidingen volgde voor zowel metaal- als elektrotechniek.

Praktijk deed hij op als buitenmonteur van elektrische en technische installaties. Inmiddels was hij wel verhuisd naar Schalkwijk waar hij nog steeds woont.

Bij Gispens kwam hij in dienst als voorman van de Technische Dienst. Samen met de heer Poutsma heeft hij deze afdeling opgebouwd en de erbij behorende administratie. Aanvankelijk werkten er 3 man in deze afdeling maar dat zijn er nu een dertigtal. De heer Beukema heeft via de Technische Dienst het opzicht over reparatie en onderhoud van de gebouwen, het machinepark en de installaties en adviseert inzake revisie van productiemachines. Het schilderwerk en de werkzaamheden aan de elektrische installaties worden eveneens onder zijn leiding uitgevoerd.

Daarnaast heeft zijn collega Van Eck de leiding over de Technische Dienst van 'Achter de Poort' ter verzorging van het machinepark en de installaties.

Een jeugdhobby van de heer Beukema is de eigenlijke aanleiding geweest zich op elektrotechnisch gebied te gaan bekwaamen. Deze hobby, die hij op 12-jarige leeftijd begon, was die van radio-amateur.

Het begon met het bouwen van de toen zo populaire kristalontvanger. Al gauw kwamen er daarna radio-lampen aan te pas en de zogenaamde honingraatspoelen en de jonge Beukema werd lid van een radio amateur club.

Zijn liefhebberij groeide uit en hij werd zendamateur. Daardoor heeft hij toen veel internationale contacten gekregen met o.a. Amerika en Japan. Zo'n radiocontact kwam tot stand door met een morsesleutel via een zender een andere amateur op te roepen. Was het contact tot stand gebracht dan werd via de microfoon met elkaar gesproken.

Deze gesprekken betroffen dan altijd uitwisseling van technische gegevens over de ontvangstkwaliteit van de zenders. Muziekprogramma's en dergelijke waren niet toegestaan. Uiteraard was ook al in die tijd een vergunning nodig om te mogen zenden.

Een andere hobby waarover de heer Beukema uren kan vertellen, is het verzamelen van postzegels. Hij heeft

een nagenoeg complete verzameling van Nederland en overzeese gebiedsdelen met daarnaast een uitgebreide collectie zegels van Oostenrijk en Spanje. Hij is lid en bestuurslid van de jeugdclub 'De Wereldbol' in Houten, een van de grootste jeugdfilatelistenverenigingen in Nederland. Deze vereniging is aangesloten bij de Stichting Filatelistisch Jeugdwerk, een overkoepelende organisatie voor geheel Nederland.

In 1967 behaalde 'De Wereldbol' op de wereldtentoonstelling van postzegels in Praag de gouden ere-medaille door met één van de mooiste collecties aanwezig te zijn. Het volgende jaar zal 'De Wereldbol' in de veilingshal van Houten de Nationale Tentoonstelling organiseren.

Ook daaraan besteedt de heer Beukema veel tijd.

Het houdt nog niet op want de heer Beukema is ook nog lid van het dagelijks bestuur van de Stichting Openbare Bibliotheek te Houten.

Als penningmeester beheert hij de financiën. Hij is mede een van de initiatiefnemers die de bibliotheek hebben gesticht.

Dan zijn er nog veel andere activiteiten op verenigingsgebied.

'Maar', zegt de heer Beukema, 'het zou te ver voeren ook die allemaal te vermelden, want dat zijn er nog wel een tiental.'

Wij wensen hem nog graag veel succes in zijn werk en veel plezier met zijn hobbies.

HET 'WOEPS'-FAUTEUILTJE

Niet altijd gaat de weg van een vertegenwoordiger over rozen; zelfs niet voor een vertegenwoordiger van Gispens, en zelfs niet in deze tijd van hoogconjunctuur. Soms moeten onze verkoop-stoottroepen halsbrekende toeren verrichten om een order in de wacht te slepen; letterlijk dan wel te verstaan.

Het volgende heeft zich afgespeeld binnen de muren van een bejaardentehuis waar men kennelijk aan nieuw meubilair toe was.

Onze vertegenwoordiger, geheel volgens de regels handelend, maakt telefonisch een afspraak met een van de tehuis-autoriteiten.

Tenslotte moeten ook de bejaarden nu maar eens eindelijk goed meubilair krijgen, niet waar?

Twee uur was de afspraak, en klokslag twee uur stond onze Gispens man op de stoep om — geheel in het belang van de bejaarden uiteraard —

zijn gastheer te komen wijzen op de evidente voordelen van het Gispensmeubilair.

De gastheer, argeloos man als hij was, bood overeenkomstig de wetten van de gastvrijheid een fauteuil (van onbekend fabrikaat) aan om het moede lichaam te ontspannen en het gesprek te vergemakkelijken. Zonder twijfel een enerverend verkoop-gesprek!

Maar, o noodlot, plotseling een gekraak, een scheut in de rug van onze vertegenwoordiger en 'woeps' (met toestemming van Henk Elsink) daar ging onze man: languit op de vloer, gehuld in de vele pagina's van de Gispens-catalogus!

Paniek alom. De gastheer, bleek van schrik, vraagt: 'O meneer, wat doet u nou?' (alsof hij dat niet kon zien!) De vertegenwoordiger, rood van de blamage, blijft weinig anders over dan wat stupide gegrinnik en het

bijeenrapen van zijn papieren. Wég Gispens-image; wég mooie verkoop-verhalen.

Maar nee hoor, onze gastheer was een man van inzicht; hij begreep de situatie, en realiseerde zich duidelijk dat als zijn stoelen nog niet eens het gewicht van een eenvoudig vertegenwoordiger konden dragen, dat zij dan niet deugdelijk konden zijn. En juist op dat moment bracht de voorzienigheid redding, want wat stond daar in al zijn onschuld vóór hem? Juist, een vertegenwoordiger van een meubelfabrikant!

Het is een order voor Gispens geworden en misschien zijn de levertijden daardoor wel nog iets verder opgelopen. Misschien ook zit er een les voor de heer Noorda in: alle vertegenwoordigers een cursus 'vallen' laten volgen, en wellicht gaat de verkoop dan wel met sprongen omhoog!

H. P. Bijma.

Bedrijfsvoetbal

Voor de komende bedrijfsvoetbalcompetitie bestaat weer grote belangstelling. Een groot aantal aanmeldingen is binnengekomen en hieruit zal door een technische commissie bestaande uit de heren Mout-haan, de Ruiter en Saltzherr, de ploeg gekozen worden welke dit jaar Gispens zal vertegenwoordigen. Het ligt in de bedoeling dit keer met een 'eigen kwcek' elftal te spelen en geen dure aankopen te doen. Wij moeten uit ons personeel echt een kampioensformatie kunnen vormen. Er zal dan natuurlijk een volledige inzet nodig zijn van de gehele ploeg. De overweging om onze ploeg nog in een trainingskamp te doen, hebben wij terzijde moeten schuiven. Gezien de hoge orderportefeuille is het onmogelijk om onze spelers uit de produktie te halen, dat zou de levertijden nog langer maken.

Waar en wanneer de wedstrijden beginnen is nog niet bekend, maar daarover worden te zijner tijd op de publikatieborden mededelingen verstrekt.

Commissie bedrijfsvoetbal

LIPS & GISPEN N.V. RAAD VAN BESTUUR

Tussen Lips & Gispén N.V. te Dordrecht en de Steenkolenhandelsvereniging N.V. te Utrecht is overeenstemming bereikt omtrent een gezamenlijke activiteit op het gebied van het inrichten van computerruimten.

De SHV zal hiertoe met ingang van 1 januari 1970 voor 50% deelnemen in Seco N.V. te Culemborg, welke onderneming door Lips & Gispén N.V. in 1968 werd opgericht.

Naar verwachting zal een uitbreiding van de activiteiten van Seco kunnen worden gerealiseerd door samenwerking met de technische sector van de SHV.

Tot directeur van Seco N.V. is benoemd Ir. J. A. H. Smeets, wonende te Vught; de Raad van Commissarissen zal bestaan uit de heren Ir W. H. Verloop, directeur van de Steenkolenhandelsvereniging N.V. en E. Th. Vroom, directeur van Gispén's Fabriek voor Metaalbewerking N.V. en Staalmeubel N.V.

Seco-directeur Ir. J. A. H. Smeets

De bovenstaande mededeling was de aanleiding voor ons eens met de heer Smeets te gaan praten. Zoals U weet is Seco N.V. tot nu toe bij Gispén gehuisvest. Te zijner tijd zal Seco een vestiging elders krijgen in verband met capaciteitsvergroting en personeel toename.

De heer Smeets heeft bij ons een directiekamer ter beschikking gekregen.

Daar bezochten wij hem en stelden onze vragen waaruit wij het volgende voor U optekenden. Ir. J. A. H. Smeets, 33 jaar oud, studeerde aan de Landbouwhogeschool te Wageningen. Hij studeerde af in de Landbouwwerktuigkunde met als keuzevakken Marktkunde, Bedrijfs-economie en Statistiek.

Na voltooiën van zijn studie was hij 4 jaar werkzaam als verkoop-leider bij Heesters in

Haaren, een import bedrijf van Landbouwwerktuigen.

Begin 1969 trad hij in dienst bij de Steenkolenhandelsvereniging N.V. te Utrecht. Hier kreeg hij een commercieel technische staffunctie in welke functie hij ontwikkelingswerk verrichtte. De heer Smeets, gehuwd en vader van 2 kinderen, woont in Vught.

Omdat de SHV, evenals Lips en Gispén voor 50% belangen heeft in Seco N.V., willen we graag iets over deze N.V. weten. De heer Smeets vertelde daarover het volgende.

De Steenkolenhandelsvereniging N.V. was oorspronkelijk en is nog steeds een gesloten N.V. Zij is 75 jaar geleden opgericht door de families Van Beuningen en Fentener van Vlissingen. De oorspronkelijke activiteit was import van

steenkolen en distributie daarvan over Nederland. Thans telt het bedrijf over de gehele wereld 11000 employees waarvan ca. 80% in Nederland.

Uit de import, transport en de distributie van de kolen groeide de sector H.T.S. — Haven Transport en Schepvaart — met een hoofdkantoor in Rotterdam. Tot de H.T.S. behoren o.a. de rederijen Nigoco, de overslagbedrijven Pier 5 en Pier 7, en andere.

Uit de kolenbranche is de energie sector gegroeid met o.a. de PAM — sinds 1 januari Calpam — voor de oliebelangen, DYAS voor de aardgasbelangen, en een groep voor Kern-energie.

Een andere sector van de SHV houdt zich bezig met de verkoop van consumptie-artikelen in de zogenaamde MAKRO's.

Deze MAKRO's zijn 'cash and carry' bedrijven voor de tussenhandel in 'food' en 'non food' en hebben in verschillende grote steden hun nederzetting. De MAKRO's zijn een resultaat van samenwerking tussen de SHV en METRO, een Duitse handelsonderneming.

Ongeveer 3 jaar geleden ontstond de jongste groep van de SHV, de technische sector. Hierin vinden ca. 4200 mensen hun werk bij circa 30 verschillende bedrijven, overwegend installatiebedrijven van centrale verwarming, air conditioning, koftechniek en electrotechniek. Vanuit deze groep heeft men nu 50% belangen in Seco N.V.

Is het nu zo dat door de gelijke belangen van SHV en Lips en Gispén, Seco N.V. als het ware in een vacuum hangt? Het antwoord is, neen, integendeel zelfs.

'In de dagelijkse gang van zaken werken wij binnen beide concerns als volle dochter en zus, zowel bij de SHV als bij Lips en Gispén en ik heb de indruk dat dit voor alle partijen prettig werkt. Ook als wij een vestiging elders vinden zal dit niet veranderen'.

Seco N.V. heeft goede mogelijkheden voor groei. Het jaar 1970 wordt door de heer Smeets beschouwd als een jaar waarin het zal gaan om de structurele opbouw van de acquisitie en uitvoering.

Een jaar om beter bekend te worden in Nederland, met het geïntegreerde leveringspakket dat Seco te bieden heeft voor de installatie van computerruimten, waarbij ook producten van Staalmeubel zullen zijn betrokken.

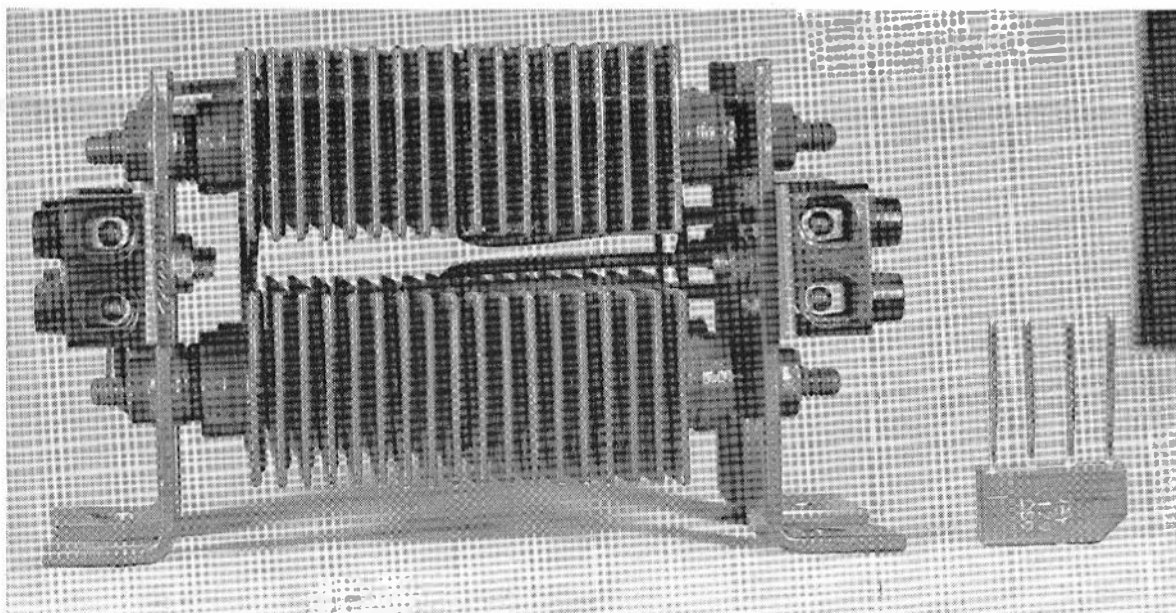
Wij wensen Seco N.V. onder leiding van de heer Smeets een nog voorspoediger groei toe.

Elektronica

In ons bedrijf trachten een paar mensen wegwijze te worden in de zich snel ontwikkelende wereld van de toegepaste elektronica.

De heer Van Tetrode heeft als eerste met goed resultaat deze studie afgesloten. Dat een en ander een nuttige zaak is, blijkt wel uit het feit dat reeds diverse machines met een elektronische besturing zijn uitgerust. Zelfs is er bij ons al een bureaukastje waar een stukje elektronica in zit.

Op bijgaande foto ziet U met welk apparaat men vroeger wisselstroom omzette in gelijkstroom en hoe we het nu in bovengenoemd bureaukastje doen.

De voorwerpen zijn op ware grootte afgebeeld.

Personalia

In dienst:

19-1-1970	C. van Baal, Afd. Lakk. I
1-2-1970	A. W. Markus, Afd. Bedr. Adm.
1-2-1970	H. Ruhlessin, Afd. Mag. IV
1-2-1970	J. F. van Boeckel, Afd. Mont. IV
1-2-1970	A. Cazemier, Rep./Scr.v. Afd.
9-2-1970	Mej. H. van Deventer, Afd. Verkoop
9-2-1970	S. Taihuttu, Afd. Mont. IV
9-2-1970	A. Soplanit, Afd. Plw. I
16-2-1970	R. A. Spronk, Afd. Lakk. I
16-2-1970	Mevr. O. den Hartog-de Vaal, Afd. Kant. Planning Bureau.
16-2-1970	J. Bouwsma, Afd. Verkoop
23-2-1970	Mej. A. J. van Breemen, Afd. Plw. I
23-2-1970	Mej. J. J. van Diejen, Afd. Plw. I
23-2-1970	J. Sihasale, Afd. Mont. IV
23-2-1970	J. J. Soukotta, Afd. Plw. IV

Gehuwd:

27-2-1970 De heer R. Hamilton met Mej. T. Coenmans (afd. Planning)

Geboren:

2-1-1970 Pieter, Daniel David, zoon van de Fam. D. C. Tanamal
16-1-1970 Brenda Anita, dochter van de Fam. B. Schoolderman
11-2-1970 Marina Dirkje, dochter van de Fam. D. Vermeulen
27-1-1970 Monique, dochter van de Fam. J. Smits.

Dankbetuigingen

Onze trouwdag is mede door Uw bewijs van belangstelling in welke vorm ook, onvergankelijk voor ons geworden. Daar het ons niet mogelijk is ieder persoonlijk te bedanken, doen wij dit langs deze weg.

M. Latupeirissa
H. W. H. Latupeirissa-Vink

Langs deze weg dank ik het personeel voor de fruitmand die ik mocht ontvangen bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis.

A. W. den Ambtman

Bij deze wil ik gaarne een woord van dank uitspreken aan allen die blij gegeven hebben van belangstelling tijdens mijn ziekte.

C. Smeuwenhoek

Mede namens mijn vrouw dank ik allen voor de belangstelling welke er van Uw zijde beloond is tijdens mijn ziekte.

L. G. N. Vermeulen

EVEN VOORSTELLEN...

In de vorige Fabrieksfluit kwamen twee foutieve onderschriften voor, die wij hier alsnog willen corrigeren:

Dit is mej. U. Ch. E. Happe (dus niet mej. Stappe).

De heer L. Visser trad in dienst als constructeur (Abusievelijk was vermeld: als tekenaar-constructeur).

J. J. Romein,
Assistent Bedrijfsadministratie
In dienst sedert 1 januari.

Th. van Gameren,
Assistent Bedrijfsadministratie
In dienst sedert 1 januari.

A. H. J. Stronkinga,
Planner afdeling Planning
In dienst sedert 1 januari.

L. A. Vink,
Magazijnbediende afd. Expeditie
In dienst sedert 1 januari.

B. H. Winkel,
Aankomend perser afd. Plaatw. IV
In dienst sedert 12 januari.

Z. Latupeirissa,
Plaatwerker in de afd. Plaatw. IV
In dienst sedert 1 januari.

M. A. Brouwer,
Calculator-werkvoorbereider
In dienst sedert 5 januari.

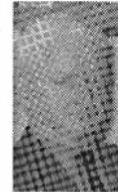
Onze jarige gepensioneerden (waarvan er twee niet op het foto-appel zijn verschenen!)

L. J. H. Sielhorst,
Prijssestraat 5 bis, Culemborg
werd op 2 maart 75 jaar.

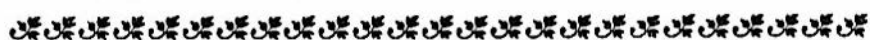
J. P. Helmond,
Leliestraat 12, Culemborg
werd op 4 maart 71 jaar.

C. Verkerk,
Oranjestraat 29, Beusichem
wordt op 15 maart 67 jaar.

L. Verkerk,
Zoetzandselaan 8, Beusichem
werd op 6 maart 72 jaar.

C. H. Meeuwssen,
Nieuwstraat 41, Culemborg
wordt op 13 april 69 jaar.

ZAALVOETBAL

In januari 1970 werden er in de Sporthal van Culemborg enkele oefenwedstrijden gespeeld.

Wij hadden van zaalvoetbal al wel eens wat gehoord en gezien op de T.V.

Er was zo'n enorme toeloop voor de oefenwedstrijden dat er teams geweigerd moesten worden.

Een team bestaat uit vijf man, waarvan er één het doel verdedigt. Ieder team heeft drie wisselers want zaalvoetbal is een mooie maar een vermoeiende sport. Vandaar dat men wisselers nodig heeft.

Gispen heeft een team dat speelt onder de naam Giso. Onze manager is de heer R. de Ruiter die we echter Rinus Michels noemen. De speeltijd bedraagt per wedstrijd 2 x 20 minuten. Onze eerste oefenwedstrijd speelden we tegen Hussen.

Ruststand 0-3, eindstand 0-7. We moesten wel even aan de spelregels wennen.

Nu wordt er een onderlinge competitie gespeeld op de woensdag- en vrijdagavonden.

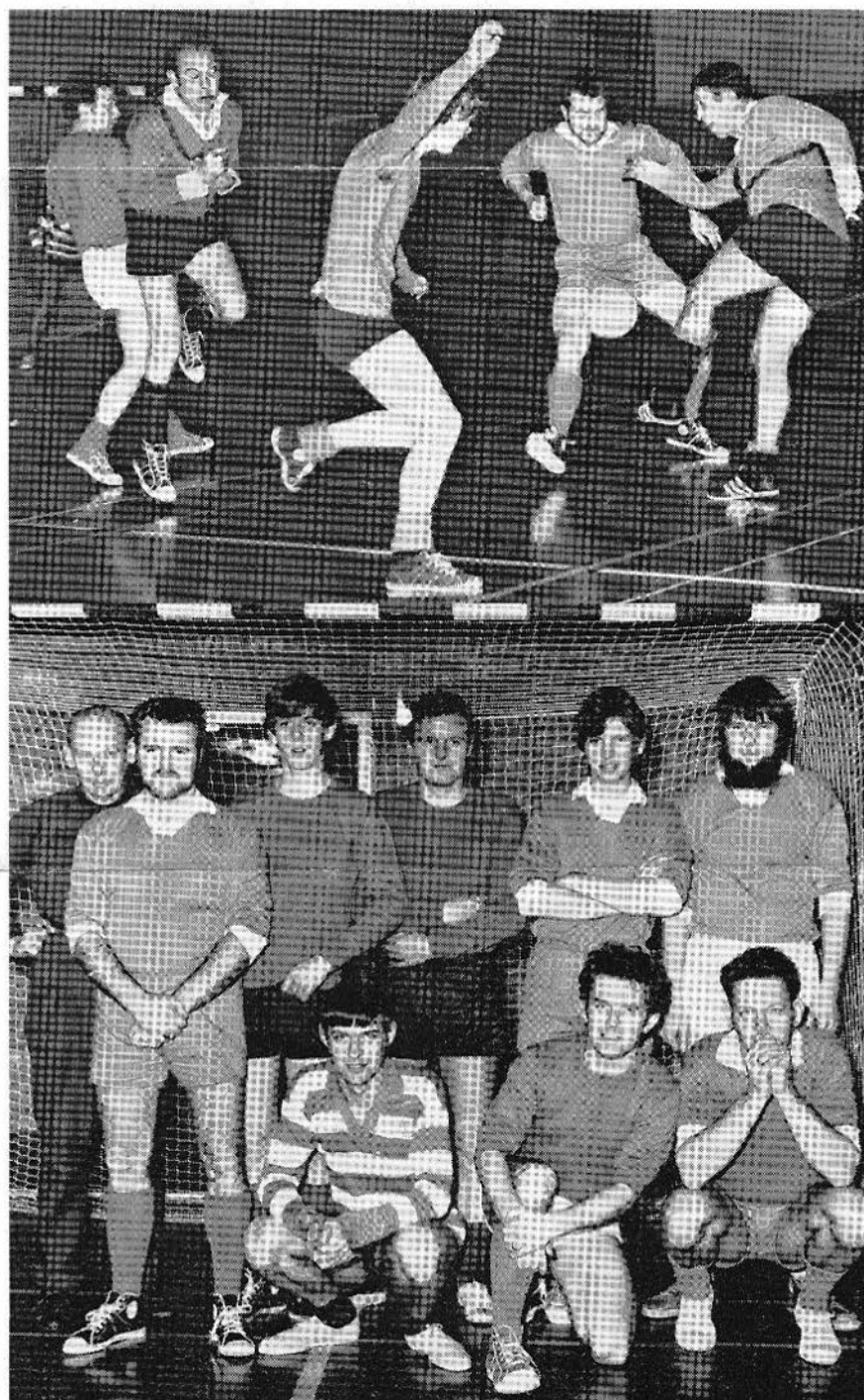
De eerste wedstrijd tegen de Brandweer wonnen we met 6-1. De tweede wedstrijd tegen Hussen II eindigde, na leuke en spannende momenten in een 4-3 overwinning. De derde wedstrijd tegen de Lek-boys werd slecht gespeeld. Er ontbrak een goede inzet en we verloren verdiend met 2-3.

Tegen Vriendenschaar speelden we onze vierde wedstrijd. De Giso-keeper was door omstandigheden niet van de partij. Zijn plaatsvervanger deed zijn uiterste best maar kon niet verhoeden dat we met 3-5 verloren.

De heer Carstens was zo vriendelijk een paar actiefoto's te maken, heel leuk van die 'oude Heer' van ons.

De Sporthal is vrij toegankelijk. Diegenen die belangstelling hebben om te komen kijken naar de verrichtingen van Giso, zijn van harte welkom.

Namens de spelers,
J. P. v. d. End

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 251
20 april 1970

Gispen

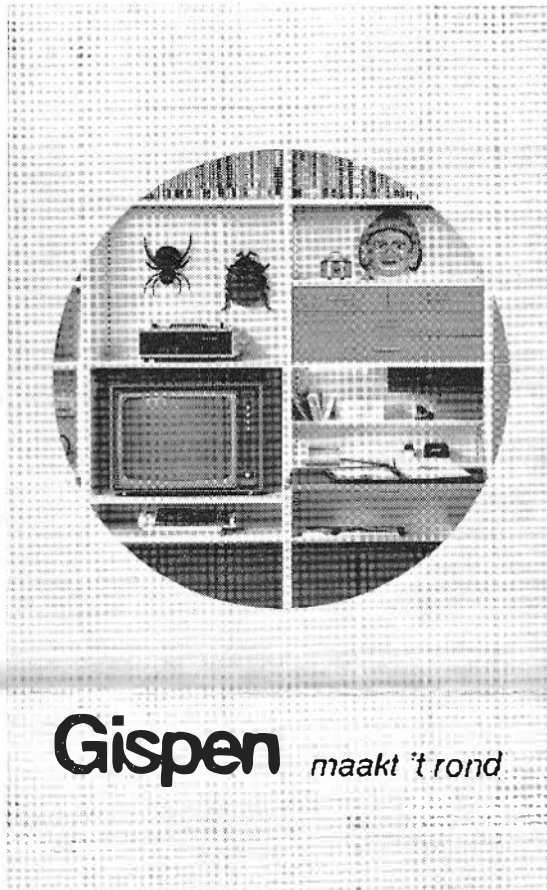
maakt 't rond

Dat is het thema van onze bergmeubel-verkoopactie die eind vorig jaar — tijdens de woningmeubelbeurs — van start is gegaan. Doel van de actie is het geven van een extra verkoopstimulus aan het bergmeubel. Hiervoor is het noodzakelijk dat niet alleen de consument wordt bewerkt, maar is tevens de enthousiaste medewerking van de woninginrichter vereist. Want hij is de laatste schakel in de verkoopketen van de woningmeubelen.

PROMpraat

Om ons van zijn medewerking te kunnen verzekeren, hebben wij eerst iets 'rond' moeten maken, nl. nieuwe kleurenmogelijkheden en een verbeterde montage-regeling — zaken die een verdere groei van de omzet in de weg stonden. Vandaar het door ons gekozen thema 'Gispen maakt 't rond'.

Op de meubelbeurs introduceerden wij het bergmeubel in z'n nieuwe gedaante. Er werden uitnodigingen aan de woninginrichters gezonden om een bezoekje aan onze stand te brengen en daar onze actieplannen te bespreken. Plannen bestaande uit: adverteren van het bergmeubel door Gispen en gelijktijdig exposeren van het

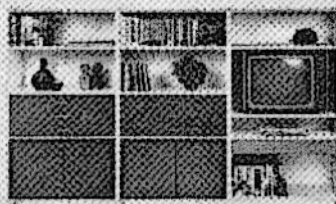
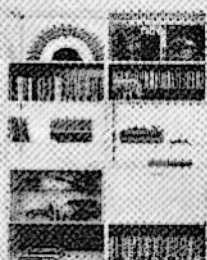
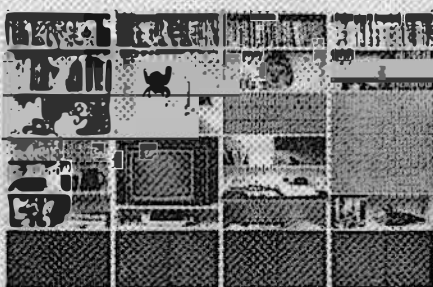

Gispen maakt 't rond

Mapje waarin de uitnodiging tot een bezoek aan onze stand werd verzonden

Advertentie in 'Wonen Nu'

'n kleurig meubel
'n hollebollegijs
meubel
'n doewatuwilt
meubel:
'n Gispen
bergmeubel

Gispen

Een bergmeubel, zegt Gispen, mag ook deuring, kleuring en opgevoering zijn. Zoals dit hoort bij een bergmeubel dat zich graag van de kleine kant naar de grote kant kan verplaatsen. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast.

De Gispen bergmeubel wordt ook vaak gebruikt voor de afbeelding van een bergmeubel. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast.

Gispen leverde deze bergmeubel in de vorm van een bergmeubel. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast. Het is een meubel dat zich aan de omgeving aanpast.

bergmeubel door de woninginrichters. Bovendien werd door ons gratis advertentie-materiaal beschikbaar gesteld voor het mee-adverteren door de woninginrichter in plaatselijke bladen.

Ruim 70 woninginrichters hebben hun medewerking toegezegd en profiteren thans van de resultaten van deze gemeenschappelijke verkoopinspanning. De Gispen advertenties werden geplaatst in 'Huis & Tuin' en 'Wonen Nu', bladen met een gezamenlijk bereik van meer dan 1/2 miljoen gezinnen. Enkele duizenden reacties kwamen al in ons bezit. Deze worden beantwoord met de toezegging van een folder + bestelformulier en de adreslijst van de deelnemende woninginrichters. Laatstgenoemden ontvangen op hun beurt de adressen van de geïnteresseerden voor verdere bewerking.

Daar de actie nog in volle gang is, is over het resultaat, uitgedrukt in geboekte orders, nog weinig te zeggen. Vast staat echter wel dat reclame en salespromotion hun basisfunctie — het tot stand brengen van communicatie — hierbij volledig hebben waargemaakt.

Op pad met de afdeling verkoopbevordering

Ik heb het genoeg U eens iets te mogen vertellen over het fotograferen van ons bergmeubel cat.nr. 5600. Men zegt wel, om dat is even monteren en een foto maken. Als je het nog nooit hebt meegemaakt lijkt het ook zo, maar als je er anderhalve week lang aan hebt meegewerkt en hebt gezien hoe er gewerkt wordt, dan denk je er wel heel anders over.

Samen met de heren Meijer en Westenburg ben ik naar een fotostudio in Koog aan de Zaan geweest, waar we 18 foto's van 6 verschillende soorten bergmeubels hebben gemaakt.

Van elk soort werden er drie opnamen gemaakt. Dat wordt gedaan voor het geval dat er een opname zou mislukken.

Voor we naar Koog aan de Zaan gingen werd aan de hand van montagetekeningen vastgesteld welke onderdelen er allemaal meemoesten.

Nadat alles in de fabriek was voorbereid werd alles wat we nodig hadden per vrachtauto weggebracht.

In de fotostudio moest het bergmeubel, nadat we het hadden gemonteerd, op een groot vel wit papier worden opgesteld. Het afstellen van de lampen voor de juiste belichting, waarbij er speciaal op wordt gelet dat de kleuren goed uitkomen, vergt erg veel tijd. Het resultaat moet zijn dat de toekomstige klanten in de folder een goed beeld krijgen van ons bergmeubel. Dat is heel belangrijk en wil je dat goed doen dan ben je zeker 4 uur aan één opname kwijt.

Voor mij was het erg interessant dit allemaal eens mee te maken.

Bovendien hoop ik door dit te schrijven U een indruk te hebben gegeven van een deel van het werk dat door onze afdeling Verkoopbevordering wordt gedaan.

J. P. v. d. End.

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruijn, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

De ongewoon hoge waterstand van de Lek leverde onze fotograaf dit imposante plaatje op...

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

A. Blok

Ferd. Bollaen 1
Baarn
wordt 3 mei 67 jaar

D. J. Spies

Biljoenlaan 30
Arnhem
wordt 3 juni 70 jaar

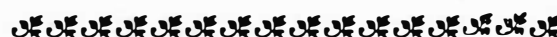
L. den Hartog

St. Annakapelstr. 67
Culemborg
wordt 16 juni 67 jaar

A. Vink

J. B. v. d. Hamstr. 3
Culemborg
wordt 20 juni 71 jaar

IDEËËNBUS

STUDEREN: een investering voor het leven

Voorstel 1096 afd. 122

Th. v. Middelkoop

Wijziging van gereedschappen voor het persen van buitenlopers voor hangmapladen.

De combinatie van stempels voor de buitenlopers is oorspronkelijk bestemd voor de persen in fabriek IV. Door de kortere lengte van de persen in Fabriek I moest van de vastgestelde werkmethode worden afgeweken. Een besparing kan worden bereikt door in het gereedschap enkele wijzigingen aan te brengen. Deze halfjaarlijkse besparing, dit in verband met uitbreiding van het aantal persen in Fabriek IV, bedraagt f196,—. 20% hiervan is f39,—.

Voorstel 1108 afd. 247

A. W. v. Leeuwen

Wijziging van stiknaad bij napaflexhoezen voor diverse stoelen.

Normaal werd bij het stikken van deze hoezen de hoek geheel dicht gestikt, waarna bij het stofferen een gedeelte hiervan moest worden los genomen.

Op inzenders voorstel is nu de stiknaad verlegd, wat over het geheel een duidelijke kwaliteitsverbetering inhoudt. Hiervoor werd een beloning vastgesteld van f25,—.

Voorstel 1110 afd. 400

A. Veldt

Vermindering van aantal puntlassen in bodems van kasten van 7800 bureaus.

Het aantal van 16 puntlassen, inzonder stelde een vermindering van 4 puntlassen voor, moet uit sterkte overwegingen worden gehandhaafd. Dit geldt vooral voor de rand van de bodem waar drie onderdelen aan elkaar worden bevestigd.

Voorstel 1111 afd. 445

L. Ecgdeman, B. M. Zagdoudi

Versterkingsplaatjes voor bevestiging van vloerdoppen onder kantoorkasten terugbrengen tot één bestaand model.

Het onderling verwisselen en daarbij de mogelijkheid tot het monteren van één versterkingsplaatje voor diverse kantoorkasten kan uit constructief oogpunt niet worden toegepast.

Hierbij was reeds in overweging genomen de bevestiging van de vloerdoppen in zln geheel te herzien.

Voorstel 1112 afd. 247

A. W. v. Leeuwen

Smaller knippen van banden voor hoezen in napaflex.

De smallere banden kunnen alleen

In het personeelsorgaan 'Torn-Toc' van Furness' Bedrijven stond de volgende opmerking om vooral niet te gaan studeren (wij geven het in Nederlandse vertaling):

Hoe meer u studeert, hoe meer u weet

Hoe meer u weet, hoe meer u vergeet

Hoe meer u vergeet, hoe minder u weet

Hoe minder u weet, hoe minder u vergeet

Hoe minder u vergeet, hoe meer u weet

Dus: waarom studeren?

Voor hen, die niet studeren en er — naar hun zeggen — ook niet overpeinzen om eraan te beginnen, is het bijzonder fijn dat ze zich er met een dergelijke woordspeling vanaf kunnen studeren om welke reden dan ook. Er zijn tenslotte echte steekhoudende redenen om niet met een studie in de vrije tijd te starten. Het onderstaande is echter wel geschreven voor hen, die zich achter zogenaamde argumenten verschuilen.

Argumenten die in wezen erop neer komen: ik heb er geen zin in! Het staat nu reeds vast, dat er in de komende jaren een selectie zal

toegepast worden voor zittingen van stoelen 1561-63. Een direkt aanwijsbare besparing van materiaal is hier niet te verkrijgen, wel de mogelijkheid dat door de smallere band van meerdere afvalstroken gebruik kan worden gemaakt. Beloning f10,—.

Voorstel 1115 afd. 422

Th. v. d. Broek

Aanvulling van persgereedschap voor deuren van bijzetkasten.

Het betreft hier het ponsen van de gaten voor slot en komhandgreep in de bewerkingen op de afkantsers op te nemen.

De besparingen die hiermede worden verkregen en de kosten voor het gereedschap heffen elkaar echter op. Toch is het aantrekkelijk dit voorstel door te voeren, gezien de te verwachten omzetting en minder kosten voor intern transport. Hiervoor werd een beloning vastgesteld van f20,—.

De Ideeënbuscommissie.

plaatsvinden onder alle werkers. Een selectie die in wezen langs een zeer logische weg zal plaatsvinden: het gaat van jaar tot jaar steeds om een hergroepering van alle beschikbare krachten rond nieuwe technische mogelijkheden. En het is zonneklaar dat in dit proces van voortdurende aanpassing van mensen aan deze nieuwe vindingen enz., alleen zij niet achterblijven, die nu en voortaan zorgen vóór te blijven. Blijf vóór dan blijft u straks niet achter!

De mogelijkheden om uzelf in uw vak of beroep verder te bekwamen zijn vele.

U kunt deelnemen aan cursussen die wellicht binnen het bedrijf worden georganiseerd. Er zijn vele mogelijkheden voor voortgezette studie aan avondscholen. En dan is er nog de weg, die ook jaarlijks door tienduizenden wordt bewandeld: schriftelijk onderwijs.

Over deze laatste opleidingsmogelijkheid enkele woorden.

Wat een enorme bezwaren zijn er steeds als er gesproken wordt over schriftelijk studeren.

Het is zo onpersoonlijk, omdat er geen direct contact is met de leraar. Het is zo enorm taal, omdat er niet de bekende afleiding is, die een klas biedt.

Het is alleen maar voor zeer speciale figuren, die in alle eenzaamheid hun lesjes kunnen uitwerken. Het is ook niet zoveel waard als een officiële andere opleiding en omdat die andere opleiding niet binnen mijn mogelijkheden valt volg ik daarom ook maar geen schriftelijke cursus.

Zo kunt u nog een poosje doorgaan. Twee dingen moeten echter duidelijk gesteld worden.

Allereerst: wanneer u gaat denken over schriftelijk studeren richt uw belangstelling dan uitsluitend tot die instituten, waarvoor de Inspectie Schriftelijk Onderwijs garant staat. Trouwens wanneer u gaat praten op de afd. Personeelszaken zal men daar ongetwijfeld slechts binnen de kring van deze 'erkende' instituten naar een oplossing voor u zoeken.

In de tweede plaats moet u de specialisten opzoeken.

Het is ook bij schriftelijk onderwijs een zaak van specialisatie geworden. Voor technische opleidingen bijvoorbeeld staat meer dan een halve eeuw PBNA bekend als een zeer goede specialist. Binnen dit instituut evenwel zijn de laatste jaren ook een aantal administratieve opleidingen gecreëerd, die een waar succes zijn. Van de allernieuwste noemen

we: programmeur, praktijkdiploma bedrijfseconomie en toegepaste bedrijfsorganisatie.

Op technisch gebied heeft PBNA vrijwel alles wat men zich kan denken, op LTS-, MTS- en HTS-niveau.

Gedurende een jarenlange ervaring heeft dit Koninklijk Technicum bovendien een onderwijsmethode opgebouwd, die voor 100% de hierboven genoemde bezwaren tegen schriftelijk studeren weerlegt.

Onpersoonlijk is het PBNA-onderwijs geenszins. Door een magnifiek systeem van test- en repetitiecursussen kan het startpunt voor iedere cursist vastgesteld worden; en tijdens de studie wordt de lesstof zoveel mogelijk aangepast aan de mogelijkheden en wensen van de cursist.

De PBNA-cursist werkt uiteraard ook alleen aan zijn lessen.

Toch: hij is bezig met een zo voor hem uitgebalanceerd leerplan dat het levendig blijft en interessant. Hij weet ook — en dat verguldt de pil der eenzaamheid — dat hij bij PBNA niet té veel krijgt. En daarom zal hij, als hij eerlijk rekent in studieuuren, sneller dan anders het beoogde doel bereiken.

De PBNA-cursist moet ook doorzetten. Natuurlijk. Hij vormt geen uitzondering op alle anderen, die in hun werk en hun studie moeten aanpakken. Maar PBNA heeft geen knellende contract-afspraken (wel een verbindingstermijn bij de start). U bent van maand tot maand vrij om te gaan.

Bij PBNA kunt u ook enkele maanden stoppen (zonder lesgeldberekening) om een ontstane achterstand in te halen. U kunt van tempo veranderen, u kunt van de ene naar de andere cursus switchen, u kunt een cursus volgen geheel-op-maat voor u alleen samengesteld, u kunt... ja eigenlijk alles bij PBNA.

Of een diploma van PBNA iets waard is? Wel: een blik in een aantal personeelsadvertenties levert het meest doorslaggevende antwoord op. Wilt u er een boekje over? Vraag bij de afd. Personeelszaken de brochure 'Paspoort voor een goede baan'.

Dit is allemaal mogelijk bij goed schriftelijk onderwijs.

Het is één weg van de vele, die leiden naar meer kennis. Het is net zo min als de andere wegen een gemakkelijke.

Welke weg ook voor u de meest juiste is: ga zo mogelijk aan de slag. Pleeg een investering aan tijd en geld in studie. Het geeft een hoog rendement tijdens uw gehele leven.

Paasvakantie cursus CBO

Bij de foto's:

Mr. Kernkamp houdt een verkooppraatje.
De heer Van der Kroef over 'Wat maakt Gispin?'
Bezoek — in twee groepen — aan de fabriek.
Het gesprek wordt in de pauze voortgezet.

Brand tijdig ontdekt!

Op onverklaarbare wijze is brand ontstaan in de ruimte achter de lijmspuitecabines van de bladenplakkerij. Dit gebeurde tijdens de middag-pauze (donderdag 12 maart) op een tijdstip dat alleen de lakkerij in dit gedeelte van de fabriek werkt. Er waren dus maar weinig mensen in de fabriek aanwezig, maar deze hebben zich bijzonder ingespannen om de brand te blussen en zijn daar dan ook goed in geslaagd.

Verkerk, werkzaam in het lakmagazijn, werd een brandlucht gewaar en ging direct onderzoeken, waar dat vandaan kwam. Er kwam rook door een scheurtje in de muur, wat er op wees dat het brandde in de bovenomschreven ruimte. Direct waarschuwde Verkerk zijn chef, de heer Van Antwerpen en de heer Van Zomeren, verder waarschuwden zij bij de Technische Dienst de daar aanwezige overblijvers.

Van Antwerpen is onmiddellijk de bladenplakkerij ingegaan en ging met een blusapparaat, dat hem werd aangebracht door Van Akooij, het hoog oploaiende vuur bestrijden. Meerdere blusapparaten werden aangevoerd en leeggespoten. Inmiddels waren Van Eck, Hol en Spies van de Technische Dienst buitenom gegaan en zijn vanaf de andere zijde het vuur gaan bestrijden.

Het bleek toen dat houtwol (dat daar is opgeslagen voor het vullen van roosters) aan het branden was gegaan.

Na een goed kwartier waren deze mensen de brand meester en een woord van lof voor hun optreden is hier beslist op zijn plaats.

Hoe en waardoor deze brand is ontstaan blijft een raadsel waar men wel nooit achter zal komen, maar een feit is, dat wanneer deze mensen niet zo kordaat aan het blussen gegaan waren, de gevolgen niet te overzien zouden zijn geweest.

Verder blijkt hier weer eens uit dat wij niet voorzichtig genoeg kunnen zijn met vuur en met het opslaan van brandbare materialen in zulke brandgevaarlijke ruimten. Niet altijd zijn er zo vlug mensen bij de hand om te blussen en wat zal het dan worden? Laten wij allen goed beseffen wat wij doen en laten moeten om in de toekomst dergelijke dingen te voorkomen. Het is in ons aller belang.

Kinderkamp 1970

Hier is dan een berichtje over ons kinderkamp 1970. Opnieuw gaan we naar Noordwijkerhout naar de boerderij van de Fam. Pennings.

Wel gaan we erg vroeg dit jaar omdat door de vakantieregeling van de fabriek dit niet anders kan.

We gaan op zaterdag 27 juni en komen op zaterdag 4 juli weer terug.

Op die manier hebben jullie moeders nog een kleine week, om de zeker wel vuil geworden kleren weer schoon te maken, voordat zij dan zelf op vakantie gaan. In een volgende fabrieksfluit zullen wij er nog even op terug komen.

LEEF TIJD: Alleen die kinderen mogen mee, die geboren zijn na 1-8-1958 en vóór 1-8-1962.

Opgaven zoals gebruikelijk op de afd. Personeelszaken uiterlijk tot en met 12-6-1970 bij Mevr. de Kruif of bij ondergetekende. **KOSTEN:** De prijs voor dit kamp bedraagt f 20,— voor het eerste kind en f 17,50 voor eventueel meerdere kinderen per gezin.

Zullen we afspreken dat jullie alvast gaan sparen hiervoor?

K. Verwey.

P.S. Ome Lou en Ome Toon zijn ook weer van de partij.

HOERA VOOR HET GISPEN BERGMEUBEL

In het kader van de steeds voortschrijdende integratie Gispens-Staalmeubel hebben mijn vrouw en ik besloten ons een echt Gispens-bergmeubel aan te schaffen.

Vroeger al hadden wij geprobeerd wat nuttigs te doen met afgekeurde ponskaartenbakken, maar verder dan een mislukte poging er champignons in te kweken zijn wij niet gekomen. Nadat gebleken was dat de geheel spontaan verschenen gewassen niets met het gewenste natuurprodukt te maken hadden, hebben we er maar de tuingeraniums in laten overwinteren.

Uiteindelijk hebben wij berust in de conclusie dat ponskaartenbakken niet erg bruikbaar zijn in de elgen huishouding.

Fijn dat Gispens op dit gebied een geheel andere instelling heeft! Het begon al met het invullen van het bestelformulier voor het Bergmeubel. Dat is nog eens een plezierige manier om een lange winteravond zoek te brengen! De AVRO quiz is er niets bij en verrukt zetten wij streepjes in nette kolommetjes. Nadat wij het gewenste meubel op deze wijze zelf hadden ontworpen, mochten wij ook nog zelf de prijs uitrekenen. Dat was snel gebeurd waarna wij het formulier vrolijk lachend en integraal in de prullemant hebben gedeponeerd.

We besloten maar te wachten op de jaarlijkse opruiming en inderdaad, daar was iets bij. Wel zelf monteren, maar dat is dan ook een uiterst plezierig werkje.

Op een zaterdagmiddag is het allemaal gebeurd. De huiskamer werd volledig ontruimd, want zo'n meubel kan het beste ruggelings in elkaar gezet worden. De gang was bestemd voor het losse materiaal terwijl een stoel voor mijn vrouw gereserveerd bleef, want

Ard Schenk reed net die middag een grandioze 5000 meter.

Nu, ik reed 'm ook behoorlijk, want dat gemier met zo'n zijwand vasthouden tot mijn zoontje van zes klaar is met het afmonteren van de legborden is voor iemand die dit nog nooit heeft laten doen volkomen onvoorstelbaar. Het tempo lag bij hem ook nogal laag, vooral toen hij ontdekte hoe hij de legbordklemmen tegen het plafond kon laten schieten. Tenslotte besloot ik zuchtend om het zelf maar te proberen. Met behulp van boeken hield ik de zijwanden in positie en trachtte de klemmen in de corresponderende gaten van de achterwand aan te brengen. Dat lukte wonderwel voorzover er ook nog een gat van de zijwand achter zat.

Maar dat bleek niet altijd zo te zijn.

Toen er 's avonds niets bijzonders meer was op de televisie besloot mijn vrouw de rommel nu maar eens uit de kamer te werken. Zij zette de wankel kast overeind, monteerde de legborden, bevestigde de kleppen alsof ze al jaren lang nooit anders had gedaan. Er bleven weinig problemen meer over: de laden vielen er telkens uit. Dat was alles.

Grote bewondering hebben wij hier voor de heer J. F. W. Vriese. In enkele minuten had hij ook dat euvel verholpen. Vakmanschap is beterschap. Een staf van medewerkers staat voor u klaar.

Zelfs 's avonds.

Wenst U óók een bergmeubeltje?

Dat kan! Gispens levert U sierlijk en uitgekiend materiaal.

Wij leveren U de know-how en zorgen persoonlijk voor een bezoek van een echte vakman.

Zou de knutselaar van dit artikel twee linkerhanden hebben? (Redactie)

jaar vergoed volgens de spaarbankmethode tot een tegoed van f 10.000,—.

3. Openingstijden van de bank.

De bank is geopend van 9 uur 's morgens tot 3 uur 's middags.

Alle banken zijn ook een avond in de week geopend (meestal op vrijdag), zodat U dan op Uw gemak Uw financiële zaken kunt afhandelen.

4. Het opnemen van geld.

U kunt op het kantoor waar U een rekening heeft zonder meer geld opnemen. Ingewikkelde formaliteiten zijn hiervoor niet nodig. U ondertekent een ingevulde kwitantie en U ontvangt, wanneer Uw rekening het uiteraard toelaat, het gewenste bedrag.

5. Mogelijkheid om iemand anders te laten opnemen.

U kunt iemand anders, b.v. Uw echtgenote, machtigen om over het saldo van Uw rekening te beschikken. Dit moet dan even besproken worden op het kantoor van Uw bank.

6. Betaalcheques: contant betalen zonder geld op zak.

Met deze cheques doet U alles wat U normaal met contant geld doet.

Iedereen accepteert de betaalcheques als betaalmiddel, omdat de bank deze garandeert tot f 100,— per cheque. Met deze cheques kunt U dus zonder geld op zak contant betalen wanneer U inkopen doet.

7. Alle betalingen aan anderen kunnen via Uw bankrekening lopen.

U krijgt van de bank gratis bankgiroformulieren, waarop Uw naam reeds voorgedrukt is. Wilt U aan iemand een betaling doen, dan vult U zo'n formulier in en stuurt het naar Uw bank of geeft het daar even af. De bank zorgt daarvoor dat het bedrag wordt bijgeschreven op de rekening van degene aan wie U wilt betalen.

Ook de zogenaamde acceptgirokaarten verwerkt de bank. Vele instanties (wegenbelasting, klinkgeld) en bedrijven (kranten, waterleiding, gas, electra) werken met deze nota's in de vorm van voorgeponste kaarten.

U kunt de acceptgiro, voorzien van Uw handtekening, aan de bank geven, die dan voor uitvoering van de betaling zorgt.

Bij regelmatig terugkerende betalingen (huur,

Onze ideeënbus

Voorstel no. 99

R. U. Bijlsma (perserij)

Gaten in etiketbalken met behulp van speciaal stempel in een slag uitstanzen en doordiepen.

Jaarbesparing f 1.067,—. Beloning f 215,—.

Voorstel nr. 102

J. H. Schipper (boekhouding)

Plastic drinkbekertjes na gebruik niet meer in papierbakken maar in speciale kokers deponeren om verontreiniging van de papierbakken tegen te gaan. Dit probleem was reeds onderzocht en de oplossing wijkt niet veel af van voorstel inzender.

Voorstel no. 103

H. Schulling (perserij)

De trap van kantoor naar fabriek verleggen en aansluiten op ingang naar kantine. Vervolgens de gereedschapstelling in gereedschapmakerij verplaatsen onder trap en wel zodanig dat met een transportwagen tussen de stelling gereden kan worden. Verlegging is niet mogelijk daar hierdoor de ingang van fabriek naar kantine geblokkeerd zou worden.

Voorstel no. 101

Nog in onderzoek.

Personalia

In dienst:

23-3-1970 G. H. Marinus, afd. Bankwerkerij
1-4-1970 A. J. de Ruiter, afd. Cantine

Geboren:

3-3-1970 Richard Mark, zoon van M. Raap en J. Raap-van Gijssel
29-3-1970 Ronald, zoon van O. Blaauw en T. O. Blaauw-van Bruggen

GIRALE SALARISBETALING

Een aantal Uwer ontvangt zijn salaris reeds via de bank. Een aantal Uwer nog niet. Tot deze groep willen wij met dit artikel ons richten.

Het is bepaald een feit dat door girale salarissbetaling een doelmatiger bedrijfsbeheer mogelijk wordt. Dat geldt ook voor Uw bedrijf.

Het maandelijks vullen van zo'n 250 loonzakjes, het controleren van de inhoud, de felle uitbetaling en het bewaren van zakjes in geval van ziekte, is voor de loonadministratie een zeer omvangrijk en tijdrovend karwei. Het halen van het geld bij de bank en het soms een hele dag moeten bewaren van het loonzakje brengt grote risico's mee (verlies, diefstal, beroving). Derhalve zijn bij een andere manier van betalen alle partijen, zowel U als Uw bedrijf, gebaat.

Voor diegenen onder U, die hun salaris reeds op de bank ontvangen was het in het begin wel even wennen. U gaat er pas goed de voordelen van zien, wanneer U de bank voor U laat werken. Neem alleen kontanten in huis voor Uw dagelijkse betalingen, maar laat alle andere betalingen zoveel mogelijk door de bank verzorgen. U kunt dan tevens gebruik maken van de overige diensten die de bank U biedt.

Hoe één en ander in zijn werk gaat en de mogelijkheden die U bij een bank heeft worden hieronder even aangestipt.

1. Hoe opent U een bankrekening?

Op een formulier (aanwezig bij de loonadministratie) maakt U Uw keuze kenbaar. Heeft U reeds een bankrekening dan kunt U het betreffende nummer invullen. Voor het openen van een bankrekening kunt U zich in verbinding stellen met de door U gekozen bank, die U Uw rekeningnummer zal meedelen.

2. Wat kost een bankrekening en wat levert hij op?

Aan het voeren van een bankrekening zijn geen kosten verbonden.

Alle benodigde formulieren krijgt U gratis.

Momenteel wordt door de bank 3½% rente per

abbonementen enz.) kunt U het Uzelf nog gemakkelijker maken. Dan geeft U één keer opdracht die betalingen voor U te doen en de Bank zorgt voor de goede afwikkeling. Dit noemt men automatische overboekingen.

8. Hoe weet U wat er allemaal met Uw bankrekening gebeurt?

De bank stuurt U van iedere wijziging van Uw tegoed een bericht. Dit heet een dagafschrift en hierop leest U het oude saldo, het bedrag, dat ervan is afgegaan of erbij is gekomen, en het nieuwe saldo. Voor het bewaren van de dagafschriften ontvangt U van de bank een handig mapje.

9. Waarmee de bank U nog meer van dienst kan zijn.

— spaarrekeningen tegen aantrekkelijke rente;
— persoonlijke leningen;
— geldbelegging;
— verzekeringen;

10. Kunt U Uw salaris op een postrekening ontvangen?

Indien U een rekening bij de postcheque- en girodienst wenst te openen, dan kunt U op elk postkantoor de nodige formulieren verkrijgen. Heeft U reeds een postrekening, dan kan Uw salaris daarop worden gestort.

11. Hoe kunt U via een postrekening betalen en wat kost U dat?

U krijgt boekjes met girokaarten, welke U invult en opstuurt naar de P.C.G.D. in daarvoor bestemde enveloppen. Daar wordt dan verder zorg gedragen voor overschrijving uit uw tegoed. Een boekje met girokaarten kost f 1,—. De enveloppen zijn gratis. Porti is niet verschuldigd.

12. Hoe kunt U bij een postkantoor geld opnemen?

Iedere particuliere rekeninghouder krijgt van de P.C.G.D. de beschikking over twee kascheques van elk f 500,—. Met zo'n cheque kunt U bij ieder postkantoor in Nederland contant geld opnemen.

Voor uitbetaling van kascheques kunt U bij de postkantoren gedurende de gehele openstelling terecht. Dit meestal tot 6 uur.

13. Is het noodzakelijk dat U altijd persoonlijk naar het postkantoor moet om geld op te nemen? Indien U gehuwd bent verdient het aanbeveling de postrekening te stellen op naam van Uzelf en Uw echtgenote. In dit geval kunnen beide echtgenoten afzonderlijk en geheel zelfstandig door middel van kascheques over het saldo beschikken.

14. Dagafschriften.

Val al Uw inkomsten en uitgaven op uw postrekening ontvangt U automatisch een overzicht. Op alle facetten is hierboven niet ingegaan; wanneer U vragen heeft kunt U die altijd bij de afdeling Personeelszaken/Loonadministratie, de Bank of de PTT stellen.

RIJME LARIA

Bij muziek van harp en luit,
schrijf ik een stukje voor de fluit.
Niemand laat ik vrijuit gaan,
dus begin ik van boven af aan.
Kijk naar heer Kernkamp, die altijd werkt
zijn leuze is steeds Door Oefening Sterk.
En nu de bal toch is aan 't rollen
Ga ik met Vroom, Bult en Meijers sollen.
Dat stelletje weet ook goed van wanten,
en bezorgde voor Gispen vele klanten.
Vooral Vroom, die is tenslotte verkoopjongen,
zoals de vogels vroeger al zongen.
Die kreeg de opdracht: ga er op uit,
en kom niet terug zonder goede orderbutt.
Zie nu, ze zijn terug gekomen
met een buit waarvan we slechts konden dromen.
Maar o wee, kijk het nu toch eens gaan,
de fabriek kan al dat werk niet aan.
Dat zit fout, en men moet kiezen:
uitbreiden, of klanten verliezen.
Zonder klanten is het met Gispen gedaan,
we hebben er gelukkig nog een paar op de maan.
Laten we echter goed bedenken,
er uiterste aandacht aan te schenken.
Tenslotte een raad aan de grote mannen,
die door ons voor de Gispen-kar zijn gespannen.
Tot zover genoeg voor deze fluit,
alleen ben ik er nog lang niet uit.
Ieder die ik nu heb overgeslagen,
zal ik volgende keer ter verantwoording vragen.
Vooral de grote heren want dat vind ik fijn,
want ik ben maar arbeider en o zo klein.

C. van Zanten

De vlag die de lading niet delte..

Stgaar van 80 verpakt in ceder en ook nog in glas,
Daarmee was meneer danig in zijn sas.
Vond het nodig, niet zonder trots, dit zijn vriend
te tonen,
Die niet naliet tot zeer veel afgunst te komen.
Meneer zag zich reeds, 's avonds fijn gezeten, in
geurige wolken
En zou zijn vriend, de andere dag, de genotvolle
avond wel vertolken. . .
Daags daarop vroeg vriend, erg geniepig, hoe was
de super sigaar?
Kreeg als antwoord: 't was een kreng, geloof dat
maar!
Het stonk, wou niet branden, ging wel drie keer
uit,
Daar zat ik met die super van 80 in mijn snuit.
Ja maar, wat wil je, zei vriend op zeer onnozele
toon,
Een 15 cent sigaar die is toch doodgewoon?
15 cent??? 't was er een van 80 had ik toch
verteld,
Je zei nog, sjonge sjonge wat een geld!
De vriend begon nu maar te beknennen — 't was
toch wel cru —
Om je uit je wolken te halen vertel ik je nu:
Jouw super van 80 heb ik uit je bureaula
genomen,
Daarvoor heb jij dit kreng van 15 bekomen!
Eén ding moet ik zeggen, 't is eerlijk waar,
't Bandje van 80 was echt om de sigaar.
Vriend vervolgde: gisteravond had ik dubbel lol,
Zag maar steeds om die van 15 jouw 80 banderol.
Jij zat te vergassen met die stinksigaar,
En ik met jouw super 80 dubbel te genieten,
reken maar!

De dialoog die toen volgde is onder geen woorden
te brengen,
Die zou het verhaal met onvertaaltbare
uitdrukkingen verlengen. . .

W. Carstens

Iets over belastingen

Wij moeten allemaal in het leven belasting betalen voor de straat voor onze deur, de straatlantaarn, het onderwijs van onze kinderen en zoveel andere goede zaken meer. De belangrijkste belastingen zijn de omzetbelasting, nu BTW geheten, en de inkomstenbelasting. En de loonbelasting dan? zult U zeggen. En hiermee hebben wij precies het onderwerp bij de kop waarover ik U iets wil vertellen.

De loonbelasting in nl. in beginsel een voorschot op de inkomstenbelasting; belasting technisch heet dat een voorheffing, maar dat is precies hetzelfde. De tabellen voor de loonbelasting zijn dan ook in beginsel gelijk aan die voor de inkomstenbelasting gedeeld door 12, omdat loonbelasting in ons bedrijf per maand wordt ingehouden.

Eigenlijk zou dus iedereen een aangiftebiljet inkomstenbelasting moeten invullen, teneinde de belastingdienst in staat te stellen het betaalde voorschot te verrekenen met de definitieve te betalen inkomstenbelasting. Een en ander zou tot gevolg hebben dat het toch al grote aantal belastingambtenaren aanzienlijk zou moeten worden uitgebreid, teneinde de belastingdienst in staat te stellen voor iedere Nederlander afzonderlijk uit te rekenen hoeveel inkomstenbelasting deze moet betalen. Om dit te voorkomen heeft de minister van Financiën bepaald dat iedereen die in loondienst werkt en daarbij minder dan f 15.000,— per jaar verdient en bovendien geen andere inkomsten heeft niet met inkomstenbelasting wordt lastig gevallen. Voor diegenen, en dat is de meerderheid van onze personeelsleden, is het voorschot dat loonbelasting heet tegelijkertijd de definitieve afrekening voor de inkomstenbelasting.

Zo eenvoudig als ik het U nu heb verteld, ligt de zaak nu ook weer niet. Iedere loontrekkende heeft nl. behalve zijn vaste loon in geld ook nog andere inkomsten, zoals vakantietoeslag, winstdeling e.d.

Nu was het vroeger zo dat van deze zogenaamde bijzondere beloningen een zeer laag percentage loonbelasting moest worden betaald. Gezinnen met meer dan vier kinderen behoeften helemaal niets te betalen en onze afdeling loonadministratie heeft door gebruik te maken van een leemte in de wetgeving, ook overwerkgeld met hetzelfde lage percentage voor loonbelasting belast. Een en ander was niet bezwaarlijk omdat, zoals boven vermeld, de loonbelasting maar een voorschot was op de inkomstenbelasting. Maar de beslissing van de minister om beneden de f 15.000,— geen inkomstenbelastingbiljet te laten invullen, waardoor de loonbelasting in plaats van een voorschot de definitieve belasting werd, bracht noodzakelijk met zich mee dat het belastingpercentage voor de bijzondere beloningen moest worden verhoogd.

Op dit ogenblik is het zo dat iemand die tussen de f 12.000,— en f 15.000,— verdient en één kind heeft over al deze bijzondere beloningen, ook over overwerkgeld, 16 1/2% loonbelasting betaalt.

Velen van U zullen hebben bemerkt dat ze nu netto minder vakantietoeslag ontvangen dan een paar jaar geleden.

Dat wordt veroorzaakt door deze aanzienlijke verhoging van het percentage loonbelasting.

Is hiermee nu alles betaald? Neen, want de belastingdienst houdt rekening met aftrekposten als buitengewone lasten en het stre-

ven van de minister is om de belastingheffing zo eenvoudig mogelijk te houden, d.w.z. zo weinig mogelijk aangiften inkomstenbelasting te krijgen, hetgeen niet zou zijn gelukt wanneer bovengenoemde 16 1/2% het volle belastingbedrag zou zijn. Immers in dat geval zou iedereen die aftrekbare posten zoals buitengewone lasten zou hebben, vragen om teruggave van de teveel betaalde belasting, zodat het door de minister beoogde doel toch niet zou worden bereikt.

Om deze reden is bij de vaststelling van het percentage loonbelasting voor deze zogenaamde bijzondere beloningen rekening gehouden met de mogelijkheid dat betrokkene meer dan normale aftrekbare kosten heeft.

Eigenlijk zou U in plaats van 16 1/2%, 20% moeten betalen, maar dit verschil geeft de minister U cadeau als U totaal minder dan f 15.000,— per jaar verdient. Diegenen echter die door ploegtoeslag, overwerk e.d. meer dan f 15.000,— per jaar verdienen, lopen echter de kans dat ze toch een aangiftebiljet inkomstenbelasting krijgen en nog iets aan inkomstenbelasting moeten bijbetalen. Weliswaar is er sprake de grens van f 15.000,— te verleggen naar f 18.000,—, maar zo ver is het in 1970 nog niet.

Tot slot nog enkele opmerkingen. De inkomstenbelasting houdt ook rekening met zogenaamde negatieve inkomsten.

Indien iemand minder dan f 15.000,— verdient en uit hoofde daarvan niet in aanmerking komt voor verrekening van loonbelasting met inkomstenbelasting, maar wel een eigen huis heeft dat met hypotheek is bezwaard, kan het voordelig zijn aangifte inkomstenbelasting aan te vragen, omdat in veel gevallen de hypotheekrente en de andere lasten en uitgaven op dat huis een groter bedrag vormen dan de huurwaarde van het eigen huis.

Het resultaat van huurwaarde en lasten, w.o. hypotheekrente is negatief d.w.z. de uitgaven zijn groter dan de inkomsten en dit negatief bedrag mag op het inkomen uit loon in mindering worden gebracht, zodat het kan voorkomen dat men op grond van winstdeling, overwerk e.d. iets aan belasting zal moeten bijbetalen, maar op grond van de negatieve inkomsten van het eigen huis uiteindelijk toch geld terugkrijgt en wat is er nu mooier dan geld van de belasting terug te krijgen!

J. Bult

Ervaringen van een nieuweling

Op 17 november j.l. trad ik in dienst van Gispen-Staalmeubel als aspirant technisch vertegenwoordiger. Ik word op het verkoopkantoor geplaatst om allereerst het artikelenpakket te leren kennen aan de hand van de catalogus.

Na enkele weken had ik me enigszins door deze rijstebrijberg heen gegeten en kreeg ik wat telefoontjes te behandelen.

Met mijn vragen kon ik bij iedereen terecht en werd aan alle kanten geholpen.

Deze tijd (2 1/2 maand) werd gevolgd door een stageperiode in de fabriek en op de diverse kantoren, waar iedereen me trachtte een beeld te laten vormen van de specifieke problematiek van de betreffende afdeling.

Ik heb in deze tijd bijzonder veel prettige mensen leren kennen. In april a.s. zal ik het geleerde in praktijk trachten te brengen. Aan mijn 'leraren' zal het niet liggen.

De opleiding hier was snel, grondig en toch sympathiek.

Dank aan iedereen die me geholpen heeft (en dat waren er heel wat).

In deze tijd werd er bij ons ook een dochttertje geboren en ik wil van deze gelegenheid gebruik maken ook namens mijn vrouw, de directie en het personeel te danken voor de belangstelling, prachtige cadeaus en de heerlijke taart.

B. A. Schoolderman,
Afdeling Verkoop.

Verkeersleider, hoog gekwalificeerde duvelstoejager

Met toestemming van de Redactie van 'Open Kaart'
bedrijfsblad van het GAK overgenomen.

De meesten van ons ervaren dagelijks dat het op de weg steeds drukker wordt. Spitsuur werd spits-etmaal en op zaterdag en zondag 'breekt de hel los', zoals een taxichauffeur onlangs zo treffend wist te vertellen. In de lucht begint het zo langzamerhand echter ook te lijken op een Duitse Autobahn in de vakantie; de luchtgebieden rond de belangrijke internationale luchthavens doen niet onder voor het verkeersplein Oudenrijn aan het slot van een lang week-einde.

De intensiteit van weg- en luchtverkeer neemt snel toe. Het is geen gemakkelijke opgave om de veiligheid van dat verkeer te bewaken. Op de weg is dat al moeilijk, maar het luchtverkeer stelt aan mens en machine nog hogere eisen.

Kunnen we het op de weg nog af met stoplichten, markeringen, wegwijzers en verkeersagenten die soms met behulp van mobilifoon en telefoon hun taak verrichten, het luchtverkeer wordt — van de grond af — begeleid door specialisten die met behulp van telefoon, radio, radar en computer de stroom vliegtuigen gaande houden en in banen leiden. Die specialisten zijn de luchtverkeersleiders. Zij zorgen er voor dat er in de luchtwegen geen botsingen ontstaan. Zij vertellen de gezagvoerder hoe snel hij moet dalen of stijgen, naar welke hoogte hij moet klimmen enz. Allemaal gegevens waarvan de samenhang met andere slechts aan de luchtverkeersleider bekend is en waaraan de gezagvoerder verplicht is zich te houden. Immers alleen de luchtverkeersleider heeft een overzicht van de situatie in de luchtweg. De gezagvoerder heeft geen flauw idee wie of wat er voor hem, achter hem, boven of onder hem vliegt.

Eigen keus

U als gezagvoerder van uw eigen auto bepaalt zelf of u binnen de bebouwde kom vijftig wilt rijden of minder en of u uw treuzelende voorganger (zondagsrijder!) nog gauw even gaat passeren. Het is in de regel aan u om uit te maken of u op de buitenweg honderdvijftig wilt rijden of honderd en welke route u wilt volgen.

Maar stelt u zich dat eens voor bij vliegtuigen die elkaar naderen met snelheden die variëren van enkele honderden tot enkele duizenden kilometers per uur. Het zicht door de tamelijk kleine vensters is redelijk, maar niet geweldig. Ook de weersomstandigheden spelen een rol mee. Als iedereen maar zou vliegen op de hoogte die hij zelf (of zijn maatschappij) het leukste vindt en er zou een botsing dreigen, dan heeft de vlieger ongeveer een halve minuut om in te grijpen. Alleen een vliegtuig is geen autopod waarmee je met de losse pols even in de bocht gaat. Voordat die bocht goed en wel is ingezet, zou het al te laat zijn. Het zou kunnen voorkomen — als er

geen verkeersleiding was — dat een snel vliegtuig vele kilometers achter een klein toestel de landingsbaan nadert en door de grote snelheid waarmee hij op die tragere voorganger inloopt, die voorganger pas ziet als een kop/staartbotsing niet meer te vermijden is. En dan maar hopen op een wonder, want daadwerkelijk iets doen, is er dan praktisch niet meer bij. Wonderen gebeuren echter zelden.

Vroeger

In de begintijd van de luchtvaart vloog men recht toe recht aan. Wilde je van Amsterdam naar Parijs dan deed je dat langs de route die je zelf verkoos. Navigeren deed alleen de bemanning en angst voor botsingen hoefde je niet te hebben want veel luchtverkeer was er niet. Na de Tweede Wereldoorlog ging men er in de Verenigde Staten noodgedwongen toe over om luchtwegen in te stellen. Deze luchtwegen strekken zich uit tot een bepaalde hoogte, die plaatselijk kan verschillen door de aanwezigheid van bergen bij voorbeeld, en hebben een vastgestelde breedte. Op de grond kwamen radiobakens en op de verschillende vliegvelden werden mensen geïnstalleerd die met behulp van radio en radar het luchtverkeer binnen die luchtwegen controleerden.

Dit systeem van luchtwegen werd in Europa al gauw overgenomen. Nog steeds navigeert een lid van de bemanning gedeeltelijk zelf, doch een belangrijk deel van zijn taak is overgenomen door de verkeersleiding op de grond.

De vlieger vliegt van radiobaken naar radiobaken. Als hij de enige was op een bepaalde route, dan kon hij het zelf af. Er is echter zoveel verkeer dat hij niet via een rechte lijn van radiobaken naar radiobaken kan vliegen.

Hoe hij dan wel moet vliegen hoort hij van de verkeersleider.

Luchtwegen, plaatselijke verkeersgebieden en nadering verkeersgebieden

Boven ons land lopen drie luchtwegen. Het zijn Red 1, Bleu 1 en Amber 6. De eerste twee beginnen niet in ons land maar in Helsinki en Midden-Engeland en lopen respectievelijk naar Bournemouth en Athene.

Amber 6 begint in Amsterdam en loopt naar Parijs en Lissabon. Globaal gesproken strekken deze luchtwegen zich uit van vierduizend voet (twaalfhonderd meter) tot vijf en twintigduizend voet (vijfenzeventigduizend meter).

Het luchtgebied boven deze hoogte, alhoewel officieel niet tot de luchtweg behorende, wordt ook door de verkeersleiding gecontroleerd. Het luchtverkeer boven de vijftigduizend voet moet de verkeersleiding echter coördineren met het militaire luchtverkeer.

De breedte van een luchtweg is achtien kilometer. Behalve de luchtwegen, zijn er echter nog twee gebie-

den, zijn er echter nog twee gebieden die onder controle staan van de verkeersleiding. Zij worden genoemd a. plaatselijke verkeersgebieden en b. naderingsverkeersgebieden. Een plaatselijk verkeersgebied is een zone van bepaalde afmetingen rondom een vliegveld waarin het luchtverkeer wordt geregeld door de verkeersleiding op de toren.

Een naderingsverkeersgebied heeft belangrijk grotere afmetingen dan een plaatselijk verkeersgebied. Het is gelegen rondom internationale vliegvelden en wordt met andere naderingsverkeersgebieden verbonden door de luchtwegen. In deze laatste categorie zorgt de naderingsverkeersleiding voor de goede gang van zaken.

Rondom Schiphol ligt een groot naderingsverkeersgebied.

Een van de taken van de verkeersleider is nu bijvoorbeeld om de vliegtuigen uit elkaars buurt te houden. Dit heet separeren. Hiertoe is o.m. bepaald, dat vliegtuigen die naar het westen vliegen, op een hoogte moeten kruisen en vliegtuigen die naar het oosten gaan op oneven hoogte. Tevens is vastgesteld, dat tussen twee vliegtuigen in dezelfde luchtweg die in dezelfde richting vliegen, tweeduizend voet (zeshonderd meter) hoogteverschil moet zitten. Ten opzichte van een toestel dat in dezelfde luchtweg in tegengestelde richting vliegt, behoeft de afstand echter maar duizend voet (driehonderd meter) te zijn.

Deze hoogteseparatie is natuurlijk het meest van belang op het moment waarop de toestellen elkaar passeren.

Regels en wetten, hulpmiddelen en omstandigheden

De luchtverkeersleider heeft heel wat aan zijn hoofd. Wij zien daarvan vaak alleen maar de koptelefoon (als we zo gelukkig zijn een kijkje te mogen nemen). Constant wordt een beroep gedaan op zijn kennis van allerlei voorschriften, van de capaciteit van mens, machine en vliegvelden, van weersomstandigheden en weersverwachting, van de verschillende hulpmiddelen op het gebied van navigatie, van elektronische hulpmiddelen, van radio en telefoon. Bovendien wordt van hem geëist dat hij van de meeste typen vliegtuigen weet wat hun capaciteiten zijn en onder verschillende omstandigheden welke de vliegbevoegdheden zijn van een vlieger.

Zijn anticipatievermogen moet optimaal zijn, want er kunnen storingen optreden in de diverse hulpmiddelen. Er kan op allerlei manieren iets mis gaan, om maar te zwijgen over het allerergste. Aan een verkeersleider worden hoge eisen gesteld. Alvorens hij kan worden toegelaten tot de opleiding wordt een kandidaat (die h.b.s.-B of gelijkwaardige opleiding moet hebben) onderworpen aan een vliegmedische keuring en aan een psychotechnische keuring. Komt hij

daar doorheen, dan kan hij de vakopleiding volgen die bestaat uit een algemeen theoretisch gedeelte en een praktijkgedeelte. De hele opleiding duurt drie en een half à vier jaar. Maar er vallen veel kandidaten tussentijds af. Van een aanmelding van vierhonderd kandidaten blijft soms maar één percent over die het tent-slotte tot verkeersleider brengt.

Blindemannetje

Wij zagen ze aan het werk. Ogen-schijnlijk bijzonder kalm maar toch onder voortdurende hoogspanning. Gedurende een uur kreeg de sector waarbij wij toekeken zo'n vijftig toestellen (binnenkomende, uitgaande en overvliegende) te verwerken. Daar zaten de verkeersleiders dan achter hun radar, hun radio, hun knoppen en toetsen. In het schmer-duister turend naar oplichtende schermen, pratend met de onzichtbare figuur hoog in de lucht wiens leven en dat van zijn passagiers van hen afhangt. In een grotesk blindemanspel voor volwassenen.

De assistent-verkeersleider

Zijn taak is het om de vluchtgegevens van een bepaalde vlucht op te nemen, door te bellen en te coördineren met het eerstvolgende verkeersleidingscentrum dat het vertrekkende toestel passeert of aan-doet (via de luchtweg weet u nog wel). Hij beschikt hiertoe o.m. over een rechtstreekse telefoonverbinding met die luchthavens. Verder brengt hij alle vluchtgegevens in de computer.

De planner

Hij kent uitsluitend de situatie aan de grens van de luchtweg die hij op dat moment controleert. Hij bepaalt op welke hoogte een vliegtuig mag vliegen, hoe laag hij mag dalen of hoe hoog hij mag klimmen. Anders gezegd, hij zorgt voor hoogte en/of tijdseparatie. Van zowel het uitgaand als het binnenkomend verkeer.

De radar-verkeersleider

Zorgt ervoor dat de geplande verkeerssituaties worden uitgevoerd. Hij dirigeert de vliegtuigen door middel van radar- en radio-contact. Hij is ervoor verantwoordelijk dat datgene wat de planner heeft gepland, wordt uitgevoerd. Deze drie mensen vormen samen een sector. In totaal zijn er vijf sectoren.

Slijtend beroep?

Goed beschouwd hebben we in dit artikel slechts een klein gedeelte kunnen weergeven van alle feiten en cijfers die ons op Schiphol worden verteld.

We maakten kennis met een boeiend (maar slijtend?) beroep. Een verkeersleider werkt, kregen we de indruk, veelvuldig in een stress-situatie. (Vraag: hoe oud wordt een verkeersleider? Antwoord: vijf near-misses).

Vervolg op pag. 7, 1e kolom onderaan.

Een sector verkeersleiders, gezeten op Gispens draaistoelen!

Verkeersleiding in de toren.

Even voorstellen

A. Soplanit,
plaatwerker Fabrik I.
In dienst sedert 9 februari.

Mej. C. Sahertian,
strikster Afd. Stoff. II.
In dienst sedert 12 januari.

Mej. H. van Deventer,
adm. kracht afd. Verkoop.
In dienst sedert 9 februari.

Mej. J. J. van Diejen, S. Taihuttu,
aank. plaatw. Fabr. I. monteur Fabrik IV.
In dienst sedert 23/2. In dienst sedert 9 februari.

J. F. van Roekel,
aank. monteur Fabrik IV.
In dienst sedert 1 februari.

J. Sthasale,
aank. plaatw. Fabrik IV.
In dienst sedert 23 februari.

J. Soukotta,
aank. plaatw. Fabr. IV.
In dienst sedert 23/2.

DE MILIEUHYGIËNE IN ONS LAND

Water-, bodem- en luchtverontreiniging zijn vraagstukken die via pers, radio en t.v., en ook door onze eigen waarneming, steeds meer de aandacht trekken.

Door de bevolkingsaanwas, het toenemend verkeer en het uitbreiden en zich vestigen van bedrijven ontstaan er in ons land hoe langer hoe meer problemen. Het nemen van wettelijke maatregelen die het leefklimaat in ons land gunstig beïnvloeden, kan daarom niet uitblijven. Deze wettelijke maatregelen zullen echter vooraf gegaan en gevolgd moeten worden door de zelfwerkzaamheid van iedereen — de eigen verantwoordelijkheid — bij de aanpak en bestrijding van het vuilvraagstuk in ons land.

Dit geldt evenzeer voor de industrie als voor alle andere categorieën vervuilers waaronder te rekenen de land- en tuinbouw — men denke hierbij bijvoorbeeld aan de toepassing van diverse bestrijdingsmiddelen en het stoken van kassen — het verkeer, de huisbrand, etc. Vooral ten aanzien van deze laatste categorie zal een zekere zelfdiscipline van de bevolking noodzakelijk zijn. Met name geldt dit voor het aandeel dat door de huisverwarming en het verkeer aan de luchtverontreiniging wordt bijgedragen. Ruimteverwarming en verkeer nemen 2/3 van de luchtverontreiniging voor hun rekening.

Het met elkaar werken en leven zal, ook in de toekomst met grote nauwlettendheid moeten worden gevolgd.

Watervernieuwing

In ons waterrijke land zal zorgvuldig gewaakt moeten worden voor het behoud van gezond water, d.w.z. water dat voldoet aan minimale eisen. T.a.v. het oppervlaktewater betekent dit, afhankelijk van de plaats en bestemming van het water:

1. Grondstof voor drinkwater zonder onaangename smaak dat tegen redelijke prijs kan worden gedistribueerd.
2. Het moet als zodanig voor verschillende doeleinden bruikbaar zijn.

3. Geschikt zijn om daaruit op economisch verantwoorde wijze industriewater te bereiden, waaraan eisen worden gesteld die minder ver gaan dan van leidingwater wordt verlangd.

4. Het moet in het algemeen ook voor landbouwdoeleinden voldoende zuiver zijn om onder meer als drinkwater voor het vee te dienen en om te worden gebruikt als begietingswater in de tuinbouwbedrijven.

5. De samenstelling moet van dien aard zijn dat de recreatie op het water zonder gevaar voor de volksgezondheid mogelijk is.

6. Het moet een behoorlijke visstand mogelijk maken.

Uit deze opsomming blijkt dat water van goede kwaliteit van veel belang is. Naast de kwaliteit is de kwantiteit belangrijk. Wat de industrie betreft zal, in het jaar 2000 voor huishoudelijke en industrieel gebruik naar raming ca. 4 miljard m³ water nodig zijn.

Zoals bekend wordt veel drinkwater onttrokken aan de grond. Dit grondwater zal in totaal ca. 1½ miljard m³ kunnen leveren, zodat in het genoemde jaar 2000 ca. 2½ miljard m³ oppervlaktewater nodig zal zijn. Dit laatste maakt dan ook controle van de kwaliteit van het oppervlaktewater en dus ook op de lozing van afvalwater in ons land noodzakelijk. Een wetsontwerp dat dit zal gaan regelen is inmiddels door de Eerste Kamer aangenomen. Deze verbodswetgeving zal onder meer van de bedrijven maatregelen vergen die op basis van die aan de vergunning verbonden voorwaarden met name financiële consequenties met zich zullen brengen. Vooral dit laatste kan van ingrijpende betekenis zijn voor bedrijven en bedrijfstakken.

Als meest grijpbare opponent is het zo eenvoudig te stellen dat de industrie verantwoordelijk is voor de verontreiniging van het milieu in haar omgeving en de kosten en lasten van de bestrijding hiervan maar moet dragen.

Natuurlijk zijn er naast de industrie ook andere categorieën vervuilers. De wetsontwerpen dienaangaande gaan er terecht van uit dat 'De ver-

vuiler betaalt naarmate hij voor de vervuiling verantwoordelijk is'. Een gezond principe waarbij een ieder zijn deel van de kosten zal moeten dragen.

Deze bestrijding van de waterverontreiniging kan zowel individueel als collectief geschieden. Bij dit alles zal echter moeten worden gestreefd naar een zo goedkoop mogelijke meest doelmatige oplossing die zowel voor bevolking als industrie financieel te dragen is.

Een abrupte kostenverzwaring zal moeten worden voorkomen daar bedrijven daardoor snel in liquiditeitsmoeilijkheden kunnen komen. Geleidelijke aanpak is in aller belang.

Luchtverontreiniging

Voor wat betreft de luchtverontreiniging kan worden gesteld dat deze tot op heden door middel van de Hinderwet werd bestreden.

Thans ligt echter bij de Tweede Kamer een afzonderlijk wetsontwerp dat de bestrijding van de luchtverontreiniging zal gaan regelen. Evenals bij water wordt er uit volksgezondheidsoogpunt nauwlettend op toegezien dat geen gevaarlijke of hinderlijke stoffen in de lucht worden gebracht.

Luchtverontreiniging is een van oudsher bekend probleem. Verondersteld mag worden dat zeer oude industrieën, zoals distilleerderijen in Schiedam en Delft, potbakkerijen in Maastricht en oliepersen in de Zaanstreek daartoe reeds hebben bijgedragen. Bekend is dat in 1608 een Haarlemse verordening werd uitgevaardigd, waarbij het aan brouwers aldaar werd verboden Engelse en Schotse kolen te stoken omdat die te veel walm en stank veroorzaakten.

We willen echter met elkaar bereiken dat we in ons land kunnen blijven leven, wonen en werken. Daarvoor zullen we allen iets over moeten hebben. Ook die huisvrouw die — zoals boven al genoemd — de kachel stookt; ook die boer die zijn land bemest; ook die automobilist die in zijn auto zich snel verplaatst, ook die industrie die zorgt voor onze welvaart.

Leven en werken dienen hand in hand te gaan.

Bodemverontreiniging

Naast het vraagstuk van water- en luchtverontreiniging vormt de bodemverontreiniging eveneens een steeds groter probleem dat om een oplossing vraagt.

Om een enkel cijfer te noemen: in ons land wordt momenteel aan huishoudelijke afvalprodukten 5 miljoen ton per jaar geproduceerd.

Een recente gehouden enquête onder de industrie leert dat ook daar ongeveer een zelfde hoeveelheid, t.w. 5 miljoen ton industrieel afval aanwezig is.

Indien men daarbij bedenkt dat deze 10 miljoen ton die jaarlijks 'ergens' moet verdwijnen in het jaar 2000 verdrievoudigd zal zijn, dan kan men zich voorstellen met welke problemen wij in ons land te maken gaan krijgen.

De verantwoordelijkheid van de bevolking in deze moge geïllustreerd worden met het voorbeeld van de autowrakken waarvan er in 1965 reeds 8000 op de wegen en straten te vinden waren. In het jaar 2000 zal dit getal naar schatting vertienvoudigd zijn.

Hoe zeer de nonchalance bij het publiek een feit is moge blijken uit cijfers die de staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid recentelijk heeft genoemd met betrekking tot het Amsterdamse Centraal Station. Maandelijks wordt daar 260 m³ perronvuil verzameld. Dit zijn 26 wagons of 78 vrachtwagens vol. Het schoonhouden van het Rotterdamse Centraal Station kost jaarlijks / 120.000,—.

Persoonlijke hygiëne is een stukje zelfdiscipline, maar het moet wel worden aangeleerd.

Tot op heden zijn er in de verschillende gebieden van ons land reeds vele maatregelen ter bestrijding van bodem-, water- en luchtverontreiniging getroffen.

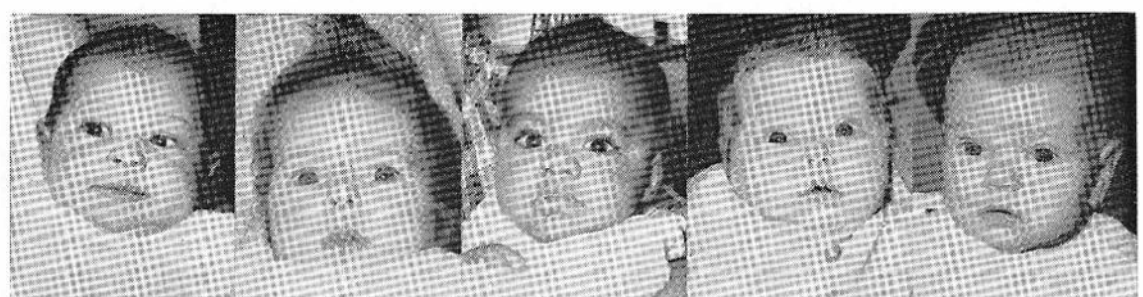
Verwacht mag worden dat deze ontwikkelingen zich zullen voortzetten, zodat ons land 'schoon' wordt en blijft.

L. Verweij,
Bureau Milieuhygiëne/VNO

Insiders zullen ons, ook terecht, misschien verwijten dat wij het niet hadden over de ICAO, over de Rijksluchtvaartdienst, over Area Control Center, over banen van de A-categorie, over de taak van de NV Luchthaven Schiphol en over nog zoveel meer. We weten het, praat je over verkeersleiding, dan hoort dit er eigenlijk allemaal bij. Maar we hebben het bewust, ook niet gehad over de salariering en de status van de verkeersleider en dat zijn punten die je ook bijna niet kunt ontlopen. We vonden alleen dat dat niet op ons terrein lag.

AvZ

*Nogmaals
even
voorstellen:
misschien
toekomstige
Gispnaren
? ? ?*

Dit is Diana Simone, Dit is Monique,
dochter van de Fam. dochter van de Fam.
D. Maurissa uit J. Smits uit Tiel,
Vught, geb. 2-3-1970. geb. 27-1-1970.

Dit is Pieter Daniël David,
zoon van de Fam.
D. Tanamal uit Culemborg,
geb. 2-1-1970.

Dit is Marine Dirkje, Dit is Brenda Anita,
dochter van de Fam. dochter van de Fam.
D. Verneulen uit Tiel, E. A. Schoelderman uit
geb. 11-2-1970. Ochten, geb. 16-1-1970.

Een 'vluggertje'...

Normaal zou het weer een gewone alledaagse middag geworden zijn voor onze medewerker de heer Romijn, beter bekend onder de naam Koos, als niet op een gegeven moment de telefoon ging en er een buitenlijn was 'voor de heer Romijn' volgens de telefoniste.

Aan de andere kant van de draad vroeg een verpleegster of hij zo vlug mogelijk naar het ziekenhuis wilde komen, er was iets met z'n vrouw. Koos vroeg aan haar wat er dan wel aan de hand was.

Ja, zei ze, kom maar vlug — en de haak ging op de telefoon.

De inmiddels wit weggetrokken Koos begon te jammeren dat hij geen vervoer had, want z'n fiets had een lekke band. Maar een welwillende collega met een auto zou hem dan wel even brengen en even later gingen ze met een enorme snelheid op weg.

Koos vroeg zich af wat er toch gebeurd was, z'n vrouw was niet ziek of iets van dien aard. O jee, misschien heeft ze een ongeluk gehad en z'n ongerustheid groeide naarmate het ziekenhuis in zicht kwam.

Bij het ziekenhuis aangekomen rende hij naar binnen en in de hal stond al een verpleegster op hem te wachten.

'Bent U Romijn,' vroeg ze, 'kom dan vlug mee'. 'Maar wat is er dan toch met m'n vrouw aan de hand?', vroeg Koos.

'We hebben haar al iets gegeven waardoor het vlugger komt,' zei de verpleegster.

'Maar zuster,' zei Koos 'zeg me toch wat er gebeurd is?'

'Kom maar rustig mee,' zei de verpleegster. 'Ik weet wel dat het niet mee valt om de eerste keer vader te worden' en ze trok hem mee, terwijl hij hevig tegenstribbelde.

'Vader worden' riep Koos, 'hoe kan dat nu, vanmiddag was m'n vrouw nog plat en nu een kind, dat is onmogelijk, ze is helemaal niet in verwachting.'

'Maar U bent toch Romijn van Gispén, of zijn er daar nog meer?'

'Dit is een vergissing hoor,' zei verbaasde Koos, 'ik weet van niks.'

De verpleegster wist niet hoe ze het had en bood uiteindelijk toch maar haar verontschuldiging aan, zodat Koos verlost was uit deze benarde situatie.

Helemaal dol van schrik en emotie vloog hij het ziekenhuis uit en glimlachend van de lach vertelde hij het verhaal aan de bestuurder van de auto die nog stond te wachten. Op weg naar de fabriek moest de bestuurder Koos in bedwang houden, want hij was nog niet helemaal bij. Er werd tussen hun beiden afgesproken dat ze het geval verder zouden spelen, en de bestuurder rende vlug naar de planning en riep 'een zoon van 5 1/2 pond'.

'Wat?' riepen de mensen, 'hoe kan dat nou, was ze dan in verwachting? Dat wisten we niet!'

Iemand, van de verbazing bekomen greep de telefoon en belde enthousiast hun vroegere chef, die ook stomverbaasd naar de planning kwam en zich ook afvroeg 'hoe dat nu mogelijk was, ook hij wist van niets'.

Een moment later kwam Koos binnen en iedereen natuurlijk van alles vragen en hem feliciteren.

'Mensen,' zei Koos, die inmiddels weer een beetje bijgekleurd was, 'er is niets aan de hand, het was een vergissing.' Een algemeen gelach ging op en langzaam maar zeker werd het weer wat rustiger na zoveel geharrewar.

Men moest namelijk Romein van de Bedrijfsadministratie hebben en alles kwam na vele verwickelingen toch nog voor elkaar.

Zoiets kan je gebeuren als men op een bedrijf als het onze de naam Romijn automatisch verbindt met die van planner Koos.

Hobbyclub

Het is een lange tijd geleden dat we van deze club wat hebben laten horen.

De knutselaars maken echter iedere donderdagavond gebruik van de bedrijfsschool.

Donderdagavond 2 april jl. stond in het teken van de verkeersquiz. In de kantine aan de Parallelweg waren de verkeersdeskundigen-in-spé aanwezig, om elkaar te bekampen in kennis van het wegverkeer.

Onder leiding van de heer Van Barneveld van de gemeentepolitie, werd de quiz gehouden met behulp van kleurendia's. Er waren moeilijke vragen bij, want het gemiddelde aantal punten was 30 bij een maximum van 50. Waaruit wel blijkt hoe moeilijk het dagelijks wegverkeer is. Daarom moesten we eigenlijk jaarlijks zo'n verkeersquiz houden. Het wordt altijd door ons gezellig gemaakt met film etc.

Komt U de volgende keer ook?

G. J. v. Mourik

Bedrijfsvoetbal

Keepen + Koppen + Trappen + Doelpunten.

Nu de zomer aanbreekt, krijgen ook de voetballers van Gispén weer gelegenheid om dit jaar met bedrijfsvoetbal hun beste beentje letterlijk en figuurlijk voor te zetten.

Dit gebeurt dan op 20 april a.s. Er hebben zich dit jaar 20 sportieve spelers opgegeven. Voor de selectie zijn de volgende 16 spelers gekontrakteerd: Van Bentum (Konstr. Bur.), V. d. End (Rep. Serv. Afd.), Den Hartog (school), Kielenstein (fabr. I), De Kruif (Lab.), Van Leeuwen (fabr. IV), Latupelrissa (fabr. IV), Middelkoop (Kwal. dienst), Rijkens (inkoop), Serhalawan (Fabr. I), Toonen (T.D.), Uelderink (Drukk.), Winkel (Lab.), Winkel (Fabr. IV), V. d. Wiel (T.D.), Vermeulen (Rep. Serv. Afd.).

Uit deze 'Semi-prof' voetballers zal één elftal gekozen worden. Er wordt steeds gewisseld, zodat elke voetballer een zelfde aantal wedstrijden voetbalt.

Aan de competitie gingen 12 clubs mee naar de hoogste eer. Gezien dit grote aantal wordt er als volgt gespeeld:

De 12 elftallen worden in 3 pools verdeeld. In elke pool wordt een hele competitie gespeeld. Daarna spelen de teams, die op gelijke hoogte in de verschillende pools zijn geëindigd, een halve competitie tegen elkaar, zodat er totaal 8 wedstrijden worden gespeeld. De eindstand wordt bepaald door het behaalde puntenaantal. Aan de competitie gingen mee.

Educa Boek 1	C. V. Brandweer
Educa Boek 2	Marijnen N.V.
Gaasbeek & van Tiel	Hussen N.V.
Garage Ton	De Jongh
Avanti/Mobilla	Van Os
VAD-Combinatie	Gispén

Wij twijfelen er niet aan of Gispén zal proberen, de Cup dit jaar te winnen. Veel succes!

De Bedrijfsvoetbalcommissie.

21 juni zwemtocht Beusichem-C'borg

Deze zwemtocht over ca. 6 km. is een jaarlijks weerkende gebeurtenis die zijn ontstaan vond in Gispén's Sportweek.

De Gispén Sportweek behoort reeds lang tot het verleden maar de Gispén zwemtocht is een levende zaak met veel belangstelling.

Aan deze tocht doen leden en niet-leden van de KNZB mee.

Er zijn twee klassen, de wedstrijdklas en de tourklas. Voor beide worden prijzen beschikbaar gesteld.

Daarnaast is er nog een prijs, n.l. die voor de eerst-aankomende Culemborger en Culemborgse. Nu zou ik een voorstel willen doen voor ook nog een Gispén-trofee. Die zou dan beschikbaar moeten worden gesteld voor de eerst-aankomende Gispén medewerker.

Volgens mij zal dit de spanning alleen maar ten goede kunnen komen.

J. P. v. d. End

Personalia

In dienst:

26-2-1970	Mevr. G. Demlir-Tas, Afd. Mont. IV
1-3-1970	Mej. A. Meydam, Afd. Mech. Adm.
1-3-1970	G. A. Tasodjawa, Afd. Plw. IV
1-3-1970	J. Usmany, Afd. Mont. IV
1-3-1970	P. J. Markenhoi, Afd. Lakk. I
1-3-1970	Mej. M. Parfjanowicz, Afd. C.M.
1-3-1970	G. M. Herscheid, Afd. Galv. II
1-3-1970	A. C. de Bie, Afd. Mont. I
9-3-1970	G. van Baaijen, Afd. Plw. I
9-3-1970	Allal Allal, Afd. Lakk. I
24-3-1970	F. Osvath, Afd. Gereedsch.makerij
1-4-1970	Toptas Hasan, Afd. Plw. IV
1-4-1970	Can Huscyin, Afd. Plw. IV
2-4-1970	Savas Niyazi, Afd. Plw. IV
6-4-1970	A. Dokhane, Afd. Lakk. I
6-4-1970	F. Leihitu, Afd. Plw. IV
6-4-1970	G. A. Klerx, Afd. T.D.

Gehuwd:

11-3-1970	De heer J. Kuyper met Mej. M. Smits (Afd. Mech. Adm.)
10-4-1970	De heer M. van Akooij (Afd. Mont. IV) met Mej. G. Bierhof.

Geboren:

23-2-1970	Bianca Elseba, dochter van de Fam. Th. Serhalawan.
2-3-1970	Diane Simone, dochter van de Fam. D. Haurissa.
11-3-1970	Sandra, dochter van de Fam. H. A. van den Heuvel.
26-3-1970	Johannes Willem, zoon van de Fam. J. J. Romein.

Zaalvoetbal

In de vorige Fabrieksfluit heb ik U iets verteld over de zaalvoetbalcompetitie die gehouden werd in de sporthal van Culemborg.

Graag wil ik u nog even het vervolg vertellen. Nadat we van Blauw-Zwart hadden verloren, speelden wij de week erop tegen Gemeentewerken. Deze wedstrijd werd in een hoog tempo gespeeld. De rust gingen we in met een 3-0 voorsprong en we wonnen met een eindstand van 7-0.

Nu is het zo, dat de meeste mensen op woensdagavond graag naar de cup-wedstrijden op de T.V. kijken. Men wil Ajax of Feyenoord zien spelen en dat is begrijpelijk.

De zaalvoetbal competitie is mede daarom, en ook omdat we de zomermaanden tegemoet gaan, stop gezet.

De buitensporten gaan dan weer onze aandacht vragen en ook Gispén doet daaraan mee.

Ons bedrijfsvoetbal elftal gaat zich voorbereiden op de Bedrijfsvoetbal competitie. Het zaalvoetbal staat nu stil tot de volgende winter. We mogen echter zeggen dat het afgelopen seizoen voor ons een succes was.

J. P. v. d. End

Tafeltenisnieuws

De competitie '69-'70 zit er op en alhoewel het er een poosje heel duister heeft uitgezien voor ons 1e team, heeft deze competitie toch nog een goed einde gekregen, en hebben onze jongens door extra inzet zich in de overgangsklasse weten te handhaven. Er is extra voor getraind en er is alles aan gedaan de jongens in de juiste stemming te brengen voor de wedstrijden.

De overige teams hebben alle een redelijke plaats in hun afdelingen weten te behalen.

Van het Bondsbestuur afdeling Utrecht is een verzoek binnengekomen om in de nieuwe competitie met de landelijk spelende teams van S.V.E., Wilskracht uit Utrecht en Gispén in de overgangsklasse in één pool uit te komen, met een mogelijkheid onderling spelers te wisselen. Over deze teams zou een commissie worden aangesteld bestaande uit leden van deze drie verenigingen. De teams spelen wel onder hun eigen naam, maar spelen al hun thuiswedstrijden ergens in Utrecht.

Dit alles zou nodig zijn om het tafeltennis in de afdeling Utrecht in de top landelijk te laten blijven meedraaien.

Het bestuur van Gispén heeft echter eendrachtig besloten hier niet aan mee te doen.

Wij hebben zelf een bepaalde hoogte bereikt en hopen nog verder te kunnen komen, maar dan op eigen kracht en in onze eigen stad. Want het zou ook nog heel moeilijk worden voor velen om dan onze eigen jongens aan het werk te zien. Kortom, er zal weer flink getraind moeten worden, maar we gaan de nieuwe competitie weer in met een echt eigen Gispén team en zullen proberen dan nog betere resultaten te bereiken. Ter afsluiting van het competitiejaar is er vrijdag 24 april in de Kantine van de sporthal weer een klaverjastournooi voor leden, poolleden en genodigden. Er zijn wat prijzen aan verbonden en het belooft zoals gewoonlijk weer een leuke kaartavond te worden. Tot 20 april kan men zich bij de bekende adressen opgeven en het inschrijfgeld afdragen.

Het bestuur.

Dankbetuigingen

Hierbij danken wij U hartelijk voor de prachtige geschenken die wij ter gelegenheid van ons huwelijk van U mochten ontvangen. Mede hierdoor werd 27 februari voor ons een onvergetelijke dag.

R. Hamilton.

T. Hamilton-Coenmans.

Ondergetekende wil graag op deze wijze zijn dank betuigen voor de belangstelling welke hij tijdens zijn ziekte mocht ondervinden.

J. Leuvenink.

Mede namens mijn vrouw wil ik directie en personeelsfonds hartelijk danken voor de leuke attenties die wij mochten ontvangen bij de geboorte van onze dochter Bianca.

Th. Serhalawan.

Langs deze weg wil ik het personeelsfonds en collega's hartelijk dankzeggen voor de belangstelling ondervonden tijdens mijn ziekte.

Mevr. H. Labat-Veenhof.

Gaarne wil ik dankzeggen aan directie, personeelsfonds en collega's voor de cadeaus, welke ik bij mijn 12 1/2-jarig jubileum mocht ontvangen.

J. Donga.

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 252
25 mei 1970

DE GROOTSTE SHOW OP AARDE?

Het is natuurlijk wel wat overdreven om de Hannover Messe zo te noemen, maar aan de andere kant was het wel enorm. Stelt U zich voor een nieuwe hal speciaal gericht op de kantoor-efficiency die zo groot is als 10 Staalmeubelfabrieken of 125 nieuwe toonkamers in Culemborg. Volgens geruchten zou U ongeveer 30 km. in deze hal moeten lopen als U alle gangen zou willen doorlopen.

Deze hal wordt slechts 8 dagen per jaar gebruikt en de stands kunnen dus blijven staan. Dat moet dan ook wel want er waren stands met hele bouwwerken, bioscoopzalen, bars, restaurants, schoonheidssalons voor de dames van de klanten. De investeringen in deze stands zullen hoog zijn en dat allemaal in de hoop dat men hierdoor meer klanten voor zijn producten zal trekken. Ook Lips & Gispen deed, zij het iets bescheidener dan onze duitse collega's, mee aan deze show. Dat bescheiden meedoen betekent toch nog altijd dat wij per dag $\pm$ f 8.000,— investeerden buiten de kosten van $\pm$ 15 man standbezetting, de transportkosten enz. Een beetje trots waren wij natuurlijk wel dat wij onze stand hadden midden tussen al onze grote duitse collega's, maar Staalmeubel is ook al een 12 jaar oude deelnemer aan de Hannover Messe en dankzij dit feit konden Lips en Gispen mee profiteren van een gunstige plaats.

Nu zult U zich afvragen komt er nu werkelijk iets uit zo'n dure internationale tentoonstelling? Wel, ik kan U verzekeren dat dit zeker het geval is. Ondergetekende heeft met collega Van der Spek en de heren Straater en Vogtländer meer dan 60 zeer serieuze bezoekers kunnen ontvangen uit alle delen van de wereld en als wij deze geïnteresseerden en deels reeds voor ons actieve verkopers hadden moeten bezoeken dan waren wij aan vliegtickets meer kwijt geweest dan alle kosten van de beurs tezamen.

Het is voor ons nog steeds onvoorstelbaar hoe deze Hannover Messe als een magneet de buitenlandse bezoekers van zeer veraf gelegen gebieden aantrekt. Naast dit internationale aspect van deze beurs is er dan natuurlijk nog het belang van de duitse markt. Wij zijn er dan ook van overtuigd dat U op den duur de resultaten van zo'n beurs kunt bemerken en vanzelfsprekend duurt het voor de ene werkmaatschappij wat langer dan voor de andere, maar Staalmeubel GmbH is ook niet binnen 2 jaar een bloeiende dochter geworden van onze groep.

Een minder aangenaam aspect van een dergelijke tentoonstelling is de ervaring dat een bedrijf nooit rust gegund wordt. De concurrentie is nl. enorm en de ont-

wikkelingen gaan zeer snel. Was Staalmeubel vier jaar geleden alléén met een brandvrije kast voor magneetbanden, op deze beurs waren zeker 8 concurrerende merken. In kuipstoeltjes waren wel 25 verschillende modellen.

Bureaus met compleet ingebouwde elektronische machines waren er twee jaar geleden nog niet, nu stonden er zeker 6; geheel kunststof bureaus waren er al 3 (voor het eerst) op deze beurs.

Men kan echter ook zien dat deze ontwikkelingen niet voor niets zijn, want de behoefte aan meer efficiency op de kantoren is zeer groot en het afzetgebied in de E.E.G. is geweldig.

Het stimuleert tot actie en het uitwerken van nieuwe ontwikkelingen zal ongetwijfeld een nog grotere plaats gaan innemen in onze fabrieken.

Al met al is er voorafgaand aan de vrije dagen in Nederland op de internationale markt hard gewerkt en wij kunnen ons indenken dat de heer Ferwerda en de overige mensen van de opbouw deze dagen best konden gebruiken om uit te blazen. Het blijft nl. altijd erg spannend of de stand op tijd klaar komt en al gelooft niemand daaraan op de dag voor de opening, het lukt altijd weer.

E. Th. Vroom.

De gecombineerde Lips-Gispen-Staalmeubel stand op de Hannover Messe

Uitbreiding gebouwen in 1970

Van verleden naar heden

Alvorens het een en ander over de bouwerij in 1970 te vertellen kijken we even terug in het verleden.

In 1961 werd de grote uitbreiding aan de Parallelweg gebouwd: $\pm 5000 \text{ m}^2$ ineens!

Behoudens een klein stukje expeditie ($\pm 500 \text{ m}^2$) in 1964, was er tot voorjaar 1968 weinig activiteit op het bouwfront (misschien om te bekomen van de schrik van die 5000 m^2 ineens).

Maar sinds mei 1968 zijn we weer flink op dreef. Achtereenvolgens werd het voormalige 'middenplein' overkapt, waarin nu gehuisvest zijn: opslag expeditie, montage, technische dienst en enkele kantoren.

Iedereen kwam zagezegd zijn deel opeisen.

Durion verdween en de vrijkomende ruimte werd geschikt gemaakt voor meubel activiteiten; er werd tevens een ander vrachtwagen los- en laadsysteem aangebracht.

Tijdens een korte 'rustpauze' werd 'even' de kantine aan de Parallelweg gemoderniseerd. Ook het Hoofdkantoor Stationssingel kreeg een flinke beurt. Daarmee nog niet eens klaar zijnde kwam de opdracht tot bouwen van 2400 m^2 ruimte waardoor de montage werd verbonden met fabriek II.

Daarvan komt 600 m^2 ter beschikking van de 'verkopers' om d.m.v. het tonen van onze produkten nog meer te kunnen verkopen!

De overige 1800 m^2 is bestemd voor de produktie. Ongeveer 10 april werd dit door de directie ter beschikking gestelde gebouw 'gevorderd' door de produktiechef ten behoeve van de diverse afdelingen.

Deze laatste trachtten weer zoveel mogelijk vierkante meters voor zich op te eisen.

Gedaanteverwisseling fabriek II

Voordat nu werkelijk ten volle geprofileerd wordt van deze meerdere ruimte, moet eerst fabriek II nog een interne gedaanteverwisseling ondergaan. Hiertoe moeten de houtopslag, de stoffeerderij, de montage en gedeeltelijk de bankwerkerij worden verhuisd. De vloer van de nieuwe stoffeerderij wordt nu ook van beton met koudasfalt voorzien (was beton tegels) en komt tevens op dezelfde hoogte als de juist klaargekomen nieuwbouw. Het verschil was ongeveer 20 cm.

Indertijd werd fabriek II als eerste gezet in 1951, vervolgens Durion ± 1952 en toen had men al ervaren dat fabriek II te laag stond. Dit gaan wij nu stap voor stap herstellen.

Nogmaals de stand op de Hannover Messe, nu van de andere zijde gezien

1800 m² gerealiseerde uitbreiding werd op 10 april ter beschikking gesteld.

Vermeld moet worden dat er ook een heel stuk bestrating en tuin is bijgekomen, grenzende aan de Industrieweg. In combinatie met de nieuwe in Bardit plaat (een eterniet produkt) uitgevoerde gevelbekleding en de betonraampartijen is dit een fraai geheel geworden en de moeite van een bezoekje waard. Gispens heeft daar een geheel nieuw zij aanzicht gekregen.

Nieuwe uitbreidingen

Tot zover het verleden en een stukje heden. Een ander stukje heden blijft over en dat betreft weer een uitbreiding, nu aan de Randweg zijde.

Eind februari van dit jaar werd door de Raad van Bestuur van Lips & Gispens toestemming verleend voor de bouw van nog eens 1800 m² overkapte ruimte.

Aan de plaatopslagen plaatwerkerij zal deze strook 'aangebreed' worden en ook dienst gaan doen voor plaatopslagen plaatwerkerij.

Aanvankelijk is ook sprake geweest van het uitbreiden van de lakkerij, die de meercapaciteit van de nieuwe plaatwerkerij moest kunnen opvangen. Reeds in een vergevorderd stadium van onderzoek was een nieuw lakprocédé de zogenaamde elektroforese methode (hierbij geschiedt het lakken in een dompelbad waarbij alleen toezicht nodig is en waarbij d.m.v. een elektrisch

spanningsverschil lak wordt aangebracht. Helaas gaat dit niet door en de meercapaciteit zal moeten worden opgevangen door in de bestaande lakkerij in ploegen te laten werken. Dit 'helaas' omdat het een mooi stukje techniek zou zijn geweest.

Vrijdragende vloer

De nieuwe 1800 m² krijgt de maten 60 x 30 meter; de kraanbaan in de knipperij zal worden doorgetrokken; de vloer in de plaatwerkerij wordt 'vrijdragend' d.w.z. geheel onderheid en kan dus niet meer zakken; in de knipperij worden stelcon platen als vloer gebruikt; in de gevel aan de Industrieweg komen raampartijen van 1,5 m. hoog en over de gehele lengte van 60 m. krijgt de buitengevel ook de Bardit-plaat bekleding.

De knipperij zal worden voorzien van een Asbestolux plafond. Nog even terugkomend op de onderhede vloer: die vloer en de muren zullen komen te rusten op ongeveer 140 betonpalen van 32 en 40 cm. vierkant en met een lengte van 16 meter. Dit is 3 meter langer dan de palen die in de overige bouw werden gebruikt.

Gebouwen is namelijk dat de stevige vaste zandplaat in de richting van Casa Maroc steeds dieper zit.

De maximum toelaatbare vloerbelasting bedraagt 3 ton per m². Gelijktijdig met de vloer zullen 4 funderingen voor afkantspersen worden aangebracht, zodat in de toekomst aan te schaffen persen direct geplaatst kunnen worden, mits men niet al te buitensporige persen gaat kopen. Van deze 4 persen zijn er reeds 2 in bestelling.

Pauzeruimte voor 'continue-werkers'

Als bijzonderheid van de inrichting moet nog vermeld worden dat een 'pauzeruimte' gemaakt zal worden van ongeveer 30 m². In deze ruimte kunnen b.v. de vrijhebbende 'continue-werkers' van de kettingbaan vertoeven. Gedacht wordt aan een inrichting met tafels en stoelen, ter beschikking liggende literatuur en een koffieautomaat.

De plaats van de ruimte is vastgesteld tegen de buitengevel aan de Industrieweg en dan in de hoek die het dichtst bij de lakkerij ligt.

Verlichting en verwarming

In afwijking van de tot nu toe toegepaste verlichting van 65 Watt armaturen van 1,50 m. lengte zullen we nu 73 Watt armaturen van 2,50 m. lengte gaan gebruiken. Dit is de nieuwste ontwikkeling op verlichtingsgebied. Het voordeel is vooral gelegen in de lagere kosten bij groepsruimtelijke (vervanging van alle lampen na 6000-8000 branduren) en minder stroomgebruik. Bij nadere bestudering blijkt de geplande ketelhuisuitbreiding niet nodig te zijn en zelfs kan op de bestaande ketel de nieuwe 1800 m² meegenomen worden.

Uiteraard zullen wel pijpleidingen en heaters nodig zijn. Willen wij in een later stadium de langzamerhand bejaard wordende föhns vervangen door heetwaterverwarming dan zal een nieuwe ketel met grotere capaciteit nodig zijn, maar deze kan wel in het bestaande ketelhuis worden ondergebracht. In feite is de eerste stap van de 1800 m² uitbreiding reeds uitgevoerd; met name 150 m² is onder de kap om de eerste bestelde pers, die eind mei wordt verwacht, te kunnen plaatsen en ook daar in bedrijf te stellen.

Het heien van de grote massa palen zal eind mei starten; begin oktober hopen we de kap dicht te hebben en in december willen we het gebouw in gebruik nemen. Als het weer niet teveel roet in het eten gooit is dit een haalbare zaak.

Resumerend: Er werd in 1961 5000 m² gebouwd, van voorjaar '68 tot voorjaar '71 zal 5100 m² tot stand zijn gekomen. Een kalmer tempo dan toen, niettemin een forse groei!

J. A. Poutsma

Personalialia

In dienst:

9-4-1970 A. O. Hehakaya, Afd. T.D.
13-4-1970 E. Güler, Afd. Plw. IV
13-4-1970 E. van Dijk, Afd. Plw. IV
13-4-1970 J. B. Kielcnstein, Afd. Mont. I
16-4-1970 S. Arpacı, Afd. Lakk. IV
16-4-1970 Mevr. J. de Groot, Afd. T.D.
20-4-1970 Mevr. S. Demirel, Afd. Mont. IV
20-4-1970 M. Hassani, Afd. Plw. I
20-4-1970 M. Driouch, Afd. T.D.
27-4-1970 D. W. Blom, Afd. Plw. IV
11-5-1970 D. Decarolis, Afd. Lakk. IV
11-5-1970 V. E. Engels, Afd. Exp.

Geboren:

13-5-1970 Edwin, zoon van de Fam. W. A. Kienstein

Gepensioneerd:

1-5-1970 De heer N. M. v. d. Berg, Afd. Mag. I

Na ruim 11 jaar in onze dienst te zijn geweest nam de heer N. M. v. d. Berg afscheid. Hij bereikte op 1 mei de pensioengerechtigde leeftijd. Omdat op die dag de fabriek gesloten was werd op 29 april de afscheidsbijeenkomst gehouden.

Dankbetuigingen

Hiermede wil ik Personeelfonds en collega's bedanken voor de belangstelling en attenties welke ik tijdens mijn ziekte ontving.

J. de Keizer

Mede namens mijn vrouw zeg ik dircktie, personeelfonds en collega's hartelijk dank voor de enveloppe en geschenken welke ik mocht ontvangen bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

N. M. v. d. Berg

Langs deze weg willen wij Personeelfonds, afdeling Ponscrij, Perserij en Transport heel vriendelijk danken voor de mooie cadeaus die wij bij de geboorte van onze dochter Sandra ontvingen. Ook een dankwoord aan de 'Vrouwenreis' die tenslotte ook medewerking verleende.

A. C. v. d. Heuvel

De Fabrieksfluit

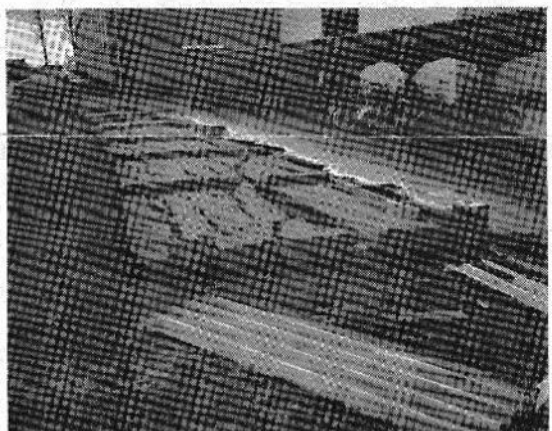
Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispens foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

21 juni a.s.:
Zwemtocht Beusichem-Culemborg
inschrijven vóór 19 juni

De nieuwe autosluis werd in gebruik genomen

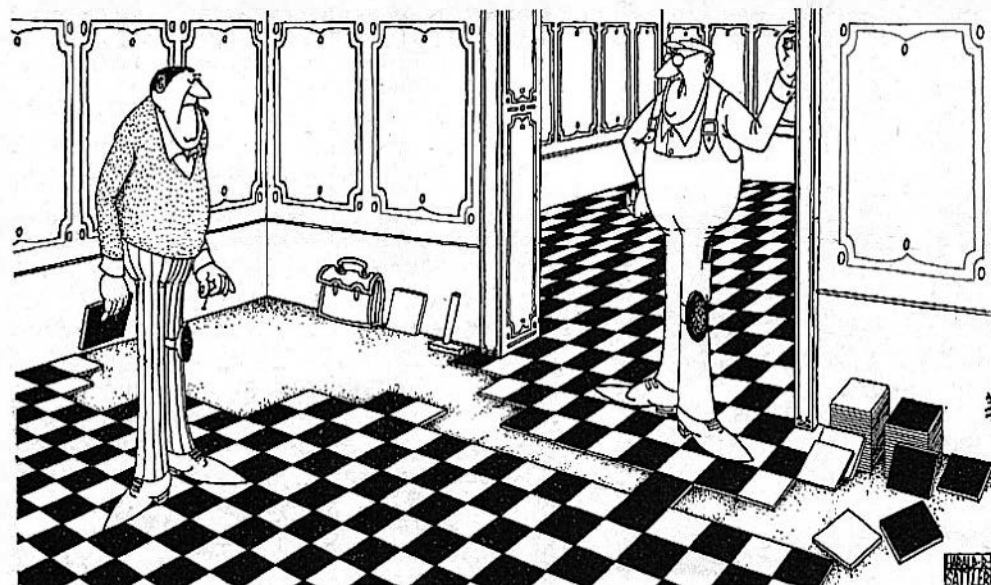
Jericho in Roden...

Een forse windstoot op die koude woensdag van 29 april j.l. bracht het onverwachte einde van een bloembed.

De muur van onze bromfietssalling begaf zich daar ter ruste na vijf jaren pal te hebben gestaan voor de veiligheid van onze twee-wielers. Met een dofte slag viel hij precies naar de goede kant, als een aangeschoten straaljager, waarvan de piloot de veiligheidsinstructies uit het hoofd heeft geleerd. G. Kuiper heeft hem in stilte weggebracht. Nu de stenen hebben gesproken is thans het woord aan aannemer Nelissen.

'Er zijn van die dagen dat-ie niks kan velen'...

Staalmeubelvoetbal heeft een goede start

Het voetbalseizoen is weer aangebroken. Ons elftal is op verschillende plaatsen vernieuwd, enerzijds door emigratie naar Culemborg, anderzijds door 'aankopen' van buiten.

Het resultaat is positief gebleken. Ons elftal heeft na drie wedstrijden te hebben gewonnen een vanzelfsprekend hoog moreel en het wordt nu langzamerhand tijd voor een echte supportersclub.

Allereerst melden wij de wedstrijd van 22 april tegen de beruchte Boroploeg. Deze uiteraard in geel verpakte metaalbewerkers werden door onze spelers volkomen opgerold en daarna persoonlijk ingepakt door O. Blauw. Dit rotsblok in onze achterhoede speelde defensief 'n bijzonder robuuste partij doch veroorzaakte hierbij een penalty waaruit het enige doelpunt van Boro werd geboren. Onze kracht bleek vooral door de zich voortdurend op de middenlijn bevindende doelman Toxopeus die momenteel bijzonder in vorm is. In onze voorhoede blinken uit Th. v. d. Geest, een prachtige afstandschot-specialist, de razendsnelle G. Kuiper en onze Duitse aankoop K. Dunkelmann, een Beckenbauer van onze voorhoede.

J. O. Visser was de ster van de avond. Hij scoorde

een Hattrick, de eerste goal uit een voorzet van K. Dunkelmann, de tweede uit een slecht geplaatste terugspeelbal, de derde uit een hoge voorzet van R. Spoelman, een linksbuiten van ongewone allure. En dat was dat.

Ons volgende slachtoffer was het achttal van de Melkfabriek. Opvallend was hierbij het uitstekende debuut van kwaliteitsman G. ten Broeke, terwijl J. Veenstra weer de voorhoede op welkome wijze opfleurde met weergaloze solo's op de linker-vleugel.

Maar groots was het moment toen K. Dunkelmann 4 M-brigadiers + keeper met een machtige rush omspeelde en beheerst het derde doelpunt maakte. Na Z. v. d. Geest (1-0) uit een voorzet van de steeds actievere L. Kram en (eindelijk) G. Kuiper (2-0) uit een voorzet van J. Veenstra, was dit een waardig slot na een eenzijdige wedstrijd.

Staalmeubel gaf ook hier de toon aan, en wij zijn bang dat de gehele melkproductie van de volgende dag aan de zure kant is geweest.

Tenslotte werd op 13 mei de gevreesde ploeg van Garage Nefkens-Noord bij verrassing onderuit gehaald. Hier opende B. Schild de score met een vlammend schot uit een directe vrije trap. Na in de eerste wedstrijden vele, zelfs opgelegde kansen te hebben gemist, een akelige gewoonte van onze gehele voorhoede overigens, eindelijk dus rechtvaardigheid voor onze wakkere links-half.

Als enige supporter fungeerde een Nefkens-persoonlijkheid, die regelmatig tempo, tempo' riep tegen zijn afwetende ploeg. Omstanders maakten hem erop attent dat dit type auto allang uit de markt was genomen en suggereerden een Goggomobielje om zijn kleingemaakte ploeg mee naar huis te nemen.

Onze bekende wielrenner Bert Bathoorn deed voor het eerst in de tweede helft mee. Hard fietsend frommelde hij meteen maar het winnende doelpunt uit een vrije schop van B. Schild. Het geluk is met de betere amateur, dat is waar. Maar zijn fietsende démarrage kwam op het juiste moment, en zó zit dat nu!

Bijna vergaten wij het tegendoelpunt. Klemvaste Toxopeus was weer in grootse vorm en zijn woeste kreten intimideerden de lang niet ongevaarlijke voorhoede van de tegenpartij. Maar aanvoerder Blauw veroorzaakte wederom een penalty door het indeuken van een tegenstander in het strafschopgebied.

Het werd dus 2-1 voor Staalmeubel. Per saldo dus nu 8 doelpunten uit 3 wedstrijden, twee tegen. Ga zo door mannen!

ONZE VISCLUB

De vergadering van de visclub, welke op vrijdag 24 april j.l. werd gehouden, is zeer geanimeerd verlopen. Wij kunnen de belangstellende lezer melden, dat er niet werd gevochten. Integendeel, een reeks belangrijke beslissingen werd na uitvoerige, maar vruchtbare discussie genomen, waarvan wij U hier een opsomming geven.

1. De contributie voor het jaar 1970 werd wederom vastgesteld op f 3,- per keer.
- Diegenen echter, die zich wel hebben opgegeven, doch om één of andere reden niet mee kunnen (b.v. zich verslapen), dienen 1,50 per keer te betalen.
2. Besloten werd om 1 keer in de polder te gaan vissen.
3. Er wordt gevist in een A- en een B-klasse.
4. De visdata zijn als volgt vastgesteld t.w.: 30/5 — 13/6 — 8/8 — 12/9 en 26/9.
5. De weeg- en meet-commissie zal bestaan uit de heren: De Groot — Blaauw en Uilenburg.
6. Tot reserve-bestuurslid werd benoemd dhr. A. Dierdorp.
7. Plaats van samenkomst is Staalmeubel.
8. De persoon en de vis moeten op tijd binnen zijn.
9. Het bestuur bestaat thans uit de heren: L. Veltling, J. Uilenburg, H. A. Kompiers, Res.: A. Dierdorp.

Afgewezen werden de wensen om op meer dan één plaats te stoppen en een tijdcontroleur aan te stellen.

Met grote spanning zien wij het komende seizoen tegemoet en wensen de visclub goede vangst en veel genoegen.

Personalia

Terug uit militaire dienst:

11-5-1970 L. Erenga, afdeling gereedschapmakerij.

In dienst:

15-4-1970 K. Wilting, afdeling constructie-bureau.

Geboren:

18-4-1970 Miente Oeds, zoon van J. Visser en O. Visser-Stienstra.

Dankbetuiging

Onze hartelijke dank voor het getoonde medeleven bij de geboorte van onze zoon. En voor de mooie bloemen en fijne fruitmand.

G. Kuiper
F. J. Kuiper-Jacobs

Onze ideeënbus

Voorstel no. 104

J. Martens (perserij)

Afkap- en vormstempel van beugeltjes voor planken 3144 combineren. Een dergelijk stempel is reeds geruime tijd door de tekenkamer geheel uitgewerkt. Doordat de bestaande stempels steeds bij toeleveringsbedrijven waren, kon de wijziging nog niet doorgevoerd worden.

Voorstel no. 105

Inzender onbekend.

De magazijnen afsluiten, gereedschappen op naam uitgeven en voor de tijdelijk benodigde gereedschappen een soort leenbonsysteem invoeren. In het verleden is ook een dergelijk systeem toegepast. Na de daarbij opgedane ervaringen is juist voor het huidige open magazijn systeem gekozen.

Voorstellen 101, 106 en 107 nog in onderzoek.

Voorstel 43 in heronderzoek.

G. Groen jubileert

Op 4 mei 1970 was het precies 12½ jaar geleden dat constructeur Gerrit Groen bij Staalmeubel in dienst trad.

Vroeger werd zoiets bij ons niet herdacht. Uitgebreide feestelijkheden plachten eerst aan te vangen wanneer men het 25 jaar bij ons had uitgehouden. Onze ondernemingsraad, trouwe Fluitlezers, heeft echter na regelmatige kennisname van de zeden en gewoonten bij Gispen op dit terrein, onze directie verzocht ook hier te willen integreren. En zo kent Staalmeubel nu ook officieel het 12½-jarig jubileum, en de heer Groen viel de eer te beurt het spit te mogen afbijten, aldus de heer Kaña bij een informele ontvangst op maandagmiddag 11 mei jl. in zijn kantoor.

In gezelschap van de heren Westra en De Wit alsmede de voltallige redactie van 'Staalmeubelnieuws' werd een kopje thee gedronken en vele oude herinneringen opgehaald.

De heer Groen trad op 4 november 1957 bij Staalmeubel-Velsen in dienst als baas van de onderhoudsdienst, zoals dat toen heette. De heer Kaña herinnerde zich, dat een en ander nogal moeizaam is verlopen. Onze jubilaris bleek destijds niet over een nacht ijs te willen gaan, en verschillende malen moest onze thans gepensioneerde technisch directeur A. van Laer met hem door ons bedrijf wandelen voordat het jawoord eindelijk viel.

Gelukkig bleek het ijs toen definitief gebroken! In 1960 ging de heer Groen over naar het konstruktiebureau, waar hij bij de ontwikkeling van nieuwe produkten en gereedschappen hiervoor vooral zijn kennis en voorkeur voor de elektronica zocht te benutten.

Dit laatste kwam vooral de laatste jaren zeer van pas bij de verdere mechanisering en automatisering van onze productie. Het bakkenstempel onder onze grote afkantpers is hiervan het duidelijkste voorbeeld. Zijn liefde voor de elektronica bestond al heel vroeg. Hij was een van de eersten in Nederland die na de oorlog een zelfgebouwde taperecorder bezat. De hiervoor benodigde kennis en kunde verkreeg hij niet alleen door experimenteren, maar ook door als jeugdige enthousiasteling gebiologeerd, doch doelbewust urenlang door te brengen voor de spiegelruit van een Haarlemse radiozaak. Als amateur op het gebied van radioversterkers etc. werd hij tenslotte zo bekend, dat hij aangezocht werd als technisch expert voor de destijds eerste experimentele jeugdomroep in Haarlem, waarvoor hij echter heeft bedankt.

Behalve deze uiterst nuttige gebieden hobbie, is de heer Groen een bekend aquariumliefhebber. Hij is lid van de plaatselijke vereniging en, hoe kan het anders, hij bouwde zelf een 'jofel bakkie' voor zijn tropische vissen.

Aan het slot van de bijeenkomst bood de heer O. Kaña namens de directie de jubilaris een fraaie portefeuille aan met de reglementair voorgeschreven inhoud. Van het personeel ontving hij een baro-thermo-hygrometer-combinatie.

Bij het afscheid van Nico Coenmans

Op 29 april werd in onze kantine afscheid genomen van Nico Coenmans, als werknemer van het expeditiebedrijf Den Hartog.

Geen officieel Gispen afscheid dus, maar aangezien dit expeditiebedrijf het gehele Gispen meubeltransport verzorgt, was het toch normaal, dat dit afscheid in onze kantine gehouden werd. Ruim 34 jaar heeft Nico bij Den Hartog gewerkt en al die jaren heeft hij Gispen meubels geladen en vervoerd.

Naast directie en familieleden van expeditiebedrijf Den Hartog waren ook aanwezig een aantal collega's en enkele genodigden van Gispen.

Directeur Den Hartog dankte in zijn afscheidwoord Nico voor het vele werk dat hij al die jaren gepresteerd had in dikwijls moeilijke omstandigheden. Als blijk van waardering bood hij, naast de gebruikelijke enveloppe met inhoud hem een televisietoestel aan.

Namens Gispen dankte de heer De Ruiter voor alles wat Nico voor ons bedrijf gedaan had. Het is moeilijk na te gaan wat hij zoal voor ons heeft vervoerd, aldus de heer De Ruiter, maar een globale berekening toonde aan dat als men de meubels 2 meter breed en 2 meter hoog zou gaan aaneenstapelen de weg van Culemborg tot Zwolle nodig zou zijn. Namens Gispen bood hij Nico een televisietafel aan.

De heer Van Zomeren, expeditiechef Gispen, dankte Nico voor de prettige samenwerking al die jaren ondervonden en voor het vele wat hij van hem had geleerd op laad-technisch gebied. Een persoonlijk geschenk in de vorm van een drankje werd door hem als dank voor alles aan Nico geschonken. Het bleef niet bij dit ene drankje, maar namens zijn collega's en namens de expeditiemensen van Gispen boden resp. Bram v. d. Ham en Arie Schouten ook een paar flessen hartversterkend vocht aan, zodat Nico bij zijn televisie en een borreltje van zijn welverdiende rust kan gaan genieten.

Nu was het de beurt aan Nico zelf om zijn dank uit te spreken aan iedereen waarmee hij had samengewerkt. Hij had zijn werk altijd met plezier gedaan en hoopte van tijd tot tijd toch nog wel eens te komen kijken.

Nadat het officiële gedeelte was afgelopen kwamen alle verdere collega's chauffeurs en expeditiepersoneel Gispen ook nog even afscheid nemen, en bleven nog een heel poosje napraten. Het werd een echt gezellige boel waarbij menig glaasje werd leeggemaakt, wat ook gerust kon want de chauffeurs hadden de auto's al in de garage gebracht.

Hopelijk zullen alle welgemeende wensen in vervulling gaan en zal Nico nog een lang leven beschoren zijn.

Het is ruim 34 jaar geleden
Dat Nico op onze fabriek verscheen
Om voortaan iedere morgen
Gispen meubels te gaan bezorgen
Met wijlen Wouter den Hartog saam
Kon hij dan aan 't rijden gaan,
Nadat met beleid en vakmanschap
De meubels goed waren verpakt.
Het is nu niet meer na te gaan
Hoeveel kilometer hij te saam
Met onze meubels heeft gereden
En hoeveel kuilen hij heeft vermeden,
Dat het er honderdduizenden zijn
Lijkt fantastisch, maar is geen
Zelfs in de bange oorlogsjaren
Is Nico steeds weer uitgefahren,
Ook toen men geen benzine meer kon bekomen
Zijn onze meubels op hun plaats gekomen,
Op de auto werd een gasgenerator gebouwd
Die dan werd gestookt met hout.
Dat was wel een helse job
En het gaf soms veel getob,
Maar altijd kwamen, dat moest gezegd
De meubels op hun plaats terecht.
Hij was bekend door heel het land,
Kende bijna iedere klant,
En die klanten vroegen menig keer:
Waarom zien we Nico heel niet meer?
Maar doordat Gispen groter werd met de tijd
Werd het wagenpark steeds uitgebreid;
Er kwamen chauffeurs en auto's bij,
Het zijn er nu negen op een rij.
Daarboven moest een voorman staan,
Dat werd Nico en voortaan
Ging hij er niet meer met de wagen op uit,
Maar laadde de trailer een dag vooruit.
De klanten zullen hem niet meer zien,
Maar bij het lezen hiervan zullen zij misschien
Nog eens terugdenken aan die vroegere tijden,
Dat Nico bij hen voor kwam rijden.
Nico ging dus met pensioen,
Daar is niets meer aan te doen.
Maar Gispen met zijn kwaliteit
Is nog lang niet uit de tijd.
Mede dank zij Nico's goede zorgen
Mochten wij vele meubels rondbezorgen.
Chauffeurs aan jullie nu de taak
Om met elan en zonder gekraak
Met het werk van Nico voort te gaan,
Zodat overal vakbekwaam
Onze produkten worden geplaatst,
Zoals Nico deed tot op het laatst.
Daarom Nico —
Dat je nog maar vele jaren
Je A.O.W.tje mag vergaren
Is de wens van allen saam
Die met jou zijn omgegaan.

De redactie

Een Gispenaar.

lend op eeuwen- en eeuwenlange tradities. Die hoffelijkheid geldt niet speciaal de vreemdeling, nee, juist in hun eigen onderling verkeer. Om een andere reden neemt dat onderlinge verkeer bij de Japanners een belangrijke plaats in: ze werken collectief, in groepsverband, wetend dat ze lid van de groep zijn. Door deze volksaard blijken ze tot grote dingen in staat te zijn. Deze geest van samenwerking is naar mijn mening een van de oorzaken van de geweldige industriële ontwikkeling van het na-oorlogse Japan. Keerzijde van de medaille: improviseren kunnen ze maar moeilijk, en arbeidsmobiliteit is een onbekend begrip. Doorgaans is de eerste ook de enige baan. Daartegenover staat, dat het moderne Japanse bedrijf veel doet in het sociale vlak.

In maart van dit jaar maakte Ir. J. C. Bakker een studiereis naar Japan. Bijgaand artikel, dat hij voor onze Fabrieksfluit heeft geschreven, geeft een aantal opgedane indrukken weer.

Dit brengt me op een volgende eigenschap: ze hebben grote belangstelling voor produktie-methoden, technieken en werkwijzen in het buitenland. Je ziet de Japanners dan ook overal ter wereld. Uiteraard niet alleen, maar in groepjes. Spionage wordt wel eens gezegd, het is een groot woord en niet terecht; imitatie is wellicht beter uitgedrukt. Maar dan toch imitatie met een eigen inbreng en overgoten met een 'Japans sausje', d.w.z. aangepast aan de Japanse gewoonten en toestanden.

Studiereis Japan ofwel, met een knipoog naar Nicolaas Beets: 'Hoe koud het was en hoe ver'

Ik citeer een brief van Sikkens: onder het hoofd 'Nuttige wenken' staat ergens

Kleding

Rekent u op voorjaarskleding. Een regenjas kan zijn diensten bewijzen. Winterkleding is niet noodzakelijk.

Nu, daar rekenden we uiteraard op toen we onze koffers pakten om zaterdag 7 maart jl. van Schiphol via de Noordpool naar Tokio te vertrekken, deel uitmakend van een groep Belgen, Nederlanders en 2 Duitsers, in totaal 25 man. Deze groep zou een door de Lakfabriek Sikkens georganiseerde studiereis naar Japan voor meubelfabrikanten gaan maken.

Ik moet zeggen: alles was perfect geregeld, maar met die voorjaarskleding en het regenjasje was het maar kou-lijden. Het weer was daar net zo ongelukkig als hier: op 19 maart sneeuwde het 's nachts in Hiroshima, dat op de zelfde Noorderbreedte ligt als b.v. Casablanca in Marokko!

Maar als je zoveel onbekends en interessants te zien krijgt, kan en mag een beetje kou geen spelbreker zijn. En interessant was 't.

'Houten en stalen jongens'

Bij de meeste deelnemers ging de belangstelling uit naar de fabricage van houten meubelen; bij elkaar waren er maar 3 'stalen jongens'. Des te meer waardeerden we het, dat Sikkens zo nu en dan de groep in 'hout' en 'staal' opsplijste en 'staal' zodoende 5x een staalplaat- en/of buisverwerkende fabriek te zien kreeg. Maar om een indruk van het industriële klimaat te krijgen waren ook de bezoeken aan de houtverwerkende bedrijven leerzaam. En, hoe kan het anders, voorts was een en ander doorregen met toeristische evenementen.

Wat opvalt in Japan

Wat is nu de indruk van Japan, dat eilandrijk van de Opgaande Zon, met z'n rond 100 miljoen inwoners en ongeveer 11x zo groot als Nederland?

Wat is de indruk, dat moet ik nadrukkelijk stellen, van iemand die Japan in 2½ week heeft 'gedaan'?

Wellicht is mij het meest opgevallen de grote mate van hoffelijkheid en dienstbetoon die de Japanner eigen is, eigenschappen die daar — in hun milieu — niet slaafs aandoen, maar onder meer getuigen van een (vergeef me de platgetreden uitdrukking) innerlijke beschaving, stoe-

Meestal is het loon/salaris afhankelijk van het aantal dienstjaren.

Ziek zijn, beter blijven

Een ander typisch voorbeeld van gemeenschapszin. U hebt wel eens een foto van een operatie gezien: de artsen en hun assistenten dragen dan een doekje voor de mond. In Japan is zo'n doekje een algemeen gebruikt attribuut, gedragen door diegenen die verkouden zijn en hoesten, en aldus de besmetting van de medemens beperkend. Je ziet ze op straat, in de kantoren en in de fabrieken. Want, en dit is de filosofie, ziek zijn is op zich zelf niet prettig, maar het drukt bovendien de produktie.

In één van de bezochte fabrieken zagen we in de fabriekshal op een groot bord aangegeven hoeveel zieken er die dag waren....

De Japanners zijn van nature harde werkers. Ze weten dat als het hun bedrijf (dat is weer die groep waartoe ze behoren) goed gaat, het hen via de doorgaans 2x per jaar uit te keren bonus (= een soort winstdeling) ook goed zal gaan. Tijdens een bezoek aan een fabriek ging om 10 uur de aanvangsfluit voor een kwartier pauze. Wie schetst de verbazing van ons Nederlanders toen na 10 minuten men hier en daar al weer aan het werk ging. Toen ik aan de bedrijfsleider vroeg of dit ter ere van het bezoek was geënceneerd, antwoordde hij ontkennend. Maar hij zei me wel te begrijpen: hij had nrl. een studiereis van een ½ jaar door Europa gemaakt....

Inrichting fabrieken

We hebben naast goed ingerichte fabrieken, ik zou haast zeggen: gelukkig!, ook enkele naar onze smaak slechte fabrieken gezien. Bij die laatste categorie was het produkt dat er uit kwam wel van redelijke kwaliteit, maar in de fabriek was het rommelig. Het parool was blijkbaar: produktie, produktie, en aangename (relatief begrip!) arbeidsomstandigheden kwamen daar blijkbaar op de laatste plaats. — We zagen ook een fabriek waar ik me (het was niet nodig, overigens) in de kapsalon had kunnen laten scheren. Sikkens had ook aangeraden: Neemt u ook een paar slippers (pantoffels met open hiel) mee. In verschillende Japanse bedrijven móet u die dragen. De Japanse (kleine) maten zijn helaas niet voor Europeanen geschikt.

Bij bedrijfsbezoek: schoenen uit

Ja, dit is ook een bijzondere ervaring: bij aankomst bij zo'n bedrijf gaan bij de voordeur de schoenen uit en geschiedt de rondleiding verder op slippers. We werden dan ontvangen door de directie met haar medewerkers, alleen gekleed in een zelfde korte stofjas (aan een tekenje op de revers kun je zien wie wie is). Ook in de ochtend, als we naar een kopje koffie snakten, het traditionele kopje groene thee, gezeten op een kussen op de grond aan een laag tafeltje. Als je dit volgens de regels van het spel wilt doen is het voor ons Westerlingen een marteling die je nauwelijks 5 minuten uithoudt. Dan volgt er een welkomstwoord, in 't Japans

Eén van de bezochte fabrieken.

Dit is een van de vele heilige plaatsen in Japan, hier in de omgeving van Hiroshima.

(want voor de meeste oudere Japanners is Engels er niet bij; sinds de oorlog wordt op school Engels als 2de taal geleerd); dat werd dan door de tolk die ons begeleidde vertaald, en zo vice versa.

Eenzaam tussen de Japanners

Als Westerling, die het Engels machtig is, voel je je wel eenzaam in Japan: je kunt de Japanse karakters (lettertekens) niet lezen en je kunt de Japanners niet verstaan, en je kunt je evenmin verstaanbaar maken, omdat het aantal Japanners dat Engels spreekt zo gering is. — Het eerste dat we in een hotel kregen was een kaartje van het hotel met Japanse krabbeltjes er op, om 'in geval van nood' de taxi-chauffeur te tonen en zo weer behouden thuis te komen.

Tokio is een grote (ong. 13 miljoen inw.) maar lelijke stad, waar ze wel raad weten met het oplossen van de verkeersproblemen; hier en daar zie je 2 of 3 autowegen boven elkaar slingeren. Het verkeer is enorm. Praktisch alle personen- en vrachtauto's zijn van Japans fabrikaat; in geheel Japan in totaal 15 miljoen stuks. Overal, maar dan ook overal staan grote en kleine tempels: ik heb voor jaren tempels gezien! Godsdiensten: shintoïsme als staatsgodsdienst, met de keizer aan het

hoofd, en boeddhisme, hebben tezamen de meeste volgelingen; dan is er nog ong. 4% Protestantisme en iets minder Rooms-Katholicisme.

Na overlijden wordt een ieder gecremeerd.

Traditioneel Japans hotel

De hotels in de grote steden zijn Westers (lees: Amerikaans) van opzet. Daarom was het een goed idee van Sikkens ons op het Noordelijkste punt van onze tournee, zo'n 300 km ten Noorden van Tokio, te midden van een wintersportgebied, in een ryokan, een traditioneel Japans hotel of herberg, te laten verblijven. We maakten zodoende mee hoe de Japanner woont, eet en slaapt: dat is (maar dan in gunstige zin) laag-bij-de-gronds. Ik moet er wel bij zeggen dat Japan ook op dit punt verwestert, want de jongere generatie 'verheft' zich tot onze tafel- en stoelhoogte. Ook het dragen van de kimono gaat er uit: in de steden gaat 85% van de vrouwen westers gekleed.

In de ryokan was het ook op slippers lopen. We aten daar specifieke Japanse maaltijden, zittend op de grond en gekleed in kimono. Die grond is dan gestoffeerd met matten, en waar matten liggen gaan zelfs de slippers uit. Alles bij elkaar een hele gewaarwording.

Hiroshima, ongelukkigerwijs maar al te bekend. Voor de oorlog 350.000 inw., nu, herbouwd, 550.000 inw. Het Atoombom-museum is wel om stil van te worden.

Wereldtentoonstelling

In het programma was twee maal een bezoek aan de Expo '70 opgenomen. De eerste maal viel op een of andere nationale feestdag; verwachte aantal bezoekers 280.000, maar het waren er 376.000; wel gezellig druk, maar je kon geen paviljoen binnenkomen of je moest 1 à 1½ uur in de rij staan. Geduldig en netjes in de rij staan is overigens een nationale sport in Japan. Aan de Expo '70 is duidelijk te merken dat de Japanner kan organiseren: alles is af en tot in de puntjes geregeld. De tweede dag was het gemeen koud, maar minder vol, wat toch niet belette dat je de paviljoens van o.a. Amerika en Rusland niet kon binnenkomen.

Twee-en-een-halve week is een korte tijd en gauw om, maar we hebben heel veel gezien en beleefd. Ik heb getracht met deze losse gedachten er iets van door te geven.

J. C. Bakker

RIJMELARIA

Na elf dagen genieten van de zon
Kwam de maandag waarop het werk weer begon.
Het viel niet mee na zoveel vrije dagen,
maar we moesten ons er toch weer aan wagen.
Na kritiek te hebben aangehoord
heb ik mezelf toch maar weer aangespoord,
We zullen rustig verder gaan
en misschien weer op lange tenen staan.
Het valt niet mee om 't al die snaken
behoorlijk naar hun zin te maken,
Maar alles gaat toch rustig door
en gelukkig leef ik ook nog, hoor!
Kijken we eens naar onze pensioenen
waarover we allermint kunnen roemen,
De heren bedenken maar wat voor diegenen
en denken nog dat wij het zomaar nemen.
We krijgen er bijna een Bult van
en menigeen praatte weleens over Jan
Die het voor ons wel zou versieren,
het is nou niet om feest over te vieren.
Nu heb ik de mensen ook al horen praten
dat hij ons binnenkort gaat verlaten,
Maar nu de pensioenenvloot gaat zinken
laat hij ons er bij verdrinken ...
Om over de winst maar te zwijgen,
die zouden we vóór deze vakantie al krijgen;
Ondanks de computer en vele gedachten
laat de winst maar lang op zich wachten!
En zo modderen we met z'n al,
wie weet wat het de volgende keer weer wezen
zal ...

Vóór de fabriek met gastheer en tolk.

Een Japanse winkelstraat.

EVEN VOORSTELLEN...

De heer G. A. Tasidjawa,
hulp Afd. Plaatw. Fabr. IV.
In dienst sedert 1 maart.

De heer G. van Baarjen,
Hulperser Afd. Plaatw. I.
In dienst sedert 9 maart.

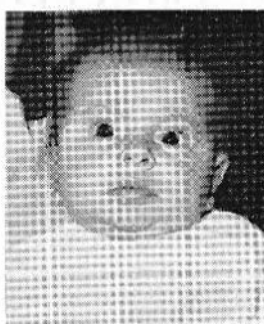
De heer A. C. de Bie,
monteur Afd. Mont. Fabr. I.
In dienst sedert 1 maart.

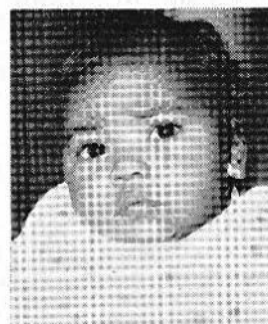
Mej. A. J. v. Breemen,
rank. plaatw. Afd. Plaatw. I.
In dienst sedert 23 februari.

Mej. A. Meijdam,
rank. posttypiste
Afd. Mech. Administratie
In dienst sedert 1 maart.

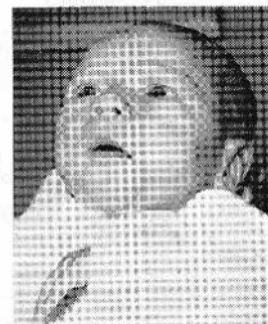
Mej. M. Parfjanowicz,
Inpakster Afd. Centr. Mag.
In dienst sedert 1 maart.

Dit is Sandra,
dochter van de Fam.
A. C. v. d. Heuvel uit C'borg.
geb. 11-3-1970.

Dit is Bianca Elseba,
dochter van de Fam.
Th. Serhalawan uit C'borg.
geb. 23-2-1970.

Dit is Johannes Willem,
Zoon van de Fam.
J. J. Romein uit C'borg.
geb. 26-3-1970.

COPIËREN MET POEDER

Sinds korte tijd staat in onze drukkerij een Rank Xerox 720 copieermachine. Het apparaat ontleent zijn naam aan de minimum snelheid n.l. 720 afdrucken per uur.

Het is een zogenaamd droogcopieerapparaat, dat door simpel indrukken van een toets drukwerk maakt op gewoon papier. In tegenstelling tot andere copieermethoden komen er geen vloeistoffen of gassen aan te pas. De naam Xerox zegt dat reeds, want 'xerox' is het Griekse woord voor 'droog'.

Even wat geschiedenis

De man, die deze xerografie heeft uitgevonden en er schatrijk van is geworden was de Amerikaan Chester F. Carlson, die in 1968 op 62-jarige leeftijd is overleden. Hij heeft zijn fortuin zeker niet gemakkelijk verkregen. Reeds op 14-jarige leeftijd was hij kostwinner, daar zijn vader en moeder door ziekte niet tot werken in staat waren. Hoewel hij voor en na schooltijd kantoren schoon maakte, vond hij toch nog de energie tot verder studeren. Tijdens zijn middelbare schoolopleiding werkte hij eerst op een drukkerij en later op een chemisch laboratorium, bezigheden die de grondslag voor zijn succes hebben gelegd. Een universitaire opleiding leek onmogelijk, doch door een ongelooflijk doorzettingsvermogen wist hij in vijf jaar zijn graad in de fysica te behalen. Na voltooiing van zijn studie gelukte het hem in 1930 een baan te krijgen op de octrooiafdeling van een elektronische onderneming in New York. De omslachtige wijze, waarop toendertijd copieën werden gemaakt wekte bij Carlson de gedachte op zelf een totaal afwijkende methode te ontwikkelen.

In 1935 begon hij met het eerste onderzoek in die richting. Op 22 oktober 1938 ontdekte hij het principe van de xerografie. Door over een metalen plaat, voorzien van een laagje zwavel, te wrijven met een katoenen lap, bracht hij een statische elektriciteit op die plaat. Vervolgens belichtte Carlson deze plaat met een sterke lamp via een glasplaat, waarop hij met inkt had

geschreven. Door de belichte metalen plaat te bestrooien met droog lycopo-diumpoeder verscheen de historische copie van hetgeen hij op de glasplaat had geschreven. Het overbrengen van deze afbeelding op een vel papier leverde geen moeilijkheden meer op.

De xerografie was geboren.

Geen interesse

Van 1939 tot 1944 deed Carlson vergeefse pogingen fabrikanten voor zijn uitvinding te interesseren. Bij wel 20 ondernemingen, waaronder Remington in IBM zag men niets in zijn copieerprocédé. Tot in 1944 het Batelle Memorial Institute — een research-organisatie zonder winst oogmerk — hem het voorstel deed het proces verder te ontwikkelen in ruil voor 60% van de eventuele opbrengst. Hoewel dit instituut een aantal verbeteringen aanbracht, waaronder de vervanging van zwavel door selenium, werd het over-eengekomen budget overschreden zonder dat een fabrikant kon worden geïnteresseerd. Eindelijk in 1948 bleek de Haloid Company bereid het xerografische procédé op de markt te brengen. Sindsdien heeft het 'droogschrijven' stormenderhand de Verenigde Staten en Canada en vandaar de gehele wereld veroverd. De Haloid Company veranderde zelfs zijn naam in Xerox Corporation en groeide uit tot een van de 150 grootste industrieën van de Verenigde Staten.

Het enorme succes kan natuurlijk niet alleen op rekening van het droog-systeem worden geschreven. De automatisering van het copieerproces heeft daar in belangrijke mate toe bijgedragen. De vlakke seleniumplaat werd vervangen door een ronddraaiende cilinder, welke achtereenvolgens elektrostatisch wordt geladen, belicht, met poeder bedekt, schoongemaakt en opnieuw geladen.

Synchroon hiermede wordt, nadat het poederbeeld is ontstaan, copieepapier toegevoerd dat het poederbeeld overneemt en onder een verhittingselement wordt geleid. De afdrucken zijn even permanent en lichtecht als normaal drukwerk.

Daar het lichtgevoelige medium vele malen dienst kan doen, is het aantal te maken copieën onbegrensd. Theoretisch is dat natuurlijk juist, het aantal te maken copieën is inderdaad onbegrensd. Maar wat zijn de financiële consequenties?

Omdat het met die Xerox machine zo snel en moeiteloos gaat, komt iedereen er gauw toe elk staaltje of elke brief er op te leggen.

Even aantal instellen, druk in die knop en de copietjes spuiten er uit.

Wat kost het?

De Rank Xerox machines worden aan de gebruikers verhuurd waarbij een vast minimum bedrag voor verbruik is vastgesteld. Een automatisch tel-mechanisme noteert het aantal copieën per origineel.

Voor een Xerox-copie op formaat A4 wordt 17 cent in rekening gebracht. Dat blijft zo tot en met 5 stuks, daarna gaat de prijs dalen.

De vroeger door ons toegepaste natte fotocopiërmethode was aanmerkelijk duurder. Een afdruk kostte 43,5 cent.

Als we de kosten van beide systemen met elkaar vergelijken, waarbij de machinehuur- resp. afschrijving en arbeidstijd buiten beschouwing zijn gelaten — dan komen we tot het volgende overzicht.

Aantal copieën	Rank Xerox methode	Natte methode
1	f 0,17	f 0,435
4	f 0,68	f 1,74
15	f 1,50	f 6,525
25	f 2,15	f 10,875
40	f 3,12	f 17,40

Dat het Rank Xerox apparaat in een behoefte voorziet is duidelijk. Er wordt een intensief gebruik van gemaakt.

Bij het samenstellen van dit artikel maakten we o.a. gebruik van een publicatie in 'Onze Bedrijven' personeelsorgaan van De Vries Robbé en N.V. Betondak.

Personeelsorgaan van
Gispen's fabriek voor metaalbewerking n.v., Culemborg
en Staalmeubel N.V., Roden
Verschijnt 1 x per 5 weken

De Fabrieksfluit

24e jaargang

no 253

29 juni 1970

Het vuur is na de brand des te groter

Wat is er gebeurd bij Gispen?

Maandagmiddag woedde er een enorme brand in het fabriekscomplex van Gispen aan de Parallelweg te Culemborg. Dit complex omvat 15.500 m² van de totale produktieruimte van 21.000 m². Van die ruim 15.000 m² is 12.000 m² in enkele uren tijds in de as gelegd: montagehallen, magazijnen en expeditieruimten. Gelukkig werd het hart van dit fabriekscomplex gespaard — 3.500 m² plaatwerkerij en lakkerij zijn aan het vuur ontsnapt. Ook de reeds begonnen uitbreiding van 1.800 m² is niet aangetast — het bouwen gaat door.

Wat gaat er nu gebeuren bij Gispen?

Er wordt met een grote inzet doorgewerkt. Wij verwachten binnen enkele weken in ploegendiensten de montage te hervatten in het 6.000 m² grote complex aan de Triosingel. Aan de Parallelweg zullen in recordtijd noodgebouwen worden neergezet. En na de fabrieksvakantie (over 4 à 6 weken) zal de regelmatige aflevering worden hervat.

Onze dank aan velen

Wij zijn grote dank verschuldigd aan de brandweerkorpsen van Culemborg, Beusichem, Geldermalsen, Leerdam, Utrecht en onze bedrijfsbrandweer. Wij zijn ook dankbaar voor de spontane hulp die ons direct van vele kanten is aangeboden. Onder meer door collega's fabrikanten, door leveranciers, door de gemeente Culemborg, door bouwondernemingen, door de andere werkmaatschappijen van de Lips en Gispen Groep te Dordrecht, Roden (Dr.), Boortmeerbeek (Belg.) en Milaan. Ook voor de steun van het hele personeel zijn wij dankbaar.

De brand is geblust, maar niet het enthousiasme van Gispen.
Het vuur is overgeslagen op alle medewerkers van ons mooie bedrijf.
Wij zullen er snel weer helemaal bovenop zijn.

Gispen N.V.

Directie:

Mr. G. W. Kernkamp
Ir. J. Meijers
E. Th. Vroom

Ondernemingsraad:

Mr. G. W. Kernkamp
Mej. S. Smits
G. van Doorn
A. den Hertog
N. J. den Hartog
W. Hol
C. Hulskes
J. R. A. de Ridder
J. J. Romijn
J. Saghy
J. Verschoor
J. C. van Zanten

Tekst van de advertentie
daags na de brand
verschenen in
alle grote dagbladen

Momentopnamen

WAAR DE BRAND ONTSTOND

De plaats waar de brand ontstond is precies bekend.

Het is drie minuten over half een tijdens de lunchpauze op die bewuste 15 juni 1970. Een van de mensen uit de expeditie, de heer Paoli, kwam de werkplaats van de Technische Dienst binnenbollen en waarschuwde dat er brand was.

Op dat moment waren er vier man in deze afdeling aanwezig. Deze vier, de heren Van Eck, Klerx, Van Rooyen en Van Asch verkenden snel de toestand.

Het bleek dat er enkele dozen met verpakkingsmateriaal bij de inpakafdeling voor export-orders in brand stonden.

Direct begon men het vuur te bestrijden met handblusapparaten, maar het wilde niet lukken. Het vuur breidde zich uit en andere dozen raakten ook in brand, waarbij een flinke rookontwikkeling ontstond. Nadat zes handblussers op het vuur waren leeggeworpen was het door de hitte niet langer mogelijk dicht bij de vuurhaard te komen.

De heer Van Eck had inmiddels de Culemborgse brandweer gewaarschuwd en was zelf reeds bezig de motorspuit van de bedrijfsbrandweer naar buiten te halen. Op dat moment was ook al het brandalarm signaal in de fabriek in werking gesteld door één van onze Amboninese werknemers, wiens naam bij ons op het moment dat dit wordt geschreven niet bekend is.

De mannen bij het vuur konden niets meer redden. Het was alsof er een explosie plaats vond. Plotseling rolden de vlammen met een snelheid van zo'n 5 à 6 meter per seconde door de opslagruimte.

'Onvoorstelbaar zo snel als dat ging', zegt de heer Klerx.

En dat was het moment waarop het volgende verhaal begint.

In het kantoor van de kwaliteits-dienst zitten 4 man gezellig met elkaar te praten. Om half een hadden zij de cantine verlaten en waren nog langs de magazijnen gelopen waar de brand uitbrak. Er was nog geen spoor van brand op dat moment. Tien over half een wordt er geroepen 'Brand'. Van Mourik, één van de vier, kijkt om en schrikt: onvoorstelbaar! 'Een laaiende en rollende vuurzee kwam recht op ons kantoor af.

We konden ternauwernood de elektrisch bediende deur nog openen en naar buiten ontsnappen. Op het moment dat we er uit waren was alles daar binnen één vuurzee. Het is onbegrijpelijk, Als de stroom uitgevallen was geweest hadden we de deur niet meer opengekregen'.

Men enkele van onze medewerkers, die bij de blussingswerkzaamheden als brandweerman of als hulpen betrokken zijn geweest, hadden we een gesprekje.

Brandwacht **Van Harten** die bij de brandweerploeg van Fabriek I behoort vertelde: 'Met Van Haaren en Toon v. d. Heuvel hebben we onze motorspuit achter een vorkheftruck naar de brandende gebouwen getrokken.

De ploeg van fabriek IV en de Culemborgse brandweer waren daar al bezig.

De laatste gaf echter nog geen water. Wij sloten onze spuit aan op de waterleidingput bij Stam en begonnen de brand te

bestrijden. Dat was rond 1 uur in de middag. 's-Middags heb ik een vakantiewerker Martin Peek afgelost. Die had ook een uur staan spuiten'.

De heer **Rijkes** van de afdeling Inkoop, vroeger ook lid van onze bedrijfsbrandweer, is nauw bij de blussingswerkzaamheden betrokken geweest.

Toen hij 's morgens de binnengekomen post doorwerkte, zat daartussen per vergissing een brief die bestemd was voor de lampenfabriek Van Doorn.

Hij besloot de brief tijdens de lunchpauze zelf weg te brengen. Hierdoor was hij om tien over half een op het rampterrein aanwezig.

Rijkes zegt: 'Ik zag de vlammen al uit het dak komen. De brief vergat ik — maar is inmiddels nu wel bezorgd.

Men was juist bezig alle auto's van het personeel van het fabrieksterrein te rijden. De firma Den Hartog werd gewaarschuwd om twee opleggers die aan het laadperron stonden weg te halen.

Dat was echter niet meer nodig. Heel spontaan was men van de Firma Hussen reeds begonnen met het wegslepen van deze grote wagens.

De heer Rijkes ging hierna naar de achterkant van de fabriek aan de Randweg en zag ook daar reeds brandweeractiviteiten.

'Met enkele personeelsleden van onze fabriek en die van Hussen hebben we de deuren geforceerd van de opslagplaatsen waarin de zuurstofflessen worden bewaard.

Met behulp van een heftruck hebben we de cylinders verwijderd.

Daarna zijn we met een aantal aan mij bekende en onbekende Gispenaren begonnen met het nathouden van de muren van de lakopslag-afdeling.

Met Van Tetrode, Hunting en nog enkele anderen besloten we het dak van de lakkerij te beklimmen. Via een huishoudtrap en de luchtinlaatsluis van de overdrukinstallatie van de lakkerij kwamen we op het dak. Door de grote hitte konden we niet daar komen waar we wilden. Met twee stralen bespotten we de vuurzee voor de brandmuur.

Op enkele plaatsen vrat het vuur ook al aan het lakkerijdak. Door een brandweerman werden we gelast naar beneden te gaan in verband met het explosiegevaar. Dat moest zo snel dat we de slangen niet meer mee konden nemen.

Met tegenzin ging de ploeg van het dak af.

Beneden gekomen ging ik met de heer Poutsma in de lakkerij kijken of het dak aan de binnenkant nog niet brandde. Gelukkig was dit niet het geval.

Later gingen enkele onbekende brandweermannen weer het dak op. En wat zij kunnen, dat kunnen wij ook en dus gingen o.a. Romijn en ik weer naar boven'.

Aldus het verhaal van de heer Rijkes.

Dat vele niet-brandweerlieden eveneens de brandspuit hanteerden en het vuur bestreden vertelde ons de heer **Romijn** van de afdeling Planning en lid van de Ondernemingsraad.

Samen met de heer Rijkes bestreed hij het vuur om de brandmuur van de lakkerij koel te houden. Dit echter op een plaats die moeilijk te bereiken was. Zij klommen op het dak van de lakkerij en via levensgevaarlijke toeren op en met een ladder bereikten zij met een watergevende slang de plaats waar gespoten moest worden.

Later toen de brandweer van Leerdam

ter assistentie arriveerde en deze in wonderbaarlijk snel tempo de slangen uitrolde en ging spuiten op dezelfde plaats, adviseerde de Leerdamse brandweerman: 'Zeg, zet je spuit op nevel'. 'Hoe doe je dat?' vroeg Romijn, waarop de verbaasde brandweerman vroeg: 'Ben jij dan geen brandweerman?' waarop Romijn waarheidsgetrouw met 'Neen' antwoordde. Maar de spuit werd op nevel gesteld. Het doel was bereikt, de brandmuur bleef behouden.

De heer **Van de Berg** van Fabriek II heeft erg veel waardering voor het personeel dat op zo'n bewonderenswaardige wijze heeft meegeholpen.

Alle gasflessen hebben wij dank zij hen tijdig kunnen verwijderen.

Als het 10 minuten later was geweest zou dat niet meer gekund hebben.

Samen met de heer Den Hartog bracht Van de Berg een laatste bezoek aan het bedrijf dat hij als baas geleid had. Hij stuurde iedereen naar buiten. De geldkist uit zijn bureau kon hij nog meenemen. Dikke rookwolken kwamen naar binnen rollen en met een zakdoek voor zijn mond wilde hij proberen nog meer te redden. Een hoestbui veroorzaakt door de rook dwong hem en de heer Den Hartog het pand te verlaten.

Bij het openen van de buitendeur zoog de lucht met enorme kracht naar binnen en enkele tellen later laaide een vuurzee door de stoffeerderij.

Fabriek II was ook verloren.

De heer **De Ridder** heeft samen met zijn chef de heer Poutsma het werk op het rampterrein gecoördineerd. Naar bed is hij nog niet geweest als we hem de volgende dag spreken. 'Om één uur 's-nachts laaide het vuur weer op bij de branddeur van de bladenmakerij. We moesten zelfs de brandweer er weer bij halen. De deur stond roodgloeiend'. Maar dan wordt de heer De Ridder weer weggeroepen. Er is nog veel werk te doen.

Een brandwacht vertelt:

Maandag, na de middagpauze in de kantine begonnen we aan onze gebruikelijke middagwandeling, toen ik boven de gasfabriek een enorme zwarte zuil zag, die afstak tegen de blauwe lucht. M'n eerste reactie was: brand bij de rubberfabriek Vasto, want waar kon er anders zo'n zwarte rook vandaan komen.

We snelden in looppas in de richting van die rook en hoe dichter we erbij kwamen hoe groter werd onze ongerustheid en tot onze ontsteltenis was het ons bedrijf dat in lichte laaie stond.

Het was een verschrikkelijk gezicht om het bedrijf waar je werkt zo te zien branden en vernietigd te zien worden door die vlammen.

Daar het nog zo kort na het uitbreken van de brand was, was er van brandblussing nog weinig te merken, maar het duurde niet lang of de wagens met gillende sirenes kwamen er aan. Zo te zien stonden ze voor een bijna onmogelijke taak om die voortrazende vuurmassa tot staan te brengen; daarna ben ik naar de andere kant gegaan, en zijn we met vele Gispeneren vanuit het weiland met de blussing begonnen.

Het vuur ging zo ontzaglijk snel dat er besloten werd dat er een man of 5 de brandmuur, waarachter de lakkerij was, maar zo goed mogelijk nat moest houden om te voorkomen dat de brand over zou slaan naar de lakopslag en de lakkerij. Want als daar vuur in kwam zou het leed niet te overzien zijn. Vele mensen liepen

Het dak van de kantine stort in

Het vuur breidt zich uit naar de nieuwbouw

Gispen 'spuitgasten' in actie

in paniek rond, want tegen dit vuur was weinig bestand, en sommigen zeiden tegen ons dat de lakkerij al in brand stond, maar we gingen door om het gedeelte bij ons zo goed mogelijk te beschermen.

We waren ondertussen tot op ons blote vel nat geworden, want wij stonden helemaal achteraan en een paar sterke windvlagen dreven al de watermassa's in nevelvorm naar ons toe. Met ogen dicht voor water en rook hielden wij stand. Ons enige doel was om die muur nat te houden en alles wat er vóór brandde zoveel mogelijk te blussen, want van de montage en expeditie was niets meer te redden. Naarmate de tijd verstreek kwam de hulpverlening steeds beter op gang en ook de brandweerkorpsen van omliggende plaatsen kwamen ons assisteren. Toen men de blussing op de begane grond een beetje in de hand begon te krijgen, ging ik met een paar andere jongens naar het dak van de lakkerij, want daar waren ook enkele stralen opgevoerd en konden we hen gaan assisteren.

Vanaf die hoogte was de puinhoop onvoorstelbaar en iedere keer zag men tussen die brandende massa dingen ontploffen en muren en spanten in elkaar storten. En wij vanaf de brandmuur maar goed nathouden en de branden dicht bij de muur ook te lijf gaan.

Even later zagen we tussen de vlammen door fabriek II ook in vlammen opgaan het was van bovenaf een ontstellend gezicht om alles zo te zien verwoesten door het niet te stuiten vuur. Maar al met al speelden we het aardig klaar daar op dat dak, en na verloop van tijd was het ergste gevaar voor de lakkerij toch wel geweken en konden we verder van de muur vandaan liggende branden gaan blussen. Tegen de avond was alles in de nabijheid

Gispenbrand in pers, radio en tv

De Telegraaf schrijft:

DIRECT NA MILJOENENBRAND: GISPEN KLAAR VOOR DE WEDEROP- BOUW

De nieuwbouwplannen voor de gistermiddag door brand grotendeels verwoeste N.V. Gispen Metaalwarenfabriek in Culemborg zijn al bijna rond.

Terwijl de brandweer nog volop bezig was met het nablussen van de ruïne van het eens circa f 10 miljoen waard zijnde fabriekscomplex, maakte directeur H. Kernkamp bekend dat een nieuwe fabriek in moderne stijl zal worden opgetrokken, terwijl zo spoedig mogelijk enkele noodgebouwen zullen worden neergezet.

Het Algemeen Dagblad meldt:

CULEMBORG TIJDENS BLUSSEN VER- STOKEN VAN WATER

FABRIEK BRANDT AF: SCHADE ACHT MILJOEN

van de lakkerij geblust en begonnen ze met het nablussen, dat nog wel enkele uren in beslag nam. Maar zolang ben ik niet gebleven met m'n natte vieze pak, dat inmiddels weer iets opgedroogd was. Achteraf bezien was het toch wel typerend dat er zo veel Gispenaren hebben meegeholpen om van hun bedrijf te redden wat er viel te redden.

Vijf brandweerkorpsen probeerden Gispen te redden

HELE VOORRAAD GING IN VLAMMEN OP

ALLEEN PLAATWERKERIJ EN LAK- KERIJ BEHOUDEN

Mr. Kernkamp verwacht dat de productie na de fabrieksvakantie kan worden hervat. 'Wij zouden eigenlijk onmiddellijk weer kunnen produceren als we maar tevens konden monteren.

De industrieel gezien meest kostbare afdelingen de lakkerij en de plaatwerkerij zijn behouden'.

Onmiddellijk nadat gistermiddag duidelijk werd dat er van het huidige complex niet veel over zou blijven is de opbouwcommissie aan de slag gegaan.

Gisteravond waren de plannen voor de herbouw al klaar.

Al deze mensen verdienen hulde voor wat ze gedaan hebben.

Als men er nu langs rijdt is het bijna niet te geloven dat vuur in zo'n korte tijd bijna een heel bedrijf kan vernietigen.

Maar laten we op de puinhopen van ons bedrijf maar weer beginnen met de opbouw van een nieuwe fabriek.

Het vuur slaat over naar Fabriek II

De nieuwgebouwde muur van de montage stort in

De Utrechtse krant Het Centrum:

VUURZEE LAAT VOOR 15 MLN SCHADE ACHTER

en constateert verder:

DAG MET UITERSTEN VOOR MR. KERNKAMP

FUSIE BETAALDE CLUBS GAAT DOOR

en

FLINK GAT GEBRAND IN GISPEN-PRODUKTIE

'Het is prettig dat deze voor mij zeer treurige dag nog zo goed eindigt'. Aldus mr. Kernkamp, enerzijds directeur van het gisteren afgebrande Gispén, anderzijds voorzitter van DOS en bekend als de grote gangmaker van de fusiegedachte in het Utrechtse betaalde voetbal.

Een schrillere tegenstelling dan die waarmee mr. Kernkamp gisteren werd geconfronteerd is dan ook welhaast niet denkbaar: op één dag brandde zijn bedrijf af (schade vijftien miljoen) en werd de fusie van zijn club DOS met Velox en Elinkwijk, die eigenlijk al zo'n zes jaar in de pen zit, een feit.

Meer sensationeel dan waarheidsgetrouw schreef het **Nieuw Utrechts Dagblad** in de kop:

TIEN MILJOEN SCHADE IN ENKELE UREN TIJDS

GISPEN IN CULEMBORG MOET NA WILDE BRAND VOORLOPIG DICHT

Terwijl het ongeveer tweehonderdvijftig man sterke personeel zat te schaften ontdekte de Italiaanse gastarbeider Jean Paoli om half één vlammen in een laag gebouw waarin export-produkten worden verpakt. Hij sloeg direct alarm. Het personeel dat op de eerste verdieping van het kantinegebouw naast deze verpakingsafdeling zat te eten kon zich ternauwernood in veiligheid stellen; de kantine brandde als een fakkel toen de laatste man, die nog wat persoonlijke bezittingen had willen redden, naar buiten kwam rennen.

In het **Utrechts Nieuwsblad** lezen we:

BRAND VERWOEST GROOTSTE DEEL VAN BEDRIJF GISPEN

Verder wordt in het bericht vermeld:

Het blussen werd gadeslagen door o.a. burgemeester L. J. Hermans van Culemborg, die zijn werk als examiner van de middelbare scholieren in Gorkum onderbrak.

Half Culemborg leek uitgelopen te zijn voor de omvangrijkste brand, die het Gelderse stadje ooit meemaakte.

De bruinige rookwolken trokken van heinde en ver uit het polderlandschap belangstellenden.

In dezelfde krant vertelt de Culemborgse brandweercommandant Kramer-Freher:

'Dit is de grootste brand die we ooit te blussen hadden'.

In **Het Vrije Volk**:

200 WERKNEMERS TIJDELIJK ZONDER WERK

GISPEN BRANDT UIT: SCHADE f 10 MILJOEN

en daaronder lakoniek:

De Gispén Metaalwarenfabriek N.V. bestaat vrijwel niet meer.

Op een andere pagina in hetzelfde blad:

CULEMBORG VOOR RAMP GESPAARD

Gevecht om het behoud van de lakkerij

De heren Ir. J. Meyers en Weysenfeld — Zou de lakkerij het houden . . . ?

Het nablussen is begonnen

Vrijwillige- en bedrijfsbrandweer zij aan zij

Wat een puinhoop . . . !

De miljoenenbrand bij Gispén had een ramp kunnen veroorzaken.

Die dreiging heeft gisteren een tijdlang duidelijk boven het door een verzengende hitte geteisterde Culemborg gehangen.

Adjutant Van Tongeren vanmorgen op het politiebureau: 'Dat de lakkerij behouden kon blijven is voor ons een van de belangrijkste punten geweest. In die afdeling bevond zich 40 ton uiterst brandbare verf. Het had een catastrofe kunnen worden, je moet er niet aan denken wanneer daar de vlam was ingeslagen. . . .'

De Volkskrant schrijft:

PRODUKTIE MAAND GESTAGNEERD MEUBELFABRIEK IN AS: TIEN MILJOEN SCHADE

Van de totale bebouwing over 16000 m² werd in drie uur tijd 12000 m² vernield. De produktie van het bedrijf zal enkele weken lang bijna stil liggen omdat de montagehal is vernield.

In het andere complex in Culemborg waar eveneens 250 mensen werken, zal zo spoedig mogelijk in twee ploegen worden gewerkt. Men zal ook proberen om de meest urgente orders (het bedrijf heeft een zeer grote orderportefeuille) in andere bedrijven van het concern onder te brengen.

Het bedrijf heeft ook al ruimte aangeboden gekregen van enkele andere Culemborgse bedrijven en van het gemeentebestuur.

De directie hoopt in de tweede helft van de volgende maand de produktie weer volledig te kunnen hervatten.

In de **Culemborgsche Courant** vinden we op de voorpagina foto's van de brandende fabrieksgebouwen en een verslag onder de kop:

GISPEN NA DE SLAG ONVERSAAGD AAN DE WEDEROPBOUW

GROOTSTE BRAND IN CULEMBORG NA DE OORLOG

MATERIELE SCHADE GESCHAT OP 7,5 MILJOEN

Na het bericht van de brand, komt dit blad met een aantal maatregelen welke bij Gispén zullen worden genomen.

Men schrijft:

Maandagavond reeds werd bekend gemaakt dat achter op het terrein Romneyhutten (4000 m²) worden geplaatst en dat het werk waarschijnlijk al binnen drie weken gedeeltelijk wordt hervat.

Voorlopig wordt de 180 werknemers van Achter de Poort, voor zover niet reeds aan het werk, verzocht, thuis beschikbaar te blijven en om waar en zodra nodig ingezet te worden.

Hun gedwongen werkloosheid betekent niet dat zij geldelijk nadeel zullen ondervinden. Gispén is rondom verzekerd, ook voor bedrijfsschade.

RADIO EN TELEVISIE

Het N.O.S. t.v. journaal besteedde een deel van de uitzending aan de brand in onze bedrijven. Bij de film die men daarvan had gemaakt werd het volgende commentaar gesproken.

'Gispén in Culemborg is vanmiddag door brand helemaal verwoest. De schade wordt voorlopig geraamd op rond tien miljoen gulden.

Tientallen meters hoge rookwolken markeerden vanmiddag de plaats waar het fabriekscomplex van Gispén Metaalbewerking in brand stond.

'Wij verwachten binnen een jaar een geheel nieuw en definitief fabrieksgebouw in gebruik te hebben waar vandaag nog de puinhopen liggen' (Ir. J. Meyers).

Binnen enkele uren was er van de fabriekshallen waar meubelen, kasten en bureaus worden gemaakt, niet veel meer over.

Van de vijf hallen met een totale oppervlakte van 12000 m² bleef alleen de lakkerij gespaard.

De montagehal en de magazijnen, de galvanische afdeling, de stoffeerderij en het laboratorium gingen geheel in vlammen op.

De brandweer van Culemborg, die kort na het eerste alarm om half een vanmiddag ter plaatse was, kreeg assistentie van de brandweerkorpsen uit Leerdam, Beusichem, Geldermalsen en Utrecht.

De 42 stralen die door de gezamenlijke brandweerkorpsen op het vuur werden gezet, konden niet veel uitrichten.

Wel slaagde men er in een aangrenzend bedrijf te behouden.

Om half vier kon het sein 'brand meester' worden gegeven.

De directeur van Gispén mr. Kernkamp schatte de schade tussen 8 en 10 miljoen gulden.

Tweehonderdvijftig man personeel van Gispén zitten door deze brand voorlopig zonder werk'.

Even een lachertje:

Maandag 15 juni tegen 4 uur n.m. **Radio Veronica** met het nieuws:

In Culemborg is het gehele fabriekscomplex uitgebrand van Gispén, een bedrijf waar stalen meubelen worden gemaakt.

De 500 personeelsleden werken nu in de afgebrande gebouwen.

De oorzaak van de brand is niet bekend.

In de actualiteitsrubriek 'Hier en Nu' van de N.C.R.V. hoorden we op de avond van de ramp de volgende reportage:

Te Culemborg heeft de gehele middag een grote brand gewoed in Gispén's Fabrik voor Metaalbewerking. Peter Dillen had een gesprek met de heer Kernkamp, voorzitter van het directorium.

'Mijnheer Kernkamp kunt U vertellen: welke afdelingen zijn er nu verbrand?'

'Wel hoofdzakelijk de montageruimte, de expeditieruimten en de fabriek waarin de stoelen gemaakt worden'.

'Kunt U iets vertellen over de oorzaak van deze gigantische brand?'

'Nee, over de oorzaak bestaat nog geen zekerheid. Het is alleen bekend dat tussen half een en kwart voor een werd gemeld dat het brandde in de expeditie op de grens van de montage en de expeditie, maar over de oorzaak hebben we nog geen beeld'.

'Hoeveel is er verbrand?'

'Wanneer U bedoelt hoeveel oppervlakte dan is dat ongeveer 12000 m² bebouwd, en daarbij zijn uiteraard veel voorraden en veel gereed produkt verloren gegaan en ook veel halffabrikaten'.

'Heeft U een indruk van de totale schade?'

'Wanneer U dat wilt scheiden in zuiver materiële schade en bedrijfsschade, want de bedrijfsschade is natuurlijk heel moeilijk op dit moment te overzien, dan zou ik dat met enige voorzichtigheid willen stellen op een schade die toch wel niet zo ver van de 8 à 10 miljoen zal afliggen. Maar ik geef dat cijfer onder alle voorbehoud en dit is dus zuiver de materiële schade'.

'U heeft totaal in Uw 4 fabrieken 500 mensen werken, en in het afgebrande gedeelte zijn 250 mensen werkzaam; komt nu de werkgelegenheid in gevaar hier?'

'Dat dacht ik niet. We hebben uiteraard de mensen die aan dit complex werken verzocht om voorlopig maar naar huis te gaan, maar zich ter beschikking te houden, want wij willen als het enigszins kan reeds morgenochtend vroeg met opruimingswerkzaamheden starten. Op dit moment zit de bouwcommissie te overleggen met de architect hoe het snelste een herbouw gestart kan worden'.

Vraaggesprek met de brandweercommandant.

De algehele leiding bij de brandbestrijding is in handen van de brandweercommandant van Culemborg de heer Kramer Freher.

'Meneer Kramer Freher, hoeveel man is hier nu ingezet voor deze brand?'

'Als ik dan de korpsen van Beusichem, Geldermalsen, Leerdam en Utrecht tel, is dat ± 100 man'.

'Maar ik zie nu dat er 2 complexen tegenover elkaar zijn afgebrand, hoe is dat gekomen?'

'Dan wil ik graag eerst vertellen, dat die complexen praktisch aan elkaar gebouwd waren, de dakbedekking was helemaal van rubberoid. Dat rubberoid is zo'n brandbaar materiaal en met de wind mee en de hitte is het dan van lieverlee automatisch in de brand gegaan.

De firma Van Doorn hebben we mooi kunnen behouden en de lakstraat van de firma Gispén die hebben we ook kunnen behouden'.

Reacties uit Roden.

Bij Staalmeubel wordt bijzonder meegeleefd met de gebeurtenissen in Culemborg.

Het personeel is via de mededelingenborden zoveel mogelijk ingelicht, zelfs is reeds de woensdag daarop een bord in de cantine geplaatst met foto's van de brand van maandag. De ondernemingsraad heeft dinsdagmorgen een telegram gestuurd waarvan de tekst als volgt luidt:

Directie en personeel Gispén N.V.

Wij leven allen mee met de ramp die ons zusterbedrijf in Culemborg heeft getroffen.

Wij hopen en vertrouwen dat Gispén de wederopbouw spoedig en met succes ter hand kan nemen.

Ondernemingsraad en
gezamenlijk personeel
Staalmeubel N.V.

DE NOODVOORZIENINGEN

Op de dag na de brand werd een deel van het leidinggevende personeel bijeen geroepen in de kantine van fabriek I. Ir. J. Meijers vertelde daar een en ander over de genomen maatregelen.

'Wat er gebeurd is hoef ik U niet te vertellen. Er zijn 12000 m² geheel verdwenen. Nadat we wisten dat de brandmuur het zou houden zijn we direct begonnen met besprekingen waarbij ook de architect aanwezig was.

Voorlopig stellen we ons voor een noodbehuizing op te zetten voor de produkten die we in fabriek IV produceren. Die noodbehuizing zal bestaan uit ± 4000 m² die we aansluiten op de lakstraat van fabriek IV en die komt te staan op het open terrein aan de Industrieweg.

Voor de stoelenfabricage zoeken we naar andere mogelijkheden in Culemborg.

Maar we zijn daar nu (we schrijven 16 juni) nog niet mee klaar, omdat een zorgvuldig afwegen van de voor- en nadelen der geboden mogelijkheden nog enige dagen tijd vraagt'.

Productie

Iedereen is hard bezig de problemen betreffende materialen en gereedschappen die we nodig hebben op te lossen. Om te voorkomen dat zich problemen bij de noodvoorzieningen voordoen zijn de taken als volgt verdeeld:

Plaatbewerking

De heer De Ridder zorgt voor aanschaf en plaatsing van de Romneyhutten. Voor zover plaatmontage, inventaris en gereedschap betreft is de heer Van Mourik belast met de leiding. De materiaalvoorziening loopt normaal via de planning. Transport en expeditie worden verzorgd door de heer Ulrich.

Buis

De ruimte is nog niet bekend. Het bankwerk van fabriek I I zal worden overgenomen door fabriek I, waarvan de leiding berust bij de heer Van Haaren, daarbij nu geassisteerd door de heer Van Gasteren.

Voor de stoffeerderij, montage, inventaris en gereedschap is de leiding in handen van de heren Van de Berg en Van Loon. Evenals voor de plaatbewerking verzorgt de planning de materiaalvoorziening, terwijl transport, opslag en expeditie eveneens door de heer Ulrich worden verzorgd.

Tijdelijk fabriekshoofdkantoor

Omdat de telefoon in fabriek IV geheel is uitgevallen zal voorlopig het kantoor van de heer Peterse in de plaatwerkerij als hoofdkantoor dienst doen voor het complex aan de Parallelweg.

Elke ochtend om 9.00 uur zullen alle leidinggevende functionarissen die betrokken zijn bij de wederopbouw, daar bijeenkomen ter coördinatie van de werkzaamheden.

Inkoop

De inkoop heeft onze speciale aandacht. Deze afdeling zal extra zwaar worden belast. Daarom is besloten de leiding te versterken door de heer Vroom tijdelijk de algehele leiding toe te vertrouwen. Daarbij kunnen zo nodig hulpkrachten worden betrokken uit de verkoopafdelingen.

Besprekingen

De weekbesprekingen zullen gewoon door blijven gaan.

Personeel

De bedoeling is dat alle mensen die nu thuis zijn voor het bedrijf bereikbaar moeten blijven zodat zij direct opgeroepen kunnen worden.

Wij zijn verzekerd voor volledige looncompensatie en staan dus geheel vrij van de werkloosheidswet.

Schade

Verzekeringsdeskundigen schatten voorlopig de materiële schade die door de brand is ontstaan op circa f 7.500.000,—. Privé bezittingen die onze werknemers door de brand zijn kwijtgeraakt kunnen worden aangegeven. Alle mensen die in de nu afgebrande fabrieken werkten zullen daarover een brief ontvangen.

De heer Meijers besloot deze bijeenkomst met de volgende woorden:

'Het is een beroerde toestand waarin we terecht zijn gekomen. Gelukkig zijn er geen persoonlijke ongelukken voorgekomen.

Met Uw aller medewerking zullen we spoedig weer volop produceren.

Tenslotte is het ons vak om fabrieken te bouwen, in te richten en produkten te maken. Hier ligt een voor ons allen boeiende uitdaging, die — daar ben ik van overtuigd — door U allen met enthousiasme aanvaard wordt.

Wij verwachten dat we binnen een jaar een geheel nieuw en definitief fabrieksgebouw in gebruik hebben waar vandaag nog de puinhopen liggen'.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

W. Carstens

Otto van Reesweg 10
wordt 27 juni 67 jaar

K. Eulink

Zonnebloemstraat 25
wordt 29 juni 73 jaar

H. J. Knepper

Torenstraat 23m
Beusichem
wordt 6 juli 70 jaar

M. Meijer

St. Annakapelstr. 45
wordt 8 juli 86 jaar

H. de Ruiter

Debussystraat 40
wordt 8 juli 67 jaar

C. Spronk

J. B. v. d. Hamstr. 32
wordt 16 juli 76 jaar

A. W. v. d. Berg

Parklaan 115
wordt 16 juli 67 jaar

B. C. v. Middelkoop

Goudsbloemstraat 19
wordt 17 juli 66 jaar

G. Peterse

Arnoud Faasstraat 3
wordt 5 aug. 67 jaar

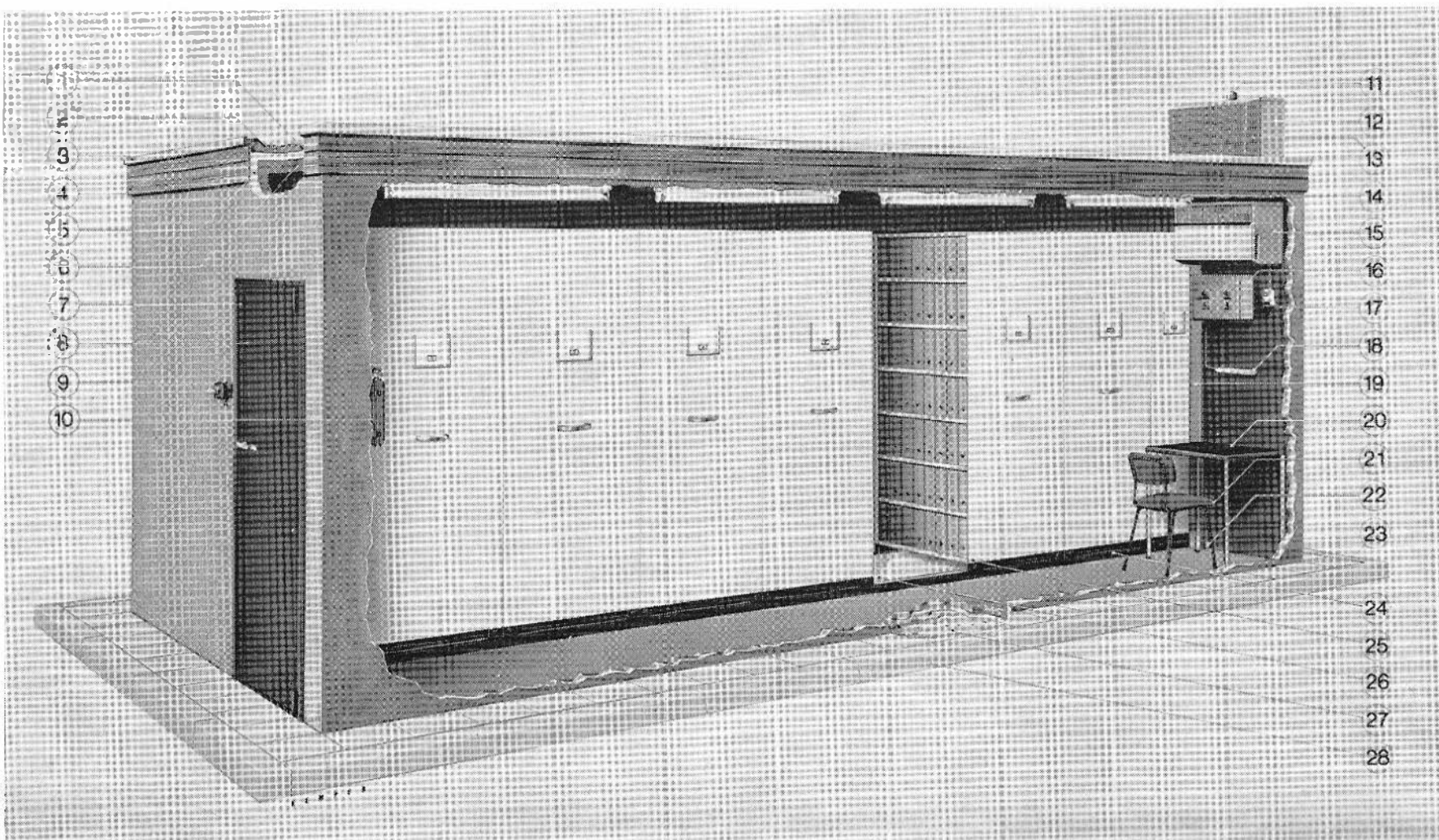
C. Hoffmann

A. v. Lalainglaan 1A
wordt 15 aug. 77 jaar

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispén foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

Staalmeubel Prefab Archiefbewaarplaats

Menig Gispenaar zal op 1 juni verwonderd gekeken hebben naar een gebouwtje, dat plotseling als uit de grond verzeen naast de nieuwe showroom stond. (Het is bij de brand gespaard gebleven).

Een dergelijke snelle opbouw is niet zo verwonderlijk en ook niet nieuw: al enige jaren bestaan o.a. geprefabriceerde betonnen garages en zomerhuisjes die op bestelling kant en klaar geleverd en geplaatst worden. Zo'n garage bracht een archiefambtenaar op de gedachte een dergelijk gebouwtje te gaan gebruiken voor het opbergen van waardevolle en onvervangbare archiefstukken. Op inspectiereizen trof hij deze stukken bij gemeente- en andere overheidsinstellingen soms aan op zolders en in kelders. Ruimten die de rechtschepenen archivarissen doen huiveren.

Hij bracht het idee bij Staalmeubel, waar men er wel iets in zag. Niet alleen om het gebouwtje, maar zeker ook omdat er Compactus-kasten in geplaatst konden worden en er uit dit project wellicht nieuwe contacten met de 'archiefwereld' konden ontstaan. Er werden gesprekken gevoerd met een aantal gemeenten: het resultaat was voldoende positief om het idee verder uit te werken. De hoogste instantie op dit gebied in den lande, het Algemeen

Rijksarchief, gaf ons waardevolle aanwijzingen betreffende de inrichting van een aan alle eisen voldoende gebouwtje.

Met een architect van de Rijksgebouwendienst werd de technische uitvoering besproken. Van lieverlede werden alle problemen t.a.v. materiaalkeuze, isolatie, klimatisering, transport enz. opgelost en enige maanden geleden kon de n.v. Mavobouw te Voorst starten met de bouw van een prototype. Dit was op 1 juni gebruiksklaar en verhuisde in 1 werkdag van Voorst naar het Gispengrondgebied. Het gebouw lijkt nergens meer op de garage, die als uitgangspunt diende: het heeft een lengte van 7 meter, een breedte van 3 meter en een eigen gewicht van ca. 17,5 ton.

Dank zij het compactus-systeem is er ruimte voor ca. 200 strekken de meter archief. Een airconditioningsapparaat zorgt voor een konstante temperatuur van 16 graden en een relatieve vochtigheid van 60%. Er zijn diverse veiligheidsinrichtingen ingebouwd om te waarschuwen bij wateroverlast, stroomuitval enz. Wanden, dak en vloer zijn uit één stuk gewapend beton en uitgerust met een Lips-deur voldoet het gebouw ook aan de eisen van brandveiligheid.

Rest nog de Introductie van de Prefab-Archiefbewaarplaats bij de verschillende groepen archivarissen die, hoe kan het anders, keurig gerangschikt zijn in enkele verenigingen. Onze Gispens-Staalmeubel verkooporganisatie brengt in elk geval weer iets nieuws op de markt — hopelijk wéér een bestseller!

J. F. W. Vriese

P.V.-nieuws - 'UIT' WAS GOED VOOR ONS...

Op 12 juni j.l. organiseerde de P.V. een gezellige avond in Restaurant 'De Vluchtweel' te Norg. De bedoeling van deze avond was, dat het een soort tuinfeest zou worden, doch nadat de koffie buiten was genuttigd, werd besloten het feest verder maar binnen voort te zetten, daar het voor een tuinfeest ietwat aan de frisse kant was. De P.V. had voor een conferencier gezorgd, die de taak had de avond wat op te vrolijken. Hiervoor was Tony Leerink uit Deventer gekomen en hij bleek echt een succes te zijn. Met leuke grappen en spelletjes heeft hij er toe bijgedragen dat ook deze avond weer geslaagd mag worden genoemd.

Een toevallig café-bezoeker mengde zich tevens in de algemene feestvreugde en gaf spontaan een zangrijke bijdrage. De P.V.-secretaris maakte toen de fout van zijn leven door genoemde bijzitter 5 consumptiebonnen aan te bieden, niet kinderachtig dus en geheel zoals wij dat bij Staalmeubel gewend zijn. Hierdoor was de man echter bijna niet meer van het podium weg te krijgen. L. E. Bijsma wist er gelukkig toch nog tussen te komen en zong tot algemeen genoegen het fraaie lied 'Roderwilde'. Hierna vertelde hij een zéér sappig verhaal over de vliegreis van 'Truus en ik'. Dit werkte weer bijzonder aanstekelijk op onze voorzitter C. P. v. d. Bosch,

die ten antwoord een tenor-aria uit 'Paljazzo' subliem vertolkte.

Hierdoor geheel in de ban geraakt gingen beide zangers gezamenlijk over tot een onvergetelijk duet, zó intens gevoelig gebracht, dat ze tenslotte zelf, door smart overmand, niet meer verder konden. Een jubelend applaus werd hun deel.

In opperbeste stemming verliep de avond verder totdat om ca. 12.30 uur de plm. 60 aanwezigen vol-
daan huiswaarts gingen.

B. Schild.

VOETBALLEN

Het ging er Spaans toe in Leek!

De eerste uitwedstrijd van ons roemruchte elftal in dit seizoen vond plaats buiten de provincie. Op woensdagavond 20 mei werd helemaal in Leek de strijd aangeboden met de kippenlachers van gebr. Heys, die een onvervaard en pittig voetbalend team op de been wist te brengen waarin verscheidene Spaanse gastarbeiders echter aantoonde dat het Zuidelijke voetbal toch niet meer je dāt is.

Het werd een sportieve en plezierige wedstrijd. Beide ploegen hielden elkaar in evenwicht. Al was Staalmeubel over het geheel genomen sterker vooral via het middenveld, de Heys-voorhoede bleek verrassend goed, en onze achterhoede, waarin wederom de onverzettelijke Onno Blaauw, moest voortdurend de hand aan de noodrem houden. Keeper Toxopeus vertoonde zich ditmaal geen enkele keer op de middenlijn en dat tekent de achterwaartse situatie toch vrij behoorlijk. Het eerste doelpunt was tegen de verwachting in voor Heys. Na een kwartier spelen in de eerste helft miste de achterhoede even de aansluiting en de Cruyffachtige Heys-middenvoor zei kip-ik-heb-je! Onze doelman liep snel uit, maar er was echt niets meer aan te doen. Scheidsrechter J. O. Visser moest naar de middenstip wijzen, en de talrijke Spanjaarden langs de lijn riepen luid 'Magnifico hombre' of andere woorden van jubelende strekking. Dit werd onze voortreffelijke linksbuiten B. Schild echter te machtig. In één formidabele rush bracht hij de bal tot de doelpaal van de tegenpartij, lokte de keeper naar zich toe, maar liet toen véél te bescheiden de eer aan G. Kuiper. Tot ieders verbazing meende deze echter hiervoor te moeten bedanken.

Na de rust leidde R. Nleborg de wedstrijd verder, zodat J. O. Visser onze voorhoede kon gaan versterken. Staalmeubel begon nu aan een verschrikkelijk offensief en de kippenkeeper, die overigens lang niet mis was, moest thans de ballen links en rechts uit de lucht plukken! Toen een Heys-verdediger dit ook trachtte na te doen in het strafschoopgebied, wees de onverbiddelijk leidende scheidsrechter naar de penalty-stip, nouja, een zanderig kultje. Maar tenslotte werd een goede plaats gevonden, het oponthoud echter haalde Onno Blaauw helaas uit zijn concentratie, zodat hij deze strafschop niet tot een doelpunt kon herleiden. Niet lang daarna kwam toch de verdiende gelijkmaker. Uit een fraaie voorzet van onze onstuitbare rechtsbuiten R. Spoelman, schoot G. Kuiper zacht en kalm en onhoudbaar in. Een fraaie revanche na die gemiste doorkans uit de eerste helft! Roelf Spoelman was overigens ditmaal de grote uitblinker bij onze voorhoede. Hij speelde een formidabele wedstrijd, liep op alle ballen en verwees zijn directe tegenstander, naar uiterlijk een soort Spaanse Annie, doorgaans terug naar diens vroegste kinderjaren. Kort daarna maakte J. O. Visser zijn 4e doelpunt van dit seizoen. Niet lang voor het einde van de wedstrijd benutte de voorhoede van de tegenpartij nog een laatste kans, omdat onze verdediging wegens vermeend buitenspel even wachtte met Ingrijpen.

De einduitslag van deze plezierige wedstrijd werd dus 2-2, waarmee iedereen tevreden was. Ook scheidsrechter Nleborg, die wel eerst even op adem moest komen, voor hij dit kwam vertellen.

☆☆☆

Boro—Staalmeubel 5—2

Het Staalmeubel-team ging vrijdagavond 29 mei met de gedachte naar het veld: 'hē filjn Jongens, we zullen die Boro-kereltjes even laten zien hoe het moet'. Het werd inderdaad een inmaakpartijtje, maar het was Staalmeubel, die de klappen kreeg.

Vanaf de aftrap ging Boro fel in de aanval en de Staalmeubeldefensie had er letterlijk de handen vol aan om meerdere doelrijpe kansen te onderschepen. Na een kwartiertje spelen werd de druk iets minder en kon de Staalmeubel voorhoede af en toe een leuk aanvalletje opbouwen tot aan de zestienmeter lijn, maar dan nam de Boro verdediging het heft weer in handen.

Een half uur na de aanvang brak een Boro-aanval door de Staalmeubeldefensie heen en werd vakkundig gevloerd, wat resulteerde in een penalty 1-0. Dat was een dermate mentale klap, dat Staalmeubel die voor de rust niet meer te boven is gekomen. Vlak voor het einde van de 1e helft werd door een speler van de tegenpartij een keihard schot gelanceerd op de Staalmeubel-goalie, die overigens een

sublieme wedstrijd keepte, waarna de stand op 2-0 werd gebracht.

Na de pauze kwam Staalmeubel met een iets gewijzigd elftal op de proppen en ging meteen het initiatief van de aanval overnemen. Er werden nu gevaarlijke aanvallen opgebouwd en het was L. Kram, die tijdens zo'n aanval de stand op 2-1 bracht, door rustig een keihard schot in de uiterste hoek te plaatsen.

Daarna werden van beide zijden aardige aanvallen opgebouwd, maar de defensies van beide partijen gingen geen meter opzij.

Na 20 minuten spelen vergrootte Boro de voorsprong met 3-1 na een leuke solo. Direkt daarop was het weer raak maar nu voor Staalmeubel. Het was n.l. de aankoop van FC Köln, K. Dunkelmann, die hiervoor zorgde (2-3). Boro kwam weer opzetten met een prachtige één/twee combinatie vanaf de zijlijn. Visser trachtte deze aanval te stuiten, maar kreeg een schop tegen het scheenbeen en ging onderuit. A. Marinus was hierover zo verbaasd, dat hij van de weeromstuit de bal met zijn handen opving. Penalty! en 4-2.

Kort daarop scoorde Boro weer vanuit een corner 5-2.

J. O. Visser

☆☆☆

Stoeien met de EGAM

Tegen de gevreesde EGAM-boys is het tenslotte 1-3 geworden.

De omstanders hadden dit niet verwacht. Onze ploeg trok bijzonder fel aan de bel en vóór het rustsignaal stonden wij al met 1-0 voor, door een 'open doeltje' van G. Kuiper uit een voorzet van L. Kram, die steeds beter uit de voeten komt.

De superieure beroepsvoorhoede van de EGAM kwam er niet door. Ze werden vrolijk weggestooid. In de tweede helft is het eigenlijke drama tóch een feit geworden! Een fout in ons doelgebied in de 5e minuut na de hervatting bracht allereerst de gelijkmaker. Staalmeubel counterde weliswaar solde via Th. v. d. Geest met inventieve lange ballen door het midden waar B. Schild zich helemaal uitleefde. Het zaterdagse 'trimmen' blijkt hier toch wel zijn vruchten af te werpen. Hoe grandioos was niet zijn dubbele inzet voor de EGAM-doelmond, toen hij de ingeschoten bal bij de re-bound attent nogmaals loei-hard op de punter nam! Bijzonder spijtig dat de verbaasde EGAM-keeper die zijn handen wanhopig omhoog stak, hiermede tevens het verdiende doelpunt bij toeval voorkwam! De pechvogel vloog dus steeds met onze voorhoede mee en vele, vele, vele kansen stonden op, of waren met het verkeerde been uit bed gestapt.

Uit twee EGAM-corners werd tenslotte het vonnis over Staalmeubel voltrokken. Doelman Toxopeus, weliswaar meester in het betere grondwerk, schuwde beide keren het luchtruim, waar hij de eenvoudige voorzetten voor het plukken had gehad. Nu werden het onhoudbare, en héél fraaie kopballen. (Van Speyk zou zich in zijn graf omdraaien!). Maar nu zijn we allen benieuwd naar de revanche! De EGAM is te pakken!

☆☆☆

Schilders Roden—Staalmeubel 4—0

Op donderdagavond 4 juni j.l. kreeg het Staalmeubel-team als opdracht mee 'leg het accent op de verdediging', daar zoals bekend de schilders bijna op hetzelfde niveau spelen als v.v. Roden (2e klasse K.N.V.B.). Het eerste kwartier hadden beide elftallen leuk opgezette aanvallen, maar de centrale verdedigers van beide teams hadden hiermede geen moeite.

In de 20e minuut werd een 1-2 combinatie van de schilders onderschept door centraal verdediger Visser, die rustig wou terugspelen op doelman Toxopeus. Het werd een te zacht rollertje en de tegenpartij maakte hiervan gretig gebruik om de 'blunder' af te straffen. Dit werd gedaan door een fraaie boogbal 1-0. Daarna zijn er weinig gevaarlijke aanvallen meer geweest op het Staalmeubel-doel. Herhaaldelijk ook werd de buitenspelval opgezet door de achterhoede van Staalmeubel en de schilders traptten hier dan ook telkens in. Onze voorhoede probeerde ook met 1-2 combinaties door te breken, wat een paar keer gelukte. Maar de doelpunten bleven uit, daar het vizier bij onze schutters niet bijgesteld bleek. In de pauze kwamen we weer wat op adem bij een lekker bakje thee en een sigaretje.

In de tweede helft is Staalmeubel niet meer aan bod gekomen en de match werd tenslotte een éénzijdige vertoning. Het werd dan ook uiteindelijk 4-0. Dat de score niet nóg hoger geworden is, is in de eerste plaats te danken aan het feit, dat deschilders te egoïstisch waren. Ze wilden n.l. allemaal een doelpunt maken! En in de tweede plaats door doelman Toxopeus, die prachtig keepwerk verrichtte in z'n hok. Af en toen was het een spectaculair gezicht, hoe hij de onmogelijkste ballen wist te keren of over de doellat heen wist te werken.

Het Staalmeubel-team heeft gedaan wat het kon, maar helaas... de schilders bleken vlders.

J. O. Visser

ONZE VISCLUB

Doordat ondergetekende wegens ziekte de jaarvergadering gemist had, hebben wij, het bestuur, op de avond van de 20e mei het geheel nog eens doorgenomen. Als vast meetteam werden O. Blaauw en H. de Groot aangesteld, terwijl J. Uilenberg als nacontroleur werd benoemd.

Het vervoer alsmede de financiën zullen worden verzorgd door H. A. Kompier. A. Dierdorp werd reserve bestuurslid, zodat hij, indien iemand van het huidige bestuur om welke redenen dan ook niet aanwezig is, diens taak kan waarmaken. De contributie is evenals het voorgaande jaar niet gewijzigd, dankzij de financiële ondersteuning van de persvereniging, waarvoor wij onze hartelijke dank zeggen. Het zal je P.V. maar wezen!

Mochten wij reeds het vorige seizoen een ledenaantenne melden van 13 naar 19 personen, in 1970 doen wij er andermaal een schep bovenop. Nu vissen wij met 26 leden. Voorwaar een prestatie die er zijn mag. Het bestuur hoopt dat wij wederom een geslaagd seizoen tegemoet gaan dat evenals in het verleden gekenmerkt is door sportiviteit. Als startplaats werd voor de 3e maal in succesvolle Oudega gekozen. Deze plaats ligt bij een ieder goed in het gehoor. We zullen dan ook proberen het rekord van 1969 aldaar weer te breken. De wedstrijden, waarvan wij u regelmatig op de hoogte zullen houden, zijn vastgesteld op 30 mei, 13 juni, 8 augustus, 12 en 26 september. De duur der wedstrijden is 6 uur, vertrek 1e wedstrijd 2.30 uur, terwijl voor de overige wedstrijden het uur van vertrek nog nader wordt bekend gemaakt.

Wij wensen iedereen en speciaal de nieuwe leden een goed sportief seizoen en veel hengelplezier toe.

L. Velting

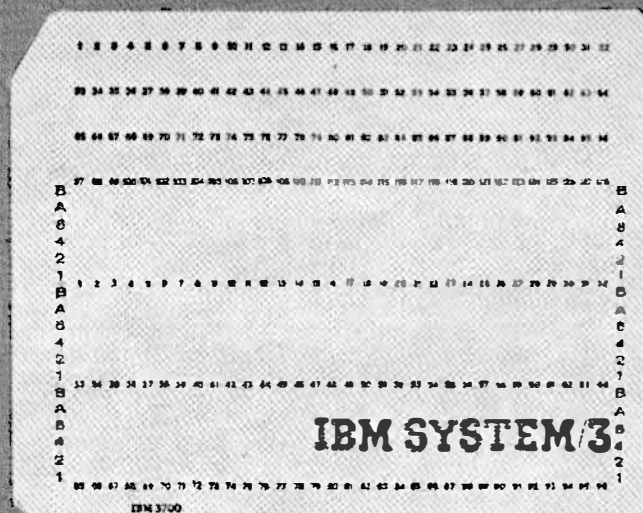
Viswedstrijd te Oudega (Fr) op 30-5-70

Het nieuwe hengelseizoen is er weer. Gelukkig maar, want wij hengelaars leven voor deze sport als geen andere. Men kan het als een ziekte beschouwen welke te boek staat als de z.g. 'hengelariis'. Reeds weken voor de opening wordt er over gesproken. Sommigen weten het zelfs in seconden te vertellen hoe lang het nog duurt. Ook worden er al weer glissingen gemaakt wie als no. 1 uit de bus zal komen. Het zal dit jaar nog moeilijker worden dan in voorgaande jaren. De z.g. 'top' bestaat niet meer uit 2 personen, beslist niet. J. Visser bewees dit tijdens deze wedstrijd. Hij, die nu deel uitmaakt van de A-klasse, drong meteen in de top binnen. Reeds vorig jaar waren zijn prestaties stijgende. U zult beslist nog wel meer van hem horen. De start van o.a. A. Verweij en A. Dierdorp was mager-tjes, trouwens de vangsten in het geheel zijn aan de lage kant gebleven. Het was te koud. G. P. van Vliet zal door de kou nog wel meer grijze haren hebben gekregen. Hij heeft met nog enkele deelnemers een vrije morgen gehad. Geen enkele maatvis hadden deze pechvogels op het droge weten te brengen. Dit in tegenstelling met Jannes Slagter. Die trok zich van de kou niets aan en wist tevens een brasem te verschalken, waarmee hij de lijst van de zwaarste brasem aanvoert. P. J. Hut, onze aloude G.V.A.V.-er, was tevens present, want zo beweerde deze, Oudega is mijn visplek, hier moet ik mijn slag slaan. Jammer voor hem want het kwam er niet helemaal uit. Er komen echter nog meer wedstrijden, dus wie weet? Herr Dunkelmann, onze nieuwe aankoop voor de voetbalclub, blijkt ook de visport na aan het hart te liggen. Gewapend met ultstekend materieel ging hij achter de 'roodogen' aan. De sportieve tweestrijd tussen H. A. Kompier en ondergetekende is zo te zien weer begonnen. Maar ja, één vis maakt nog geen kampioen zullen we maar zeggen. Trouwens er zijn nog een paar hengelaars t.w. J. Eisen, J. Uilenberg die wel eens voor verrassingen zouden kunnen zorgen. O. Blaauw moest kennelijk nog even wennen. We hadden beslist meer van hem verwacht. Onze oudste deelnemer, de bijna op A.O.W. belande heer Vogelzang had met het pechduiveltje te kampen. We hopen echter, dat hij zich hierdoor niet laat ontmoedigen.

Al met al heeft Oudega in tegenstelling tot andere jaren ons slecht bedeed. Zie daarvoor de uitslagen:

A-klasse:	1.	L. Velling	90.05 punten
	2.	J. O. Visser	82.60
	3.	H. A. Kompier	78.50
	4.	A. Dierdorp	41.00
	5.	H. de Groot	39.20
	6.	A. Verweij	31.50
B-klasse:	1.	J. Slagter	21.30
	2.	O. Blaauw	19.00
	3.	P. J. Hut	10.50
	4.	K. Dunkelmann	7.70

vevolg op pag. 12

Staalmeubel introduceert opbergsysteem voor IBM/3

Het formaat van de oude en de nieuwe ponskaart op elkaar gelegd (ware grootte)

Viswedstrijd te Langweerderwielen (Fr) op 13-6-70

Voor sommige hengelaars bleek de 13e juni een pechdag. Slechts H. A. Kompier, nuchter als hij is, trok zich van het getal 13 niets aan. Hij heeft 'klappen' uitgedeeld waarover nog lang gepraat zal worden. Gefeliciteerd H.A.K. doch kijk uit, een 'hak' is zó gezet...

De onderlinge strijd tussen A. Dierdorp en H. de Groot gaat onverdroten voort. Wie van die 2 er winnaar gaat worden weten we niet, maar gezien de omvang van deze hengelaars, is A. Dierdorp in het voordeel.

J. Visser zakte bedenkelijk terug.

Maar ja, zó van een feest en dan vissen is slechts voor weinigen weggelegd. Insiders weten wie er bedoeld worden.

De trouwlustige J. Uilenberg was kennelijk nog niet geheel van zijn huwelijksfeest gekomen, en deed het derhalve rustig aan. L. Kram doet krampachtig zijn best, maar onze Marummer sportvriend kan het blijkbaar nog niet vinden. Probeer het nog eens met 'Rawhide' kreten, je weet dat dit tot succes kan leiden. De B-klassers deden het eveneens magertjes. Men trimde wel, doch vissen was trans.

K. R. Nleborg ving 7 stuks, een getal dat nu niet meer zo gunstig bij hem in het gehoor ligt.

G. P. van Vliet was wederom aanwezig. Deze hengelaar, vol humor, zei ons het volgende: 'als ik straks thuiskom, hoor ik weer 'papa heeft zeker geen vis hé? Houdt goede moed, de aanhouder wint.

O. Blaauw nam de kop over in B, doch zal rekening moeten houden met Nleborg, Slagter en Hut. Herr Dunkelmann, geïnspireerd door de prestaties van 'die Heimat' in Mexico, scoorde met 2 treffers.

De uitslagen:

A-klasse:	1.	H. A. Kompier	198.70	punten
	2.	L. Velting	93.40	"
	3.	A. Dierdorp	76.60	"
	4.	H. de Groot	64.20	"
	5.	J. Uilenberg	57.00	"

Stand na 2 wedstrijden:

1.	H. A. Kompier	277.20	"
2.	L. Velting	183.45	"
3.	A. Dierdorp	117.60	"
4.	H. de Groot	103.40	"
5.	J. O. Visser	99.40	"

B-klasse:	1.	O. Blaauw	29.50	"
	2.	K. R. Nleborg	19.00	"
	3.	K. Dunkelmann	6.40	"
	4.	G. P. van Vliet	2.00	"
	5.	J. Slagter	2.00	"

Stand na 2 wedstrijden:

1.	O. Blaauw	48.50	"
2.	J. Slagter	23.30	"
3.	K. R. Nleborg	19.00	"
4.	K. Dunkelmann	14.10	"
5.	P. J. Hut	10.50	"

L. Velting

Speciaal voor de administratieve gegevensverwerking in kleinere bedrijven heeft IBM een kleine computer in ontwikkeling genomen onder de naam System/3. Deze '3' in de naam is gebaseerd op de ponskaarten die bij dit systeem worden gebruikt.

Deze ponskaarten hebben slechts een derde van het formaat van een normale kaart, maar tellen 96 in plaats van 80 kolommen. Dit betekent maar liefst 20% meer plaats voor informatie op één kaart, die dus bovendien nog kleiner is.

Uitgangspunt bij de ontwikkeling van dit systeem was de overweging dat de verwerking van administratieve gegevens bij kleine bedrijven zeker even ingewikkeld is als bij grote ondernemingen.

Het resultaat is een informatieverwerkend systeem dat bij kleinere bedrijven automatisering van de administratie mogelijk maakt.

De eerste computers van dit type zullen binnenkort in ons land worden afgeleverd. Zodra Staalmeubel van de ontwikkeling

bij IBM op de hoogte raakte, is er met man en macht gewerkt aan een opbergsysteem voor het IBM systeem/3, teneinde dit vóór aflevering van de eerste computers gereed te hebben.

Allereerst werd een ponskaartenbakje ontworpen. Het publiek werd hiervan d.m.v. een strooifolder op de hoogte gebracht. Deze folder werd bijgesloten in de belangrijkste duitse en nederlandse kantoorvakbladen.

Ondertussen werd de ontwikkeling van het opbergsysteem voortgezet.

Er zijn thans opbergkasten voor ponskaartenbakjes en schijven-pakketten; terwijl ook een sorteerekje en een uitlichttafel binnenkort het daglicht zullen moeten zien. Op de Hannover Messe zijn enkele onderdelen van het nieuwe programma — dat het systeemnummer 8000 heeft gekregen — getoond en met enthousiasme begroet. Wij kijken nu reeds met belangstelling uit naar de reacties op de komende Efficiency Beurs.

Personalia

In dienst:

19-5-1970	Mevr. M. Hoogveld-Lommers, Afd. Toonkamer
25-5-1970	El-Atyaoui, Afd. Mont. IV
1-6-1970	Mevr. M. Poutsma-Harreveld, Afd. Bedr. Sign.
1-6-1970	Mevr. G. Ferwerda-Hofner, Afd. Toonkamer
1-6-1970	Mej. H. J. v. Mourik, Afd. Verkoop
1-6-1970	Mej. J. M. Verlangen, Afd. Mech. Adm.
1-6-1970	Mej. J. de Bruin, Afd. Drukk.
15-6-1970	Mej. W. C. Spronk, Afd. Planning

Geboren:

25-5-1970	Adriaan Willem Jan, zoon van de Fam. A. Buitenweg
-----------	---

Gehuwd:

5-6-1970	de heer C. v. Diejen met Mej. J. v. Breemen (Afd. Plw. I)
----------	---

Dankbetuigingen

Hiermede wil ik Personeelfonds en collega's hartelijk bedanken voor de belangstelling en attenties tijdens mijn ziekte ondervonden.

D. Middelkoop.

Langs deze weg wil ik, mede namens mijn vrouw, directie en personeel hartelijk danken voor de felicitaties en cadeau's die wij mochten ontvangen bij de geboorte van onze zoon.

J. J. Romein.

Gaarne wil ik mede namens mijn vrouw aan directie, personeel, collega's en allen die blijk van belangstelling hebben gegeven tijdens ons huwelijk dankzeggen voor de mooie cadeaus.

M. v. Akoosj
G. v. Akoosj-Bierhof.

RIJMELARIA

Om voor deze vakantiefliet iets te verzinnen zal ik maar vooraan beginnen.

Mensen wat is die winst tegengevallen, maar dat weten we nu wel met z'n allen. Men zegt dat het komt door zuster Lips, dus verdient zij slaag op haar beide bibs; Ze vertelt ons dat het goed met haar gaat, maar we merken het niet aan het winstresultaat.

Op de zwarte markt gingen de verhalen dat de koffiebonnenprijs sterk zou dalen, Met ingang van juni dit seizoen ging men het maar weer zónder doen. In '63 begon men die onbeschaafde heren op koffiedrinkgebied manieren te leren; Die tien bakken die ze per dag namen, waarbij het aantal suikerzakjes niet was te

beramen,

moest maar eens afgelopen wezen, En die begonnen natuurlijk te vrezen dat met ingang van de bonnen alras het ongelimiteerde drinken afgelopen was. Nu deze mensen weer drinken met fatsoen kunnen we het hopelijk weer zonder bonnen doen.

Na al dat geleuter over winst en koffieschenken gaan we heerlijk aan de naderende vakantie denken.

O wat is het dan toch altijd weer fijn om 2 weken lang niet op Gispes te zijn! Even alles achter te laten en alleen maar over vrij-zijn te praten. En als die dagen er weer op zitten zullen we wel weer verder vitten.

Ik wens iedereen — ik weet niet hoe — een heerlijke vakantie toe.

J. Peterse 25 jaar in dienst

Onze jubilaris, laatste forceur in ons bedrijf, is in Tiel geboren waar hij de Lagere School doorliep en daarna ging werken, omdat er in die tijd nog niet zoveel scholen en opleidingen waren zoals tegenwoordig. Hij begon in een rijwielfabriek en werkte daar 2½ jaar waarna hij met klompenmaken z'n kost verdienen ging.

Van de klompenmakerij kwam hij in z'n uiteindelijke beroep terecht n.l. forceren. Hij heeft dit vak door oefening geleerd, want een opleiding voor forceren bestond niet.

Peterse heeft in z'n woonplaats bij verschillende bedrijven gewerkt en forceerde allemaal luxe artikelen, zoals o.a. tabakspotten. Hij doet dit werk al 35 jaar. Het is aldus Peterse een zwaar beroep, want er is veel kracht voor nodig om de vlakke plaat in de gewenste vorm te krijgen en het materiaal is ook van invloed op het werk.

Toen hij 25 jaar geleden op ons bedrijf kwam, stonden er 4 mensen te forceren. Hij heeft vlak na de oorlog ook de petroleumvergassers mee helpen maken.

Wat het forceren betreft waren het in ons bedrijf meestal onderdelen van lampen, maar dat is in de loop van de jaren minder geworden en op het ogenblik staat er maar één forceerbank. De rest van de tijd staat Peterse in de draaierij te boren, frezen of tappen; ook achter de revolverbank voelt hij zich best thuis, hoewel het forceren wel een mooier beroep is, vindt hij.

In zijn jonge jaren is Jan in z'n vrije tijd een actief atletiekbeoefenaar geweest en heeft hij aan verschillende landelijke wedstrijden meegedaan.

Zo heeft hij de 800 meter in 2,6 minuut gelopen en er zijn nog meer afstanden die hij in een prachtige tijd liep.

Ook kon men hem zien als deelnemer aan de singelloop die hier in Culemborg gehouden werd.

Naast zijn snelle bezigheden heeft Jan ook bij verschillende zangkoren in Tiel gezongen, want hij is een groot muzikliefhebber. Hij is op de Tielse muziekschool geweest, zong bij het Tielse mannenkoor en was later bij de muziekvereniging 'Caecilia'.

Vaak gingen ze op concours en hebben verscheidene prijzen gewonnen. Persoonlijk heeft hij ook eervolle vermeldingen gekregen als solozanger, hij zong als tenor.

Ook heeft hij een toneelstuk geschreven, genaamd 'dorpstragedie', wat door een amateurgroep voorgedragen werd en waarvoor veel belangstelling bestond.

Peterse is in ons bedrijf maar ook daar buiten voorts bekend als 'genezer' van allerlei ziekten en kwalen.

Peterse heeft een bandrecorder gekocht en banden erbij met moderne en operettemuziek, waarnaar hij met plezier luistert, wat wel begrijpelijk is voor zo'n muzikliefhebber.

Wij wensen dat Jan z'n laatste jaren van werken op een fijne en plezierige manier bij Gispen door mag brengen.

Proficiat Jan Peterse.

IDEËNBUS

Voorstel 1105 Afd. 400

M. J. Copier

Ingebrande olievlekken naast lasplaatsen op voorfronten inplaats van met de hand schuren, met fiberborstel op schuurmachine afwerken.

Deze werkmethodewijziging geeft goede resultaten. De besparing op de jaarproductie bedraagt f 758,— 20% hiervan is f 152,—.

Herbehandeling Voorstel 113 Afd. 121

Dit voorstel betreffende het toepassen van roestvrijstalen lagcrschotels voor draaistoeien is opnieuw door de Ideeënbusscommissie in behandeling genomen. Zij is daarbij tot de conclusie gekomen dat inzender alsnog voor een beloning in aanmerking komt. Deze beloning is vastgesteld op een bedrag van f 35,—.

Voorstel 1114 Afd. 804

T. Termeer

Productieverhoging bij het persen door combinatie van gereedschap en bediening door meer dan 2 personen.

Het is bekend dat er bewerkingen en gereedschappen geschikt zijn voor het bedienen van de persen zoals door inzender bedoeld.

De organisatie hiervan is echter, vooral door het grote assortiment van onze produkten, in een ploegdienst moeilijk te realiseren. Mede van invloed is ook het toepassen van meervoudig gereedschap, de benodigde druk en de nauwe tolerantie die aan bepaalde produkten verbonden is.

Voorstel 1122 Afd. 245

J. Smit

Plaatsen van luchtleidingslangen onder werktafels en speciaalgereedschap voor opdraaien van samenstelling stelmoer op draadas voor draaistoeien.

Van deze twee voorstellen in één is het plaatsen van de luchtleiding onder de tafels ook toegepast in de nieuwe montagehal. Voordeel hiervan is kortere slangen en meer ruimte boven de tafels. Door de wijziging van de samenstelling stelmoer was het gebruikelijke opdraaien op de as met de luchttoel niet meer mogelijk. Door het aanmaken van speciaal gereedschap (ringsleutel met lip) werd hiervoor een afdoende oplossing gevonden.

Voorstel 1125 Afd. 800

C. M. van Doesburg

Uitreken van maandafrekeningen (loonstroken) 1 à 2 maal per jaar. Loonzakjes met geplakte etiketten met naam en nummer.

Inzender is hierbij van de gedachte uitgegaan dat de maandelijkse wijzigingen op de loonstroken gering zijn. Veelvuldig vinden echter wijzigingen plaats o.a. kwartaal-bevorderingen van jeugdigen, uitbetaling kinderbijslag en personeelsfonds, overwerk en verrekening van gekochte artikelen.

Een besparing is niet te verwachten van met de hand geschreven loonzakjes tegenover het drukken en het opplakken van etiketten.

De Ideeënbusscommissie.

Provinciale Brandweerwedstrijden

Wie ooit mocht hebben getwijfeld aan de noodzaak van eigen brandweerploegen voor onze fabriekscomplexen en aan het nut van de regelmatig door onze bedrijfsbrandweer gehouden oefeningen en bijgewoonde wedstrijden zal na de fatale 15de juni wellicht anders oordelen.

Redactie

Zaterdagmiddag 16 mei ± 13.00 uur vertrok de brandweerploeg van fabriek II vol goede moed naar het mooie plaatsje Beek-Ubbergen in de omgeving van Nijmegen, om aan de aldaar te houden Provinciale wedstrijden mee te doen.

Deze keer ging ploeg I niet mee, omdat ze geen volledige ploeg bij elkaar hadden. Enkele leden gingen echter wel mee, om te kunnen kijken hoe we het zouden doen.

Bij aankomst in Beek-Ubbergen werden we in een school verwelkomd, waar we moesten wachten op het sein van de wedstrijdleiding, die besliste wanneer men zich om kon kleden en aan de wedstrijd begonnen.

Vanuit die school ging het weer de bus in, en na veel geklim kwamen we bij het wedstrijdterrein aan. Het brandobject was een gebouw dat d.m.v. vlammen-borden op enkele plaatsen in brand stond.

In een straat naast het gebouw moest ploeg II met het materiaal aantreden waarna het startsein werd gegeven. Er werd afgelegd vanaf de waterleiding, en terwijl de waterploeg de verbinding tot stand bracht van het opzetstuk tot verdeelstuk (ze moesten ook onder een spoorrail door) ging de bevelvoerder met z'n mannen op verkenning uit, waarna de stralen op de juiste plaatsen ingezet werden.

Het liep allemaal gesmeerd en na niet al te lange tijd was de brand geblust. Voor ons toeschouwers viel

het vooral op dat de ploeg beheerst en met overleg de brand te lijf ging en de oefening redelijk volbracht had. Toen de hele zaak weer opgevoerd was hadden we genoeg tijd over om er even tussenuit te gaan, want de prijsuitreiking van de groep waarin ze speelden was pas om 6 uur.

Iedereen ging ergens heen en een groepje mannen ging voor bergbeklimmer spelen, maar dat bekwam niet zo goed; tijdens een afdaling hield opeens het pad op zodat na veel geslip door de modder en onder veel gelach de begane grond werd bereikt.

Om 6 uur waren we allemaal terug en met spanning zaten we op de uitslag te wachten. Van onder af werden de ploegen opgenoemd en Gispen II werd even later afgeroepen. Het waarderingscijfer van de jury voor de oefening was ruim 7½; een mooi resultaat.

Bevelvoerder Bosch nam de oorkonde en het vaantje in ontvangst.

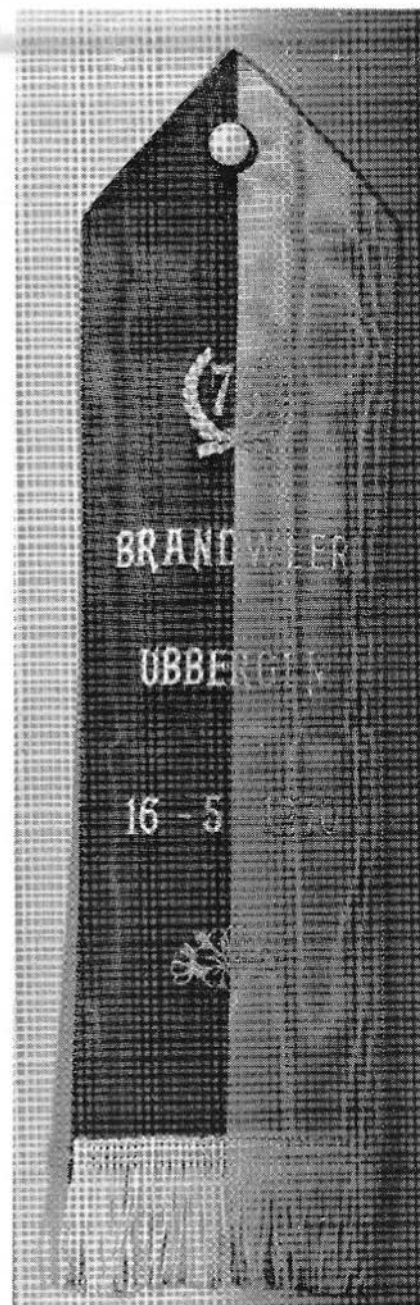
We waren tevreden met het resultaat vooral ook, omdat wij de enige bedrijfsbrandweer waren; alle andere ploegen waren gemeentebandweeren.

De stemming zat er goed in op de terugweg en opgetogen vertrokken we weer huiswaarts terwijl onderweg nog ergens 'aangelegd' werd.

Proficiat Gispen II met dit mooie resultaat.

Het was een leerzame middag.

(Een ploeg I lid)

Fabrieksvakantie 1971: maandag 19 t/m vrijdag 30 juli

Uit 'De Bedrijfsjournalist' — uitgave van de commissie personeelsvoorlichting van het Verbond van Nederlandse ondernemers.

De vakantietijd is zo zoetjes aan begonnen. U heeft er weer van alles aan gedaan in uw personeelsblad. Aan Jantje, Marietje en Klaasje vroeg u waar ze heen gaan, u gaf tips over mooie vakantieplekjes, buitenlandse geld, zeilen op de Friese meren, zonnebaden aan het Middellandsezeestrand, enzovoorts, enzovoorts. Zelfvoldaan leunt u nu achterover in uw redactie-stoel en u denkt: 'Dat heb ik fijn gefikst'.

Een welgemeende raad aan redacties van personeelsbladen:

Met vakantie gaan moet je ze leren...

Mis, helemaal mis. In feite heeft u geen donder gedaan. De arme werknemers die straks, omdat 't nou eenmaal gewoonte is, hun bullen bij elkaar pakken en met vakantie gaan, schieten weinig op met die paar onnozele artikeltjes van u. Wat ze nodig hebben is een grondige scholing. En daarin bent u schromelijk tekort geschoten.

'Ja', roept u nu, 'maar als ze straks terug zijn en ik interview ze, dan zegt iedereen toch dat 'ie het fijn of leuk of reuze prettig heeft gehad. Ik heb nog nooit iemand gesproken die ronduit zei dat 'ie 't een 'rot vakantie' vond of dat 'ie blij was terug te zijn.'

Maar beste collega, heeft u dan nog steeds niet door, dat er op geen enkel gebied zoveel gelogen wordt als hier?

Wanneer iemand zegt: 'Onderweg hebben we een heel klein beetje pech met de auto gehad en in Zuid-Frankrijk hadden we een letsepis die last van ziekte, maar voor de rest was het een verrukkelijke vakantie', geloof dan maar, dat hij in een onogelijk frans gehucht drie dagen op een nieuw onderdeel voor z'n defecte auto heeft zitten wachten, en dat hij aan de Riviera de kleine bedompte bungalow nauwelijks verlaten heeft omdat eerst zijn vrouw ziek was, toen hijzelf en daarna de kinderen. Maar ja, toch houdt hij met een bleek en stalen gezicht vol, dat het verrukkelijk was.

Bijna niemand durft immers belten, dat vakantiehouden een ontzettend moeilijke bezigheid is, waar we bijna nooit iets van terecht brengen.

Eigenlijk zouden de grote toeristische organisaties cursussen in het vakantiehouden moeten organiseren. Maar nu zij nog verstek laten gaan, moeten de bedrijven de spits afbijten, vind ik. Het is toch ook in het belang van de werkgivers, dat hun personeel uitgerust en ontspannen op het werk terugkomt na een werkelijk plezierige tijd!

Zorg er dus voor dat uw bedrijf een vakantie cursus organiseert en propageer deze in het personeelsblad. Pas dan is die arme werknemer werkelijk geholpen. De lessen van deze cursus zou u als volgt in uw blad kunnen beschrijven:

Les 1: Lange-afstand-autorijden

De meesten van ons zijn in het dagelijks leven al moe als we zo'n honderd kilometer hebben gereden. Maar met de vakantie stappen we doodgemoeidereerd met ons hele gezin en zo'n honderdvijftig kilo bagage in het rijdende kamertje en

roepen: 'Nou vandaag 800 kilometer en morgen nog eens 700 en dan zijn we er!' Wat vreemd toch, dat we die eerste dagen in ons vakantieverblijf zo volledig 'afgeknapt' zijn... Ook lange-afstand-autorijden moet geleerd worden.

Les 2: Kamperen en hotelbewonen
Er zijn genoeg gelegenheidskampeerders die de hele vakantie zowat geen oog dicht doen vanwege het ongemak, de angst dat de tent zal omwaaien, de vreemde nachtelijke geluiden, of vanwege het feit dat ze op een 'hellinkje' staan en met hun hoofd naar beneden in de slaaptent liggen. En dan die klapstoeltjes waarmee je steeds achterover duikelt, die wankele tafeltjes, de mieren en de primus die niet branden wil. Ook

kamperen moet geleerd worden, evenals het logeren in een buitenlands hotel. Zo kan je hele vakantie vergald worden door de steeds terugkerende vraag: 'Moet ik nou een foot geven, ja of nee?'

Les 3: Vakantiekleding

Dat wordt eigenlijk een lesje in zelfkennis. Als u van die hele bleke, blote, blubberige benen hebt, doe dan in vredesnaam geen korte broek aan. Tenzij u voor een extra vakantievermakelijkheid wilt zorgen. En als 't nog wel kan, laat die korte broek dan ook echt kort zijn en niet tot over de knieën hangen. Op de cursus zal men u ook leren, dat je in het 'warme zuiden' 's avonds soms rillerig naar een trainingspak kunt verlangen.

Les 4: Buitenlands eten

U kunt natuurlijk een half mud aardappelen en een wagonlading blikjes meenemen, maar u wilt toch in het buitenland wel eens de keuken van het land proberen. Dus worstelt u in Rome met spaghetti, verdwaalt u in Parijs in het menu, waardoor u vijf voorgerechten bestelt, en ligt u in Barcelona een week ziek omdat een mysterieuze paella verkeerd viel. Onze cursus zal ook hier wonderen doen.

Les 5: Spelen met kinderen

Als er jonge kinderen meegaan, 'omdat het zo leuk voor ze is', zal een groot deel van de vakantiebesteding eruit bestaan hen bezig te houden. Er wordt dan van u verwacht dat u een partijje voetbal of badminton kunt spelen zonder onmiddellijk amechtig naar te kijken. En wanneer u in Nederland met vakantie gaat, waar het nog wel eens wil regenen, zult u achter elkaar dertig potjes dammen of mens-erger-je-niet moeten kunnen spelen zonder het bord met een vloek van de tafel te slaan. Dit alles vergt veel training.

Les 6: Verdraagzaamheid

Vakanties hebben al menig goed huwelijk in een crisistoestand gebracht en vele hechte vriendschappen om zeep geholpen. Een paar weken lang onder ongewone spanningen en ongewone omstandigheden voortdurend op elkaar aangewezen te zijn, valt niet mee. Slechts gave en nobele karakters komen daar zonder zieleseuren doorheen. Gewone stervelingen hebben een gedegen mentale voorbereiding nodig.

Misschien roept u nu vertwijfeld uit: 'Houd op! Ik ga al niet meer... Ik blijf rustig thuis!' Pas op. Niets is moeilijker dan dat. Met vakantie rustig thuis blijven, is zó ontstellend moeilijk, dat we er zelfs op de cursus geen raad mee weten...

2 uur rijden - een kwartier rust

VAKANTIE... heerlijk! Maar...

De zorg voor de veiligheid begint lang voor de start. Laat uw auto tijdig nazien door uw garagebedrijf. Stel dit niet uit tot de laatste dag voor het vertrek. In de eerste plaats hebben de bedrijven het druk, in de tweede plaats is het beter na de beurt nog een paar dagen voor het vertrek te rijden, opdat eventuele kleinigheden nog tijdig bemerkt kunnen worden.

Besteedt aandacht aan de banden en zorg voor een goede profilering van minstens 2 mm.

Als u voor de eerste keer met een caravan op stap gaat, zorg dan dat u te voren goed geoefend hebt. Caravan rijden is moeilijker dan u denkt.

Raadpleeg te voren een goede kaart voor uw route. Dit kan voorkomen, dat u op gevaarlijke plaatsen gaat stoppen.

Oriënteer u omtrent de voornaamste afwijkende verkeersregels in de landen waar u door zult rijden of waar u naar toe gaat.

Sleepkabel, gevarendriehoek, pechlamp en verbandtrommel zijn voorwerpen die van pas kunnen komen. Neem voorzorgsmaatregelen, dat uw kinderen zich in de auto niet kunnen vervelen. Neem spelletjes mee. Een goede tip is: koop een stukje speelgoed, maar geef het pas aan uw kinderen als ze vervelend worden als verrassing.

Vakantieverkeer is geen 'normaal' verkeer. De ervaring van de weggebruikers loopt sterk uiteen. Houdt daar rekening mee. Achter het stuur moet uw device zijn: 'Geef uw aandacht geen vakantie'.

Rij niet te lang achter elkaar door.

'TWEDE UUR RIJDEN, EEN KWARTIER RUST'

is een goede regel.

Houdt u onderweg aan lichte maaltijden, dan blijft u fit.

En tot slot...

Ga op een zodanig tijdstip terug, dat u ook voor de terugreis voldoende tijd hebt.

NOG WAT TIPS VOOR ONDERWEG

Pas uw snelheid aan bij die van het overige verkeer.

Verminder uw snelheid niet op de hoofdrijbaan zelf, maar gebruik de daarvoor bestemde uitrijstrook.

Als u inhaalt, doe dat dan met voldoende snelheidsverschil om deze manoeuvre zo kort mogelijk te laten duren. Als u twijfelt, nooit inhalen en... inhalen — laat u tijdig zien.

Maak snelheid op de invoegstrook, zodat u zich op gelijke snelheid tussen het andere verkeer kunt voegen. Blijf niet onnodig links rijden.

Kijk regelmatig in uw spiegels, dat voorkomt verrassingen.

Wees duidelijk in uw rijwijze, laat anderen niet raden naar uw bedoelingen... en houd steeds voldoende remafstand.

Denk om de verminderde acceleratie van uw wagen door de belasting.

Wordt u ingehaald, wijk dan beslist niet naar links uit (eventueel wel iets naar rechts) en verhoog uw snelheid niet.

Kies steeds de juiste rijstrook voor uw rijrichting. Staat u eens in een verkeerd vak, dan moet u toch de rijrichting van het betreffende vak volgen.

Op verkeerspleinen mag u links en rechts inhalen. Een ander mag dat ook, denk daaraan.

Geef bij het file-rijden eerst even een tikje op de rem alvorens echt te remmen; uw achterligger is dan gewaarschuwd.

Houd de vluchtstroken vrij.

Houd beide handen aan het stuur en wees bij voorbaat bedacht op harde windstoten, die uw auto uit balans kunnen brengen.

VERBOND VOOR VEILIG VERKEER

De post gaat niet met vakantie...

Vakantie

Het kelderraam, het kraantje in de badkamer, het waakvlammetje, u probeert aan alles te denken voor u met vakantie gaat. De poes is bij de burens. Die zorgen trouwens ook voor de planten. Als ze de lidcactus maar niet te veel geven. Nou, ja we zullen wel zien.

En wat ziet u als u weer thuis komt? De lidcactus bloeit, het waakvlammetje is toch blijven branden en er ligt een stapel post en kranten van ongeveer anderhalve meter hoog op u te wachten, want de brievenbus hebben de burens gelukkig trouw leeg gemaakt, anders had er meteen de tweede dag al niets meer bijgekund.

Belangrijke post

Er zijn oproepen van officiële instanties en brieven gekomen, waarvoor u afspraken hebt gemaakt en boete hebt opgelopen. Voor de poes zorgden de burens, maar ze hadden ook die paar brieven en die ene aanmaning kunnen doorzenden; ze wisten immers waar u was! Als de burens met vakantie gaan, kunt u ze op uw beurt helpen. En maken ze een trektocht, spreek dan halverwege een poste restante plaats af. U kunt ze helpen met uw ervaring.

Post nazenden

In het binnenland is nazending van brieven, briefkaarten en drukwerk gratis. Het gewone huisadres wordt doorgehaald en het tijdelijke vakantieadres komt ervoor in de plaats. Voor nazending naar het buitenland is er soms een aanvulling van het port verschuldigd. Dat moet dan in postzegels bijgeplakt worden. Hoeveel? Als u 0017 belt, wat u niets kost, weet u het in een wip. De tarieven kunnen, ook in Europa, verschillen.

Post bewaren

Een brievenbus kan vol raken. Re-

gelmatig leeg maken en de post bewaren is een gruwelijke afspraak met de burens. Maar ook op het postkantoor kan daarvoor gezorgd worden. Uw post wordt dan niet besteld, maar op het postkantoor voor u bewaard. Het bewaartarief is f 2,- per maand of gedeelte daarvan. Postbushouders hebben het gemakkelijk. Hun post wordt immers altijd al voor ze bewaard!

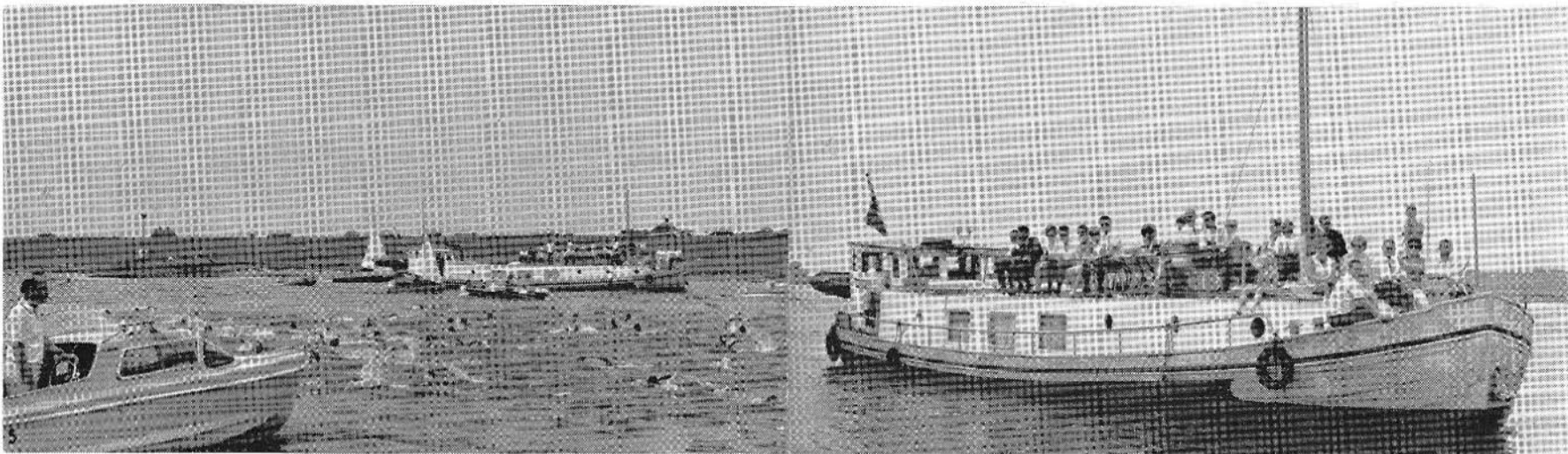
De PTT doet méér

Ook de PTT kan uw post nazenden naar uw tijdelijk adres. U moet dan op het postkantoor een verzoek daartoe indienen, minstens drie werkdagen voor u vertrekt. De PTT stuurt dan alle post voor alle gezinsleden met dezelfde familienaam naar uw tijdelijk adres door. Zonder kosten. Alleen moet bij doorzending naar het buitenland soms het aanvullende port worden voldaan.

En als er een telegram komt?

Telegrammen kunnen naar uw tijdelijke adres worden nagezonden. Als uw burens voor nazending van de post zorgen, kunnen ze aan de hand van de kennisgeving van aankomst die de telegraambesteller heeft achtergelaten, ook vragen het telegram na te seinen of per post na te sturen. U kunt het ook zelf verzoeken vóór uw vertrek. In beide gevallen moet het verzoek worden opgegeven aan het kantoor in de plaats van waaruit ook de post wordt besteld (in de meeste gevallen is dit het kantoor in uw woonplaats). Inwoners van Amsterdam, 's-Gravenhage of Rotterdam kunnen zich voor nazending of naseining van telegrammen wenden tot hun telegraafkantoor. Naseining in het binnenlandse verkeer is kosteloos; naar het buitenland is een aanvullend recht verschuldigd.

vervolg op pag. 15

De start van de Beusichemse pont en de directieboot met gasten aan boord

De brand was geen spelbreker- Gispens zwemtocht ging door

De winnaars: Tonnie Boeren en Henk Termeer

Een ongekend groot aantal deelnemers had ingeschreven voor de vijf km. lange zwemtocht van Beusichem naar Culemborg. Begunstigd door het mooie zomerweer vertrokken op zondag 21 juni deze zwemmers en zwemsiers van de Beusichemse pont.

Zij werden begeleid door een aantal boten. Eén daarvan — de directieboot — had als speciale gasten leden van onze bedrijfsbrandweerploegen en de commandant van de Culemborgse brandweer met hun resp. echtgenoten of verloofden aan boord.

Precies vijfenveertig minuten na de start kwam Henk Termeer van Vahalls uit Tiel als eerste in de wedstrijdklasse afd. heren bij het eindpunt aan. Bij de dames was het Tonnie Boeren van VZC Vlaardingen die met de eer ging strijken. Zij zwom de afstand in 46 min. en 18 sec.

De eerst aangekomen Culemborgse deelnemers waren bij de dames Trudie Bronk en bij de heren Wim Kramer Freher.

In de kantine aan de Triosingel werden na afloop de deelnemers toegesproken en de prijzen uitgereikt.

WATER EN VUUR

Namens de directie sprak ir. J. Meyers. Hij zei o.a.:

'Er ligt ogenschijnlijk een tegenstelling tussen deze zwemtocht en Gispens: zij zijn nl. als water en vuur.

Toch is er ook een overeenkomst. U hebt de uitdaging van het water aanvaard, zoals wij van Gispens de uitdaging van het vuur aanvaard hebben. En zoals U deze uitdaging van de rivier met succes bent tegemoet getreden, zo zal ook Gispens de uitdaging van het vuur in korte tijd overwonnen hebben'.

De voorzitter van de Gispenszwemvereniging de heer Noorda bedankte in zijn toespraak allen die meegewerkt hebben aan de voorbereiding en de organisatie die deze tocht altijd weer vraagt; waaraan de heer Meyers toevoegde: 'toch ook dank aan de deelnemers, want zonder zwemmers en zwemsters is er geen zwemtocht mogelijk'.

In de volgende Fabrieksfluit hopen wij met een uitvoeriger verslag te komen.

U spreekt met de PTT

Ook uw telefoon is een PTT-aangelegenheid. Zorg dat uw telefoonrekening op tijd betaald wordt. Het is een akelige gewaarwording om na een heerlijke tijd vol zon en plezier bij terugkomst te merken, dat uw telefoon buiten gebruik is gesteld, omdat u niet op tijd hebt betaald. Wie van tevoren met de telefoon-dienst gaat praten voorkomt veel narigheid. Natuurlijk geldt dit alleen bij afwezigheid die wat langer is dan tien, veertien dagen.

Samenvatting

Bent u tijdelijk onbereikbaar op uw gewone huisadres, dan kunt u — de post door de buren laten verzamelen en bewaren — de belangrijkste stukken laten nazenden door buren of PTT (met soms aanvullende portokosten voor het buitenland!) — de PTT op het postkantoor uw post laten bewaren (f 2,— per maand) — de telegrammen laten naseinen of per post nazenden — zaken betreffende uw telefoon-aansluiting regelen met de directeur van uw telefoondistrict.

N.B. Neem uw giroboekje altijd mee, waar u ook heen gaat. Giro-opdrachten kunt u in alle landen van de wereld posten. Maar in andere landen dan Nederland en België moet de giro-envelop wel worden gcfraan-keerd.

Verwacht u automatische afschrijving? Vergeet dan niet uw saldo te controleren voor u vertrekt!

Verder wenst de PTT u een zorgeloze, mooie tijd en veel plezier!

BEDRIJFSVOETBAL

Gispens heeft zoals gewoonlijk dit jaar gevoetbald in de zomeravondcompetitie. In de vorige jaren speelde je allemaal tegen elkaar, maar door het grote aantal (nu deden 12 clubs mee) hadden ze het verdeeld in poules van ieder vier teams. Je speelde twee keer tegen dezelfde tegenstander, zodat de nummers 1, 2, 3, 4 tegen elkaar speelden. Gispens eindigde op een eervolle 7e plaats. Ondergetekende geeft de mening weer van verschillende spelers.

Er waren 16 spelers geselecteerd. Voordat de competitie begon trainden wij vier keer. De opkomst was niet best. Er waren een paar spelers die niet regelmatig mee konden spelen wegens de ploegendienst. Het gebeurde verschillende keren dat we hebben gespeeld met 10 man. Als er wat gebeurt in zo'n wedstrijd dan is het eeuwig zonde, dat een paar spelers, als ze reserve waren, er met een goedkoop smoesje van af dachten te komen.

Als het ieder jaar zo door gaat dan bloedt het zomeravondvoetbal dood. De publieke belangstelling was zeer matig.

Jaren geleden had Gispens een sportweek en wat is er nog van over?

Soms ontbrak het veel aan inzet en vechtlust.

Zo gaat het met voetbal ook.

J. P. v. d. End.

DE LIPS TANK-O-MAT

Vorig jaar introduceerde Lips de Bankomat. Een rekeninghouder van een bank kan d.m.v. dit elektronisch bestuurd apparaat geld van zijn rekening opnemen, ook wanneer de bank is gesloten.

Het apparaat betaalt na legitimatie automatisch een bedrag uit.

Nu is Lips ook uitgekomen met een benzine-automaat, de zogenaamde Tank-O-mat. Dit is een zelfbedienings-benzine-verkoopapparaat, ontwikkeld in samenwerking met de Zweedse fabriek Metior.

Er zijn verschillende uitvoeringsvormen. Eén voor betaling met contant geld, een ander waarbij een identiteitskaart moet worden gebruikt en dan nog een derde welke beide mogelijkheden biedt.

De Tank-O-mat voor betaling met contant geld kan worden bediend met een bankbiljet van tien gulden óf met maximaal vier rijksdaalders, óf met maximaal tien guldens.

Vervalste bankbiljetten of fotocopies worden door de Tank-O-mat geweigerd.

Door middel van een sleutelschakelaar kan de automaat worden uitgeschakeld. De pomp kan dan met de hand worden bediend.

Tanken met behulp van een identiteitskaart

Door het benzinestation kan aan vaste klanten een identiteitskaart worden verstrekt. Dat zijn geplastificeerde kaarten waarop een serienummer is aangebracht. Steekt men deze kaart in de daarvoor bestemde sleuf dan wordt deze eerst door het apparaat op echtheid gecontroleerd.

Daarna kiest de automobilist de brandstofsoort door een daarmee corresponderende knop in te drukken.

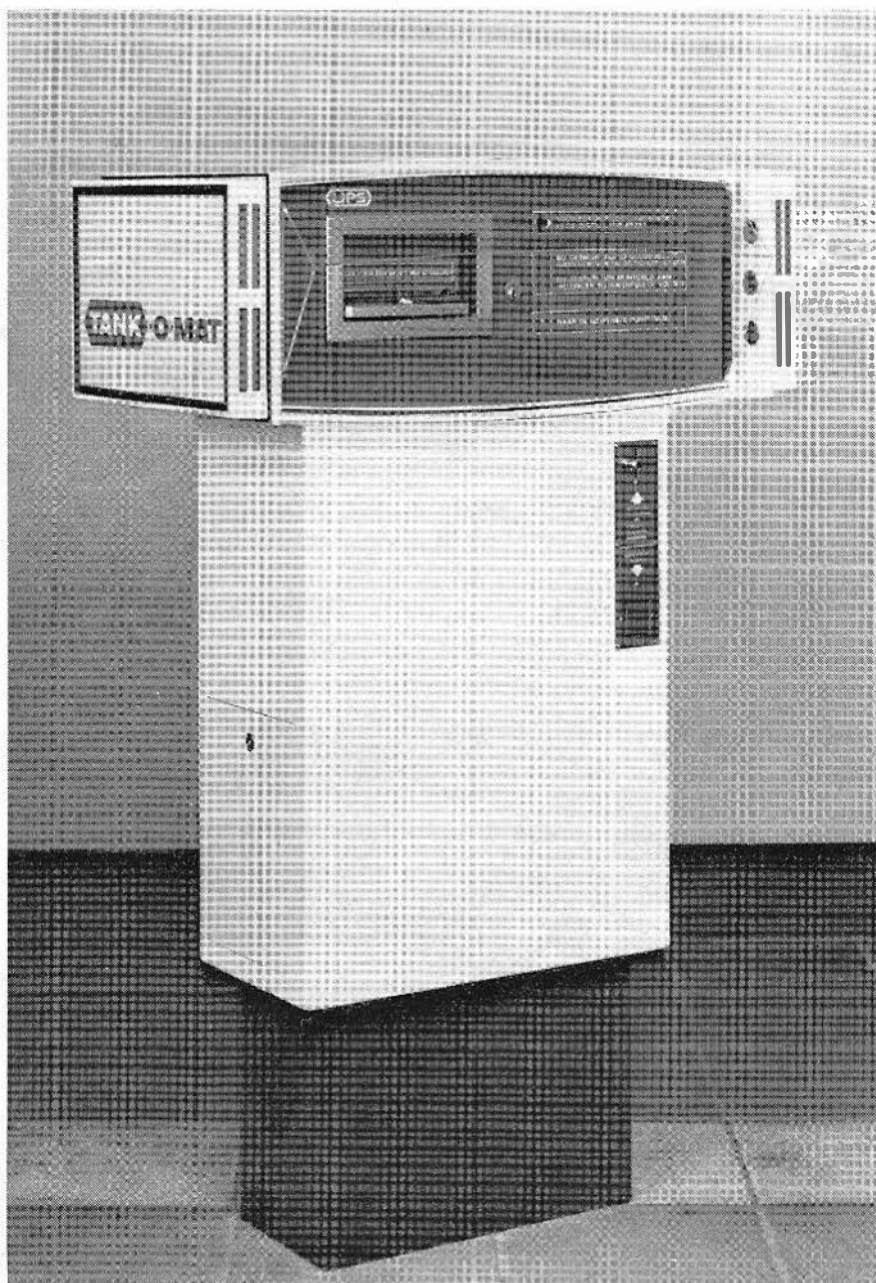
Het apparaat functioneert dan nog niet. Eerst moet het persoonlijk codegetal worden aangeslagen op het cijfertoetsenbord. Dit codegetal is alleen aan de bezitter van de identiteitskaart bekend.

De bezitter van een gestolen kaart kan er dus geen gebruik van maken, omdat hij dit codenummer niet kent.

Een groen signaal geeft daarna aan dat alles in orde is en het tanken kan aanvangen. Op een ponsband worden alle gegevens vastgelegd, zoals cliëntnummer, brandstofsoort, literprijs, aantal getankte liters, datum en tijd.

Facturering

De ponsband wordt als voedingsbron voor de computer gebruikt. Deze produceert dan de rekening welke aan de cliënt wordt toegezonden.

EVEN VOORSTELLEN...

De heer G. A. Klerx,
le electro-onderh. monteur
T.D.
In dienst sedert 8 april 1970.

De heer D. W. Blom,
aank. perser Plw. IV.
In dienst sedert 27 april 1970.

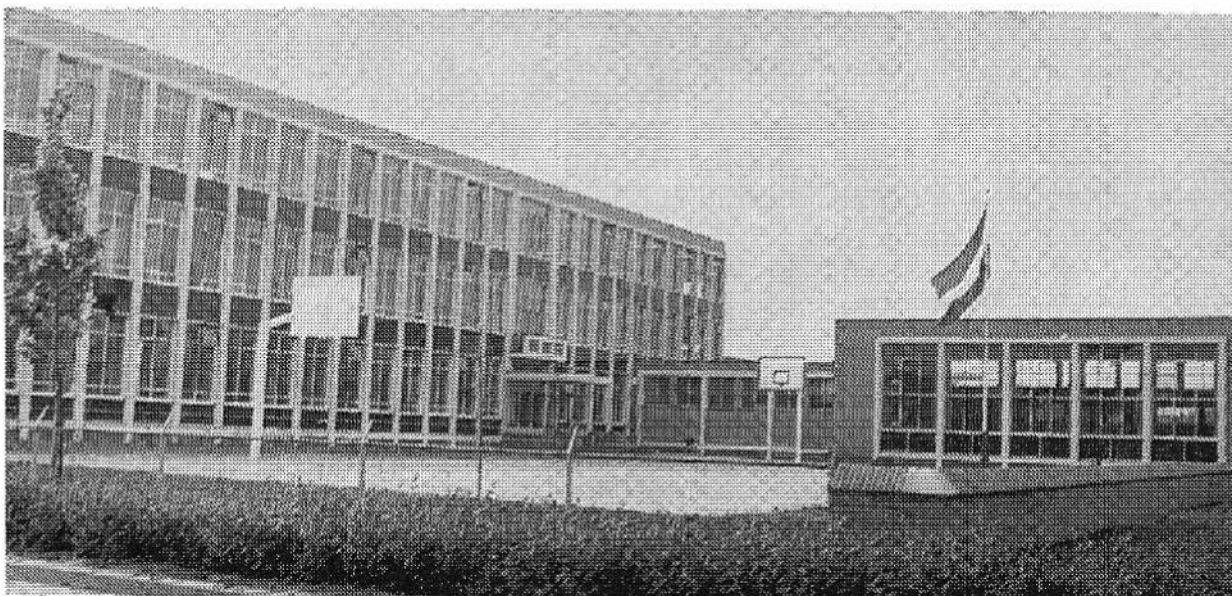
De heer F. Lebitu,
aank. plaatwerker Plw. IV.
In dienst sedert 6 april 1970.

De heer J. B. Kielenstein,
monteur afd. Mont. I.
In dienst sedert 13 april 1970.

De heer E. van Dijk,
aank. perser afd. Plw. IV.
In dienst sedert 13 april 1970.

De heer A. O. Hchakaya,
corveeur T.D.
In dienst sedert 9 april 1970.

NIEUWE TECHNISCHE SCHOOL GEOPEND

Vrijdagmiddag 5 juni werd het fraaie schoolgebouw van de Stichting Nijverheidsonderwijs, gelegen aan de Willemslaan, namens de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen, door H. J. Evers ing., coördinerend inspecteur van het Nijverheidsonderwijs officieel geopend. Voor wat bouwstijl, inrichting, ligging en onderwijs betreft, kan dit gebouwencomplex wedijveren met de beste en modernste instellingen in het gehele land.

Per 1 augustus a.s. vormen de Van Hoytemaschool (huishoud- en nijverheidsonderwijs) en de technische school een scholengemeenschap met een gemeenschappelijk brugjaar. Daarmee is de eerste stap gezet op weg naar volledig algemeen voortgezet onderwijs, met inbegrip van praktische vaardigheden. De bestaande opleidingen aan beide scholen blijven ook in de scholengemeenschap gehandhaafd. De nu lopende cursus aan de Van Hoytemaschool wordt daar normaal afgewerkt.

De nieuwe leerlingen huishoud- en nijverheidsonderwijs — ongeveer veertig meisjes hebben zich inmiddels gemeld — starten in de nieuwe technische school. Voor de opening bestond zeer veel belangstelling.

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 254
17 augustus 1970

GISPEN DRAAIT OP VOLLE TOEREN

Onder dit motto werd dinsdagmiddag 28 juli j.l. 7500 m² bedrijfsruimte — teruggewonnen na de brand van 15 juni — officieel in gebruik genomen.

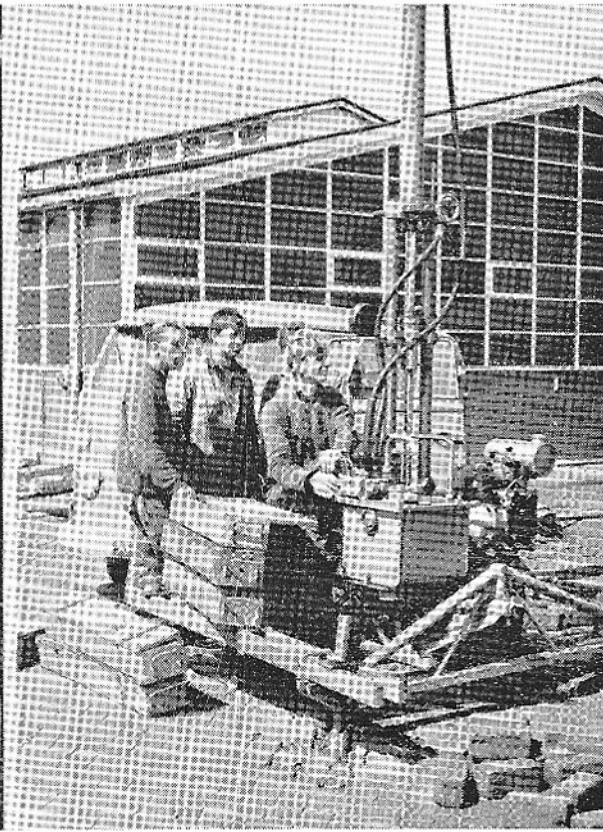
De pers, maar vooral ook onze dealers hebben met eigen ogen de resultaten van een pijlsnelle wederopbouw kunnen zien.

Vandaar de wapperende vlaggen op alle Gispen nederzettingen die dag. Vlagvertoon, niet ten onrechte, als bewijs van trots, maar vooral ook van dankbaarheid ten opzichte van de medewerkers en vele anderen die hun schouders onder dit kunststuk hebben gezet. Een kunststuk inderdaad, want is het niet reusachtig nieuwe Romneyhallen te zien verrijzen terwijl de puinhopen nog roken. En is het niet geweldig om in zo'n korte spanne tijds deze 4000 m² bedrijfsruimte ook nog bedrijfsklaar in te richten? Sterker nog —

in de bedrijsvakantie kwamen er zelfs al produkten gereed in deze hallen.

Doen we vervolgens hiervandaan een stap van een dikke honderd meter dan staan we in de nieuwe stoelenfabriek. Nieuw d.w.z. het bestaande gebouw van de firma Sedes en De Centrale — dat in tijd van 14 dagen voor ons werd ontruimd, voorzien van een keurige vloer en nieuwe leidingen en dat bovendien ook nog in gebruik gesteld kon worden. Nog eens 3500 m² bedrijfsruimte! Vandaar dat het voor Gispen een bijzonder dankbare taak was de genodigden te ontvangen en verslag te doen van al het werk dat sinds 15 juni is verzet. Mr. Kernkamp schetste ten overstaan van een overvolle kantine de gehele gang van zaken. Op de volgende pagina's brengen wij deze voor u in woord en beeld.

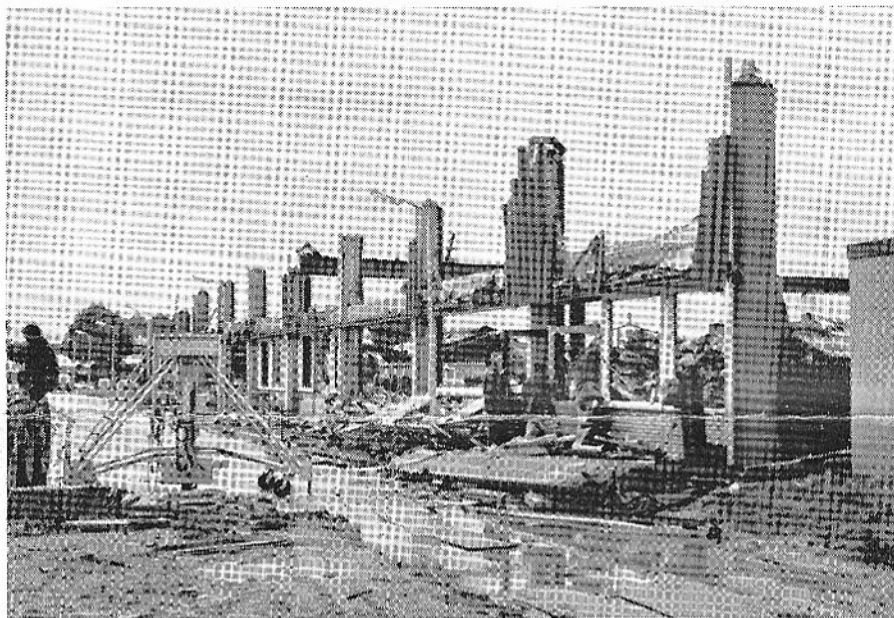

Wachtend op de sloper ...

... maar het grondonderzoek voor de nieuwbouw is al in volle gang.

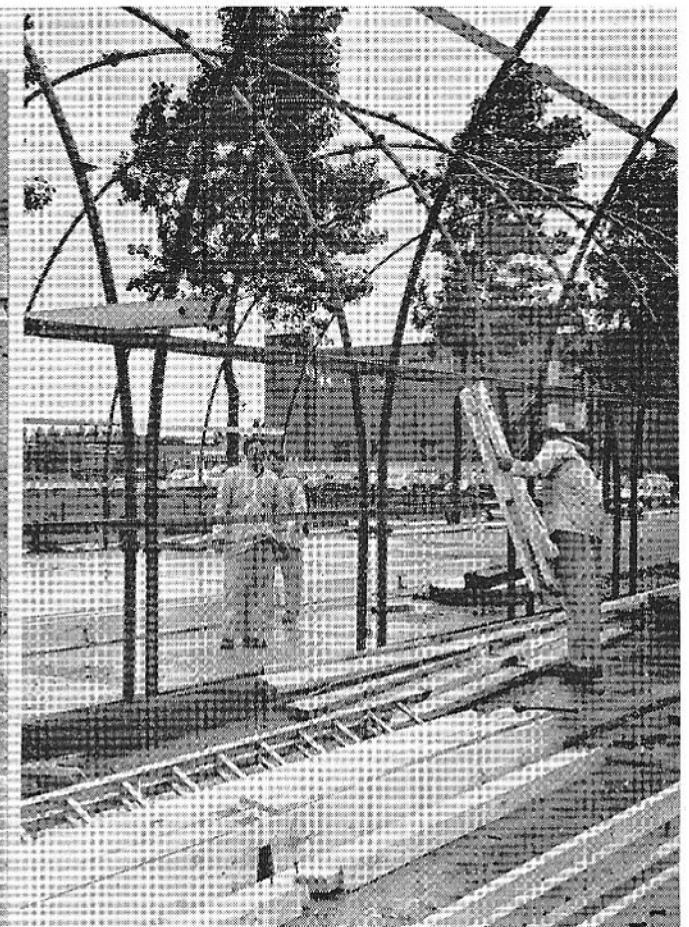
De heer J. Koole van het sloopbedrijf met zijn dragline-machinist.

De nieuwe toonkamer wordt gesloopt ...

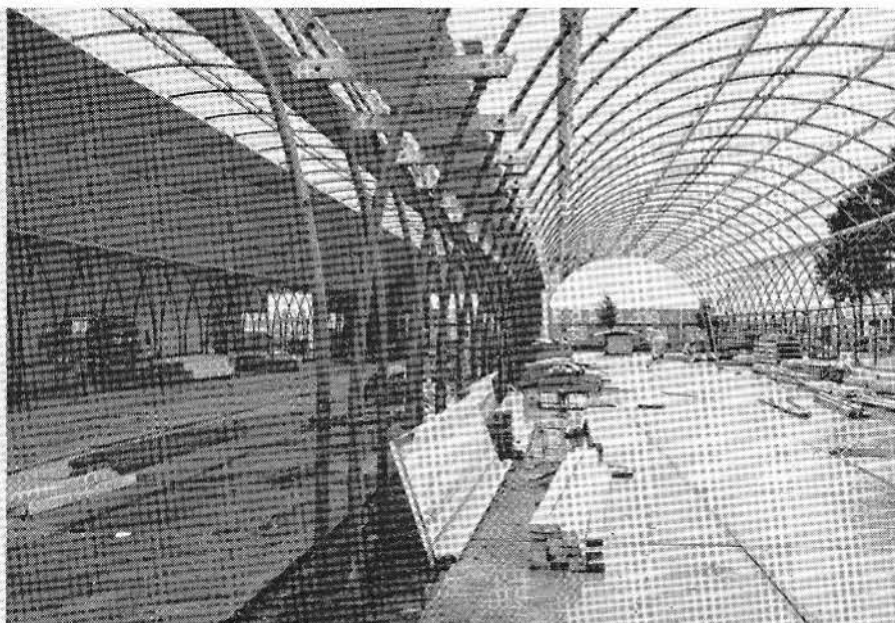
... en korte metten met de expeditie.

Van sloop...

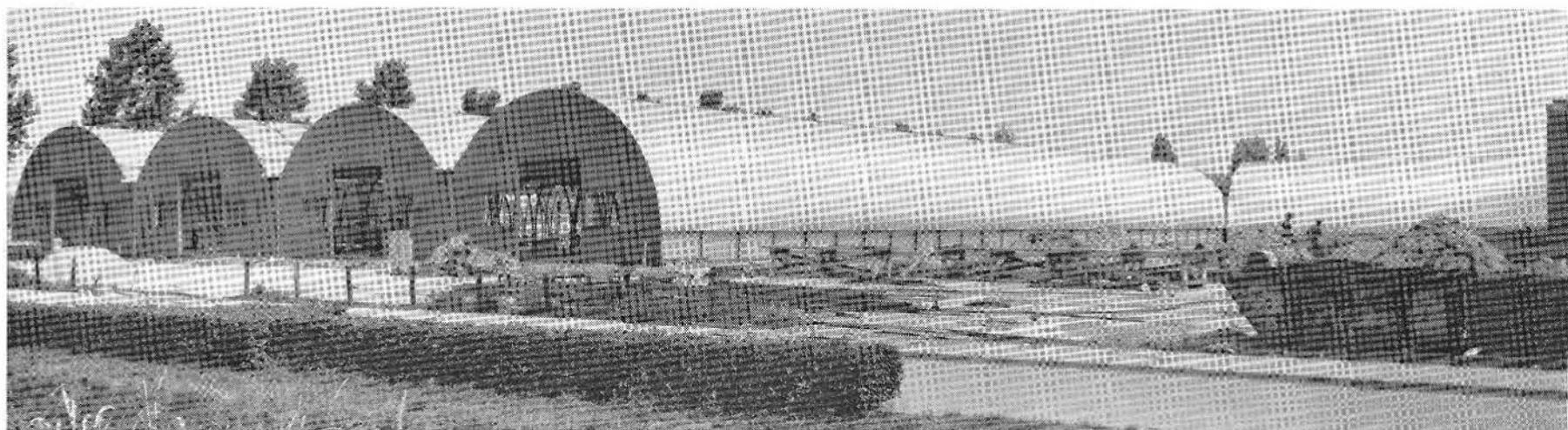
Intussen worden de spanten van de Romney-hallen opgezet.

Al lijkt het allemaal nog wat 'ie!' ...

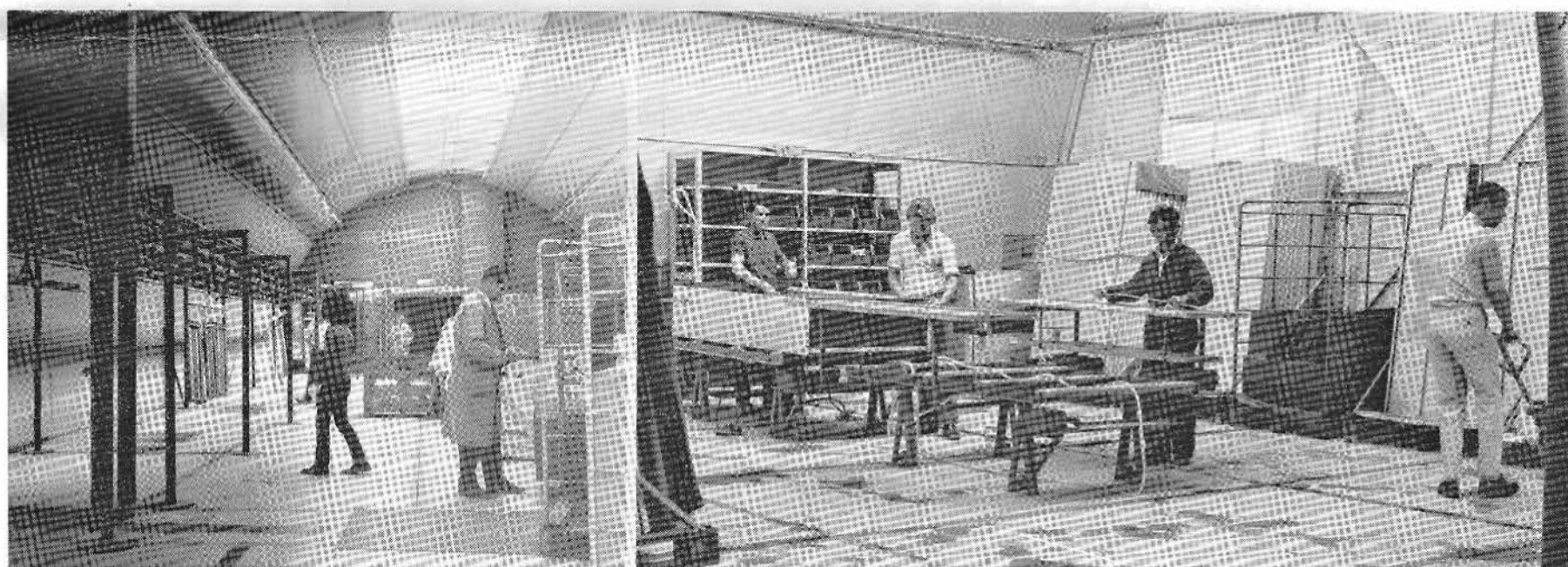

... er begint al gauw tekening in te komen

via opbouw...

... en dit was het resultaat van 3 weken opbouw!

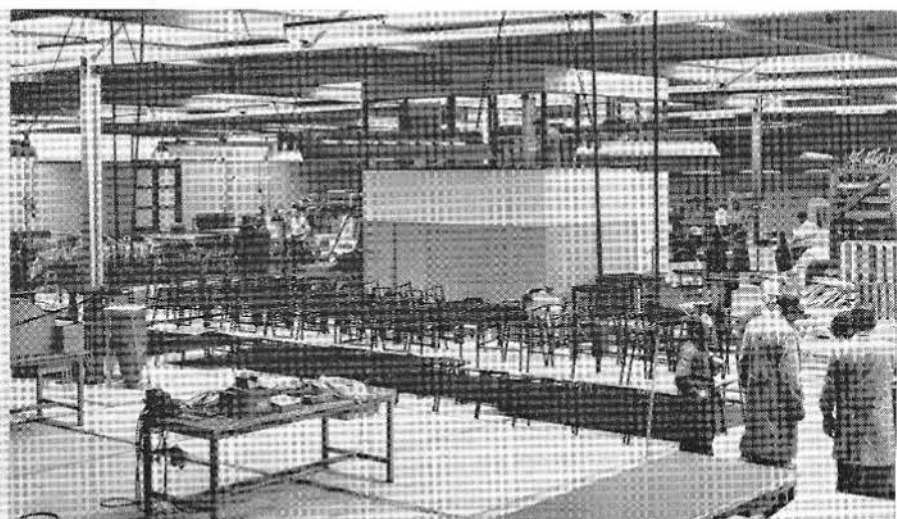

De ketting loopt weer rond: de afhalers en de kasten-monteurs in hun nieuwe omgeving.

naar productie!

De stoelenfabriek, voorheen Sedes, waarvan ...

... hier de afdelingen stoffeerdertij en montage

Ten overvloede herinneren wij u aan het droevige begin van dit alles: maandag 15 juni 1970 werd een groot deel van ons bedrijf aan de Parallelweg West door een enorme uitslaande brand verwoest. Niet minder dan 12.500 m² brandde in 3 uur tijd geheel uit — dit complex omvatte: expeditie, magazijn, montagehallen, stoelenfabriek incl. galvanische afdeling, laboratorium, nieuwe toonzaal en woonhuis. Het hart van de fabriek — plaatwerkerij en lakkerij (3500 m²) — bleef gespaard. Nóg een gelukkige omstandigheid was het feit dat er zich geen persoonlijke ongelukken hebben voorgedaan.

Terwijl de vlammen hun vernietigend werk voltooide, vond reeds de eerste bouwbespreking met de architecten plaats. Hier werd besloten 4000 m² Romneyhal neer te zetten om direct na de fabrieksvakantie — op maandag 27 juli — met de aflevering van plaatstalen meubelen te kunnen starten. Dat ons bedrijf dan inderdaad volop zou kunnen draaien kon toen nog alleen gehoopt worden.

Diezelfde avond nog werd het eerste contact gelegd met de leverancier van de Romney-hallen. Ook werden toen reeds de spontane aanbiedingen van opslagruimte — ons gedaan door de plaatselijke industrie — op hun bruikbaarheid beoordeeld en in dankbaarheid aanvaard. De dag na de brand kwamen de werkzaamheden bijzonder goed georganiseerd op gang. Alle voormannen werden in vergadering bijeen geroepen. Een voorlopige taakverdeling werd bekend gemaakt. Er werden ploegen geformeerd om in de puinhopen eventueel bruikbare materialen op te sporen en te beoordelen. Hoewel niet alle moeite tevergeefs was, bleek wel duidelijk dat de brand niets ongemoeid had gelaten.

Tevens werd het zg. 'startassortiment' bekend gemaakt. Teneinde zo snel mogelijk met dit beperkte productieprogramma van start te kunnen gaan werd aan de voormannen tijdelijk een uitgebreide beslissingsbevoegdheid gegeven. Hierdoor kon door een ieder bijzonder snel en efficiënt worden ingesprongen. Dankzij de ongeschonden administratie aan de Triosingel was het mogelijk diezelfde dag nog (we spreken nog steeds over de dag na de brand) een gedetailleerde lijst met verloren gegane voorwerpen en apparatuur te reproduceren.

De afdeling Inkoop kreeg versterking van een groot deel van de verkoopstaf en zwierf uit om leveranciers en toeleveranciers te benaderen en tot grote spoed te manen teneinde alle tekorten snel te kunnen wegwerken.

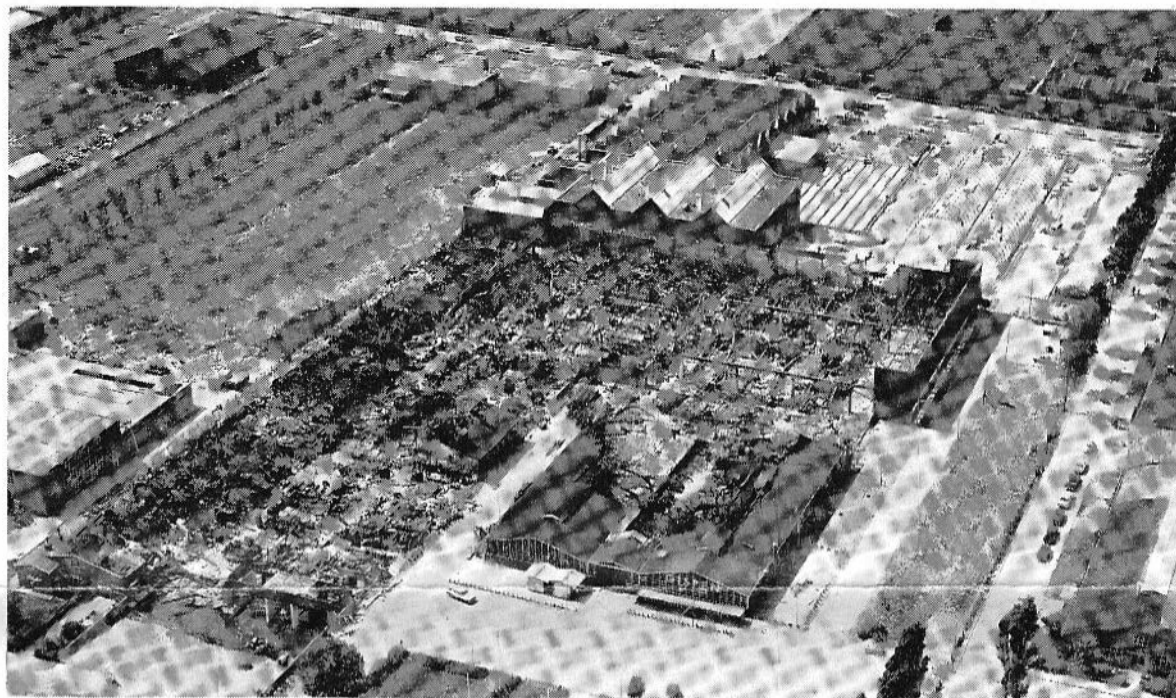
Dat overal aan gedacht werd bewijst ook de public relations advertentie die woensdag 17 juni in de landelijke dagbladen en enkele streekbladen werd geplaatst. Hierin werd gepubliceerd wat er was gebeurd, wat er zou gaan gebeuren en werd dank uitgesproken voor alle geboden hulp.

17 juni was ook de dag waarop besloten werd iedereen die bij de door de brand veroorzaakte omstandigheden betrokken was, op de hoogte te houden van de ontwikkelingen d.m.v. een Opbouwbulletin, waarvan de eerste uitgave op vrijdag 19 juni van de pers rolde.

In het weekend na de brand werd een zandbed geëgaliseerd voor het aanleggen van de Stelconvloer waarop de Romneyhallen geplaatst dienden te worden. Om een snelle bouw van deze hallen te bespoedigen werd Gispense personeel ingezet

Belangrijke gebeurtenissen

De verwoesting uit de lucht gezien.

Foto KLM-Aerocarto.

zowel bij de fabricage als bij het plaatsen. Hierdoor was het mogelijk dat op maandag 22 juni de eerste spanten gesteld konden worden.

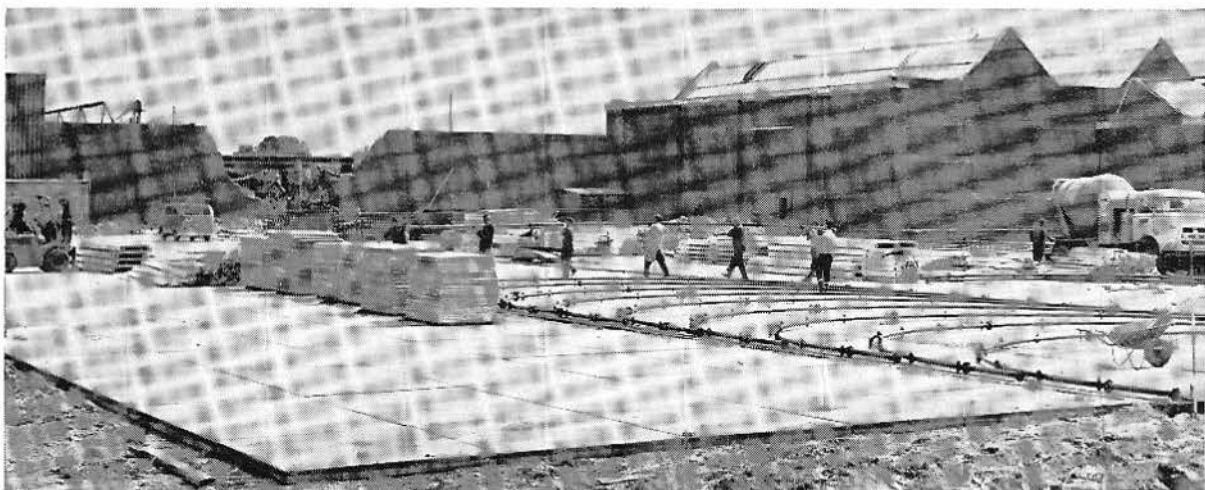
22 juni was in nog meer opzichten een belangrijke dag. De gespaard gebleven

plaatwerkerij en lakkerij gingen weer van start om de benodigde hoeveelheden half-fabrikaten aan te maken.

Aan de Triosingel werd in ploegendienst gewerkt om zoveel mogelijk van de achterstand in te lopen.

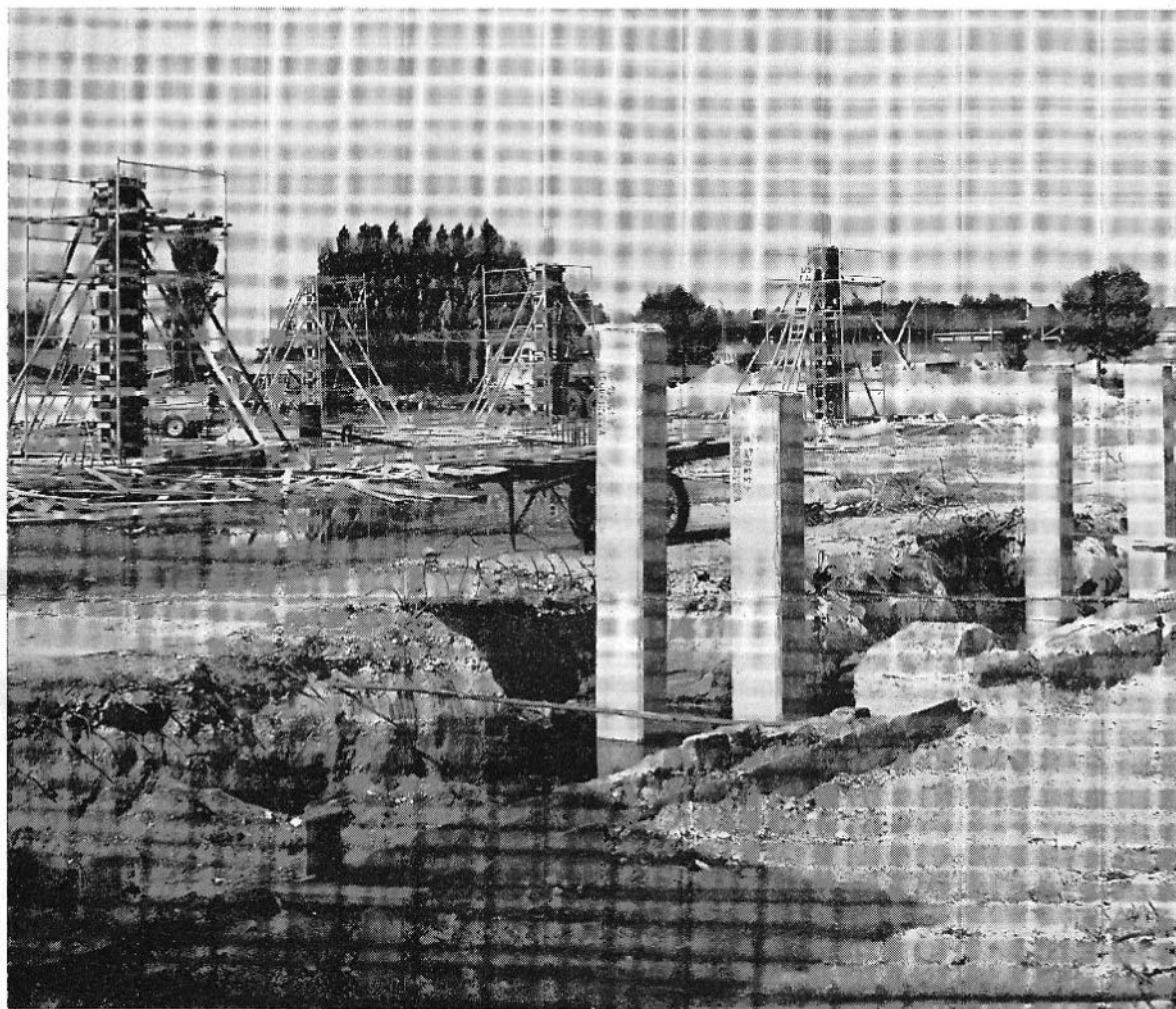
Wat toen nog onzeker was: plaatwerkerij en lakkerij bleven gespaard!

De Romney-hallen, het grote succes van onze opbouw activiteiten, werden grotendeels door eigen personeel geplaatst. Het was een enthousiast team. Brave heren!

na de grote fabrieksbrand

De betonmallen voor de nieuwe montagehal steken fier omhoog!

Maandag 27 juli: De eerste kantoorkasten komen uit de productie.

Op de dealersvergadering, uitgeschreven op woensdag 24 juni kon naast het 'start-programma' ook bekend gemaakt worden dat — zij het in beperkte mate — vanaf maandag 29 juni zgn. 'Phoenix'-bureaus beschikbaar komen voor de verkoop. Bureaus, samengesteld uit Gispensonderdelen en onderdelen van collega-fabrikanten.

Op woensdag 1 juli werd een begin gemaakt met de bouw van de definitieve montagehal (zg. fase 1). Voor de bouw van een dergelijk project staat normaliter een periode van tenminste 7 maanden. Onze aannemer nam de uitdaging aan om dit karwei in 3 maanden te klaren. 1 oktober is de magische datum van de oplevering. Er arriveerde 1 juli ook een nieuwe afkantpers — waarvoor reeds plaats was gereserveerd in een uitbouw van de plaatwerkerij. De ingebruikname van de afkantpers vond plaats op dinsdag 7 juli.

Voor één probleem was tot dan toe nog steeds geen oplossing gevonden — de stoelenfabricage.

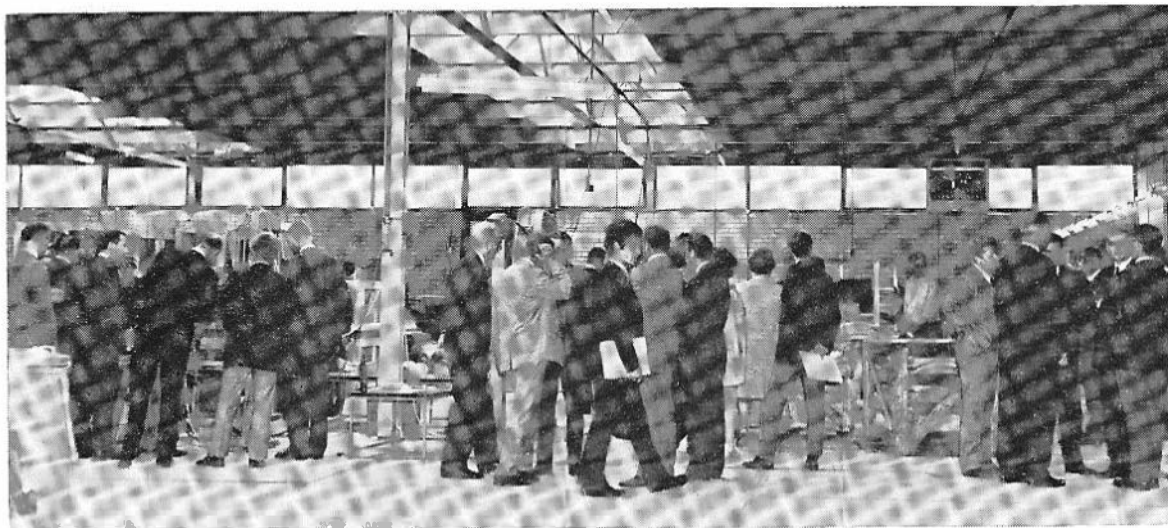
Op vrijdag 3 juli was ook dit probleem opgelost. Die dag werd de overname van Sedes N.V., fabrikant van stalen meubelen, een feit. Het bedrijfsspand en de ruimte van het eveneens aldaar gevestigde stoffeerbedrijf 'De Centrale' werden ons eigendom. De ontruiming van dit complex vond spoedig plaats en tijdens de fabrieksvakantie kon met de inrichting worden begonnen. Dit hield onder meer in: het leggen van nieuwe vloeren, aanleg van leidingen, plaatsen van machines en andere apparatuur.

Maandag 13 juli was de officiële begin-datum van de bedrijfsvakantie. Dat dit punt het vermelden waard is, is te danken aan de vele medewerkers die ook tijdens de vakantie volop aan het werk togen. Werk dat, zoals vermeld, bestond uit het bedrijfsklaar maken van de stoelenfabriek en de montagehallen. Ja, er konden zelfs al vleugeldeurkasten gemonteerd worden.

Aan de vele spannende data kan er nog één worden toegevoegd, nl. vrijdag 24 juli. De bouwvakantie nadert — het betonwerk moet klaar zijn! En gelukkig, de planning klopt precies — alles is vóór 5 uur klaar. Het drogen kan beginnen. De bouwvlakte ligt verlaten, het weer moet de rest doen.

Maandag 27 juli, einde van de 'metaal-vakantie', begin van een nieuwe opbouw-periode. Het is gelukt. Het doel is bereikt. Er kan inderdaad weer volop gewerkt worden. En om dit te bewijzen werden op dinsdag 28 juli pers, dealers en andere genodigden ontvangen voor een kort bezoek aan ons bedrijf.

Na de ontvangst en een uiteenzetting in de kantine aan de Triosingel ging het gezelschap per autobus naar de plaats des onheils, waar de sloper zojuist de laatste fabrieksgevel had geslecht. De betonmallen voor nieuwbouw fase 1 staken fier boven

Onze gasten op 28 juli in de nieuwe stoelenfabriek.

NOG EVEN NABLUSSEN

Als bevelvoerder van de bedrijfsbrandweerploeg van ons getroffen fabriekscomplex is mij gevraagd alsnog een korte samenvatting te geven van mijn bevindingen tijdens de grote brand van 15 juli j.l. Eerlijk gezegd kan ik mij niet goed voorstellen hoe dit alles mogelijk is geweest en dat in zo'n korte tijd onze fabriek zo grondig kon worden vernield.

Je gaat naar huis om te eten en als je de warme hap op hebt en dan toevallig naar buiten kijkt en je ziet dan in de verte de enorme zwarte rookzuil opstijgen, dan sta je even perplex, want gezien de richting besef je opeens dat het je eigen bedrijf wel eens zou kunnen zijn. En als je dan bij de fabriek aankomt en je ziet die enorme vuurzee dan gaat er heel wat in je om.

Er is al een begin gemaakt met het blussingswerk door een stelletje brandgasten en niet-brandgasten. Iedereen wil wel helpen, maar met zo'n kleine eenheid begin je zo weinig tegen deze vuurzee.

Als brandweerploeg hebben we veel geoefend, alles model en volgens 'het boekje', maar daarvan is nu geen sprake, daarvoor is de brand al te hevig. Maar je zet je direct in om te redden wat er te redden valt; je denkt aan de veiligheid van de mensen en waarschuwt waar nodig voor eventuele ontploffingen, giftige gassen enz.

Tijdens en na de brand zijn mij heel wat vragen gesteld, waarvan ik er enkele wil noemen.

'Als het onder werktijd begonnen was hadden jullie als bedrijfsbrandweer hier aan kunnen beginnen en hadden jullie

dan meer kunnen behouden dan nu?' Hierop durf ik gerust ja te zeggen; naar mijn mening was het dan niet zó ver gekomen.

Niet dat wij zo geweldig zijn, maar wij hadden de uitbreiding in de fabriek beslist vlugger kunnen bestrijden. Wij hadden dan ook de hulpverlenende brandweerploegen sneller kunnen verwijzen naar die plaatsen, waar hulp het eerst nodig was.

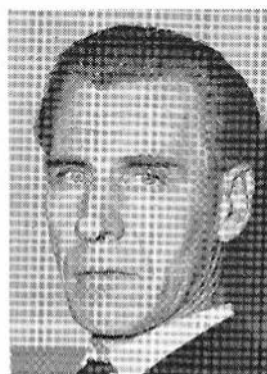
Nu kwamen de brandweerkorpsen die het eerst hulp kwamen bieden, dus de gemeente brandweer en de ploeg van fabriek I, ook voor deze enorme opgave te staan, van: wat en waar moeten en kunnen we tegen deze enorme brand beginnen.

Op de vraag 'waarom is de gemeente brandweer eerst begonnen met de fabriek van Van Doorn nat te houden en pas daarna gaan helpen bij ons bedrijf', zou ik willen opmerken dat onze gemeente brandweer ook voor een schier onmogelijke taak stond en verder dat het bij brandbestrijding een eerste vereiste is de belendende percelen tegen uitbreiding te behoeden. Hierdoor hebben zij Van Doorn's lampenfabriek kunnen redden.

Dat zij niet direct onze fabriek zijn ingegaan had als reden, dat daarin de mogelijkheid van ontploffingen en giftige gassen (Laboratorium en galvanische afdeling) aanwezig was. Hierop hebben wijzelf hen attent gemaakt.

'Waarom is niet eerder bij de omliggende gemeenten om hulp gevraagd?'

Brandweerkorpsen uit omliggende gemeenten kunnen pas

zegt de heer L. Bosch,

bevelvoerder bedrijfsbrandweer

van fabriek IV

met toestemming van de burgemeester of diens plaatsvervanger opgeroepen worden en dat gaat niet altijd zo vlug als wij op zo'n moment graag zouden willen.

Dat andere gemeentekorpsen sneller werkten lijkt wel zo, maar is niet helemaal juist gezien. Deze ploegen kwamen aanrijden en werden dan direct naar een bepaald punt verwezen en zonder verkenning enz. konden zij hun materiaal uitrollen en beginnen te spuiten; daarom lijkt dat dus veel sneller te gaan.

Zeker er zullen fouten gemaakt zijn, door ons allemaal, maar wie heeft ooit zo'n brand mee-gemaakt?

Zelf heb ik er (helaas) ook veel van geleerd en wij zullen onze oefeningen beslist hierop gaan instellen.

Wij hebben als brandweerploegen ons uiterste best gedaan; toch wil ik niet nalaten alsnog mijn extra dank uit te spreken

jegens onze oud-brandweergasten en aan allen, die niets met onze brandweer te doen hadden en die ons zo geweldig hebben bijgestaan tijdens de brand en ook bij de nablussingswerkzaamheden, die de gehele nacht nog geduurd hebben. Ik denk o.a. aan Wim v. Dungen, Hol en Pompe, die de gehele nacht de pomp op gang gehouden hebben. Verder Kees van Leeuwen, Schouten, Kievit, Toon van Leeuwen, Van Zomeren, Camijn, Blom, allemaal niet-brandgasten, die uren hebben staan spuiten op alles wat weer aan het branden ging. Hopelijk heb ik niemand vergeten; al deze mensen hebben onze bedrijfsbrandweer geweldig geholpen.

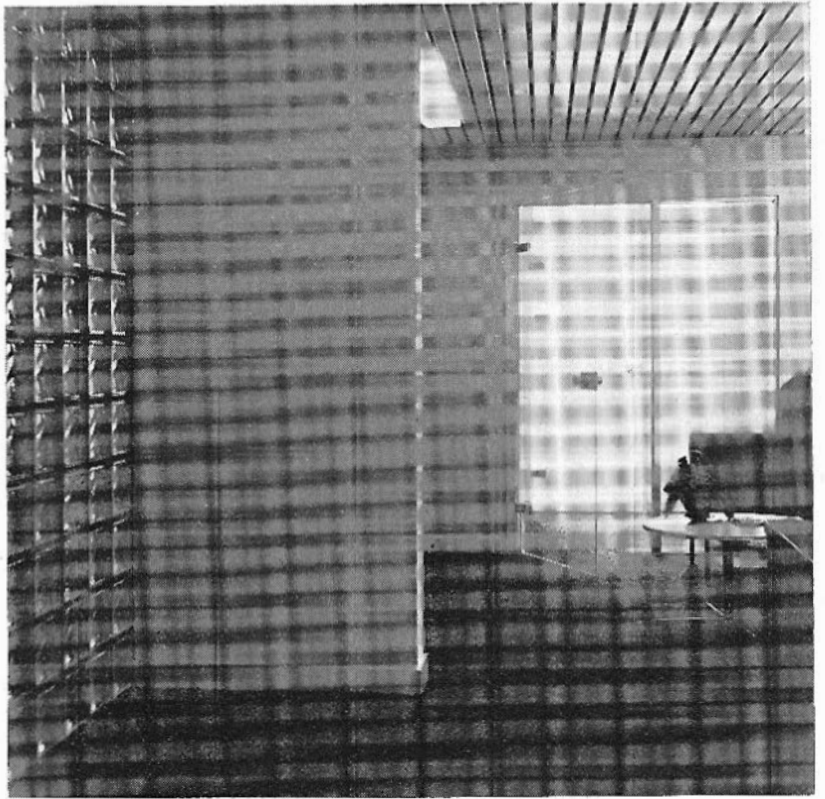
Wij van de bedrijfsbrandweer gaan weer voort. Een nieuwe pomp welke reeds vóór de brand was besteld is nu binnen, waardoor er voor ons meer en betere mogelijkheden zijn, maar naar wij hopen zullen wij deze nieuwe spuit alleen met oefenen verslijten!

Seco vond een passende behuizing

En wel in een voormalige bioscoop te Beesd aan de Middenstraat no. 1. Het pand heeft ± 150 vierkante meter kantoorruimte en 200 m³ opslagruimte. Wij geven hier een afbeelding van het exterieur en de verbouwde entree. Het gebouw werd 1 juli j.l. in gebruik genomen.

EEN GESPREK MET DE HEREN SANDERSE VAN 'SEDES'

In het Gispense Opbouw-bulletin nr. 8 van 3 juli 1970 lezen we:

'Met de N.V. Sedes Stalen Meubelfabriek te Culemborg hebben wij overeenstemming bereikt omtrent overname van het gehele aandelenpakket. De N.V. Sedes beschikt over dezelfde productie capaciteit voor het fabriceren van zitmeubelen als Gispense voor de brand, zodat wij onze gehele productie in dit fabriekscomplex kunnen onderbrengen na de ontruiming van 'De Centrale'. Verder wordt vermeld: De directie van Sedes N.V., de heer Sanderse, zal na overname aftreden en zich nadien uitsluitend toelagen op de meubelstofleverderij 'De Centrale' te Culemborg.

In een gesprek dat wij met de vroegere directeur van Sedes N.V. de heer Sanderse jr., en de vroegere gedolgeerd commissaris de heer Sanderse Sr., alsmede met onze heer Vroom hadden, werd de volgende vraag gesteld:

'Zoals uit het Opbouw-bulletin blijkt, is de heer Sanderse afgetreden als directeur van Sedes N.V. Toch zijn beide heren nogal eens in hun vroegere bedrijf aanwezig. Onze vraag: 'Welke relatie bestaat er nu tussen de heren Sanderse en Gispense?' De heer Vroom: 'Bij de overname van Sedes N.V., hebben wij alle zakelijke verplichtingen van deze N.V. eveneens overgenomen. Ik zeg met name de zakelijke verplichtingen want het personeel is niet meegekomen. Onze opzet is nu van Sedes een verkoopmaatschappij te maken. Dit houdt in dat de producten, die Sedes fabriceerde, in de toekomst door Gispense zullen worden aangemaakt en door Sedes verkocht zullen worden. Daardoor is de gehele productie van Sedes geïntegreerd in de productie van Gispense in fabriek II (de oude Sedes fabriek).

In Gispense termen zou je kunnen zeggen, dat Sedes één van onze dealers is geworden die wel hun eigen modellen blijven voeren, maar waarvan het aandelenkapitaal in handen van Gispense is. Aangezien de relaties en klanten moeten worden bezocht hetgeen in het verleden succesvol is gedaan door de heren Sanderse, hebben we met de overname aan beide heren gevraagd of zij de verkoop van Sedes producten voor ons willen voortzetten.

Intern hebben wij het nu zo geregeld, dat op de verkoopafdeling van Gispense-Staalmeubel-Sedes, één van de mensen van de binnendienst (Hr. van Sterkenburg) de belangen van de Sedes klanten gaat behartigen. Extern zullen de Sedes belangen door de heren Sanderse worden verzorgd.

Dit is dezelfde situatie, die reeds bij ons bestaat. Mej. Smits behartigt intern de belangen van de klant en de heren vertegenwoordigers doen dit extern.

'Gaan de heren Sanderse nu uitsluitend voor Gispense verkopen?'.

'Nee, want zoals reeds in het opbouw-bulletin is gezegd, zullen de heren ook hun tijd gedeeltelijk wijden aan 'De Centrale' en de N.V. Gebr. v. d. Stroom'.

'Wat voor soort bedrijven zijn 'De Centrale' en de N.V. Gebr. v. d. Stroom?'

De heer Sanderse: 'In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat beide bedrijven geheel los staan van Gispense. De Centrale is een stoffeerbedrijf waar men stoelen in opdracht van verschillende meubelfabrieken stoffeert.

Daarnaast verzorgt men ook het overstofferen van gebruikte kantoorstoelen.

De N.V. Gebr. v. d. Stroom maakt houten meubelen, meestal in de woningmeubelsfeer. Verder bezit dit bedrijf een lakkerij voor hout en voor metaal. In deze afdeling worden zowel nieuwe als gerepareerde producten in opdracht van derden gelakt.'

'Welk soort artikelen worden daar gemoffeld en gelakt?'

'Zoals reeds gezegd artikelen veelal van derden. Dit betreft dan voornamelijk radiatoren en lampen. U kunt dit het beste beschouwen als een loonspuitbedrijf. Daarnaast lakken we dan ook nog de houten meubelen die in dit bedrijf worden aangemaakt.'

'Wie zijn Uw klanten van deze loonspuitbedrijf?'

'Dat zijn o.a. collega fabrikanten van Gispense, overheidsinstellingen en plaatverwerkende industrieën, die niet beschikken over een eigen moffelinstallatie.'

We hebben in bovenstaand vraaggesprek steeds gesproken over de heren Sanderse Sr. en Jr. Maar wie zijn zij?

De heer Sanderse Sr. is een geboren Culemborger. Reeds vanaf de schoolbanken heeft hij zich

met handel bezig gehouden. Dat zit hem als het ware in z'n bloed en is zijn tweede natuur. Begonnen als parlevinker voer hij met zijn koopwaar op de Maas en de Waal. In vroeger tijd, toen het Culemborgse zwembad nog in de Lek onder de spoorbrug lag heeft hij daar enige tijd als tweede badmeester gefungeerd. Maar de handel en industrie lag hem beter en zo is hij in een veelzijdig scala van bedrijven opgetreden als fabrikant, aandeelhouder en commissaris.

Naast zijn belangen in de bedrijven 'De Centrale' en de N.V. Gebr. v. d. Stroom is hij momenteel eveneens aandeelhouder en commissaris van de N.V. Sidney een exploitatie maatschappij voor onroerend goed waaronder de afgravingen aan de Lek. De heer Sanderse is firmant in de handelsonderneming 'Fax' — niet te verwarren met de vroegere lampenfabriek Fax — en tenslotte is hij ook nog firmant van Mettrop. En hoe zou het anders kunnen: zijn grootste hobby is de handel. Maar jagen doet hij ook graag.

Zijn zoon de heer Sanderse Jr. begon na zijn schooltijd samen met een compagnon zelf met het stoffeerbedrijf 'De Centrale'. Dat bedrijf groeide uit en eigenlijk ontstond daardoor Sedes Stalen Meubelen. Van dit laatste bedrijf werd hij directeur tot op het moment dat Gispense de aandelen overnam.

Hij werd nu automatisch directeur van de N.V. Gebr. v. d. Stroom omdat de directie daarvan werd gevoerd door Sedes N.V.

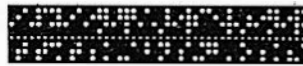
Daarnaast is de heer Sanderse Jr. firmant in Mettrop te 's-Hertogenbosch en in de handelsonderneming Fax.

Door overname van Sedes is het woonhuis van de heer Sanderse Jr., dat gelegen is boven de kantoren van het bedrijf, ook in de overname betrokken. Dit houdt in dat het binnen enkele maanden moet worden ontruimd.

'Waar gaat U nu naar toe?'

'Naar een veel mooiere woning, zegt de heer Sanderse. Mijn bedoeling is op de afgraving een nieuw bedrijf te beginnen nl. een camping, plus een restaurant. Dit zal binnenkort worden gerealiseerd.

Boven het restaurant komt mijn nieuwe woning, welke boven de dijkhoogte komt te staan. Hierdoor heb ik een pracht uitzicht over de Lek en omgeving.'

DE HEER A. M. H. STRAATER NAM AFSCHIED VAN STAALMEUBEL

'Het is nu al weer bijna 13 jaar geleden dat de heer Vroom bij mij kwam. Als gevolg van de beruchte bestedingsbeperking van 1957 was er toen in het binnenland weinig te doen en Staalmeubel zocht naar andere markten. 'Wij moeten exporteren', luidde zijn opdracht en dat is dan ook gebeurd. Er zijn thans 19 landen waar wij regelmatig aan leveren, in 1958 waren het er maar twee: België en Duitsland.'

De heer Antonius Mauritius Hendricus Straater houdt er nu definitief mee op. Tenminste.... wij moeten dit wel aannemen.

Op 31 juli was er een afscheidsreceptie in Roden voor onze medewerkers aldaar, waarvan een apart verslag hieronder is opgenomen. Er zullen er overigens nog wel meer komen, want de heer Straater heeft veel, zéér veel vrienden en relaties in binnen- en buitenland en het wordt daardoor een nogal gespreid afscheid nemen.

Is het dan 'gebeurd' met de koopman? Neen, zegt de heer Straater, na de vakantie is er nog wel zo het een of ander op te knappen en af te handelen en zien wij dus dat hij toch nog actief blijft, zoals wij dat al jaren van hem gewend zijn. De heer Straater is dan ook a.h.w. van echte onverslijtbare vooroorlogse kwaliteit!

In 1924 kwam hij bij Philips Wenen, in 1927 werd hij procuratiehouder voor de export en de rechterhand van de grote Loupard, de man van de 'industriële wereldfederatie'.

Hij praat hier graag over en met veel verve. De ideeën van Loupard hebben Philips groot gemaakt, vooral die op het gebied van de praktische decentralisatie van een sterk groeiende onderneming.

Terwijl de concurrentie op afgelegen posten van verre en onzienlijke heren bericht moest krijgen of bepaalde maatregelen al of niet konden doorgaan, was Loupard voorstander van snelle besluitvorming ter plaatse en bleef hierdoor steeds de concurrentie hele slagen vóór.

Dit betekende wel dat er op die posten besluitvaardige en goedopgeleide managers moesten worden gezet, een duidelijk calculeerbaar risico, dat prompt en met succes werd genomen.

Loupard was wel voorstander van wetenschappelijke begeleiding, vertelde de heer Straater, maar waarschuwde voor een te grote invloed hiervan. 25% vond hij een maximum.

Bij een omgekeerde verhouding, meent de heer Straater, is een zaak ten dode opgeschreven.

Van onverslijtbare vooroorlogse kwaliteit!

In 1936 ontstond het Internationaal Handelsconsortium, waarin 13 grote industrieën hun exportbelangen bundelden.

De heer Straater werd managing-directeur voor het Midden-Oosten en vestigde zich in Teheran. Toen de wereldoorlog in 1939 uitbrak keerde hij terug. Na de oorlog vertegenwoordigde hij de belangen van verschillende maatschappijen, tot tenslotte in 1958 de relatie met Staalmeubel tot stand kwam, die voor ons grote exportsuccessen met zich mee zou brengen.

Na de fusie werd hij in 1966 directeur van het Lips & Gispén Export Office, waarin de drie werkmaatschappijen hun exportbelangen samenbrachten.

Commerce, zegt de heer Straater, is voor mij altijd geweest een zaak van inventiviteit, koopmansneus, creativiteit en vooral dynamiek.

Op deze punten zijn de heer Vroom en ik het eens geworden en de samenwerking is steeds uitstekend geweest. Ook bij verschil van inzicht is er, na soms harde strijd, toch steeds een goede overeenstemming bereikt.

Het stemt de heer Straater bijzonder gelukkig dat thans de export van Staalmeubel ook dit jaar weer op recordhoogte is gekomen.

Voorals Duitsland, dat vele jaren achterbleef op de verwachte groei, is vorig jaar bijzonder succesvol gebleken en gebleven. Sinds de oprichting van Staalmeubel G.m.b.H. & Co. KG is hij Geschäftsführer geweest van onze dochteronderneming, die veelbewogen jaren heeft doorgemaakt. Agenten kwamen en gingen, kwesties met de douane, transportschade, fiscus, personeelsproblemen, dat alles kostte veel tijd en zorg, maar het heeft tenslotte goede vruchten afgeworpen. En ook veel anecdotisch materiaal opgeleverd voor zijn enorme repertoire! Ook voldoening voor hem was het besluit van de Raad van Bestuur in 1966 het Staalmeubel Export Office uit te breiden en onder zijn leiding alle exportactiviteiten van de groep hier onder te brengen.

Onder de nieuwe naam Lips & Gispén Export Office werd in 1966 verder gewerkt in Den Haag totdat eind vorig jaar de verhuizing naar de Weesperstraat te Amsterdam een feit werd.

De export zal steeds blijven stijgen, meent de heer Straater. Via onze agenten opereren wij nu ook achter het IJzeren Gordijn, zoals Tsjechoslowakije, Oost-Duitsland en Roemenië.

In de Verenigde Staten zijn wij nu ook al begonnen en zonder twijfel zal Rusland dan ook wel volgen. Wij zullen nog slechts behoeven te zorgen dat de artikelen er op tijd zullen zijn.

Denk toch om de levertijden, waarschuwt de heer Straater nog en neemt afscheid.

Dus nu geen memo's meer...

Geen lange telefoontjes...

Geen telegrammen meer...

Good-bye to all that!

Maar daar zullen wij toch weer even aan moeten wennen...

H. H. S.

Eenvoudig afscheid in Roden

'De vlag hangt uit, maar niet omdat we nu zo blij zijn, dat je weggaat, Ton' zei de heer Vroom in zijn toespraak op de afscheidsreceptie van de heer Straater te Roden.

Wij schrijven 31 juli, vrijdagmiddag; het was warm en door de open ramen van het directiekantoor klonk het zomerse geluid van twee fel concurrerende motormaaiers.

De ramen gingen dus dicht en de heer Vroom beschreef vervolgens de eerste jaren van de opbouw, van de export, die na een moeizaam begin tot zulke grote successen heeft geleid.

Hij dankte de heer Straater voor al die jaren van vruchtbare samenwerking, die tenslotte de basis bleek van een echte vriendschap. Ondanks het leeftijdsverschil, en ondanks, of misschien wel omdat, er soms heftige meningsverschillen rezen, die niet

anders dan met moeite konden worden opgelost.

De heer Straater heeft, ook na de fusie, nooit op de loonlijst willen staan, merkte de heer Vroom op, maar dat neemt niet weg, dat wij een passend afscheidsgeschenk geheel volgens de in het concern geldende maatstaven hier op zijn plaats vinden.

Omdat de keus van een geschenk in natura op te grote moeilijkheden stuitte, overhandigde de heer Vroom een enveloppe met inhoud met het verzoek dit naar eigen keus te willen besteden.

In zijn dankwoord merkte de heer Straater op, dat hij de Staalmeubelexport als sluitstuk van zijn carrière met heel veel genoegen heeft gedaan. Er zijn niet veel mensen, wie het wordt gegeven nog tot hun 73e levensjaar actief te kunnen blijven, en dan nog mede te kunnen helpen een export op te bouwen die er wezen mag. Hij was er trots op dat Staalmeubel al jarenlang het beste rendement heeft van de groep en meende dat onder de huidige vertrouwde leiding de opwaartse lijn zich zal bestendigen.

Hij dankte ook Mej. G. Hartog, die onder de kleine kring genodigden aanwezig was, voor haar uitstekende werk als secretaresse en meende dat haar vertrek voor het Export-Office een gevoelig verlies betekend heeft.

Zichzelf zag hij vooral als een bemiddelaar tussen fabriek en agent. Zo heeft hij altijd op de bres gestaan voor de rechten van de agent, bijv. het nakomen van de afgesproken levertijden door de 'fabriek'. In dit verband dankte hij de heer Kaña en de heer Kompijer voor hun altijd aanwezige bereidheid iets 'extra's' te doen als dit soms nodig mocht zijn.

Zijn medewerkers in Amsterdam had hij al daags tevoren bij een soortgelijk intiem afscheid bedankt voor hun goede samenwerking. Nadat de heer Kaña nog namens de Staalmeubelmedewerkers te

Roden enige woorden ten afscheid had gesproken, werd tenslotte gezamenlijk geluncht in de cantine. Nadien werden nog enige oude herinneringen opgehaald.

Toen de heer Kaña zich lovend uitliet over de enorme vitaliteit van de heer Straater, merkte deze onder hilariteit op, dat er zes mannen van het formaat van de heer Kompijer nodig waren om dat dekse! boven hem te sluiten!

Na zijn vakantie ging hij trouwens nog enkele maanden voor Gispén naar Parijs...

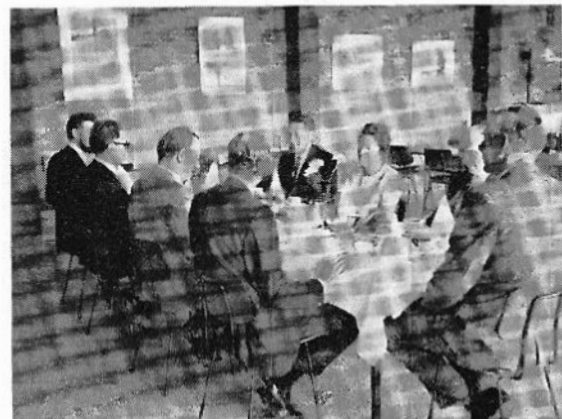
Tenslotte kwam er een eind aan deze informele en bijzonder plezierige afscheidsbijeenkomst.

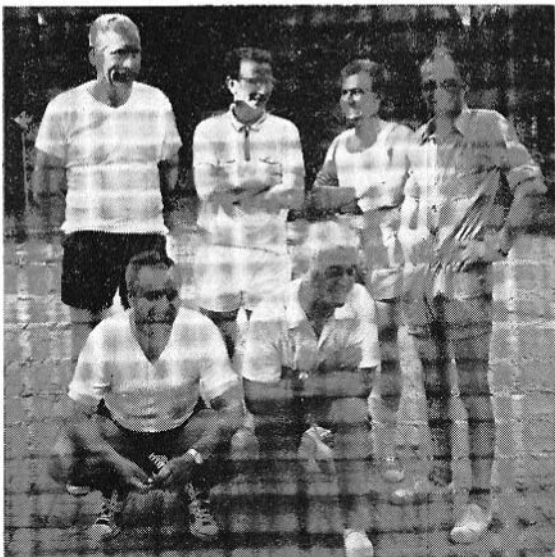
Wij wensen de heer Straater een welverdiende vakantie, en graag weer eens: tot ziens in Roden!

De ontvangst voor de afscheidsreceptie...

...en de gezamenlijke lunch ten besluit

Op onze foto ziet U boven
Onze trimmers zombestoven
Ziet hun krachtig aangelaat!
Dit zijn mannen van de daad:
Onze Staalmeubel-athleten,
Fler en fit èn: onversleten!

's Morgens elke zaterdag
(Als het van de echtvrouw mag)
Komen zij tesaam in 't bos
En dan trekt men er op los!
Wie niet komt, is thuisgebleven
Ditmaal tellen wij er zeven...

Acht uur in de morgen, prompt
Als het tijdsin is verstomd
Zet de meute zich in draf,
Uw verslaggever staat paf!
Wildschut Tromp leidt daar zijn groep
Door een modder en een troep...

Kniehoog staat het ruigste gras
Dat er maar te vinden was,
Pad noch spoor is hier aanwezig
En men weet: Tromp is weer bezig!
Halt! daar is de waterkering,
Prima voor de binnenvering...

Boven allen torent hier
Onze grote, H. Kompier,
'n Man met zoveel overwicht
Valt het trimmen niet zo licht,
Bovendien: door al die bomen
Kan geen takelwagen komen...

Eerder dan men had verwacht
Komt A. Verwey als nummer acht,
Want de meeste ergonomen
Houden van te laat te komen;
Midden in de woestenij
Fietst hij vindingrijk voorbij!

Daagt het grauwe morgenlicht
Dan zit menig oog nog dicht,
Toch: Als G. van Vliet het wil
Kan hij lezen zonder bril,
Toen hem 't rechte pad ontschoot
Dook die zeerob in de sloot...

Dapper draaft op 't gladde mos
Voorzitter C. v. d. Bosch,
Welbespraakt moet hij verstommen,
Eerst wil hij op adem komen —
Ondanks al dat zware roken
Is hij fier en ongebroken!

Onvermoeibaar is B. Schild;
Links over rood, zijn blik wat wild
Laat hij zich door niemand kennen,
Thuis zal moe hem wel verwennen
Met 'De Lach', een glaasje bier...
Ach, hoe ver is dat van hier.

Van Sterkenburg, eens hër te gast,
Heeft de Trimclub bli verrast
Met het grootste evenement
Ooit door Roden nog gekend
Want toen Ko alras moest 'lossen'
Joeg Cothen's wind door Roden's bossen.

Moegespeeld en moegesprongen
Klukt vader Tromp zijn jongen.
Heel best is het niet gesteld,
't Trimtal is nu uitgeteld!
'n Maaiveld vol met stijve lijven
Die een poos nog liggen blijven.

MORAAL
Snel ter been en stoer van bot...
Tromp die krijgt ze wel kapot!

H. S.

Onze ideeënbus

Heronderzoek voorstel 43

H. Roelfsema (Inpakkerij)

Het oorspronkelijke voorstel om pijlen met behulp van schablonen op kisten te schilderen kon niet toegepast worden.

Na een heronderzoek is een speciaal rubber stempel ontwikkeld waardoor ook de plaketiketten top-pijl kunnen vervallen.

Jaarbesparing f 725,10. Beloning f 145.—.

Voorstel 107

R. Vogelzang (Onderhoudsdienst)

Vuilaafval vernietigen in verbrandingsinstallatie. In het verleden is met een dergelijke installatie gewerkt. Om luchtverontreiniging, hoge investeringskosten, afvoer verbrandingsresten, toezicht bij het verbranden te voorkomen wordt het vuil thans in containers afgevoerd.

Voorstel 108

E. Dijkstra (Spuiters)

Bij het spuiten twee laden van jaloezie of brandwerende kasten onder elkaar aan kettingbaan hangen. In de tweede helft van 1970 wordt een geheel nieuw ophangstelsel toegepast, waarbij vele producten, o.a. de bovengenoemde laden t.o.v. de huidige situatie anders aan de kettingbaan komen te hangen.

Voorstellen 106-, 109-, 110- en 111 nog in onderzoek.

Personalia

In dienst:

27-7-1970 W. Zijlstra, afd. Perserij
27-7-1970 G. Blirze, afd. Bankwerkerij

Geboren:

25-5-1970 Peter en Rudy, zoons van de fam. Hut-Dermols

Getrouwd:

29-5-1970 J. Uilenberg en J. Rozema
26-6-1970 A. de Ruiter en M. Verwey

Overgeplaatst naar Seco N.V.:

1-8-1970 A. v. d. Berg, afd. bultenmontage.

Dankbetuigingen

Aan alle medewerkers van Staalmeubel N.V.
Postbus 1, Roden.

Culemborg, 25 juni 1970.

Beste Mensen,

In de afgelopen week hebben wij bijzonder veel spontane reacties gehad, waaronder ook jullie blijk van medeleven.

Daarvoor onze heel hartelijke dank. Zoals in onze advertentie staat geschreven heeft de brand ons vurig enthousiast gemaakt om er zo snel mogelijk weer bovenop te raken. De aangeboden medewerking is zo groot dat wij moeite hebben met het sorteren van de mogelijkheden, maar beter zo dan anders.

Ook op onze zustermaatschappijen zullen wij een beroep doen en wij weten dat wij op Uw medewerking kunnen rekenen.

Al dit medeleven was voor de Gispens-medewerkers een reuze steun en uit hun naam danken wij U nogmaals.

Hoogachtend,
Gispens' Fabriek voor
Metaalbewerking N.V.
E. Th. Vroom.

De grote belangstelling bij ons huwelijk in de vorm van gelukwensen, bloemen en geschenken, heeft ons zeer getroffen.

Langs deze weg willen wij u daarvoor onze hartelijke dank betuigen.

J. Uilenberg
J. Uilenberg-Rozema

Hiermede wil ik, ook namens mijn vrouw, directie en personeel hartelijk dank zeggen voor het prachtige bloemstuk en de fijne fruitmand die wij bij de geboorte van onze tweeling Peter en Rudy mochten ontvangen.

P. Hut
R. Hut-Dermols

Hierbij betuig ik, mede namens mijn vrouw, mijn hartelijke dank voor de mooie fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte van u mocht ontvangen.

H. Schulling

Werkloosheidswet geeft meer aanspraken

Er is in ons land gelukkig weinig werkloosheid. Dit zal wel de reden zijn waarom er voor dat deel van onze sociale verzekering dat de financiële gevolgen van werkloosheid opvangt — de Werkloosheidswet — veel minder belangstelling bestaat dan bijvoorbeeld voor de pensioenen van de AOW. 't Is zelfs nauwelijks opgevallen dat gedurende de laatste jaren enige regelingen aan de werkloosheidsverzekering zijn toegevoegd die voor degenen die hun werk en daardoor hun loon verliezen, van veel belang kunnen zijn. De Werkloosheidswet verzekert de werknemer tegen geldelijke gevolgen van onvrijwillige werkloosheid. De uitkering bedraagt tachtig procent van het dagloon en wordt gedurende ten hoogste zesentwintig weken per uitkeringsjaar gegeven. Een en ander geldt voor werknemers beneden de vijftienzigste jaar. De wet wordt uitgevoerd door de bedrijfsverenigingen. (Werknemers die uitgetrokken zijn, kunnen nog gedurende twee jaar een uitkering krijgen van vijftien procent van de Wet Werkloosheidsvoorziening, die uitgevoerd wordt door de gemeenten.)

Vakantietoelage

Bij de uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet werd geen rekening gehouden met de vakantietoelage, die in vrijwel alle bedrijven aan het personeel wordt gegeven. Wie gedurende enige tijd zonder werk was en werkloosheidsuitkering ontving, bouwde namelijk over die periode geen vakantietoelage op, behalve wanneer men, zoals bijvoorbeeld werkloze bouwarbeiders, tijdens de werkloosheidsperiode vakantiebonnen kreeg.

Sedert 30 juni 1969 is echter de vakantietoelage, die men als werknemer kreeg, wel in de dagloonberekening voor de werkloosheidsuitkering begrepen. De toelage bedraagt zes procent en wordt afzonderlijk uitbetaald aan het eind van de werkloosheidsperiode of op het tijdstip dat men tijdens de werkloosheidsperiode met vakantie gaat. In dat laatste geval moet men de bedrijfsvereniging natuurlijk wel tijdig op de hoogte stellen van de vakantieplannen.

Minimum-uitkering

Het dagloon, waarover de uitkering van tachtig procent berekend wordt, is als regel gebaseerd op het loon dat de werknemer in zijn beroep verdiende. Het dagloon kan echter nooit meer bedragen dan een bepaald maximumbedrag. Dit is thans f 82,60.

Een minimum-bedrag voor het dagloon (en dus voor de uitkering) kende de Werkloosheidswet niet. Daarin is eind 1969 een verandering gekomen. Toen is namelijk in de Werkloosheidswet ook een regeling opgenomen voor een minimumdagloon. Dit bedraagt f 36,26. De uitkering is tachtig procent daarvan, dus ten minste f 29,01 per dag. Dit geldt voor kostwinners.

Voor hen die in hun beroep minder verdienen dan de minimumuitkering van de Werkloosheidswet, kwam er ook een verbetering. Zij krijgen bij werkloosheid recht op een

uitkering die gelijk is aan het loon dat zij verdienden. Een voorbeeld: een kostwinner met een loon van f 20.— per dag kreeg vroeger, als hij werkloos werd, een uitkering van tachtig procent daarvan, dus f 16.— per dag; nu krijgt hij een uitkering van f 20.— per dag.

Garantie

't Komt voor dat een werkloze een nieuwe, voor hem geschikte betrekking vindt, waarbij het loon lager ligt dan wat hij voorheen verdiende. Onbevredigend was het dat dit, wanneer hij opnieuw werkloos werd, een ongunstige invloed had op het bedrag van zijn werkloosheidsuitkering. Die werd dan namelijk afgestemd op het lagere loon. Sinds midden 1969 bestaat een regeling die garandeert dat bij 'nieuwe' werkloosheid de uitkering gebaseerd blijft op het eerder verdiende hogere loon. Deze regeling geldt voor degenen die binnen een half jaar na het eerste ontslag werk aanvaarden dat minder inkomsten oplevert. De garantie blijft gedurende tweeënhalf jaar na het eerste ontslag gelden voor de uitkering bij elke nieuwe werkloosheidsperiode in die tweeënhalf jaar.

Achterstallig loon

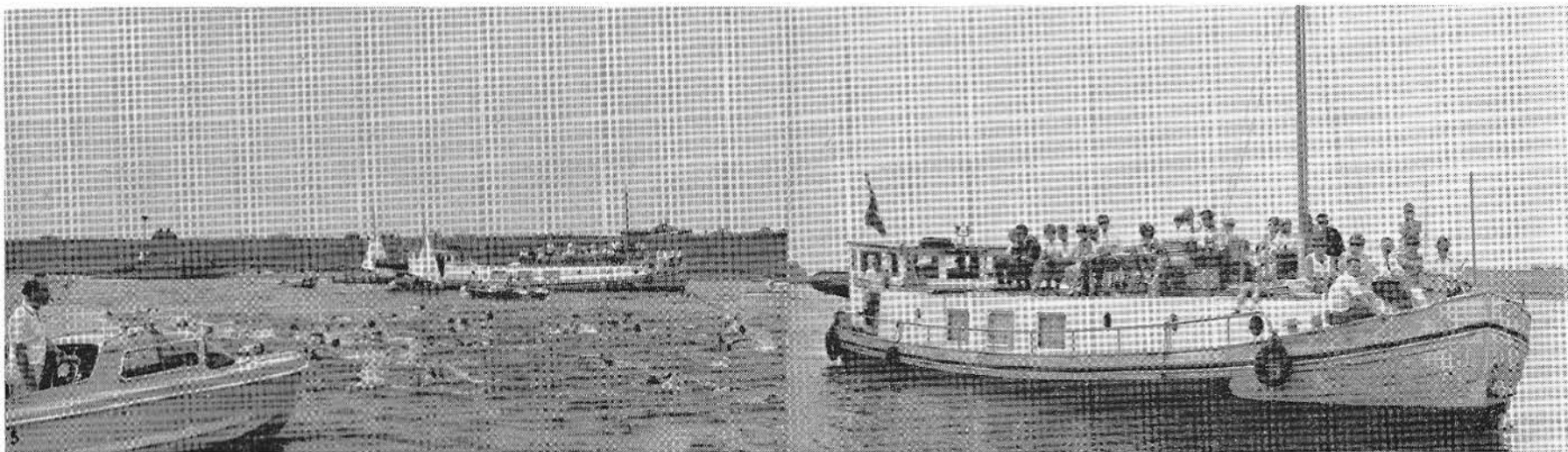
Sluiting van een bedrijf wil niet altijd zeggen dat er geen geld meer is om de financiële verplichtingen tegenover het personeel na te komen. Als de werkgever echter, bijvoorbeeld bij een faillissement of surséance van betaling, niet bij machte is dit te doen, springt de bedrijfsvereniging in de bres. De Werkloosheidswet bevat sedert 1968 enige bepalingen die het mogelijk maken dat de verplichtingen van de werkgever wat betreft de betaling van loon, vakantiegeld en vakantietoelage aan de werknemers, door de bedrijfsvereniging worden overgenomen.

De belangrijkste aanspraken van de werknemers in zo'n geval zijn:

1. betaling van het hun nog toekomende loon over de laatste dertien weken;
2. betaling van het loon over de geldende opzegtermijn, echter over ten hoogste zes weken; (voor werknemers die ouder zijn dan vijftienveertig jaar kan deze termijn langer zijn; dit is afhankelijk van de duur van het dienstverband);
3. betaling van vakantiegeld en vakantietoelage over ten hoogste een jaar.

Het kan voorkomen dat de werkgever over langere perioden dan de hierboven genoemde het loon, vakantiegeld of vakantietoelage niet kan betalen. In dat geval moet de werknemer voor het meerdere zelf een vordering indienen bij zijn werkgever of diens curator.

Door de uitbreiding van de aanspraken kan de Werkloosheidswet degenen die er een beroep op moeten doen, meer zekerheid bieden dan tot nu toe mogelijk was. Dit spreekt nu nog niet zo sterk aan, maar in een periode van slechtere conjunctuur kan dit van grotere betekenis zijn, en voor de betrokkenen en voor onze nationale economie.

Start van de Beusichemse pont.

De directieboot met gasten aan boord.

Gispen's zwemtocht Beusichem - Culemborg

en een praatje met de winnaar van deze tocht - Henk Termeer, van Vahalis

Zondagmiddag 21 juni was het weer zo ver, een recordaantal van ± 430 deelnemers had zich aangemeld om mee te kunnen zwemmen met de traditionele zwemtocht Beusichem - Culemborg over een afstand van 6 km, georganiseerd door Gispen.

Met stralend weer en vol goede moed namen de wedstrijdzwimmers plaats op het veer van Beusichem om vandaar aan de wedstrijd te beginnen, evenals tijdwaarnemers die hun klokken in werking zouden zetten wanneer het startsein gegeven werd. En om ongeveer 3 uur kwam het sein en de hele meute dook in het water. Vanaf de boten die meevoeren en dat waren er heel wat, was het een imposant gezicht zoveel kleine kopjes door het water te zien gaan met hun gekleurde kapjes op, met daarop hun startnummer.

Even nadat de wedstrijdzwimmers op weg waren gingen ook de tourklasse-deelnemers te water. Naarmate de tijd verstreek begon er bij de wedstrijdzwimmers enige tekening in de strijd te komen, er had zich al vlug een klein kopgroepje gevormd met daarin weer twee spitzen, dat waren de heren Termeer van Vahalis en Bos van Aegir. Door de voorzitter kamprechter werd af en toe omgeroepen hoe de strijd in de kopgroep verliep, maar de heren wisselden elkaar af, dan lag Bos en dan weer Termeer aan de kop.

De geroutineerde zwimmers namen de bochten zo, dat ze in de volle stroming bleven, hetgeen hun snelheid ten goede kwam.

Het was een mooi gezicht om die begeleidende vloot van speedbootjes e.d. op te zien 'stomen' naar Culemborg.

Om weer op de strijd in de kopgroep terug te komen: er was nog niet veel veranderd en langzaam maar zeker kwam de haven van Culemborg in zicht, waar op de kade al een menigte stond om de eerste zwemmer binnen te zien komen.

De heren tijdwaarnemers hadden inmiddels op een vlot bij de Finish plaats genomen om de binnenvoerers af te drukken en te noteren op de lijsten. Even later kwamen de koplopers in zicht en de eindspurt werd met een verschil van 0,3 seconde door de heer Termeer gewonnen. Bos moest met de tweede plaats genoegen nemen. Het was een prachtige finish dit jaar.

Kort daarna kwamen de andere wedstrijdzwimmers binnen en in de loop van ongeveer drie kwartier waren alle deelnemers door de finish gegaan. Sommige groepjes tourzwimmers kwamen zingend door de finish, want alles was goed gegaan en uitvallers waren er dit jaar gelukkig niet bij. Nadat alle deelnemers binnen waren gingen men op weg naar de kantine van fabriek I waar de heer Meijers de prijzen uitreikte.

Als we aanbellen in de Zonnebloemstraat 23 te Tiel doet Henk Termeer zelf open om ons binnen te laten voor het gesprek dat wij met hem zullen hebben. Bij binnenkomst in de woonkamer valt direct het grote aantal sporttrofeeën op. Langs de wanden en op de kasten staan rijen met bekens en andere prijzen die de zwemsport opleverden.

Bij de viering van het 25-jarig jubileum van J. Peterse op 3 juli j.l. werd door onze fotograaf dit vrolijk onderonsje geschoten.

De wedstrijd heren werd gewonnen door H. Termeer van Vahalis, bij de wedstrijd dames was het mej. Tonnie Boerum van V.Z.C.

De verenigingsprijs bij de wedstrijd dames en heren was voor V.Z.C. uit Vlaardingen.

1e Culemborgse dame: T. Bronk.
1e Culemborgse heer: W. Kramer Freher.

Terugziende op deze dag verdienen allen die met de organisatie van dit mooie evenement belast waren een woord van lof voor de voorbereiding en begeleiding.

Het blijkt al gauw dat ze niet allemaal van Henk zijn. Ook zijn jongere broer Hans heeft met dezelfde sport ook een bijdrage geleverd aan deze collectie.

Onder het drinken van een kopje koffie dat Henk's moeder verzorgde, was er aan stof tot praten geen gebrek. Al meteen kwamen er een tweetal lijvige plakboeken aan te pas met krantenknipsels en foto's gewijd aan de prestaties van Henk en zijn broer.

Henk werd geboren te Kapel-Avezaath in 1952. Na een ULO-opleiding zette hij zijn studie voort en volgde HAVO. Dit jaar slaagde hij voor het eindexamen. In september gaat hij naar de Pedagogische Academie in Utrecht om tot onderwijzer te worden opgeleid.

In het water voelt Henk zich goed thuis. Al vanaf zijn 5e jaar zwemt hij. In februari 1961 werd hij lid van de Zwemvereniging Tiel. Hij was nog geen 12 jaar oud toen hij voor de eerste keer deelnam aan de Nederlandse kampioenschappen. Dat leverde hem overigens nog geen prijzen op. De vrije slag bleek voor hem de meest succesvolle. Ook bleek dat de lange afstand hem goed lag.

In 1966 behaalde hij zijn eerste successen. Hij werd toen tweede op de 400 meter vrije slag bij de Ned. kampioenschappen. Op de lange baan bereikte hij tweemaal een 3e plaats over 2 km en op de 500 meter te Oosterhout zwom hij naar de eerste plaats.

Reeds in het volgende jaar wordt hij tweemaal Nederlands jeugdkampioen op de 800 meter en 400 meter. Henk zegt: 'Het jaar 1968 zou m'n beste jaar geworden zijn ware het niet dat Roger van Hamburg ook

meedeed. Die is topman in Nederland op de verschillende afstanden vrije slag.

Daardoor werd ik tweede op de 800 meter in 9.30.1 minuut. Dat zou een nieuw jeugdrecord zijn geweest maar omdat Roger ook meedeed ging dat aan mijn neus voorbij. Hij zwom een betere tijd. Ook op de 400 meter werd ik tweede in 4.35.1 minuut.

In december van dat jaar kwam ik voor de eerste maal onder de minuut op de 100 meter vrije slag tijdens onze clubkampioenschappen.

In 1969 ging ik over naar de zwemvereniging Vahalis (= Waal) te Tiel. Door m'n overschrijving was het niet mogelijk in dat seizoen op de lange baan uit te komen.

Hoe de Gispen zwemtocht hem beviel? 'Gelukkig veel stroom in de rivier, dus was die 6 km niet zo erg zwaar. Ik had dit traject nog nooit gezwommen maar het is me meegevallen. Nooit gedacht dat ik eerste zou worden.'

Aan trainen wordt een flink deel van de dag besteed. Zo'n 3 à 4 uur in het zwembad. En maar baantjes trekken. Dat is dan bij elkaar een 8 à 10 km verdeeld over 's morgens en 's avonds.

Zijn eerste trainer was Johan Schiltmans, nu van T.Z.C.'70, vroeger van Z.V. Tiel en Vahalis. Nu wordt hij 2 x per week getraind door Henny Knijf van Vahalis. Maar dat betekent, zegt Henk, dat ik 10 x per week op eigen gelegenheid oefen.

En nu ook weer wachtte het zwembad op hem voor zijn dagelijks te trekken baantjes. Wij beëindigden daarom ons gesprek en verlieten de woning. Henk op weg naar het bad — hopelijk voor hem de voorbereiding voor nieuwe successen.

Kinderkamp ►

Gispen's Kinderkamp 1970 is weer voorbij.

Evenals de vorige jaren zijn wij weer op de boerderij van de familie Pennings geweest in Noordwijkerhout. Met 35 kinderen vertrokken we vol goede moed om een week lang te genieten van zee, strand, duin en bos.

Het was al wekenlang mooi weer, zodat het ernaar uitzag dat het een heerlijke strandweek zou worden. Het mooie weer liet ons echter geheel in de steek en alleen 's zondags hebben we even langs zee gewandeld en de voeten wat nat gemaakt. Want om eens lekker in zee te duiken daarvoor was het te koud. Het bleef de hele week te koud.

Ook de traditionele avondwandeling moest door kou en regen vervallen.

Zo'n boerderij is onder deze weersomstandigheden wel ideaal, want tussen allerlei spelletjes door konden de kinderen naar hartelust spelen in en om de stallen, schuren en hooibergen. Natuurlijk zijn we ook wel de duinen en de bossen ingetrokken voor spoortochten en andere spelen.

Dit jaar was er een nieuwe kookster, Tante Leny (van Loon) en die heeft ook weer eer van haar werk gehad.

Tien jaar lang heeft Tante Krien Lingen deze taak vakkundig volbracht en er ging een gejuich op toen geheel onverwachts Tante Krien toch nog een dagje kwam kijken.

Wat is er weer veel gegeten; wat er ook op de tafels kwam ging meestal helemaal op. Tante Leny heeft ook nog de moed opgebracht om pannenkoeken te bakken en dan weten de moeders wel wat het zeggen wil om voor 35 kinderen, die toch al meer eten dan thuis, zoiets klaar te maken!

Ondanks het slechte weer is het een heel leuke week geweest waaraan de kinderen met plezier zullen terugdenken.

Er zijn door de heer Carstens weer heel wat foto's en een film gemaakt en evenals vorig jaar zullen we deze weer op een avond, waarschijnlijk begin september, in de cantine vertonen. De kinderen en hun ouders ontvangen hierover dan nog wel een berichtje thuis.

Op de terugreis is de kinderen gevraagd een verslagje te maken van het kamp. Er zijn er al een paar binnengekomen. In de volgende Fabrieksfluit zullen wij hiervan fragmenten opnemen om te laten zien hoe de kinderen zelf hun bevindingen vertellen. De hieraan verbonden prijsjes zullen t.z.t. aan de kinderen uitgereikt worden.

De Kinderkampleiding.

De heer S. de Vroedt in het zilver

Op donderdag 27 augustus a.s. zal het 25 jaar geleden zijn dat de heer De Vroedt bij Gispen in dienst trad. Dat was dan inmiddels voor de tweede keer. Zijn kennismaking met Gispen dateert reeds van het jaar 1934. Kort nadat Gispen zich in Culemborg had gevestigd kwam de toen ruim twintigjarige De Vroedt de magazijnadministratie bijhouden.

Na twee jaar kwam hij bij de boekhouding. Daar heeft hij veel nacalculatiewerk gedaan. Met name het rekenwerk dat verbonden was aan de voor die tijd zeer grote order betreffende het inrichten van de AVRO studio in 1936, heeft hij toen uitgevoerd.

Na een reorganisatie van de administratie had hij het niet meer naar zijn zin. Daardoor vertrok de heer De Vroedt in 1939 naar een ander bedrijf. 'In de oorlogsjaren, zegt hij, werkte ik aanvankelijk bij de Chamotte Unie te Geldermalsen. Daarna ging ik naar een melkfabriek. Daar werkte ik graag want per dag kreeg je een liter melk en er was ook nog wel eens wat anders te krijgen. Dat was in die oorlogstijd een on-

gekende weelde die menigeen vandaag niets meer zegt.

In 1945 werd door Gispen aan mij gevraagd weer te solliciteren en zo kwam ik in augustus 1945 opnieuw op de administratie van Gispen terecht. Die administratie was toen een veelzijdige afdeling. Er waren minder specialismen. Alles moest opnieuw worden opgezet en dat

groeide uit naar de huidige situatie'.

De heer De Vroedt is nu reeds een twaalf jaar chef van de financiële administratie. Deze afdeling voert o.a. de betalingen uit.

Over zijn privé leven kunnen wij U vertellen dat hij is getrouwd en vader is van 3 kinderen waarvan er één ook reeds is getrouwd.

Hij is een geboren Culemborger. 'Dat ik nooit uit Culemborg ben weggegaan, zegt de heer De Vroedt, 'is meer een gevolg van het feit dat ik jong was in de vooroorlogse crisistijd. Daardoor mislukten veel sollicitaties op betrekkingen buiten de stad.

Gevraagd naar zijn hobbies antwoordde hij: 'Ik ben een matig mens in alle opzichten. Uitgesproken hobbies heb ik niet. Maar wel heb ik veel plezier in tuinieren, vissen, zwemmen, lezen en knutselen. Ook fotograferen vind ik leuk. Ik was destijds betrokken bij de oprichting van Gispen's fotoclub maar actief ben ik niet'.

Zo hebt U nu kennis gemaakt met onze heer De Vroedt, die we graag nog veel goede jaren in onze Gispen kring toewensen.

Het vijfdaagse uitstapje van de Gispen jeugd voerde dit jaar naar Kampen, Harlingen, Terschelling en Hoorn.

OVER DE ALGEMENE WEDUWEN- EN WEZENWET

Sinds 1 oktober 1959 is in ons land de Algemene Weduwen- en Wezenwet (A.W.W.) van kracht, waaraan tal van weduwen en wezen recht ontlenen op een uitkering.

Ook vóór 1 oktober 1959 waren er wettelijke regelingen. Maar niet ieder, die het nodig had, kon daarvan profiteren. Het recht op uitkering bleef beperkt tot de weduwe en de wezen van degene, die in loondienst had gewerkt. Zo gaf de wettelijke ongevallenverzekering vanaf 1903 recht op uitkering aan de weduwe en de kinderen van de werknemer, wiens overlijden het gevolg was van een bedrijfsongeval. Deze regeling bood echter geen helpende hand aan het gezin van de man, die door een andere oorzaak was overleden. Hierin kwam enige verbetering door de Invaliditeitswet van 1919. Deze wet gaf aan kinderen van een overleden verzekerde recht op wezenrente eerst tot hun 14e, later tot hun 16e verjaardag. Weduwen kregen recht op rente als zij invalide of minstens zestig jaar oud waren. Deze renten bedroegen per persoon hoogstens f 3,60 per week en voor een weduwe samen met haar kinderen niet meer dan f 5,—.

Het is duidelijk, dat deze renten al gauw te laag bleken te zijn. Al werden er van overheidswegen verschillende toeslagen gegeven, de wet zelf bood geen mogelijkheid tot verhoging van de uitkeringen omdat de financiering geschiedde op basis van de premie, die door de verzekerde zelf was betaald.

Voor de thans geldende A.W.W. is dan ook een ander financieringssysteem gekozen. De A.W.W.-uitkeringen over een bepaald jaar worden namelijk betaald uit de in datzelfde jaar ontvangen premies. Hierdoor wordt het mogelijk, de hoogte van de uitkeringen te koppelen aan de stijging of daling van de loonindex.

Ook bleef de A.W.W.-verzekering niet beperkt tot werknemers. Zij omvat de gehele bevolking en is dus een 'volksverzekering'. In beginsel kan aan de A.W.W. recht op uitkering worden ontleend door de weduwe of de wezen van al degenen, die bij hun overlijden in Nederland woon- den of binnen Nederland in loondienst werkzaam zijn.

Weduwenpensioen

De weduwe — en in bepaalde gevallen ook de gewezen echtgenote — van een verzekerde man heeft recht op A.W.W.-pensioen als zij in de maand van zijn overlijden 40 jaar of ouder is (geworden).

Een jongere weduwe heeft recht op pensioen als zij

1. een kind heeft of in verwachting is;
2. 35 jaar of ouder is en een kind heeft (gehad), dat vóór het overlijden van haar man maar ná haar 35e verjaardag is gehuwd of overleden;
3. minstens 3 maanden (tijdelijk of blijvend) voor 55% arbeidsongeschikt is.

Tot de kinderen van de weduwe worden ook gerekend haar stief- of pleegkinderen. Is de weduwe echter van de ouderlijke macht of van de voogdij over een of meer kinderen ontzet, dan blijven deze kinderen buiten beschouwing.

Naast haar weduwenpensioen heeft de weduwe met kinderen ook recht op kinderbijslag. Zij dient deze apart aan te vragen bij de Raad van Arbeid.

Duur van het weduwenpensioen

De weduwe, die in de maand, waarin haar man overleed, 40 jaar of ouder was (werd), behoudt haar pensioen tot zij hertrouwt of 65 jaar wordt. In dat laatste geval ontvangt zij aansluitend A.O.W.-pensioen.

Was de weduwe bij het overlijden van haar man jonger maar ontvangt zij pensioen omdat zij arbeidsongeschikt is of een kind heeft, dan vervalt het recht op pensioen wanneer in deze omstandigheden verandering komt; en de weduwe dan nog beneden een bepaalde leeftijd is.

Eindigt b.v. haar arbeidsongeschiktheid vóór de maand, waarin zij 40 jaar wordt, dan vervalt haar pensioen.

In aansluiting daarop ontvangt zij dan nog een tijdelijke weduwen-uitkering. Daarover straks meer.

Ook de weduwe, die ná het overlijden van haar man maar vóór de maand, waarin zij 35 jaar wordt, kinderloos wordt, heeft geen recht meer op weduwenpensioen doch ontvangt dan nog wel een tijdelijke uitkering.

Tijdelijke weduwen-uitkering

Aan de weduwe, die niet (meer) voor weduwenpensioen in aanmerking komt wordt een tijdelijke weduwen-uitkering toegekend gedurende een bepaalde periode. Voor een weduwe beneden 27 jaar bedraagt die periode zes maanden. Voor elk jaar, dat de weduwe ouder is komt daar één maand bij.

Wordt de weduwe tijdens deze periode gedurende minstens 3 maanden voor 55% of meer arbeidsongeschikt, dan kan zij alsnog — of opnieuw — weduwenpensioen aanvragen.

Hertrouwt de weduwe, dan eindigt haar pensioen of tijdelijke uitkering. Zij ontvangt dan nog een uitkering-ineens tot maximaal het jaarbedrag van haar weduwenpensioen of tijdelijke uitkering.

Wezenpensioen

Wezenpensioen wordt verleend aan ouderloze kinderen van een verzekerde vader of moeder, aan ouderloze pleegkinderen van een onghuwde en aan vaderloos geworden kinderen, wier moeder van de ouderlijke macht of van de voogdij is ontzet. Al deze kinderen hebben recht op pensioen tot zij 16 jaar worden. Daarnaast alleen ingeval zij schoolgaand of gedurende tenminste een jaar arbeidsongeschikt zijn ofwel hun tijd grotendeels besteden aan de eigen huishouding, waartoe dan minstens nog één kind met wezenpensioen moet behoren.

Uitsluiting

Om misbruik van de wet te voorkomen zijn in bepaalde gevallen de weduwe of de wezen van een verzekerde uitgesloten van het recht op pensioen.

Dit is b.v. het geval wanneer de overleden verzekerde vóór zijn 65e verjaardag nooit in Nederland verzekerd is geweest ofwel indien het overlijden plaats vond binnen een jaar na het begin der verzekering en dit toen ook redelijkerwijs was te verwachten. Ook wordt — zij het niet in alle gevallen — de weduwe van het recht

op uitkering uitgesloten wanneer haar man bij het huwelijk minstens 65 jaar oud was.

Aanvragen

Uitkeringen en pensioenen ingevolge de A.W.W. dienen te worden aangevraagd bij de Raad van Arbeid, waaronder de woonplaats van de weduwe ofwel — bij wezen — de laatste woonplaats van de overleden vader of moeder ressorteert.

Aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de postkantoren en bij de Raden van Arbeid, die ook alle gewenste inlichtingen verstrekken.

Het is van groot belang, de aanvraag in te dienen binnen een jaar na het overlijden van de verzekerde. Bij latere indiening wordt namelijk een pensioen in de regel met niet meer dan één jaar terugwerkende kracht toegekend.

Tijdelijke uitkeringen worden in zo'n geval voor een kortere periode of in het geheel niet verleend.

Zij, die ook recht hebben op een weduwen- of wezenpensioen van een andere instelling, dienen er aandacht aan te schenken, dat het A.W.W.-pensioen afzonderlijk moet worden aangevraagd. De A.W.W.-uitkering of het A.W.W.-pensioen wordt namelijk niet automatisch geregeld gelijk met het andere pensioen, ook niet wanneer dat een overheidspensioen is.

Inlichtingen

Voor meer uitgebreide inlichtingen (b.v. ook over het recht op A.W.W.-pensioen in het buitenland) kan men zich wenden tot de Raden van Arbeid en tot de Sociale Verzekeringsbank, Apollolaan 15 te Amsterdam.

Folders met de uitkeringsbedragen (zowel van de A.W.W. als van andere sociale verzekeringswetten) zijn verkrijgbaar bij het Voorlichtingscentrum Sociale Verzekering, Rhijnspoorplein 1 te Amsterdam, telefoon 020—92 74 74.

Dankbetuigingen

Van de Postgirodienst ontvingen wij Uw bij-
schrijving van f 254,50.

Veel dank voor Uw steun waarop wij ook dit
jaar, ondanks de grote brand die Uw bedrijf
helaas trof, toch weer mochten rekenen.

Dat U in deze voor U bijzonder drukke tijd van
herbouw het Koningin Wilhelmina Fonds niet
vergeet waarden wij in hoge mate.

Met Uw jaarlijkse gift helpt U de kankerbe-
strijding mogelijk te maken.

Immers, een vaste financiële basis is eerste voor-
waarde voor de voortzetting en uitbreiding van
alle werk op dit gebied. Alle werk dat kan leiden
tot voorkomen en genezen van ernstige ziekten
die veel leed veroorzaken.

Hartelijk dank voor Uw voortdurende hulp.
U allen en het bedrijf alle goeds wensend, ver-
blijven wij met vriendelijke groeten.

Hoogachtend,
KONINGIN WILHELMINA FONDS
K. A. Fuchs, plv. directeur.

Mede namens echtgenote en dochtertje, dank ik
directie, personeelfonds en de afdeling Orderad-
ministratie-Productbeheer voor de buitengewoon
gewaardeerde belangstelling en attenties bij de
geboorte van mijn zoon Adwin ondervonden.

A. W. Buitenweg.

De sympathiebetuigingen bij mijn 25-jarig jubi-
leum, die ik ook uit Culemborg, Roden, Rotter-
dam en Amsterdam mocht ontvangen, hebben
mij zeer verrast en gaarne zeg ik hiervoor dank.

Ohr. J. A. Ruijters.

Langs deze weg wil ik gaarne directie, personeel-
fonds en collega's van afd. Gereedschapmakerij
bedanken voor de belangstelling en de mooie
cadeaus, welke ik bij mijn 25-jarig jubileum
mocht ontvangen.

J. Peterse.

Hiermede wil ik, mede namens mijn man, direc-
tie, personeelfonds en collega's afdeling Plaat-
werkerij I bedanken voor de mooie geschenken
die ik ontvangen heb ter gelegenheid van mijn
huwelijk.

Mevr. A. J. van Diejen-van Breemen.

Personalia

In dienst:

- 1-7-1970 Mevr. S. Koedam-Lammers, Afd.
Verk. Ontw.
1-7-1970 H. H. v. d. Bosch, Afd. Bankw. II
1-8-1970 M. A. Winkel, Afd. Verkoop.

Terug uit militaire dienst:

- 27-7-1970 P. A. M. Romijn, Afd. T.D.

Geboren:

- 1-7-1970 Gerrit-Jan, zoon van de fam. J. v. Veen.

Gehuwd:

- 24-7-1970 De heer Th. van Gameren (afd. bedr.
Adm.) met Mej. W. Knuiman.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

P. van Kessel
Vaartstraat 27
Culemborg
wordt 25 aug. 71 jaar

H. M. de Ruiter
Pr. Bernhardstraat 38
Culemborg
wordt 26 aug. 73 jaar

J. D. Kievit
Wilhelminastraat 40
Beesd
wordt 29 aug. 69 jaar

A. S. Collé
J. B. v. d. Hamstr. 19
Culemborg
wordt 2 sept. 74 jaar

H. B. Hagens
Parklaan 327
Culemborg
wordt 6 sept. 74 jaar

G. v. d. Heiden
Rietveldseweg 15
Culemborg
wordt 10 sept. 66 jaar

S. v. d. Winkel
Kloosterstraat 60
Culemborg
wordt 11 sept. 81 jaar

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 255
17 september 1970

EFFICIËNCY-BEURS 1970

Nog maar enkele dagen en dan is het weer zover: efficiëncy-beurs!

Tweeëntwintig september is de dag.

Dan zullen zij weer bij duizenden de loketten van de R.A.I. in Amsterdam passeren. De administrateurs en de boekhouders, de computer-bedieners en de inkoopers, de dagjesmensen en de schooljeugd. Zij zullen er weer allemaal zijn. Negen dagen lang. Zoals zij er ook twee jaar geleden waren.

Er zal wéér meer te zien zijn. Nóg grotere en nóg mooiere stands. En het zal nóg vermoeiender zijn.

De computers zullen hun elektronische grapjes andermaal aan den volke vertonen en dat volk zal onveranderd gul zijn met applaus. Want de tweede industriële revolutie blijft boeien. Ook, en misschien wel juist diegene die er direct bij betrokken is. En dat is iedereen die zijn dagelijkse boterham binnen de muren van een kantoorgebouw verdient. Want juist binnen ~~die kantoorwanden verandert~~ zo ontzettend veel!

Toch zullen het niet alleen de elektronische apparaten zijn die de aandacht vragen.

Een computer alléén is immers niets! Zinloos en werkeloos zonder die grote machinerie er omheen. Dat kantoor. Die mensen. Met al hun deeltaken. Met al hun andere gereedschap. Van bal-point tot ponsbandschrijfmachine, van duplicator tot microfilm apparatuur, van bureau tot compactus.

Natuurlijk zijn ook de werkmaatschappijen van Lips & Gispen op deze beurs present. En hoè!

750 vierkante meter Lips & Gispen; 750 vierkante meter kantoorinrichting in de meest uitgebreide zin van het woord.

Gezamenlijk treden Lips, Gispen, Staalmeubel en Seco voor het voetlicht.

In hun gezamenlijkheid presenteren zij de (kritische) nederlandse markt een ijzersterk programma.

Zó sterk, dat afgezien is van het tentoonstellen van alle produkten. Dat zou te veel worden. En dat zou afbreuk doen aan het totaal van de presentatie.

Een presentatie welke onder de bekwame handen van de heer Coen de Vries vorm heeft gekregen. Vorm in een stand welke juist die éénheid van de werkmaatschappijen onderstreept.

Eenheid in verscheidenheid. Gesublimeerd in de 'project'-behandeling.

Binnen het bereik van de mogelijkheden gekomen door de volledigheid van het gezamenlijke productie-programma.

Daarom ook geen begrenzungen meer van de werkerreinen. Daarom ook, als een gezamenlijke catalogus, een indrukwekkende maquette. Zó bij de ingang. Om te laten zien wat wij kunnen. Om te laten zien wat wij wéten.

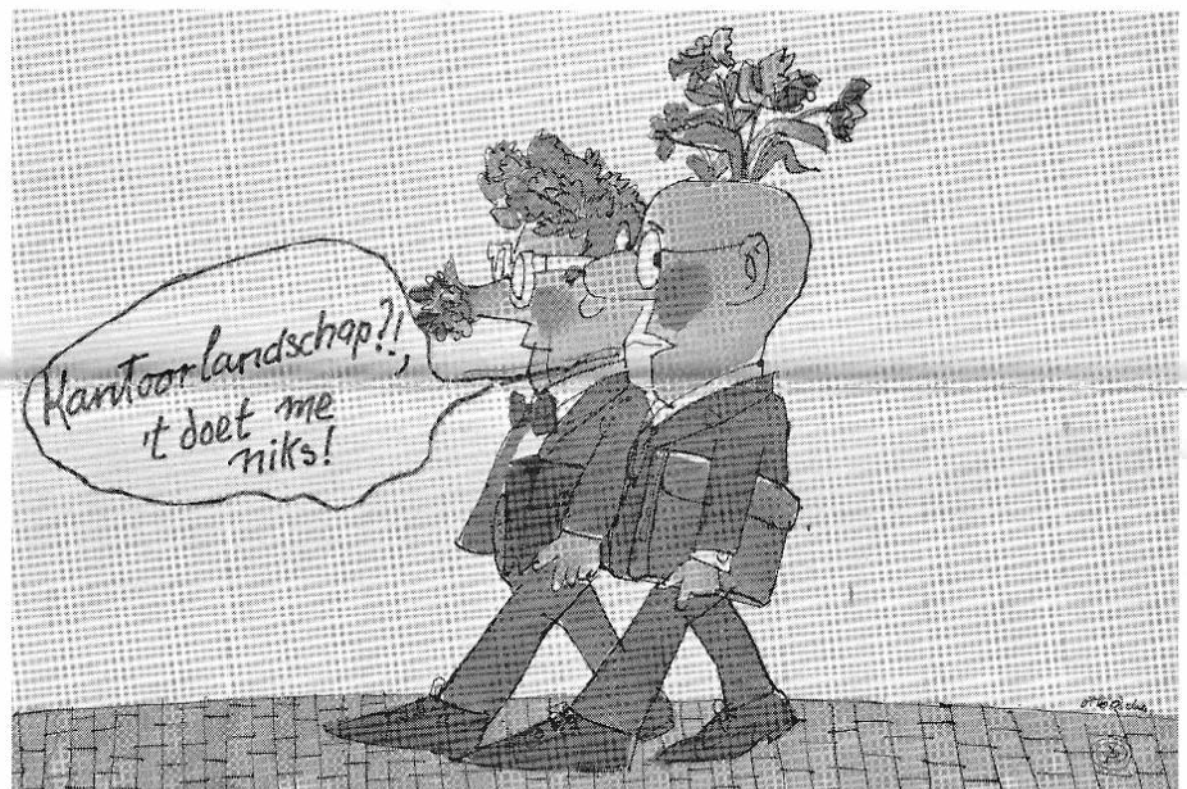
Een miniatuur-kantoor van maar liefst 47 m² waarin alle mogelijkheden van ons concern belicht worden. Bankinrichtingen, veiligheidswerken, computerruimten, compactusberging, computerrandapparatuur, kantoormeubilair, kastwanden. Het staat er allemaal in.

Méér dan ooit in één toonzaal bijeen gebracht zou kunnen worden. Met bureaus en kasten in kleuren; met het nieuwe stoe-

lenprogramma, in het kantoorlandschap.

Het kantoorlandschap, waarover in een dia-presentatie op drie schermen méér verteld wordt. Onder het genot van een kop koffie, aan de bar. Of op een gemakkelijke (Gispen-) stoel. Terwijl de voeten wat rusten, lekker, in het half-duister. Luisteren naar een warme stem die vertelt, alles, over het kantoorlandschap.

Kijken naar de beelden die tonen dat wij,

Beelden uit de dia-presentatie

met z'n allen, met beide benen midden in de veranderende werkelijkheid van vandaag staan. Dat wij weten wat er aan de hand is. Dat wij weten wat er komen gaat. En dan nóg maar even blijven zitten. Naar diezelfde beeldschermen kijken om te zien hoe Lips brandvrije kasten gemarteld worden bij de brand- en valproeven. Om te zien hoe veilig documenten opgeborgen kunnen worden. Met een tweede kop koffie, geserveerd door een charmante gastvrouw.

Maquette en dia-vertoning. Samen een staalkaart van ons kunnen. Als inleiding tot een rondgang over de in smetteloos wit uitgevoerde showruimte. Als voorbereiding op het gesprek met één van de vele deskundigen. Als hors d'oeuvre voor de hoofdschotel: de show van Lips & Gispén produkten.

Gispén BZ stoelen, Lips kassierbox, Seco computerruimte, kastwanden, Tankomat en Bankomat, Staalmeubel Data-box en brandvrije berging. Het staat er allemaal, want 750 m² is heel veel ruimte, om heel veel te tonen.

En dan, bij het afscheid nog even de 'wegwijzer' meenemen. Net als twee jaar geleden. Om thuis nog eens rustig te lezen wat L & G kan. En wat L & G doet.

Om straks te weten wanneer het nieuwe kantoor betrokken wordt. Of opnieuw ingericht moet worden.

Of zó maar, als er nieuwe bureaus gekocht moeten worden. Of een computerruimte moet worden gebouwd en uitgerust.

Velen hebben aan deze show meegewerkt. Kosten noch moeite zijn gespaard, zoals dat heet. Maar het resultaat is er dan ook naar. De stand van Lips & Gispén kan niet overgeslagen worden. En hij zal moeilijk vergóten kunnen worden omdat deze stand een blik op de toekomst geeft. Op dátgene wat nog vóór ons ligt. En dat zullen wij ons herinneren als het zo ver is!

In memoriam G. H. de Ruiter

Nog vrij onverwacht bereikte ons op 18 augustus jl. het bericht van overlijden van onze medewerker G. H. de Ruiter. Op 12 sept. 1955 trad hij in onze dienst als magazijnbediende om vervolgens, na tijdschrijver en kassier te zijn geweest, toegevoegd te worden als administratieve kracht aan onze afdeling inkoop. In al deze jaren hebben wij hem leren kennen als een toegewijd en accuraat medewerker, nimmer aflatend, ondanks de slopende ziekte waaraan hij leed. Zijn gezondheid noodzaakte hem vanaf september 1968 halve dagen te werken en vanaf maart 1969 volledig rust te nemen.

Dat hij rustte in vrede.

f 1312,- voor een idee

10 september jl. was de dag waarop de tot nu toe hoogste premie werd uitbetaald als beloning voor een idee.

In de extra bijeenkomst van de Ideeënbuscommissie in het hoofdkantoor aan de Stationssingel, waren ook onze voltallige directie en een aantal persmensen aanwezig.

Ir. Meijers heette de aanwezigen welkom. De heren van de pers werden extra genoemd omdat zij belangstelling toonden voor de ideeënbus die toch een interne bedrijfsaangelegenheid is. 'Hun aanwezigheid is wel minder spectaculair dan die tijdens de brand', zei de heer Meijers.

In het brandpunt van deze vergadering

stond onze 'ideeënbuskampioen tot nu toe' zoals de heer Meijers hem noemde — de heer M. J. J. Uphof.

Hij diende het beloonde idee in. Nadien is er nog veel studie nodig geweest om het voorstel produktierijp te maken.

Zijn idee heeft betrekking op het voorraam van het AZ kastje. Dit kastje maken we in grote aantallen. Daarin zit dan ook een groot deel van het succes. Hoe meer kastjes we maken hoe groter de besparing.

Het nu uitgewerkt idee kun je niet het listigste noemen tot nu toe, maar wel het meest besparende. Het raam bestaat uit 4 onderdelen die in de oude uitvoering d.m.v. hardsolderen in verstek aan elkaar werden bevestigd. Daarna moesten ze worden gladgeschuurd. Dit is een bijzonder arbeidsintensief werk hetgeen vaak doorstroomproblemen in de produktie met zich meebrengt omdat het allemaal handwerk is.

De heer Uphof lanceerde nu het idee al deze bewerkingen te laten vervallen en er een puntlascombinatie voor in de plaats te stellen. Daardoor werden hardsolderen en gladschuren overbodige bewerkingen en dat geeft een grote besparing.

Uphof heeft zelf een proefmodel gemaakt en dat was zodanig dat het constructiebureau er wel wat in zag. De zogenaamde stijfheid van de voorgestelde constructie gaf aanvankelijk wel wat problemen, maar deze zijn door toepassing van enkele versterkingen opgelost. Het is helemaal beproefd en nu is het zover dat deze uitvoering kan worden toegepast.

Het is nog niet in produktie want de gereedschappen die er voor nodig zijn moeten nog worden aangemaakt.

De besparing per voorraam zal f 1,67 bedragen. Afhankelijk van de totale jaarbesparing en de functie van ideeëninzenden

der wordt de beloning vastgesteld. De heer Uphof is voorman van de lasserij in Fabrik IV. Tengevolge van zijn functie wordt de uitkering $\frac{3}{4}$ van de berekende premie. Deze bedraagt dan bruto f 1312,-. Onder gelukwensen van Ir. Meijers werd een enveloppe met dit bedrag aan de heer Uphof overhandigd. Hierbij werd de wens uitgesproken dat deze beloning een impuls zal zijn voor het opleven van onze ideeënbus.

Mr. Kernkamp uitte bij zijn felicitaties de wens dat er spoedig na deze nog meer van dit soort bijeenkomsten zullen komen.

Onder het genot van een kop koffie en een sigaar werd de vergadering nog enige tijd onder geanimeerd gesprek voortgezet.

G.N.G. van den Berg in het zilver

Onze productiechef van Fabrik II, de heer Van den Berg, zal op 18 september van dit jaar 25 dienstjaren bij Gispen hebben volgemaakt. Tijdens zijn jeugd woonde hij te Soest. Zijn vakopleiding is hij begonnen aan de Ambachtsschool te Amersfoort. In 1935 — dus midden in de vooroorlogse crisistijd — kwam hij van school en trachtte werk te vinden.

'Dat was moeilijk,' zegt Van den Berg. 'Je kon genoeg baantjes krijgen als volontair, zonder betaling dus. Maar dat wilde ik niet en ik zocht net zolang totdat ik een betaalde baan kreeg. Dat was bij Inventum te Bilthoven. Daar ging ik zes cent per uur verdienen.

Tijdens de oorlog verhuisden mijn ouders, bij wie ik inwoonde, naar Culemborg en daardoor begon voor mij het forensen van hier naar Bilthoven. Toen in 1944 de spoorwegstaking uitbrak kon ik er niet meer komen, ging er dus niet meer werken, en ben er na de oorlog niet meer in dienst gebleven.'

In de hongerwinter van 1944-45 kwam Van den Berg in het concentratiekamp Amersfoort terecht. 'Daar beleefde ik de slechtste kerstdagen van mijn leven,' zegt hij. 'We kregen niets te eten. Een oplichting was het voor mij dat ik in jan. 1945 met nog enkele anderen voor straf naar Oostenrijk op transport werd gesteld om bij de spoorwegen te gaan werken. Daar beleefde ik de bevrijding door de Amerikanen te Salzburg en repatrieerde naar Nederland.

In datzelfde jaar solliciteerde ik bij Gispen en werd aangenomen als plaatwerker in Fabrik I bij baas Harkink. Dat was in de tijd dat we petroleumvergassers maakten uit het materiaal van de toen zo bekende vierkante biscuitblikken.

Later werd ik aangesteld als lasser en in juni 1956 werd ik voorman autogeen en elektrisch lassen in Fabrik II onder baas Van Maaren. Vanuit deze functie ben ik verder gaan groeien. Ik leerde op vaktechnisch gebied erg veel van Van Maaren', aldus de heer Van den Berg. Na het overlijden van de heer Van Maaren werd Van den Berg aangesteld tot chef van de Bankwerkerij in Fabrik II. In april 1963 volgde zijn aanstelling tot chef van Montage IV. Tenslotte werd hij in 1965 belast met de gehele leiding van onze stoelenfabriek, Fabrik II. Deze functie bekleedt hij nog.

Door de grote brand van 15 juni zag Van den Berg zijn gehele bedrijf verloren gaan. Aan de inrichting van de nieuwe stoelenfabriek na de brand en het op gang brengen van de productie heeft hij een groot aandeel gehad.

Op het maatschappelijke vlak is hij ook actief. In 1955 werd Van den Berg lid van onze eerste ondernemingsraad als vertegenwoordiger van de handarbeiders aan de fabriek. Daarnaast had hij zitting in de commissie van het Personeelfonds. Vanaf de oprichting van onze bedrijfsbrandweer is hij onderbevelhebber van brandweerploeg 2. Gedurende 12½ jaar was hij secretaris van St. Eloy en momenteel is hij penningmeester van de bond K.L.P. afd. Culemborg van het N.K.V.

De heer Van den Berg is gehuwd en vader van twee kinderen. Uitgesproken hobbies heeft hij niet. 'Ik houd m'n bloementuin bij en ik wandel graag in de bossen,' zegt hij.

'Eigenlijk is m'n huis m'n hobbie. De woning is mijn eigendom en het onderhoudswerk eraan doe ik zoveel mogelijk zelf.

Maar verder heb ik 's avonds weinig behoefte aan iets waar ik me volledig voor in moet zetten. Op de dag heb ik een taak die ik met plezier en enthousiasme verricht en dat is voor mij al een voldoening.'

Aldus de heer Van den Berg. Wij wensen hem nog veel goede en enthousiaste jaren in ons bedrijf toe.

Spel met de ruimte

Flexibiliteit van de ruimtelijke indeling staat in de bouwwereld in het middelpunt van de belangstelling. Dat geldt voor architecten, opdrachtgevers en gebruikers en geldt evenzeer voor kantoorgebouwen als woonhuizen.

En terecht. Want wat we bouwen zijn duurzame constructies die de jaren en soms zelfs de eeuwen kunnen trotseren. En elk van die bouwwerken wordt gebaseerd op een programma van eisen. Eisen van nu, eisen die gelden op het moment dat het gebouw betrokken gaat worden. Maar de behoeften veranderen met de jaren en veranderen met de gebruikers; veranderen met ons leef-, ons ontwikkelingstempo. Voor alle bij de bouw betrokkenen is het dan ook allang een duidelijke zaak dat bij het ontwerpen van gebouwen steeds meer rekening gehouden zal moeten worden met mogelijke toekomstige ontwikkelingen. Allereerst met de groei van het bedrijf, van een gezin. Maar ook met wijzigingen in werk- en leefwijze. Doen we dat niet dan ervaren we al na weinige jaren dat de efficiency van het gebouw waarvoor wij ons belangrijke offers hebben getroost met sprongen achteruit gaat.

We maken dus capaciteitsplanningen, houden rekening met uitbreiding van gebouwen en voorzieningen. Maar hebben we ook gedacht aan mogelijkheden om de indeling van ons bouwwerk te kunnen wijzigen?

Het antwoord hierop moet helaas luiden: Nog zeer onvoldoende.

En de straf van onze kortzichtigheid ondervinden we dagelijks. We breken en vertimmeren en aanvaarden de onvermijdelijke neveneffecten van stof, lawaai en andere ergernissen met een schouderophalen. 'Wat wil je, de oude situatie was toch onhoudbaar geworden?'

Wat we willen is een ingeplande mogelijkheid

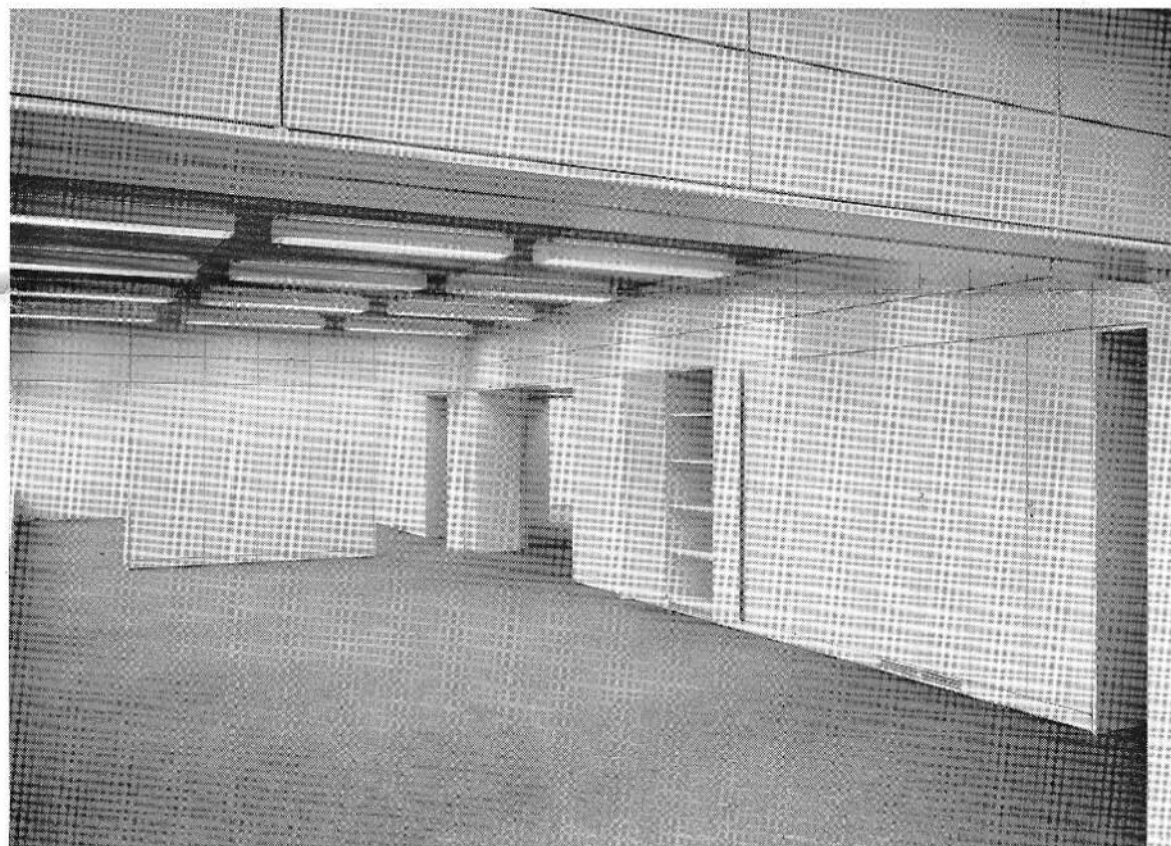
om te veranderen wanneer de omstandigheden daar aanleiding toe geven. Eenvoudig en snel veranderen van de ruimtelijke indeling, met een minimum aan kosten en een minimum aan ergernissen. Bij het kantoorlandschap is dit probleem geen probleem meer. Immers de basis van het idee is hier de ongedeelde ruimte. Maar niet elk kantoor leent zich voor uitvoering in landschapvorm en ook in de woningbouw is deze gedachte maar gedeeltelijk uitvoerbaar.

Toch kan ook in die gevallen veel meer worden bereikt ten aanzien van de flexibiliteit in de indeling. Door gebruik te maken van verplaatsbare systeemwanden, ter vervanging van de niet-dragende binnenmuren. Deze oplossing staat of valt echter met de wijze waarop de systeemwand zijn basisfunctie weet te vervullen: de vorming van een scheidingswand die eenvoudig en snel is te plaatsen en te verplaatsen zonder sporen achter te laten. Uiteraard dient de systeemwand daarnaast nog aan tal van andere eisen te voldoen. Van gering eigen gewicht, van geluidwerendheid, van brandwerendheid, van in-, aan- en opbouw mogelijkheden, combinatiemogelijkheden, stabiliteit, opvangmogelijkheden voor de bouw-toleranties, eisen van materiaalkeuze en niet te vergeten van vormgeving en kleurstelling.

Gispen heeft deze toenemende behoefte aan kwalitatief hoogwaardige systeemwanden onderkend en brengt op de Efficiency Beurs nu een voortreffelijke nieuwe wand uit naar ontwerp van J. A. Bus. Een volledig modulair (modul 10 cm!) systeem van combineerbare kast- en scheidingswanden, dat op alle genoemde punten aan zeer hoge eisen voldoet.

Bijgaande afbeelding toont een verdieping van de nieuwe hoogbouw van het Bouwcentrum te Rotterdam, die voor een groot deel met deze nieuwe kastwanden werd ingericht.

Dat de toepassing van geprefabriceerde scheidingswanden de creativiteit van de architect niet in de weg hoeft te staan werd hier op duidelijke wijze gedemonstreerd.

Ir. Meijers reikte getuigschriften uit

Op donderdag 20 augustus waren in de kantine de deelnemers aan de cursus Elementaire Technische Vorming bijeen, wachtend op de bekendmaking van de examenuitslag.

Ir. Meijers, die deze bijeenkomst leidde, zei in zijn toespraak: 'Het is een verheugende bijeenkomst, want alle deelnemers zijn geslaagd.'

De heer Meijers memoreerde voorts het ontstaan van deze cursus Elementaire Technische Vorming. Onze bedrijfsschoolinstructeur de heer Van Kranenburg heeft samen met de Leidse Onderwijsinstellingen (LOI) de cursus samengesteld. Het was een aanvulling op de cursus tekening-lezen die velen bij ons reeds volgden.

De heer Meijers sprak de hoop uit dat de cursus aan de deelnemers een beter inzicht in hun vak heeft gegeven, zodat als zich nu een vraag voordoet deze geplaatst kan worden in het vlak waarin deze thuishoort.

Vergezeld met de hartelijke gelukwensen werden de getuigschriften aan de volgende deelnemers overhandigd:

C. H. van Arnhem H. J. Pompe
A. den Hertog J. Saghy

A. Heykoop J. A. Stap
W. Lapperre P. H. Valk (afw. weg. ziekte)
C. M. van Leeuwen A. A. v. d. Wiel
J. Piek J. P. van Zomeren

Hierna sprak de heer Van Leeuwen namens de geslaagden een kort dankwoord. Hij dankte de directie voor de mogelijkheid die de deelnemers kregen om de cursus te volgen. Ook de heer Van Kranenburg werd in het dankwoord betrokken en ontving als blijk van waardering voor zijn hulp tijdens de cursus een boekenbon.

LIPS' BRANDKASTENFABRIEKEN N.V. DORDRECHT

HOLLAND

Staalmeubel N.V.
Postbus 1
RODEN
Ter attentie van
de weledere heer E.Th. Vroom.

Directie

Telegram-adres: „ERASLIPS“
Telefoon: (01850) 3 81 44
Telefax: 23373
Postbus 59 Dordrecht-Holland

Ref.

HZ/wld

Dordrecht, 19 juni 1970

Zeer geachte heer Vroom,

Bij ons ontvingen wij van u retour een BKM kast die tijdens de brand bij Gispin in het vuur heeft gestaan. Deze kast was bestemd voor uw showroom en niet gevuld met banden en/of schijven.

Wij hebben de kast geopend en kunnen u mededelen, dat het interieur volledig onaangetast is. Enkele stukken papier en karton die zich in de kast bevonden, zijn volledig gaaf en vertonen geen enkel spoor van verkleuring.

Wij hopen u hiermede enige nuttige informatie te hebben verschaft en verblijven met beleefde groet,

hoogachtend,

LIPS' BRANDKASTENFABRIEKEN N.V.

J.B.G. Zandee
product manager
brandwerende producten.

De brandwerende kast 7100 onbewust in eigen huis beproefd

Na de enorme brand in onze fabrieken te Culemborg is ternauwernood een 7100 kast voor berging van magneetbanden en schijvenpakketten welke ca. 2 uur aan een hitte van 1300 à 1600 graden celsius heeft blootgestaan, uit handen van de assuradeuren gebleven.

Een helder ogenblik van één van de Staalmeubel medewerkers bracht aan het licht dat voor de zojuist gereedgekomen showroom te Culemborg de vrijdag vóór de brand op maandag, een 7100 kast moet zijn afgeleverd en in het magazijn, het hart van de brand, moest staan of misschien, heeft gestaan.

Na enige tijd in de enorme puinhopen gezocht te hebben, vond men, onder een laag stenen en een stalen balk, wel zwaar geblakerd, doch nog fier rechtopstaand en met de juiste afmetingen, onze waardevolle kast.

Snel, doch voorzichtig is de kast uit de ravage gehaald en voor onderzoek naar Lips te Dordrecht gebracht.

Niet zonder enige trots laten wij voor het zéér grote aantal gebruikers van deze kasten, die het vertrouwen aan dit fabriekaat schonken, het resultaat van dit onderzoek hierboven afdrucken.

Dankbetuigingen

Beste medewerkers van Staalmeubel,
Hartelijk dank voor de heerlijke fruitmand, die ik in het ziekenhuis ontving.
Het is bijzonder prettig als je hier alleen ligt, een teken van medeleven te ontvangen uit Roden.
Hopelijk heeft U 5 september een gezellige dag en het spijt me natuurlijk dat ik dan niet aanwezig kan zijn.

Met vriendelijke groeten,
J. H. Vroom-Corver.

Mede namens mijn vrouw en kinderen maak ik gaarne van deze gelegenheid gebruik directie en alle medewerkers van Staalmeubel heel hartelijk te danken voor de cadeaux, bloemen en de hartelijke ontvangst in Roden bij mijn 25-jarig jubileum. Wij hebben bijzonder genoten van deze voor ons onvergetelijke dag.

J. van Delft.

Hierbij wil ik Directie en personeel hartelijk bedanken voor de fijne fruitmand die ik mocht ontvangen in het R.K. ziekenhuis.

S. Roelfsema.

Lamentaria

Vrienden, luistert zonder dralen
Naar wat ik U moet verhalen . . .

Na het vorig heldendicht
Waar in de Trimmer werd belicht,

En F. Tromp, zo zeer gehaald
Onze club had stukgedraaid,

Werd de trimclub thans verblijd:
Eindelijk rechtvaardigheid!

Want in zicht van 't Ealder Corso
Knapte iets in Tromp z'n torso . . .

Plotseling bleek onze held
Door de trimsport neergeveld!

Maar ziet: waar geen gras wil groeien
Kan nog kameraadschap bloeien!

Al de vreugd bleek ras vergeten
Smart becroop onze atleten . . .

Men bleef met betraande kaken
Bij 't getelsterd lichaam waken.

Willem mag dan nèt niet wenen
Stil gaat hij een buisdoek lenen,

De natuur lijkt als verstomd:
Zelfs Jan Toxo houdt zijn mond!

'Hier', meldt meesterbrein G. Groen
'Kan zelfs ik niets meer aan doen'.

Daar ziet Raap een ooglid beven
't Forse lijft komt weer tot leven . . .

En tesaam, met alle macht
Wordt het overleind gebracht!

Want collegialiteit
Heeft ons trimstèl steeds geleid.

Die de sportman thans gaan zeulen
Door moeras en moddergeulen,

En in zijn 'Familiale'
Laat men hem 'zachtzinnig' dalen.

Op propaangas (of benzine!)
Kan hij weer voor ons verdienen . . .

Al het leed is weer geleden
(Zelfs O. Kaña is tevreden!)

Onze kilometerreter
Is gelukkig stukken beter:

Volgend maal, weer blijf van zin
Staat hij nieuwe 'paden' in!

Directie en personeel Staalmeubel nv.

Wij willen U graag hartelijk bedanken voor de van U ontvangen fruitmand en kamerplant t.g.v. de geboorte van onze dochter Angèle.

T. B. Spier
D. Spier-Spoelstra

Personalialia

Geboren:

5-8-1970 Angèle Desirée, dochter van de familie Spier-Spoelstra

In dienst:

1-9-1970 Mej. I. Hof, afd. secretariaat

Jan van Delft

25 jaar bij

Staalmeubel

Vrijdagmiddag 7 augustus jl. was de grote dag voor Jan van Delft, die vergezeld van echtgenote, zoon en dochter, schoonzoon en schoondochter uit Amsterdam naar Roden kwamen voor de huldiging naar aanleiding van zijn 25-jarig jubileum.

Met applaus en bloemen kwamen zij, na een korte ontvangst op het directiekantoor in de kantine waar vele genodigden reeds aanwezig waren.

Bij een kopje koffie met gebak hield de heer Vroom een toespraak, waarbij hij ondermeer de afdeling buitenmonteurs als 'vrije vogels' aanduidde. Hoewel er sommige stemmen te beluisteren zijn, die een jubileum willen beboeten, achten wij trouwe dienst, vakmanschap en ervaring nog steeds zeer hoog, aldus de heer Vroom, die de jubilaris een portefeuille met inhoud aanbood.

Dit moest hij nog enige malen herhalen, omdat de camera weigerde, maar het hierbij afgebeelde resultaat laat zien dat de stemming er wel degelijk in zat!

Namens de directie overhandigde de heer O. Kaña de jubilaris de zilveren medaille van de Maatschappij voor Nijverheid en Handel en de bijbehorende draagspeld. De heer Sijbrant sprak namens de ondernemingsraad, terwijl de heer C. P. van den Bosch namens het personeel een grasmaaier aanbood.

De heer Van Delft dankte directie en personeel voor de bijzonder prettige ontvangst, geschenken en bloemen.

Na afloop van het 'officiële' gedeelte werd de fabriek bezichtigd, waarna nog een rit door Roden gemaakt werd.

Onze Amsterdamse collega en familie vonden Roden en omgeving prachtig mooi, waarvan gaarne akte!

Met woord is aan de jubilaris:

Ik was 2 jaar plaatwerker geweest bij Staalmeubel, toen Bom een ongeluk kreeg. Die was toen buitenmonteur in die dagen en ik werd toen 'boven' genoemd en gevraagd of ik er wat voor voelde. De buitendienst in te gaan en zo. Dat heb ik toen maar gedaan, en nu heb ik er al weer zo'n 23 jaar op zitten.

Zoals vandaag dan haal je weer oude herinneringen op met je collega's van toen. Ze zijn er nog: Piet en Thijs, Arie en Frans, jammer dat-ie zlek is. En heel jammer, dat Toon er niet meer is, dat was toch zo'n fijne vent! En de oude meneer Vroom had ik toch ook graag weer eens ontmoet.

Ik was nog maar kort bij Staalmeubel of ik zag de jonge Ed Vroom daar nog rondlopen in z'n korte broekje! En dan heb ik nog samengewerkt met Jantje Schnater, dat kon haast niet missen want er liepen nogal wat snatertjes rond. Alleen Thijs is er nog maar van overgebleven!

Dat gedoe met die bureausloten is er nu niet meer. Maar had ik vroeger veel werk mee: bureaula dicht, sleutel er in, weet je wel, en dan moest Jan er weer naar toe. Zo ben ik al zowat op alle kantoren van de Robaver geweest. De tegenwoordige sloten kunnen echter niet meer dicht zonder je sleutel te gebruiken. Het meeste werk hebben we nu aan stellingen en compactus.

Met de uitgaansdag ga ik altijd mee. Al jaren ben ik present, vooral ook omdat je altijd weg bent nietwaar, dan zien we elkaar weer eens. En dan wil ik ook nog wel eens zingen. Op de Braasemermeer heb ik, geloof ik, er toen een hele aria tegenaan gegooit. Nu heb ik vroeger les gehad van een zangpedagoog, ik had een lichte bariton en voorkeur voor het Italiaanse werk, maar het is er toch niet verder van gekomen. Om hierin te slagen moet je heel wat talen goed kennen, en als ik 'goed' zeg, dan bedoel ik dat ook. Ik zing nu nog wel eens thuis, als doe-het-zelver.

En dan m'n tuin! Ik zit er nu al enkele jaren bij 'Nut en Genoegen' en beschik daar over een lappie van 252 m² aan de Sloterdijk. Kun je begrijpen dat

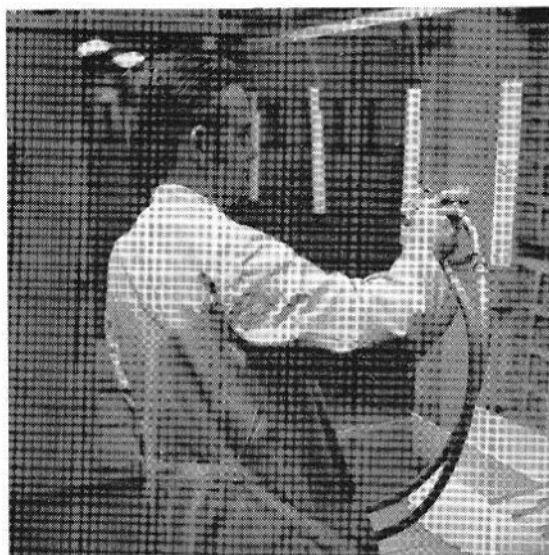
Ik blijf ben met die grasmaaier, want die heb je daar wel nodig.

Sinds vorig jaar heb ik er een huisje op staan, en als je er dan zo in het weekend of 's avonds zit, man, dan voel je je als een miljonair!

Mijn vrouw vindt het ook heerlijk in de tuin. Ze is klein maar dapper, zeg ik altijd, en verzet heel wat werk. En m'n dochter komt dan nog geregeld aanwippen, die zit daar in de buurt. (Zeg Plet, wat zeg je wel van m'n dochter?) Dat zeg ik, man, je gezin da's je mooiste hobby!

Terug van weg ...

Jannes Slagter is er weer! Na ca. 20 maanden herstel en revalidatie is hij weer begonnen als vandoers in de spuitrij. Hij is er zelf heel blij mee, want de lange wachtperiode na zijn herstel hing hem grondig de keel uit. Zo zagen wij hem al vaak eens langs komen om de contacten bij te houden en eens rond te kijken. Ook de visclub heeft in hem een trouwe clubgenoot en een handig amateurvisser! Proficiat, Jannes!

ONZE VISCLUB

VISWEDSTRIJD TE MIDDENMEER 8 AUGUSTUS '70

Voor de verandering gingen we ditmaal naar Noord-Holland om aldaar ons hengelplezier te beleven. Vergezeld van een enorme onweersbui begonnen we aan de toch wel zeer lange route, die al gauw het karakter kreeg van een rally-cross. Voor het eerste grapje zorgde K. Dunkelmann, die de rotonde bij Heerenveen in zijn geheel verkende, alvorens verder koers te zetten naar de plaats van bestemming. Door deze stunt waren we genoodzaakt om ergens verderop op hem te wachten. Toen Dunkelmann zich weer bij de overige wagens voegde, scheurde het peloton met enorme snelheden over de snelweg. Moeder Natuur zorgde voor regelmatige feestverlichting, hetgeen B. Buist af en toe te gortig werd. Hij bekende dan ook grif donders bang te zijn voor bliksem, of omgekeerd.

Al met al kwamen we toch nog heelhuids in Middenmeer aan.

Hier maakte G. P. van Vliet zich helemaal waar als kenner van plas en sloot. Na een stroef begin trok hij nu alle registers open. Volgens sommigen iets te wijd, want hij verspeelde nog enige flentallen. Dit neemt niet weg, dat hij door deze grandioze uithaal al zijn medemakers, vissend in de B-klasse, zijn overbekende hielen liet zien. Gefeliciteerd, en we rekenen erop dat dit nog maar een begin is.

B. Bathoorn was voor de eerste maal present. Dat hij fletsen kon wisten we al, maar... vissen? Nu, dit bleek voor hem helemaal geen probleem, want hij nestelde zich direct in de kopgroep. Kwam het door doping? Je weet het bij die 'trappeniers' nooit, maar hij bleef wel droog! Enfin Bert, nog één zo'n sprint en je hebt de gele trui!

Mede door deze resultaten van eerder genoemde heren is de positie van O. Blaauw aan het wankelen gebracht. Dit echter verhoogt de spanning alleen maar.

G. Kuiper had ook eindelijk een paar visjes. Maar let op hem bij de volgende wedstrijd!

Bij de A-klassers is de tweekamp tussen H. A. Kompier en L. Velting in volle kracht losgebarsten. Na in de tweede wedstrijd een grote achterstand opgelopen te hebben, vocht ondergetekende zich krachtig naar de voorste gelederen. (Nog maar 11 punten, Hennie!)

Dit belooft wat te worden met nog twee wedstrijden voor de boeg.

J. B. G. Eisen en A. Verwey eindigden op een gedeelde 3e plaats. Verwey stelt ons tot op heden ietwat teleur. We zien hem ook niet meer met zijn rekenlineaal schuiven en dan is er vermoedelijk iets mis.

J. O. (Wilperboys) Visser klom weer iets en staat weer 4e in het algemeen klassement.

A. Dierdorp blijft hem nog juist voor. Ook tussen hen geldt: wie wint dit duel?

En dan, beste kijkbuislinders, onze J. (Uil)enberg kan het maar niet verkroppen dat hij niet meer voor de beeldbuis mag verschijnen.

Zelfs zijn hengelresultaat heeft eronder te lijden. Slechts 1 stuks wist hij te verschalken, doch zette deze terug in de vijver om zelf met rasse schreden te verdwijnen naar het enge bos.

De uitslagen

A-KLASSE

1.	L. Velting	180.50 punten
2.	H. A. Kompier	98.00 punten
3.	J. Eisen	56.00 punten
4.	A. Verwey	56.00 punten
5.	J. O. Visser	54.20 punten

Totaalstand:

1.	H. A. Kompier	375.20 punten
2.	L. Velting	363.95 punten
3.	A. Dierdorp	167.60 punten
4.	J. O. Visser	153.60 punten
5.	H. de Groot	122.90 punten

B-KLASSE

1.	G. P. van Vliet	77.00 punten
2.	O. Blaauw	58.50 punten
3.	B. Bathoorn	32.20 punten
4.	J. Slagter	7.00 punten
5.	G. Kuiper	5.00 punten

Totaalstand:

1.	O. Blaauw	107.00 punten
2.	G. P. van Vliet	79.00 punten
3.	B. Bathoorn	32.20 punten
4.	J. Slagter	30.30 punten
5.	K. R. Nieborg	19.00 punten

De lijst voor de zwaarste brasem wordt aangevoerd door ondergetekende, die tijdens deze wedstrijd een kanjer van 1700 gram uit het water haalde. Hiermede werd J. Slagter in deze competitie voorlopig onthoofd.

L. Velting

Van het nieuwbouwfront

Wie in augustus wel eens naar fabriek IV is gegaan zag reeds van ver bouwkransen in actie. De bouw van de eerste definitieve hal na de brand, met een vloeroppervlak van 5000 m² gaat in verbazingwekkend tempo. Onwillekeurig vraagt men zich af wat er nu met die ruimte gaat gebeuren. Wordt de indeling hetzelfde als vóór de 15e juni, of gaat de stroom van produkten anders lopen?

Ook ten aanzien van de nieuwe stoelen-fabriek zijn vragen gerezen en om op die vragen antwoord te krijgen, hebben we een gesprek gehad met onze directeur de heer Ir. J. Meijers.

Vraag: Wordt de indeling anders van opzet of blijft die zoals voorheen?

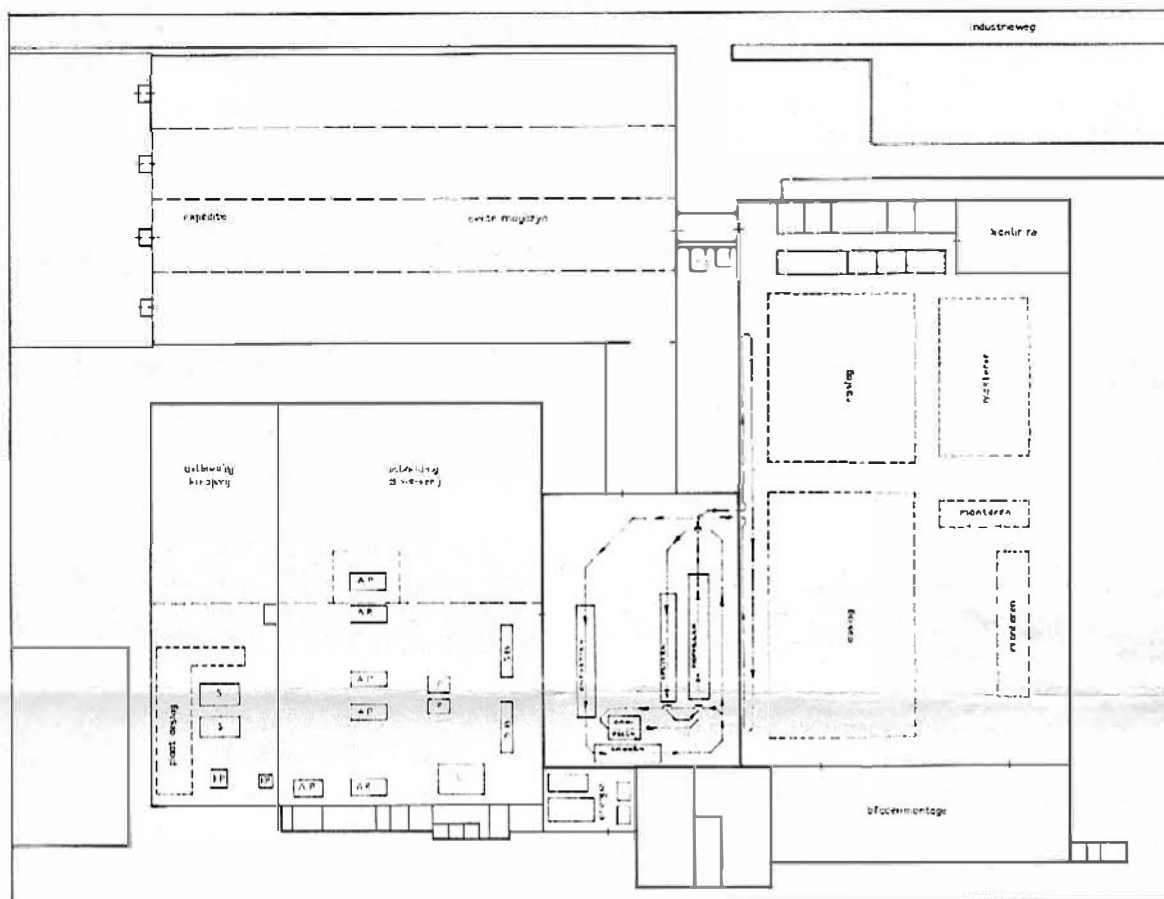
Antwoord: De indeling blijft in grote trekken hetzelfde als voor de brand. Het grootste gedeelte is natuurlijk bestemd voor de montage en de opslag van halffabrikaten. Verder zullen op de plaats waar vóór 15 juni de nieuwe toonkamer stond als tijdelijke voorziening enkele kantoren en de kantine worden gebouwd. Daarbij komt ook nog een ruimte voor de Technische Dienst alsmede garderobes. Aan de andere kant van de hal, dus tegenover de kantoren, kantine enzovoort, wordt langs de muur de afdeling bladenmontage doorgetrokken. De huidige ruimte is veel te klein. Tussen de bladenmontage en overige ruimte komt een brandmuur omdat in deze afdeling brandbare produkten worden verwerkt.

Vraag: De vacuümvormmachine die wordt gebruikt bij de bladenfabricage, wordt die verplaatst of blijft hij staan?

Antwoord: Daarover is nog niet beslist; dat moet nog nader worden bekeken.

Vraag: Hoe gaat de transportband van de lakkerij lopen als de hal in gebruik komt?

Antwoord: De ingang van transportband naar de montage zal op zijn vroegere plaats worden aangebracht. Nu echter zal de baan vanuit de lakkerij in de montage hal langs de muur tussen montage en lakkerij gaan lopen. De route die de produkten volgen wordt dus anders.

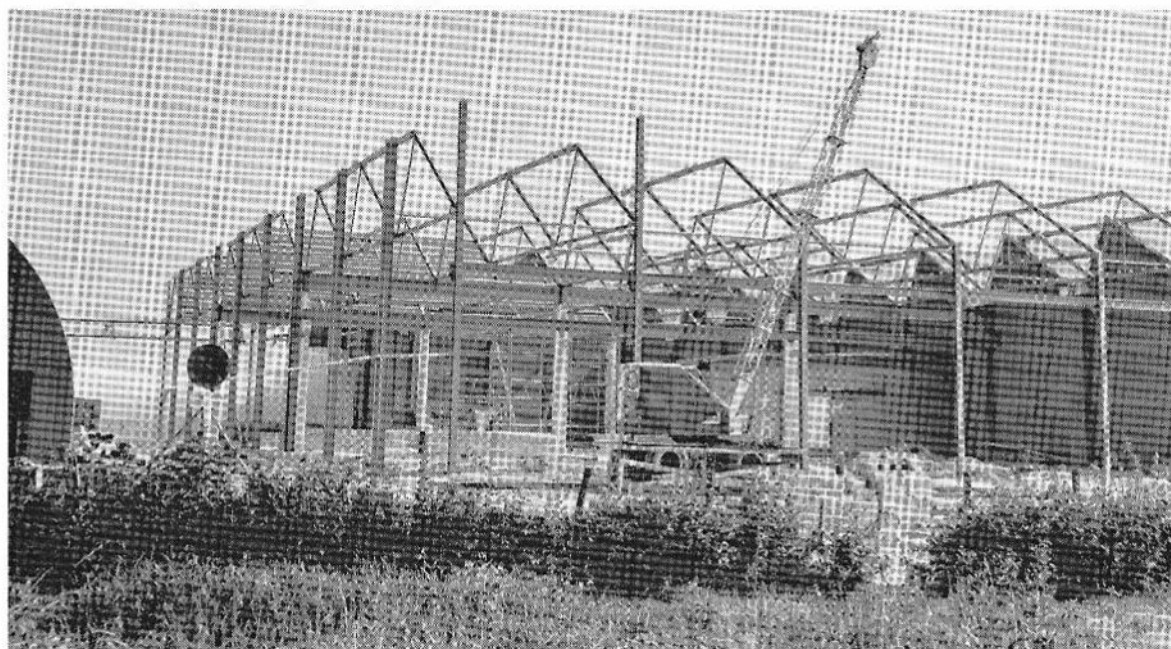

De gereede eindprodukten uit de montage zullen via een verbinding, die zal worden gebouwd tussen de nieuwe hal en de Romney-hallen, naar het centrale magazijn worden gevoerd. Het grootste gedeelte van de Romney hallen zal in beslag worden genomen door

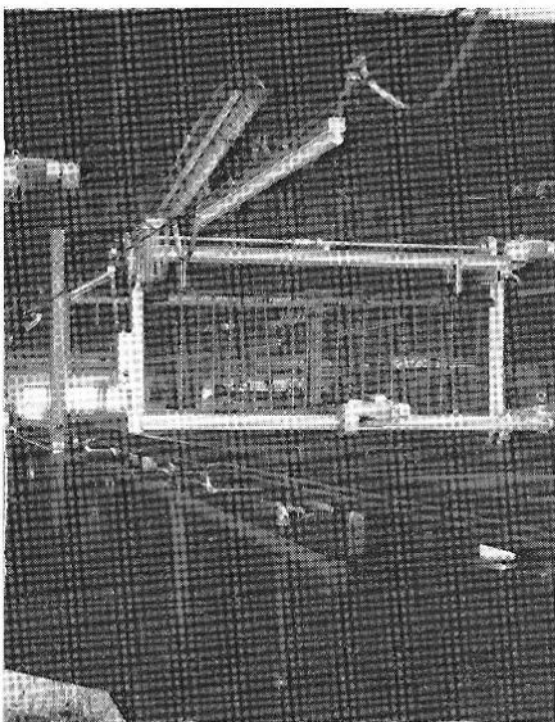
dit centrale magazijn en de expeditieafdeling.

Vraag: De uitbreiding van 1800 m² aan de plaatwerkerij van fabriek IV zal deze helemaal voor die afdeling worden gebruikt of zijn er andere plannen?

Antwoord: Een definitieve beslissing is er

1800 m² nieuwbouw plaatwerkerij IV in wording!

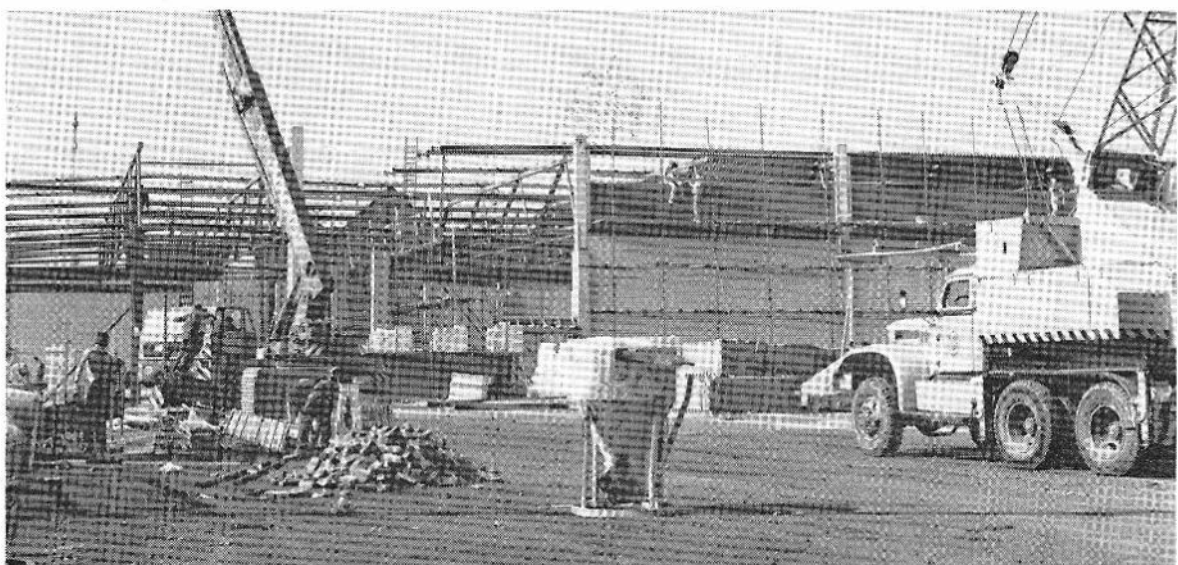
Er komt een nieuwe automatische nikkel- en chroominstallatie...

nog niet genomen, maar de mogelijkheid bestaat dat die ruimte tijdelijk voor de stoffeerderij zal worden benut.

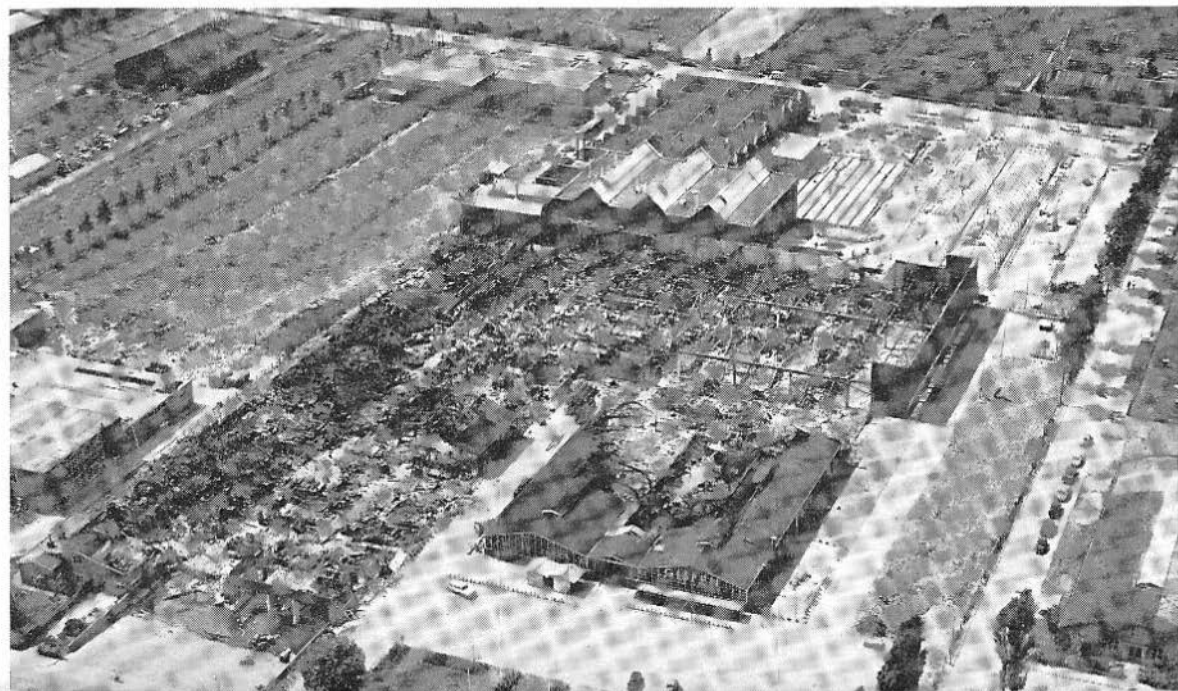
Vraag: Wat de stoelenfabriek betreft: komt daarin de nieuwe galvanische afdeling en wat voor een installatie zal dit worden?

Antwoord: Er komt een nieuwe automatische nikkel en chroom installatie, die met een minimum aan arbeidskrachten kan draaien. Deze galvano-automaat zal waarschijnlijk worden gehuisvest in een gedeelte van de ruimte waar op het ogenblik de stoelenmontage en stoffeerderij zijn ondergebracht. De installatie wordt één reeks van ongeveer twintig baden achter elkaar met daarboven een transportinstallatie voor de produkten. Op kommando van een centrale schakel- en regelkast worden de te vernikkelen en te verchromen onderdelen van het ene bad naar het andere getransporteerd. Het principe komt overeen met de automatische plastic verchrominstallatie, die destijds bij Gispens-Durion in gebruik was.

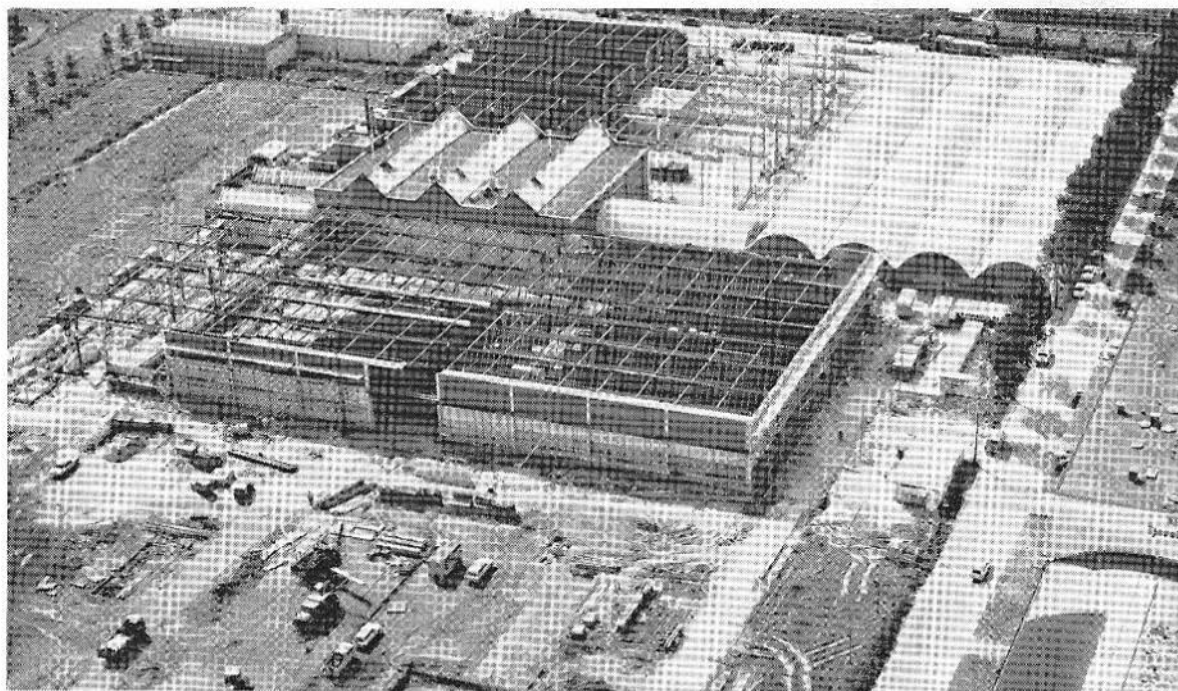
Met het bovenstaande zijn naar onze mening de belangrijkste vragen beantwoord. Wij zullen in volgende Fabrieksfluiten de verdere opbouw ongetwijfeld blijven volgen.

De nieuwe montagehal vordert snel

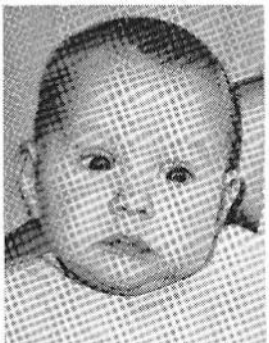

1 juli 1970: ruïnes na de brand

Luchtfoto's: KLM Aerocarrio NV

1 september 1970: herbouw in verbazingwekkend tempo!

Dit is Johannes Christiaan, zoon van de Fam. W. A. Kielenstein

Dit is Adriaan Willem Jan, zoon van de Fam. A. Buitenvoeg

En hier nog een plaatje van de viering van het zilveren jubileum van de heer S. de Vroedt op 1 september j.l.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

A. Uirich,
St. Annakapelstraat 9, Culemborg
wordt 4 oktober 79 jaar

A. B. Wammes,
Floraliaweg 62, Culemborg
wordt 2 oktober 64 jaar

Kinderkampnieuws

Zoals in onze vorige Fabrieksfluit is beloofd, komen we nog even terug met wat nieuws van het Kinderkamp, nu door kinderen zelf geschreven. Wij hebben n.l. een aantal verslagjes ontvangen en hieruit willen wij een samenvatting geven. Deze verslagjes volledig te plaatsen zou wat veel ruimte vergen, daarom zo maar willekeurig gedeeltes eruit, zodat het toch een compleet verhaal wordt.

De inzendingen waren van Ina Bronk, Gery de Ruiters, Laura Bosch, Ellen Vermeulen en Ruud Smorenburg.

De prijsjes voor deze opstelwedstrijd zullen eind september worden uitgereikt en ook de foto's worden vertoond en de film gedraaid, maar daarover krijgen jullie thuis nog wel bericht.

Nu dus het verslag van de kinderen.

Een week Noordwijkerhout.

We zijn weer een week naar Noordwijkerhout geweest en hebben het er leuk gehad. Toen we er aankwamen hebben we onze spullen naar boven gebracht en een slaapplek en een strotzak gekozen. Toen we daarmee klaar waren gingen we eten. Ome Lou floot op zijn fluitje en we moesten stil zijn want er moesten een paar kinderen bidden, ik niet, want ik was protestant. De soep was verrukkelijk en na het eten werd er weer stille gehouden.

Het was lekker weer die zaterdag, maar 's zondags heeft het gezwommen en geregend. Het is verder de hele week koud geweest. Maar het is verder wel leuk geweest. Toen we gegeten hadden gingen we buiten spelen in de hooiberg of we mochten bij de jonge biggetjes en de kalfjes kijken.

En in de eerste halve dag was fijn doorlopen. 's Avonds gingen we niet zo laat naar bed en of we op bed kletsten daar kan ik geen nee op zeggen. Ik had me gewassen en mijn tanden gepoetst en ging mijn eigen uitkleden. Toen ik mijn nachtjapon aan deed zei Ada, je heb dezelfde nachtjapon als mijn, alleen een andere kleur en Trees heeft ook dezelfde, maar ook een andere kleur.

Dittie kwam voorlezen en daarna moesten we gaan slapen, de jongens aan de ene kant en de meisjes aan de andere kant. Daartussenin hadden Ome Lou en Ome Toon een gordijn gehangen want we mochten er niet overheen kijken.

's Maandags was het niet leuk voor mij want ik had oorspijn en kiespijn gekregen en later kreeg ik een hele dikke wang en ik moest in bed blijven, dat was niet leuk. Gery is later ook nog ziek geworden. Dat was alles nog, Koos en Karel waren ook nog ziek geworden maar niet zo erg.

We zijn spelletjes gaan doen zoals bingo, sjoelen, tafelvotbal, bussen gooien, hindernislopen in de hooiberg.

We zijn wel naar zee geweest maar hebben niet gezwommen, ook hebben we gewandeld en gespeeld in de duinen. Als we door het weiland naar huis gingen moesten we slootje springen en op een keer viel Marjon er midden in, ze was uitgegleden, maar wij hebben gelachen.

Als we thuis kwamen moesten de corvee's tafeldekken en gingen we eten.

Ik heb altijd veel meer gegeten als thuis, dat kwam van de zeelucht op de boerderij. Na het eten begonnen de meisjes te zingen voor Feye-noord en de jongens voor Ajax, maar wij zongen het hardste.

Woensdag gingen we 's middags het spel vlaggenroof doen, dat was leuk. De ene kant waren de oranje en de andere kant de wittes.

De wittes hadden gewonnen, ik was bij de wittes en was natuurlijk blij.

We zouden 's avonds een strandwandeling houden, het ging niet door. Het weer hielp niet mee. Die nacht heeft het heel veel geregend maar de volgende morgen niet. Het was wel koud. We hebben hindernissen in de hooiberg gedaan en toen we naar binnen gingen rook het naar pannekoeken.

's Middags weer een speurtocht in de duinen en toen we naar huis gingen kwamen we een café

tegen en kregen weer ijs. We hebben heel veel gerepeteerd voor het feestavondje voor afscheid en we zijn ook naar het dorp geweest om wat te kopen. Ik kocht voor mijn vader sigaretten en voor mijn moeder een pot waar je suiker of wat-ten in kan doen.

Vrijdagavond was dus een toneelavond en de boer en zijn vrouw en hun dochters en zoons kwamen ook kijken.

Na de modeshow en liedjes kwam de uitslag van de punten bij elkaar van de hele week. We zijn toen erg laat gaan slapen. De volgende morgen vroeg op en ik had mijn koffer al ingepakt maar er moest nog meer in. Mijn pyama en mijn knutsen, want die doe ik er niet in. Toen iedereen in

de bus zat en de leidster en leiders ook, vertrokken we. Om 12 uur kwamen we aan. Alle vaders en moeders stonden te zwaaien.

Mijn moeder niet want die lag in het ziekenhuis.

— Maar we hebben een leuke en prettige vakantie gehad (Ellen Vermeulen).

— Ik hoop dat het volgend jaar weer zo is (Ina Bronk).

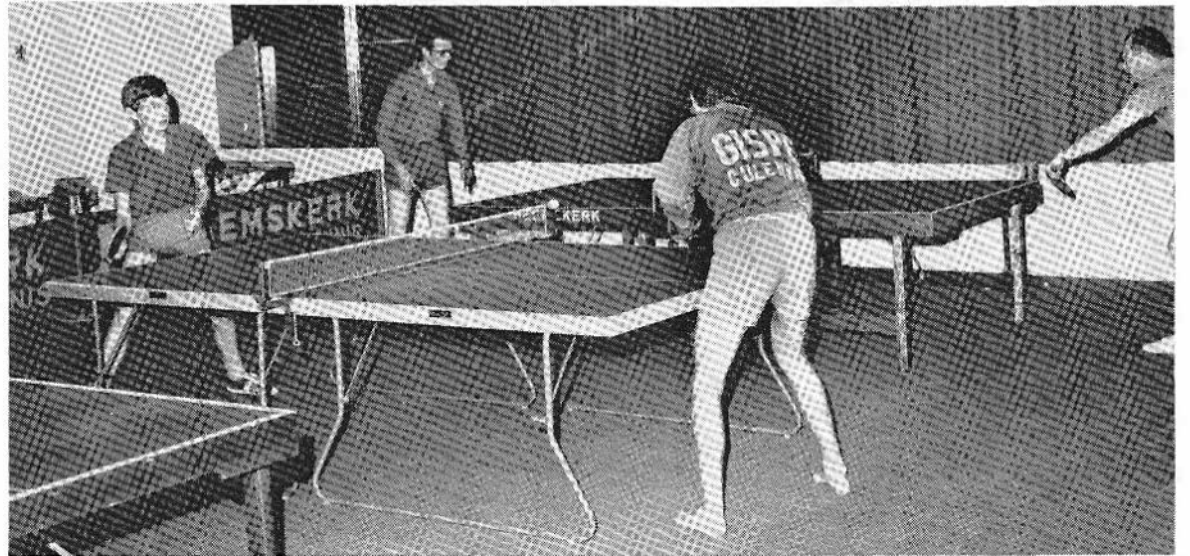
— Het was een fijne week voor ons (Laura Bosch).

— We hebben het er heel leuk gehad (Gery de Ruiters).

— We hebben meer slecht weer dan mooi weer gehad, toch hebben we het leuk gehad (Ruud Smorenburg).

Tafeltennisvereniging 'Gispen' eigen baas in andermans huis

Als we een bezoek brengen aan de moderne sporthal 'Culemborg' vinden we boven de kantine een prachtig zaaltje waarin sinds kort onze tafeltennisclub weer een eigen huis heeft.

Met medewerking van de directie van de sporthal en de enorme steun van Gispen hebben we continu de beschikking over deze, voor tafeltennisbegrippen unieke zaal.

Gispen is de grootste tafeltennisvereniging van de afdeling Utrecht en neemt als zodanig een belangrijke plaats in.

Wij hebben momenteel 8 senioren en 2 junioren teams. In de bond nemen wij de navolgende plaatsen in: 1e team landelijke overgangsklasse, 2e team eerste klas, drie teams in de tweede en drie teams in de derde klas.

De jeugd speelt in de afdelingsklasse. Ons ledenaantal bedraagt 48 senioren en 22 junioren.

Bij de op 28 augustus gehouden jaarvergadering is in het bestuur maar één wijziging gekomen. Wegens vertrek naar elders is de wedstrijdleider de heer Debets vervangen door dhr. B. Wansing. Verder zijn voor de jeugd enkele leiders aangesteld te weten de heer De Braaf voor de dinsdagavond en de heren A. van Zoelen en G. van Kranenburg voor de donderdagavond.

De maandag- en vrijdagavond zijn gepland voor de competitie van de lagere teams, terwijl ons eerste team en de junioren op zaterdag spelen.

Uiteraard stellen wij het zeer op prijs bij onze competitiewedstrijden Gispenaren te mogen begroeten. U zult er beslist geen spijt van hebben en wellicht ontdekt U voor Uw kinderen de juiste sportvereniging.

In ons zaaltje vindt U een aparte sfeer, er staan tafeltjes en stoelen en U kunt geheel op Uw gemak onze tafeltennissers aan het werk zien. Er staan drie supertafels opgesteld en de verlichting werd aangepast aan de hoogste N.T.T.B. eisen. Er is hard getraind om in de komende competities met goede resultaten uit de strijd te komen, met naar elks tevredenheid samengestelde teams. Ook onze klaverjaswedstrijden welke wij 2 x per

jaar organiseren voor onze leden, maar vooral ook voor onze poolleden en die bekend staan om hun gezellige sfeer en sportiviteit, zullen komend seizoen weer georganiseerd worden.

Met de wens onze vereniging zo sterk te maken als onze Gispenmeubels gaan wij dus de competitie in en wij zullen U van de resultaten op de hoogte houden.

G. G. Toonen, secr.

P.S. De wanden van onze zaal lenen zich uitstekend voor grote foto's en een fraai publicatiebord. Gispen staat bekend om zijn kundige fotografen en ontwerpers. Mogen we vanaf deze plaats een beroep doen op deze mensen ons zo mogelijk van foto's en adviezen te voorzien?

Dankbetuigingen

Mede namens mijn echtgenote, hartelijk dank voor de belangstelling en attenties tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en bij mijn thuiskomst.

H. G. J. van Overbeek.

Langs deze weg wil ik het personeel bedanken voor de prachtige fruitmand die ik mocht ontvangen tijdens mijn ziekte.

H. Vermeulen.

Mede namens mijn vrouw wil ik directie en Personeelfonds hartelijk bedanken voor de attenties ontvangen bij de geboorte van onze zoon Sergio.

D. Decarolis.

Hiermede danken wij directie, Personeelfonds en collega's Bedrijfsadministratie voor de belangstelling en de mooie cadeaus, die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

Th. van Gameren,
W. J. C. van Gameren-Knuiman.

Mej. H. J. van Mourik,
adm. kracht afd. Verkoop.
In dienst sedert 1-6-1970.

Mej. J. M. Verlangen,
aank. poststyliste afd. Mech. Adm.
In dienst sedert 1-6-1970.

De heer D. Decarolis,
aank. spijter afd. Lakk. IV.
In dienst sedert 11-5-1970.

Mej. W. C. Sorenk,
adm. kracht afd. Planning.
In dienst sedert 15-6-1970.

Mej. J. de Bruin,
adm. kracht afd. Drukkerij.
In dienst sedert 1-6-1970.

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 256
19 oktober 1970

LIPS & GISPEN OP DE RAI

Ik weet niet of het helemaal waar is, maar ik heb de indruk dat maar weinigen in de fabriek zich bewust zijn geweest van die belangrijke gebeurtenis in Amsterdam: de Efficiency-beurs 1970, welke tot eind september heeft geduurd.

Dat is ook begrijpelijk.

In de fabriek moeten alle zeilen worden bijgezet om de door de brand opgelopen achterstand weg te werken.

Nog lang niet alles en iedereen heeft zijn plaats gevonden en dan is het heel moeilijk om nog belangstelling op te brengen voor iets dat helemaal buiten het eigen gezichtsveld lijkt te liggen.

En dat doet zo'n beurs tenslotte!

Immers — in de eerste plaats is het heel duidelijk een verkoop-aangelegenheid, en in een groot bedrijf zijn de persoonlijke contacten tussen verkoop en productie altijd wat vaag.

In de tweede plaats heeft de beurs zich afgespeeld in Amsterdam, en daar kom je nu eenmaal niet iedere dag!

Als je dan bovendien zo druk bezig bent met je eigen werk dat je 's avonds blij bent dat je het leven hebt, wel, dan blijft er natuurlijk weinig tijd over om ook nog aan het buitengebeuren te denken.

Begrijpelijk dus, maar wel jammer, want zo'n efficiency-beurs is een hele belevenis. Een belevenis die voor ons allemaal van groot belang is, en waar we eigenlijk allemaal bij betrokken zouden moeten zijn. Dit jaar zeker, want het is deze keer een heel opmerkelijke beurs geweest.

We schreven daar al over in het vorige nummer van De Fabrieksfluit en waarom zouden we dat niet nog eens doen.

Nu alles achter de rug is willen we nog eens samenvatten wat deze beurs dan wel tot een opmerkelijke gebeurtenis heeft gemaakt:

De maquette — trekpleister...

Foto's bij dit artikel: Jan Versnel, Amsterdam

LIPS & GISPEN OP DE RAI

1. De werkmaatschappijen Lips, Gispén, Staalmeubel en Seco hebben gezamenlijk één presentatie georganiseerd, waarbij zowel de voorbereidingen, de opbouw van de stand, als de activiteiten van alle verkoop-mensen op de stand waren samengesmolten tot één gemeenschappelijke 'happening'.

2. De door LIPS & GISPEN ingenomen ruimte (750 m²) was de grootste welke wij ooit hebben mogen vullen, en was ook de grootste van de hele beurs welke door één groep werd bezet.

Wanneer we daarbij bedenken dat onze stand zowel wat betreft de presentatie (alles wit!) als wat betreft de vormgeving iets héél aparts was, dan spreekt het vanzelf dat de verwachtingen hoog gespannen waren.

3. De LIPS & GISPEN groep had op deze beurs speciaal de aandacht gevestigd op de 'Project Planning'; lange termijn werk dus.

Ook dáárin bleek duidelijk een nieuwe koers: door gezamenlijke inspanning de verkoopactiviteiten richten op de grote projecten welke eerst op een veel later tijdstip om levering van produkten vragen.

Wij volgen hiermede dus de algemeen merkbare tendens om de inrichting van kantoorgebouwen te zien als een pakket van gespecialiseerde kennis en een grote verscheidenheid van artikelen welke die 'inrichting' uitmaken.

Drie aspecten welke de efficiëncy-beurs 1970 voor de LIPS & GISPEN groep tot een héél aparte gebeurtenis hebben gemaakt.

Hoe dat allemaal voor elkaar komt begrijp je bij zo'n beurs nooit, maar het is dan toch weer gelukt!

Zoals gebruikelijk zag alles er de dag vóór de opening nog wanhopig uit, maar bij de opening zelf was alles voor elkaar. Hier en daar misschien een schoonheidsfoutje, maar daar heeft de bezoeker in ieder geval niets van gemerkt.

De koffiebar liep al snel vol met gasten, en is tot het einde van de beurs niet meer leeg geweest. Ik ben benieuwd hoeveel koffie en frisdranken dáár wel verschonken zijn!

En onder het koffie drinken maar kijken en luisteren naar het steeds weer in oven en bij valproef vermoorden van de LIPS brandkast, en naar het verhaal over het kantoorlandschap.

En dát er inderdaad naar de dia's gekeken en naar de verhalen geluisterd werd, bleek wel uit de talloze reactie's. Misschien was de koffie wel zó goed dat de gasten moesten kijken, ik weet het niet, maar een feit is dat zo'n dia-verhaal — als het goed gebracht wordt — op een enorme manier aanspreekt.

En over áánspreken gesproken: de grote maquette, waarin een kantoorlandschap verwerkt was, heeft op een geweldige manier de aandacht van het publiek getrokken!

Seco tussen Gispén systeemwanden

Zéker, de plaats — vlak bij de ingang — was gunstig, maar iedereen was het er toch wel over eens dat deze maquette iets héél aparts was.

Maquette, koffiebar en dia-presentatie hebben zeker hun deel geleverd aan het zeer drukke bezoek dat onze stand op de beurs heeft getrokken.

Zo'n dertig man waren op de stand aanwezig om de bezoekers te woord te staan, en dat was bij tijden zeker tien man te weinig! En dan spreek ik nog niet eens van onze charmante gastvrouwen!

En dat is dan misschien wel de beste illustratie van de belangstelling welke onze stand heeft genoten.

Zo'n beurs is eigenlijk een gek ding: een soort omgekeerde wereld, want het gehele afzetgebied komt als het ware langs je stand slenteren!

Natuurlijk, veel oude klanten, maar nog meer onbekende potentiële kopers.

Dié mensen te laten zien wat je als LIPS & GISPEN groep voor ze kunt doen, dát is de bedoeling. Om dié — wellicht toekomstige — klanten naar binnen te halen en te interesseren in onze produkten en in onze know-how, dáárom worden aan zo'n beurs zoveel tijd, geld en energie besteed.

Zo'n beurs wordt maar ééns in de twee jaar gehouden, en móét daarom goed zijn. En ik geloof dat wij er met z'n allen in geslaagd zijn om ook ~~deze beurs weer tot~~ een succes te maken.

Wij hebben die potentiële klanten naar binnen gehaald, en wij hebben hen geïnteresseerd voor onze produkten.

Er is héél hard voor gewerkt.

Zowel vóór de beurs als tijdens de beurs. Door iedereen.

En ná de beurs zal er misschien wel nóg harder gewerkt moeten worden.

Afspraken moeten worden nagekomen;

Goede koffie bij de dia's . . .

BZ stond hoog genoteerd!

nieuwe contacten moeten worden uitgebouwd en opdrachten zullen moeten worden uitgevoerd.

En als ik mij dan niet vergis dan zal deze beurs een succes blijken, omdat wij wéér een klein stukje van de markt erbij hebben veroverd.

En dáár gaat het toch allemaal om?!

D. W. v. L.

'Margootje'...

Krantenbericht van 1-10-'70

Onbekende(n) hebben gister nacht ingebroken in het hoofdkantoor van Gispens aan de Triosingel. Er wordt een bedrag van ongeveer f 800,— gemist. De onbekende(n) wist(en) zich toegang te verschaffen door het forceren van een achterdeur. Door de politie wordt een uitgebreid onderzoek ingesteld.

Dit bericht had betrekking op een inbraak die op 29 september aan het begin van de werkdag werd ontdekt. 'Toen ik ons kantoor wilde binnen gaan', zegt de heer Hulskes van de loonadministratie, 'zag ik dat het een puinhoop was. Alle bureauladen stonden open en de vloer lag vol met allerlei papieren.

We hebben direct de politie gewaarschuwd en zijn inmiddels bulten het kantoor gebleven. Tot 11 uur is de politie bezig geweest met het onderzoek. Het was een vervelend oponthoud en het bezorgde ons veel extra werk. Alvorens we met ons normale werk weer konden beginnen moesten we eerst alles opruimen en sorteren. Gelukkig hebben we die middag hulp gekregen zodat we de achterstand weer snel hebben ingelopen'.

Wit was in...

Misschien is wit nog steeds in, maar wij bedoelen natuurlijk onze Lips & Gispens stand op de Efficiency Beurs in Amsterdam. Dat niet alleen de stand wit was maar dat van tijd tot tijd ook de gelaatskleur van de medewerkers deze schutkleur aannam heeft U misschien niet opgemerkt, maar het was toch onmiskenbaar het geval.

U zult zich afvragen of de lucht in de RAI dan zo slecht was. Neen, niet in de gekoelde ruimte van Seco, maar wel in de hal, waar het warm en drukkend was. Dit was echter niet de hoofdzaak, het was vooral de spanning of alles op tijd klaar zou zijn, die bij veel Lips-Gispens-Staalmeubel- en Seco medewerkers het 'blosje' van het gezicht deed verdwijnen.

Wat denkt U van het feit dat de standbouwers ons op zaterdag om 4 uur lieten zitten met een half voltooide stand, of van het feit dat op zondag geen schoonmakers te krijgen waren?

Wat denkt U van het feit dat het nieuwe Gispens BZ-programma 4 dagen voor de beurs nog niet klaar was?

Dat de catalogi vers van de pers op de Beurs binnenkwamen, de opbergmeubelen voor IBM 3 drie dagen voor de beurs nog gemonteerd moesten worden; dat de Prefab-archiefbewaarplaats de RAI niet in kon, omdat men eerder met het bouwen van de stands was begonnen, dat 10 dagen voor de beurs onze geplande spreekkamers vervielen omdat de fabrikant niet kon leveren....

U kunt zich voorstellen dat al deze tegenvallers voor de beurs geen gezonde kleur konden opleveren.

En dan moet U bedenken dat zich ook bij Lips en Seco dergelijke moeilijkheden voordeden.

Was alles dan zo slecht gepland?

Neen dat zeker niet, maar wij wilden zo graag veel nieuws tonen. En bij Gispens hadden we bij de voorbereiding natuurlijk niet op brand gerekend. Wij zijn er ondanks alles toch in geslaagd veel nieuws te tonen en de 33% meer bezoekers (bijna 100.000) hebben niets gemerkt van onze spanningen van voor die tijd.

U zult het met ons eens zijn — namen noemen is niet op zijn plaats — een hartelijk dankwoord aan alle medewerkers, ook die van Lips en Seco, die zich tot het uiterste hebben ingespannen om alles op tijd gereed te hebben op het moment dat de Efficiency Beurs haar poorten opende, is zeker op zijn plaats. De samenwerking was fijn en met het daar getoonde enthousiasme kunnen resultaten niet uitblijven.

Inmiddels zijn we weer 'gewoon' aan het werk en dat is niets minder boeiend.

E. Th. V.

E.T.V.

In de vorige Fabrieksfluit hebt U kunnen lezen dat er een aantal getuigschriften is uitgereikt aan hen die slaagden voor het examen van de cursus Elementaire Technische Vorming.

In de komende wintermaanden gaan we opnieuw deze cursus brengen.

In een heel aantrekkelijk lesprogramma worden door de L.O.I. (Leidsche Onderwijs Instellingen) allerlei interessante zaken die betrekking hebben op onze dagelijkse werkzaamheden in de fabriek ter bestudering gegeven.

De cursus zal 6 maanden duren en wordt door de instructeur van onze bedrijfsschool de heer D. J. van Kranenburg begeleid. Dit is een garantie dat U voor Uw problemen gehoor zult vinden en een deskundige uitleg.

Het studieprogramma bestaat uit een aantal lessen waarin de volgende vakken worden behandeld:

Projectieles en uitslagen

In deze vakken komen onder andere voor: De Amerikaanse projectiemethode; het tekenen van voorwerpen in een schuine stand en doorsneden van verschillende lichamen als cylinders, kogels enz.

Richtlijnen voor het maken van uitslagen zoals o.a. een bakje, een bocht in een luchtkoker e.d.

Materialenkennis

In deze lessen wordt verteld hoe ijzer en staal worden vervaardigd, vanaf de grondstof ijzererts tot produkten als gewalste platen, gietwerk, pijpen en draad.

Ook aan de zogenaamde non-ferro metalen wordt aandacht besteed als: koper, aluminium, tin, zink, lood en chroom.

Gereedschapsleer

Hierin worden allerlei handgereedschappen besproken en er wordt veel aandacht besteed aan het plaatwerken.

Ze maken ook kennis niet alleen met de aftekenmethoden voor plaat maar ook met allerlei belangrijke bewerkingen als knippen, zagen, autogeensnijden en zetten.

Ook verschillende soorten lasbewerkingen worden in de lessen behandeld.

Daarnaast worden ook nog verschillende metaalbewerkingsmachines besproken zoals de boormachine, zaagmachine, slijpmachine e.d.

Zoals U ziet is de inhoud van de cursus alleszins de moeite waard.

Bovendien zal na afloop van de cursus een schriftelijk bedrijfsexamen worden gehouden. Na met goed gevolg dit examen te hebben afgelegd wordt een getuigschrift uitgereikt.

Mocht U er iets voor voelen Uw avonden van t.v.-kijken eens af te wisselen met een nuttiger bezigheid, dan kunnen we U deze cursus Elementaire Technische Vorming aanbevelen. U zult er geen spijt van krijgen.

Hoe U zich kunt opgeven?

Dat is eenvoudig, via Uw chef of voorman kunt U zich aanmelden.

Hij geeft dit dan door aan de afd. Personeelszaken die voor deelname zal zorgdragen.

De kosten? Voor U al heel gering. Gispens betaalt nl. het gehele lesgeld. U behoeft alleen Uw tijd maar te geven.

Van elkaar afhankelijk

Als je 's morgens wakker wordt en de schakelaar van het elektrisch licht omdraait, dan vind je het de gewoonste zaak van de wereld, dat het licht aangaat. En als je daarna de kraan van de waterleiding opendraait, dan moet er water uitkomen.

Wij rekenen op hen

Dat vinden we zó gewoon, zó vanzelfsprekend, dat we 't gek zouden vinden als de lamp niet zou aangaan en als er geen water uit de kraan zou komen. Wij zouden ons verbaasd afvragen, wat er toch wel aan de hand zou kunnen zijn en spoedig zouden we in meer of minder toepasselijke bewoordingen onze woede koken op die ambtenaren van het G.E.B.

Zo is het ook met de bus, de tram of de trein. Die moeten op tijd komen. Dat mag niet anders kunnen.

Ook op kantoor of in de fabriek moet alles in orde zijn als wij er aankomen. De deur of poort, het licht, de verwarming, de spullen, die wij nodig hebben... en de koffie niet te vergeten! Alles moet op tijd zijn. Als dat niet het geval is, dan voelen we ons tekort gedaan. Dan hebben we reden om verontwaardigd te zijn, om eens een stevig nummertje weg te geven.

Specialisatie

Hoe komt het, dat wij daar zo blindelings op rekenen; dat wij zo stevast op anderen vertrouwen?

Wij mensen zijn in de loop der eeuwen steeds meer van elkaar afhankelijk geworden. In vroeger tijden ging de man op jacht en bewerkte de vrouw de grond. Zelf zorgden zij voor hun eten, drinken en kleding. Zij bouwden hun eigen hut en hadden hun stamgenoten alleen maar nodig voor een grote drijfjacht of voor de verdediging tegen een vijand. Langzamerhand trad een specialisatie op. Er kwamen slagers en bakkers, klermakers en timmerlieden. Men verleent elkaar diensten, een soort ruil; jij doet dit voor mij en ik doe dat voor jou.

Deze specialisatie is zover voortgeschreden, dat we steeds meer op elkaar moeten kunnen rekenen. Zonder elkaar kunnen we bijna niets meer. Het is één lange keten van diensten aan elkaar. Daarom rekenen wij erop, dat er iemand 's nachts zijn bed uitgaat om te strooien als het heeft geijzeld. Daarom: die schakelaar, die kraan.

En wij dan. . . ?

Maar kunnen nu ook de anderen op ons rekenen? Houden wij ons aan die stilzwijgende afspraak? Laten we die anderen niet zo nu en dan in de steek? B.v. door te laat te komen, zodat anderen niet vooruit kunnen. Door ons ziek te melden als we niet zo erg ziek zijn, zodat de baas van de afdeling of de chef van het kantoor voor het probleem staan hoe ze de productie moeten halen, hoe ze op tijd aan de overeengekomen levertijd moeten voldoen.

En die anderen, in dat andere bedrijf of in die winkel, die zitten er dan mee, dat de bestelde spullen niet op tijd zijn. Zij moeten misschien overwerken, extra kosten maken of een smoesje verzinnen om de klant tevreden te stellen. En dat, omdat wij ons niet aan een afspraak hielden. Als we willen rekenen op de ander, moet die ander ook op ons kunnen rekenen. Want we zijn onderling van elkaar afhankelijk.

Geslaagd

De heer M. J. B. Middelkoop die werkzaam is in de afdeling Kwaliteitsdienst deed met goed gevolg examen voor het diploma kwaliteitsanalist.

De opleiding hiertoe wordt gegeven door de Stichting Kwaliteitsdienst voor de Industrie te Rotterdam. Een door de cursist gemaakt werkstuk dat betrekking heeft op een kwaliteitsonderzoek in het bedrijf dient als uitgangspunt voor het examen.

Het werkstuk van de heer Middelkoop bevatte de resultaten van een onderzoek naar het lakproces in fabriek I.

Van harte wensen wij hem geluk met het bereikte resultaat.

Klaas Hazendonk in het zilver

2 Oktober was het 25 jaar geleden dat Klaas Hazendonk bij ons in dienst trad. Traditiegetrouw hebben we ook met hem even een praatje gemaakt, maar eigenlijk hadden we wel een hele avond met hem kunnen babbelen, want Klaas weet heel wat te vertellen.

Hij is echt iemand die zonder veel ophef toch bij zeer velen bekend is, zowel in de fabriek als daarbuiten. Als jongen van 15 jaar begon hij in Culemborg te werken op de Fax. Hij woonde toen in Hagestein en moest iedere dag 1½ uur fietsen. Hij verdiende toen 5 cent per uur en er was echt geen fietsgeld bij.

Zijn baas was de inmiddels ook bij Gispens gepensioneerd Lammert den Hartog. Na een klein jaartje ging de Fax failliet en Klaas vond werk bij de CUVI als lampenmonteur. Na 4 jaar ging ook deze fabriek failliet (dit was niet de schuld van Klaas, maar in die jaren hadden vele fabrieken het erg moeilijk) en Klaas ging weer op ander werk uit wat hij spoedig vond bij Van Doorn's Lampenfabriek, nu als spui-ter.

De oorlog brak uit en na een jaar moest Klaas net als zoveel anderen naar Duitsland. Hij was daar echter niet lang, slechts 4 maanden.

Met verlof thuis trouwde hij en is niet meer teruggegaan. Twee jaar is hij toen ondergedoken geweest en het was een hele opluchting dat de oorlog was afgelopen en hij weer normaal kon leven.

De eerste maanden na de oorlog heeft hij gewerkt in de omgeving van Rhenen. Daar waren nogal wat bomtrechters dicht te gooien en dat werk ging hem best af.

Maar 2 oktober is Klaas dus bij Gispens begonnen en die hele eerste dag heeft hij een schuit met blikken mee moeten lossen. Van deze blikken werden toen die petroleumvergassers gemaakt. Ruim drie jaar heeft hij in de ponserij gewerkt en na ruim 1½ jaar ook nog op het magazijn bij de heer Carstens gewerkt te hebben kwam hij als hulpspuiter in de lakkerij bij baas Willem Lingen. Het was daar goed druk en er werd met een drie ploegen systeem gewerkt. Samen met Hein Linge en Jan Jonkman begon Klaas aan de nachtploeg. Om 10 uur moesten ze beginnen en er was juist een spoedopdracht. Toen ze 's nachts om 1 uur het produkt wilden gaan afspuiten kwamen ze tot de ontdekking dat ze niet meer wisten wat voor kleur er gespoten moest worden. Wat nu te doen?

Jan Jonkman kwam op het idee dat baas Willem Lingen die avond naar de bridgeclub geweest was en die zou nog wel aan

het nakaarten zijn en dus werd Klaas erop uit gestuurd om de lakkleur aan de weet te komen. De fabriek ging altijd op slot maar ze zouden de deur openhouden tot Klaas terug was.

Bij Baas Willem aangekomen was het hele huis al donker en dus belde Klaas hem maar uit zijn bed. In zijn dromen was Lingen net aan groot slem bezig toen hij de bel hoorde. Al jodelend kwam Lingen naar beneden en vroeg vriendelijk wat er aan de hand was.

Gelukkig wist hij Klaas de kleur te vertellen en zo kon dat produkt de volgende dag de deur uit. Maar... terwijl Klaas weg was, had de nachtwacht de deur gecontroleerd en op slot gedraaid, niet wetend dat Klaas er nog in moest. Deze vond dus de deur op slot en om de aandacht te trekken van de spuiters begon Klaas maar steentjes tegen de ruiten te gooien. Dit werd echter gezien door agent Dieleman en deze wilde Klaas arresteren. Juist toen hij Klaas wilde meenemen kwam Jan Jonkman kijken waar hij bleef en zo liep dat alles nog goed af.

Nog steeds werkt Klaas in de lakkerij, nu van fabriek IV en heeft het er best naar zijn zin.

Naast zijn werk heeft Klaas nog heel wat bezigheden waarmee hij zich goed vermaakt. Zo heeft hij zijn volkstuintje waar hij veel plezier in beleeft en wat voor zijn gezin ook heel wat centjes bespaart.

Verder is hij een verwoed kaartspeler en niet alleen hij, maar bijna alle gezinsleden verdienen heel wat vrije uurtjes met het kaartspel.

Klaverjassen kan hij wel met zijn ogen dicht, maar met bridgen komt er heel wat meer kijken. Hij speelt in de Culemborgse bridgeclub in de B-klasse. Hij vindt het een van zijn beste avonden in de week al wordt het meestal wel erg laat.

Naast tuinieren en kaarten heeft hij nog heel wat jaren als scheidsrechter op de voetbalvelden gelopen en daar het nodige mee beleefd.

Verder is hij vele jaren bestuurslid van de R.K.V.V. Fortitudo.

Daarvan is hij nu erelid en vol trots toont hij de speld van verdienste van deze vereniging.

Nog iedere zondag kan men Klaas op het voetbalveld vinden. Wij hopen hem nog heel wat jaren in ons bedrijf te mogen hebben, zeker tot aan zijn pensioen, maar daarnaast wensen wij Klaas met zijn gezin nog veel jaren in een goede gezondheid en veel plezier met al zijn liefhebberijen toe.

Deze keer is het J. van Overbeek, die een kwart eeuw op Gispen heeft doorgebracht, met werken uiteraard. De heer Van Overbeek, die in Beusichem geboren is, ging na de lagere school te hebben doorlopen op zoek naar werk en vond dat bij de toenmalige Fax. Hij heeft net zoals bij Gispen ook de brand meegemaakt bij de Fax en gelukkig was er na de brand ook nog werk voor hem.

Toen de Fax echter verkocht werd en in handen van Gispen terecht kwam was er voor Van Overbeek helaas geen werk meer en zocht hij het maar elders. Zo werkte hij als hulp van een metselaar en kolenboer.

Lips, Gispen en Staalmeubel op beurzen toernee

Tot het einde van de oorlog heb ik daar gewerkt, aldus Van Overbeek, waarna ik ook nog fruit geplukt en aardappels geroid heb, voor ik bij Gispen kwam. Mijn werk in het begin was uit de biskwieblikken goede stukken plaat halen, die verwerkt werden tot petroleumvergassers.

September en oktober zijn de maanden dat overal in Europa onze stands op tentoonstellingen verschijnen. Er is niet alleen de Efficiency-beurs in Amsterdam, u kunt ons dit jaar onder andere vinden in Brussel, Parijs, Dusseldorf, Frankfurt, Berlijn, München, Stuttgart, Helsinki en Londen.

Bij de eerste vier beurzen ligt de standverzorging in onze handen. In handen dan van de heren Ferwerda, Faber en Tromp met ondersteuning uit de diverse hoeken van het concern.

Traditiegetrouw werd de reeks geopend met de 'Salon de la Mécanographie' te Brussel van 15 t/m 22 september. Hier hadden Ets. Lips, Brussel en Gispen-agent Somac s.a. een gezamenlijke stand van 375 m². Staalmeubel was vertegenwoordigd door de firma Hansma.

Normaal worden bij deze tentoonstellingen de meubelen uit Nederland aangevoerd. Door de brand was dit nu voor Gispen niet mogelijk, maar de firma Somac was zonder blikken of blozen in staat alle meubelen uit het voorstel van het Export Office uit voorraad te leveren.

De stand mag een succes genoemd worden. Het bezoek was van hoog gehalte. Op de hierbij afgebeelde foto ziet u de heer Le Paige, directeur van de firma Somac, in gesprek met de Belgische minister van Economische Zaken, de heer Leburton (rechts).

Terwijl wij dit schrijven is het standmateriaal van Parijs weer op weg terug naar Nederland, wordt de maquette in Dusseldorf met grote zorg opgebouwd en worden de laatste elementen voor de creatieve uitspatting in Frankfurt bij elkaar geharkt. En op het Export Office is het stil...

S. J. Cornelissen

25-jarig jubileum J. van Overbeek

Later is hij, omdat hij werkloos was door de gemeente uitgeleend om mee te helpen met het binnenhalen van de oogst in de Wieringermeer, waarna hij bij een wegenbouwfirm, ook in de Wieringermeer, terecht kwam.

Hier moest hij met nog verschillende andere mensen grote basaltkeien kapot slaan tot brokken van ± 15 cm., die daarna de machine in gingen om verwerkt te worden tot nog kleinere brokken waarmee men dan de wegen aanlegde. Dit was een enorm zwaar werk, aldus Van Overbeek, want de hele dag stond je met een moker van 7 kg. op die keien te beuken.

Maar ook aan dat werk kwam een einde en toen kreeg hij werk gelukkig dicht bij huis. Hij werd namelijk grondafmaker bij de aanleg van de dijk langs het Amsterdam-Rijnkanaal. Bij deze firma ging hij later over op het kontroleren van de wagentjes, die geladen werden met grond. Als alle wagentjes vol waren gaf hij de machinist van het treintje het sein, dat hij kon vertrekken.

Na deze werkzaamheden ben ik in de draaierij terecht gekomen, die zich eerst bevond waar nu de heer Van Walsum zit, en later naar boven werd verplaatst waar nu de bedrijfsschool van de heer Van Kranenburg is.

Toen het nieuwe gebouw van de gereedschapmakerij klaar was, werd een gedeelte daarvan ingericht voor de draaierij, waar we tot op heden nog zitten. Ik ben de laatste jaren niets anders aan het draaien dan de draadassen voor onze draaistolen. Het werk bevalt me best, en ik heb het er goed naar m'n zin.

In m'n vrije tijd ga ik graag naar het voetballen kijken. Zelf heb ik vroeger ook gevoetbald, maar op een keer kreeg ik een schop tegen mijn knie en toen was het voetballen voor mij afgelopen.

Voor de rest ga ik een avond in de week bij vrienden kaarten.

Wij van onze kant hopen dat de nog resterende jaren voor de heer Van Overbeek op ons bedrijf net zo goed verlopen als de achter hem liggende 25 jaar.

Dhr. C. W. Dresselhuys, sedert 1-10-1970 werkzaam als coördinator voor Staalmeubel Compactus Systemen.

Dhr. A. C. Swaerdens, sedert 1-9-70 aangesteld als voorman in de Bankwerkerij fabriek II, afd. houtbewerking.

Dhr. H. H. v. d. Bosch, sedert 1-7-70 aangesteld als voorman in de Bankwerkerij fabriek II.

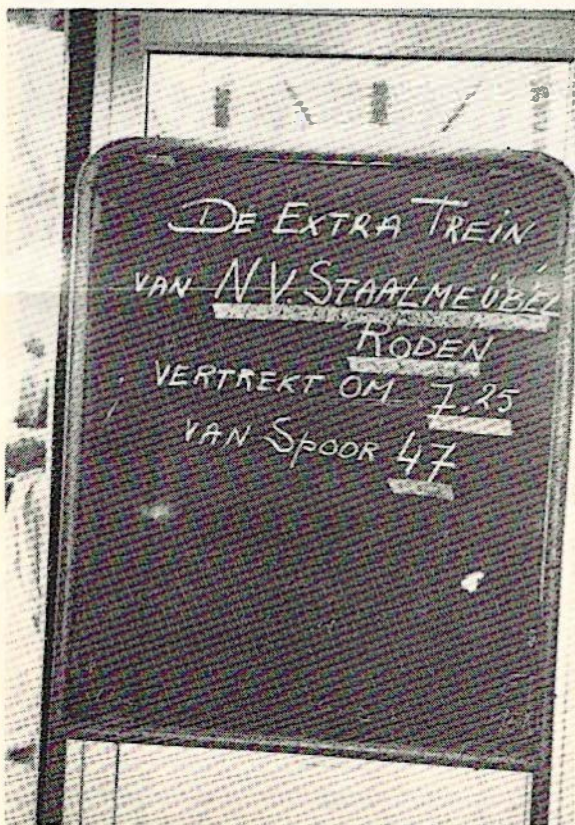
Mej. C. Bron, adm. kracht afd. Verk. In dienst sedert 17-8-1970

De heer M. Lijkumahu, leerling bedrijfsschool. In dienst sedert 31-8-1970

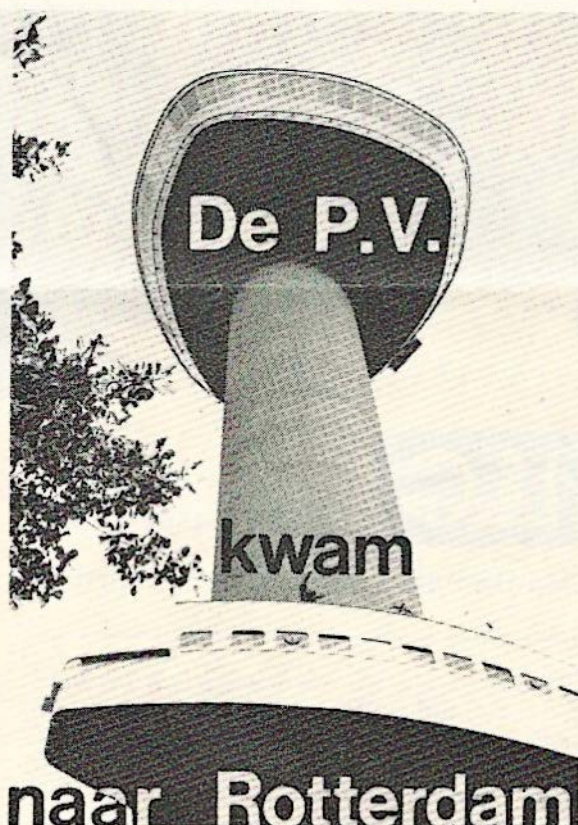
De heer A. v. d. Zande, leerling bedrijfsschool. In dienst sedert 17-8-1970

Dhr. M. A. Winkel, ass. Hoofd Verk. binn. dienst. In dienst sedert 1-8-1970.

De heren Van den Bosch, Dresselhuys en Swaerdens zijn overgekomen van de N.V. Sedes.

Het Groninger treinverkeer werd ontwricht

Voor de ondergrondse: naar boven!

Het bestuur heeft het weer versierd!

Van de brug af gezien

Gasten van Gispen ...

'Lange Poten' in Rotterdam ...

BURGEMEESTER J. H. RIEMERSMA MAAKT KENNIS MET STAALMEUBEL

De nieuwe burgemeester van Roden, de heer Riemersma heeft een druk bezette agenda. Des te meer waarderen wij zijn bezoek aan Staalmeubel op vrijdagmorgen 9 oktober jl., een bezoek bedoeld als kennismaking met een van de plaatselijke industrieën.

Samen met de heer J. v. d. Zwaag bezichtigde onze burgemeester allereerst de produktiehallen, waarbij onze chef-produktie, de heer H. Kompier, verbaasd opkeek toen bleek dat de nieuwe burger-vader zelfs nog enkele centimeters boven hem uitstak, waarvan hier gaarne akte.

Daarna werden de toonzaal en de compactusinstallatie in oogen-schouw genomen.

De heer Kaña vertelde de bezoekers o.m. over ons uitbreidingsplan 1971, waarvoor juist deze dagen een uitgebreid bodemonderzoek plaatsvindt.

Dit bezoek werd van onze kant bijzonder op prijs gesteld en mede hierdoor werden de reeds vanouds goede contacten met ons gemeentebestuur nog eens onderstreept.

v.l.n.r. de heren O. Kaña, H. Kompier, burgem. J. H. Riemersma en J. v. d. Zwaag

We maken er een prijsvraag(je) van ...

... 'Zoekplaatje' ...

Hiernaast ziet U een hoekje 'Zaandam', dat op dit ogenblik wel opgesteld zal staan in het Openluchtmuseum in Arnhem.

De foto zelf stond in de N.R.C. en onze spion, de heer F. Tromp, reeds bijna veertig jaar in de 'Staalmeubelen' zag dus onmiddellijk het bekende SM-embleem in de zijruit spiegelen.

Hij, noch wij, kunnen bevroeden hoe ons reclamebord daar terecht is gekomen, maar dat het mee zal verhuizen naar het museum, nee, daar geloven wij niet in. Daarom dachten wij aan een prijsvraag.

Wie zendt ons enige regels, waarin een goede (gekke) verklaring wordt gegeven voor de aanwezigheid van het bewuste bord in Zaandam?

Voor de winnaar, aan te wijzen door de redactieraad, een leuke verrassing!

Nieuw en oud ...

De P.V. kwam naar Rotterdam

Gezamenlijk de boot in

Piet zal het allemaal wel even betalen

ONZE VISCLUB

4e Viswedstrijd op 12-9-1970 te Houkesloot (Fr.)

Tijdens deze voorlaatste wedstrijd, waarin overigens de vangsten zeer slecht waren, is er nog geen beslissing gevallen wie zich Algemeen Kampioen mag noemen.

Kampioen in de B-klasse zal naar alle waarschijnlijkheid de heer O. Blauw worden, die ditmaal als enige wel een goede vangst had: 41 stuks is lang niet gek!

Bij de A-klasse is helaas L. Kram reeds gedegradeerd en moeten verder J. Koopman en J. Uilenberg nog verwoede pogingen doen om deze dans te ontspringen. A. Dierdorp hengelde zich naar een 2e plaats en staat nu 3e in het algemeen klassement.

J. Elsen maakte er ditmaal maar bar weinig van, met 3 stuks meldde hij zich somber bij de meet- en weegcommissie. H. de Groot, na reeds een complete bierbrouwerij aan H. Kompier vergokt te hebben viste ook al niet veel beter.

A. Verwey vindt zelf zijn hengelaarskunsten maar povertjes. Tenslotte voor A-klassers, de toppers van toen zijn nog steeds de toppers van nu. H. Kompier en L. Velting zullen andermaal beslissen wie de cup mee naar huis neemt.

Bij de B-klassers is er volop spanning, niet zozeer voor de 1e plaats als wel voor de vraag: wie wordt nummer 3. Hiervoor hebben zich liefst 5 leden aangemeld n.l. P. J. Hut, G. Kuiper, K. R. Nieborg, J. Slagter en B. Bathoorn. U zult begrijpen dat dit met nog slechts 1 wedstrijd in het verschiet de nodige spanning met zich meebrengt.

Kuiper probeert via een uitgekiend voertje volgens het patent H. A. Kompier deze 3e plaats binnen te halen.

P. J. Hut daarentegen zal door L. Velting worden geïnstrueerd. Karel behoeft geen enkele steun, hij is eens kampioen geweest, dus behoort hij er alles van te weten! Bathoorn laten we evenals bij de wielrennerij gewoon vallen. Hij is dit gewend. Als O. Blauw nu eens J. Slagter voorzag van de benodigdheden dan kunnen de toppers het geheel naar een keiharde finish toedragen.

Uitslagen:

A-klasse

1. L. Velting	73.20 punten
2. A. Dierdorp	72.00 "
3. J. Koopman	62.00 "
4. H. A. Kompier	52.50 "
5. H. de Groot	45.60 "

Stand na 4 wedstrijden:

1. L. Velting	437.15 punten
2. H. A. Kompier	427.70 "
3. A. Dierdorp	239.20 "
4. J. Visser	195.10 "
5. H. de Groot	168.50 "

B-klasse

1. O. Blauw	115.00 punten
2. G. Kuiper	35.00 "
3. P. J. Hut	23.00 "
4. K. R. Nieborg	15.00 "
5. B. Buist	15.00 "

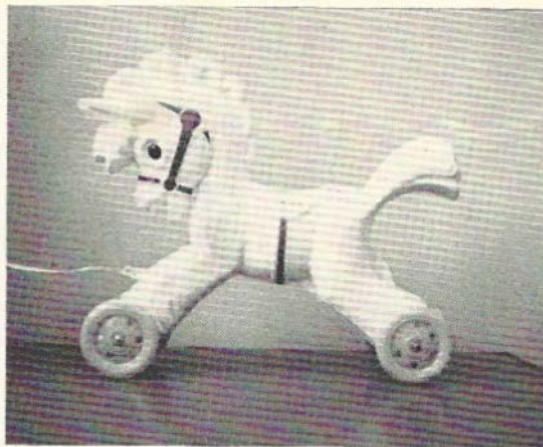
Stand na 4 wedstrijden:

1. O. Blauw	222.00 punten
2. G. v. Vliet	79.00 "
3. G. Kuiper	40.00 "
4. K. R. Nieborg	34.00 "
5. P. J. Hut	33.50 "

L. Velting

*Er was eens een slager in Roden
Die drie dames ten huwelijk noodde.
Waarom drie? 'Ga nou heen!
Wat heb ik aan één?
En U weet: bigamie is verboden'.*

Uit 'Reader's Digest'

De pony van Hornstra

De heren Schild en Toxopeus brachten van de kermis geen pony mee, Doch lieten Hornstra in de waan dat ze er een hadden staan

En die, op wat gewin belust, zei: ik verkoop hem in Culemborg gerust. Na veel geleur en ook misbaar belandde hij bij een paardenhandelaar.

Na het storten van een waarborgsom stuurden ze uit Roden de pony om. Het dier kwam op de expeditie aan. Waarna hij bij Van Iersel in de tuin mocht staan.

Maar toen de pony op het toneel verscheen bleek hij van plastic en niet van vlees en been! Een grote rel begon te leven, men had er 100 guiden voor gegeven!

Dus ging de winst voor Hornstra henen en verdween hij met de staart tussen z'n benen. Maar de storter van de som vroeg natuurlijk z'n geld weerom.

Doch hij riep luide uit: zoek het nu zelf maar uit! Oh Hornstra, wat hebt gij aangericht onze verhouding is ietwat ontwricht!

In Roden lachte men zich dood want ze hadden hem mooi in de boot. Laat men zich voortaan wel bezinnen dat er niet op alles is te winnen.

Zo is dit grappige verhaal een lering voor ons allemaal.

Enkele medewerkers

(Red.: Maar nu heren Schild en Toxopeus, pas op Uw tellen, anders moeten wij straks een soortgelijk verhaal over U vertellen.)

Onze ideeënbus

Voorstel No. 67.

J. Visscher (Onderhoudsdienst)
Vormstempel voor bevestigingsbeugel van tussenwand SM-compactus wijzigen. Het platslaan van lip voor linkse of rechtse uitvoering komt hierdoor te vervallen.
Besparing: f 200,— Beloning: f 40,—.

Voorstel No. 109.

Th. v. d. Geest (Lasserij)
Zijkanten aan achterbakken voor sets met behulp van vormstempel in een slag vormen. Voorstel technisch wel uitvoerbaar, maar op grond van hoge gereedschapkosten, verplaatsing van lichte naar zware kantpersen en het moeten werken met handbeveiligingen bij de huidige omzet niet lonend.

Voorstel No. 110.

J. Veenstra en A. Buist (Lakkerij)
Vloeipapier tussen schotjes met lippen laten vervallen.
Jaarbesparing: f 424.15. Beloning: f 85,—.

Voorstel No. 111.

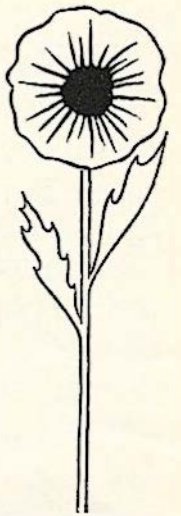
H. Slagter (Perserij)
S87 en M1417 bij laden diepe jalouziekasten combineren.
Hierdoor zou een bewerking van 4 persslagen vervallen. Gezien de hoge gereedschapkosten en het

In november a.s.

Voor de

laatste maal:

KLAPROOSDAG

Sedert de bevrijding is het in november een traditie, dat de 'Klaprooscollecte' wordt gehouden. De opbrengst hiervan wordt door het Nederlands Oorlogsgraven Comité aangewend om nabestaanden van de in de jaren 1940—1945 voor onze bevrijding gesneuvelde geallieerde militairen in Nederland gastvrijheid aan te bieden, waardoor zij in staat zijn het graf van man, vader, zoon of broer te bezoeken. Er zijn in ons land meer dan 30.000 geallieerde oorlogsgraven, op meer dan 500 kerkhoven.

Vele tienduizenden vaders en moeders, vrouwen en kinderen, zijn in de loop der jaren door het Oorlogsgraven Comité uitgenodigd om naar Nederland te komen. Vele anderen wachten nog tot ook zij een graf in ons land kunnen bezoeken.

Of zij kunnen komen, hangt af van de collecte, die in november wordt gehouden. Dit zal namelijk de laatste 'Klaprooscollecte' zijn: waarom het Nederlands Oorlogsgraven Comité hoopt, dat deze een record-opbrengst zal hebben. Dan zal het werk nog zo lang mogelijk worden voortgezet.

'Klaproosdag'

De collecte vindt plaats in de week van 9 tot 15 november. Het hoogtepunt zal zijn op 'Klaproosdag', zaterdag 14 november. Voor hen, die het op prijs stellen een bijdrage te gieren: het postrekeningnummer is 416000 ten name van het Nederlands Oorlogsgraven Comité te Amsterdam.

Collectanten

Elk jaar is nog gebleken, dat het Nederlandse volk graag en goed aan de Klaprooscollecte geeft. Maar... dit geld moet worden opgehaald. Daarom wordt vooral ook een beroep op collectanten gedaan om medewerking te verlenen.

Hoe hun werk in het buitenland op prijs wordt gesteld blijkt ook dit jaar weer. 'The British Legion', de grote Britse organisatie van oud-strijders en nabestaanden, nodigt ook volgend jaar weer 33 collectanten van de Klaprooscollecte 1970' uit een gratis reis naar Engeland te maken, waar zij een vakantie in Londen krijgen aangeboden. De 33 gelukkigen — drie per provincie — worden door het lot aangewezen.

Personalia

Terug uit mil. dienst:

B. Hummel, afd. lasserij;
G. Veenstra, afd. bankwerkerij.

Geboren:

Frederik, zoon van de familie Marinus-Vogelzang. (4-10-'70)

In dienst:

K. Martens. (19-10-'70).

vooruitzicht dat de laden gaan vervallen heeft het geen zin om dit voorstel nu nog toe te passen.

Voorstel No. 112.

Th. v. d. Geest (Lasserij)
Bakken 3100 door 2e of 3e man bij het kantpersen laten afbramen.
De opzet is dat de bakken tijdens het kantpersen rondom afgebramd worden. Bij de laatste serie is dit slecht gedeeltelijk gelukt, maar het constructiebureau hoopt op korte termijn de laatste moeilijkheden ook op te lossen. Voor het gat is inmiddels een nieuw stempel gemaakt.

Voorstel No. 106 nog in onderzoek.

De deelnemers aan de Gispens huisvrouwentocht op 15 september goedgehuimd aan het 'pierewaaien' in Hoek van Holland.

Postcontainers rollen door Nederland

In de afgelopen maanden is een voor Gispens totaal nieuw soort produkt in fabriek II aangemaakt. Het betreft postcontainers voor de P.T.T. die door Sedes zouden worden geproduceerd.

Als gevolg van de overname van dit bedrijf door Gispens kregen wij ook de verplichting deze produkten te maken.

De eerste afleveringen hebben inmiddels plaatsgevonden. Hoe de P.T.T. op het in gebruik nemen van de postcontainers reageerde kunt U in nevenstaand bericht lezen. Met toestemming van de P.T.T. namen wij het artikeltje over uit 'Aangetekend' het personeelsblad van de P.T.T.

Maandag 17 augustus was een historische dag in de geschiedenis van het Nederlandse postvervoer per trein. Hoe historisch zal overigens de toekomst moeten leren.

Sinds die datum rijden er — voorlopig nog als proef — op enkele trajecten van de ongeveer 80 dagelijkse posttreinverbindingen twee postrijtuigen mee, die uitsluitend beladen zijn met 30 à 40 rolcontainers vol post.

Na twee jaar experimenteren is voor het spoorwag-postvervoer op die 17de augustus het containertijdperk begonnen — voorgoed, naar men mag aannemen.

Twee van de bekende roodbruine 'motorposttrekkers', inwendig aangepast voor het transport van rolcontainers, zijn op twee circuits ingezet, waar deze rijtuigen, beladen met containers, een dagelijkse verschijning worden.

Het eerste circuit begint om 14.48 uur te Rotterdam. Deze posttrein rijdt over Den Haag, Leiden, Haarlem, Amsterdam, Utrecht, Arnhem, Utrecht, Gouda en terug naar Rotterdam. Het tweede circuit begint om 15.26 in Ede-Wageningen, waar in de drukkerij Vada dagelijks vele tienduizenden periodieken van de pers naar de post gaan in rolcontainers. Deze trein rijdt over Arnhem, Utrecht, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Arnhem en Nijmegen om de volgende dag weer te starten in Ede-Wageningen.

De rolcontainers worden in de postkantoren beladen en naar de trein getransporteerd. In Amsterdam-Oosterdok bijvoorbeeld is dat al heel gemakkelijk; daar haakt men een aantal containers eenvoudig aan een lorrie en deze trekt ze over mooie

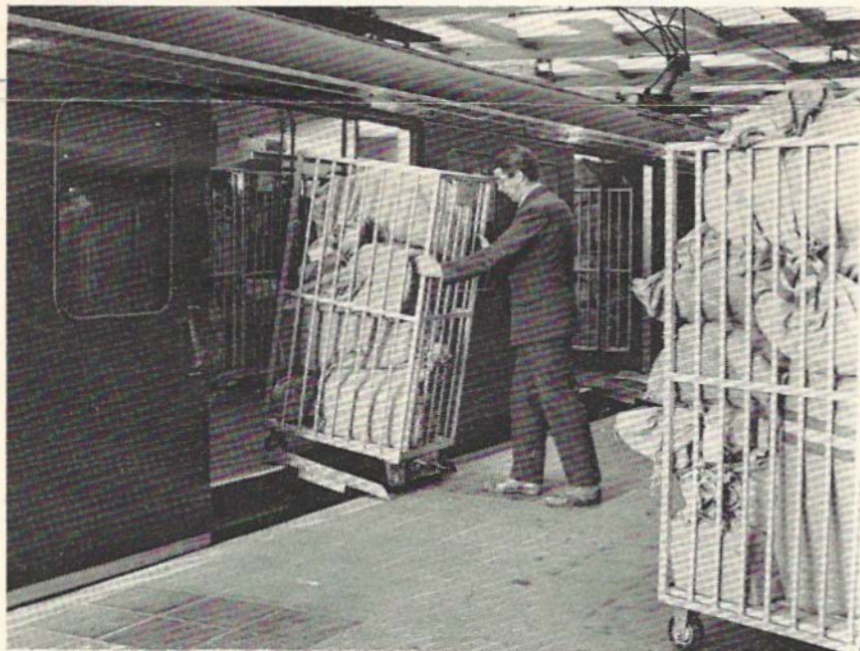
vlakke vloeren naar het vlakke postperron op CS, waarvan de hoogte bovendien vrijwel gelijk is aan die van de laadvloer van de trein. Over een eenvoudige metalen plaat rijdt de container dus zo de trein binnen. Geen overladen, geen gesjouw en geen gegooi met postzakken.

Zo gemakkelijk als in het nieuwe Amsterdamse postkantoor gaat het niet overal, want onze postkantoren en stations stammen uit het pre-containertijdperk. Er moet daarom nogal eens worden gewerkt met heftrucks en met rolcontainers die eerst op perronwagentjes geladen moeten worden om de trein ermee te kunnen bereiken. Daaruit blijkt wel dat de container letterlijk nog heel wat obstakels te overwinnen zal krijgen voordat hij in aanzienlijke mate het beeld van het postvervoer en de werkomstandigheden van de postvervoerders zal kunnen bepalen.

Het spreekt vanzelf dat de ontwerpers van nieuwe postkantoren en stationvoorzieningen nu met de containereisen rekening houden.

De treinen zelf leveren overigens niet veel moeilijkheden op. Men hoeft alleen maar te zorgen dat men in de wagon zo ongeminderd mogelijk met de rolcontainers kan rijden. De drie verschillende door de P.T.T. zelf ontworpen modellen rolcontainers, zijn alle voorzien van een rem, zodat ze niet van wijken weten als de treinbestuurder flink remt. Er zijn nu zo'n 1200 P.T.T.-containers in gebruik of in bestelling; de meeste voor lokaal gebruik.

In de massapost ziet men het grootste voordeel van de container liggen, ofschoon de kortstondige praktijk nu al uitwijst dat de containers ook worden gebruikt voor het vervoer van grote losse pakketten.

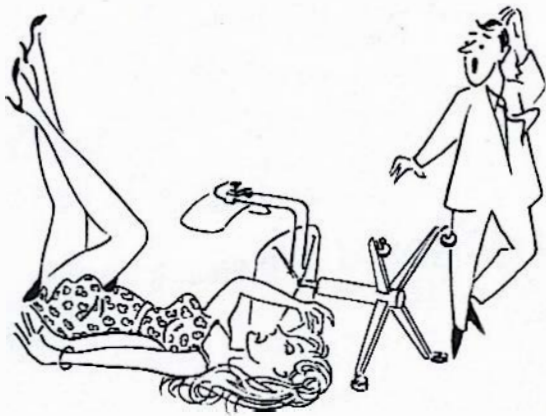

De jubilaris van 18 september

De heer G. N. G. van den Berg, productiechef van fabriek II, ontving op 18 september uit handen van Ir. J. Meijers de traditionele oorkonde en 'enveloppe-met-inhoud' in verband met zijn zilveren jubileum.

Het verhaal van de gevallen vrouw...

Er was eens een meisje dat als typiste op een kantoor werkte...

Hé, zou dit een sprookje worden, zou ze soms familie van Roodkapje zijn, zou het een of ander wonderbaarlijk verzinsel zijn?

Nee, niets is minder waar; dit verhaal berust op de keiharde realiteit. Wat is nml. het geval?

Dit meisje had een goede baas: hij betaalde haar goed, hij was lief voor haar, hij had haar zelfs — zoals het overigens hoort — een goede typistestoel gegeven, zo'n in hoogte verstelbare draaistoel met kruisvoet. En om die typistestoel (om het algemeen te houden ook wel machinestoel genoemd) gaat het nu.

De vloer van de afdeling waarin de typiste haar dagelijks werk verrichtte was hard en glad; haar machinestoel was voorzien van zwenkwielen; was wel wat duurder, maar zo gemakkelijk.

Evenwel, en nu komt 't: op een kwade dag stond de typiste, zoals zo vaak, even van haar stoel op, wilde daarna weer gaan zitten, maar realiseerde zich niet dat tengevolge van het opstaan haar stoel wat naar achter was weggerold. Kortom, ze kwam nog net op het voorste puntje van de zitting terecht, door haar gewicht kliepte de stoel (want van nature draaien die wieljes nu eenmaal gemakkelijk) de typiste viel. Haar (liefdevolle) baas snelde toe en constateerde dat het gelukkig goed was afgelopen. Maar: het had ook anders kunnen uitpakken!

Het sprookje is inmiddels ontaard in een fabel, en een fabel heeft een moraal. Wat is de moraal?

1. Dat dit ook een man had kunnen overkomen (alhoewel we het in 't spraakgebruik nooit over gevallen mannen hebben);
2. dat het met zo'n draaistoel, indien niet goed gedimensioneerd, oppassen is geblazen;
3. dat het toepassen van zwenkwielen niet in alle gevallen verantwoord is.

In het nummer van juni 1969 van Documentatie Techniek en Veiligheid, een uitgave van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor (G.A.K.), wordt uit het nummer van maart 1969 van Der Unfallruf o.m. als volgt geciteerd:

Gedurende de periode 1966/1968 werden aan een bepaalde bedrijfsvereniging in Duitsland 223 ongevallen met verrijdbare bureaudraaistoelen gemeld, waaronder arm- en beenbreuken, verstuiptingen, beschadigingen aan de wervelkolom en hersenschuddingen. De oorzaken van deze ongevallen kunnen als volgt ingedeeld worden:

- 30%: het per ongeluk weggrollen van de stoel
- 30%: het zijdelings kiepen van de stoel
- 30%: het voorover kiepen van de stoel
- 10%: andere oorzaken (breuk van een wieltje, het plotseling inzakken van de rugstang, enz.).

Het per ongeluk weggrollen van de stoel vindt nauwelijks alleen plaats op vloeren met hard oppervlak zoals hout, PVC en kunststeen. (Tot op heden werden geen aanmeldingen ontvangen van dergelijke ongevallen waarbij de stoel op een kleed of tapijt stond). Meestal gebeuren deze ongelukken doordat men even moet opstaan om iets aan te pakken of iets dergelijks — waarbij de stoel dan van zijn plaats rolt — en men dan gaat zitten op de plaats waar men dacht dat de stoel nog stond.

Ongevallen door het zijdelings omvallen komen meestal voor bij stoelen met 4 wielen en met betrekkelijk korte wielpoten, vooral als men zich wat te ver zijwaarts overbuigt.

Ongevallen door het voorover kiepen komen het meest voor doordat men te ver naar voren op de stoel gaat zitten. Dit voorover vallen gebeurt vaker naarmate de stoel minder wielen heeft.

De overige ongevallen (10%) zijn in feite te wijten aan gebreken bij de fabricage of aan de constructie.

(Der Unfallruf is het Mitteilungsblatt der Verwaltungsbereichsberufsgenossenschaft, Hamburg)

Als we dit zo lezen, komen we in de eerste plaats tot de conclusie, dat we op harde vloeren geen draaistoelen met zwenkwielen moeten toepassen. In het BZ-2000 stoelenprogramma van Gispén vinden we dan ook draaistoelen die zowel met zwenkwielen als met doppen kunnen worden uitgevoerd. In de uitvoering met doppen is het wel gewenst dat de stoel gemakkelijk over de vloer glijdt, en daarvoor heeft Gispén gezorgd. De uitvoering met zwenkwielen dus alleen toepassen op zachte, gestoffeerde vloeren.

Een ander punt is, door de dimensionering van de kruisvoet te bereiken dat de kans op kiepen van de stoel minimaal is. Daartoe zouden we de voellengte kunnen vergroten; we komen dan evenwel van de regen in de drup, immers: de kans op kiepen vermindert inderdaad, maar de kans om te struikelen over de buiten de projectie van de zitting stekende lange voeten (of moeten we zeggen: lange tenen?) wordt vergroot. Hier moeten we tot een compromis komen: niet te kort en niet te lang.

Wat ook effectief is om het kiepgevaar te verminderen — en we dan ook bij de BZ serie 2000 hebben geïntroduceerd — is, van 4 naar 5 voeten over te gaan. Indien we de kleinst mogelijke afstand van de centrale as tot de verbindingslijn van de assen van 2 naast elkaar gelegen zwenkwielen als maat voor het kiepgevaar nemen, dan zijn de draaistoelen van de serie BZ - NORMA op dit punt 21% gunstiger dan de overeenkomstige stoelen uit het bestaande Gispén-zitmeubelenprogramma.

Nieuw is ook de hoogteverstelling van de BZ-kruisvoeten: u hoeft nu niet meer onder de stoel te duiken om de hoogte van de zitting te verstellen: door een simpel oplichten van een knopje onder de zitting kunt u de zitting in één van de 7 hoogtestanden zetten. Natuurlijk is ook weer de veer ingebouwd, die de eerste schok bij het zitten-gaan opvangt.

Dat Gispén grote zorg aan de ergonomische aspecten heeft besteed spreekt vanzelf. Neem b.v. de verende rugsteun van de machinestoelen!

BZ+G

U ziet het: 't is BZ+G, Beter Zitten met Gispén.

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

A. den Hartog,
Dahliastraat 53,
Culemborg
wordt 26 okt. 74 jaar

H. C. Zaaijer,
J. v. Opdorpstraat 11,
Culemborg
wordt 26 okt. 77 jaar

A. Wansing,
Debussystraat 48,
Culemborg
wordt 31 okt. 69 jaar

H. Vroege,
St. Annakapelstr. 8,
Culemborg
wordt 11 nov. 74 jaar

J. W. v. Bentum,
Molenpad 4,
Beusichem
wordt 21 nov. 72 jaar

Dankbetuigingen

Voor Uw blijk van medeleven, ons betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, betuig ik U, mede namens de kinderen mijn oprechte dank.

D. de Ruiter-Vermeulen

Graag wil ik het Personeelfonds en mijn collega's van de afdeling Gereedschapmakerij bedanken voor de attenties, die ik tijdens m'n ongevalstijd thuis heb mogen ontvangen.

J. Berendse

Gaarne willen wij onze dank uitspreken aan directie en personeel van Gispén, voor de blijken van belangstelling welke wij na de geboorte van onze dochter Nicolette Jolanda van U mochten ondervinden.

N. J. den Hartog
Th. den Hartog-den Hartog

Mede namens mijn vrouw en kinderen wil ik langs deze weg directie, personeelfonds en collega's heel hartelijk danken voor alle attenties en belangstelling ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

S. de Vroedt

Personalialia

In dienst:

- 4- 8-1970 A. Uyök, Afd. Plw. IV
- 13- 8-1970 Sat Mustafa, Afd. Plw. IV
- 17- 8-1970 Mej. C. Bron, Afd. Verkoop
- 17- 8-1970 A. v. d. Zande, Afd. Bedrijfschool
- 17- 8-1970 Belghazi, Afd. Bl. Mont. IV
- 17- 8-1970 Loukili, Afd. Lakk. I
- 17- 8-1970 A. de Vaal, Afd. Plw. IV
- 31- 8-1970 B. Meijdam, Afd. Bedrijfschool
- 31- 8-1970 M. Likumahua, Afd. Bedrijfschool
- 31- 8-1970 Mevr. L. Uyök, Afd. Mont. IV
- 1- 9-1970 A. Swardens, Fabr. II
- 7- 9-1970 Mej. M. A. Noordergraaf, Afd. Drukk.
- 7- 9-1970 J. H. Verhoeks, Afd. Plw. I
- 10- 9-1970 Mej. E. M. Spithoven, Afd. C.M.
- 14- 9-1970 J. Tithiru, Afd. Plw. IV
- 21- 9-1970 D. Tahija, Afd. Mont. IV
- 21- 9-1970 T. Disli, Afd. Plw. IV
- 21- 9-1970 S. Ozean, Afd. Plw. IV
- 23- 9-1970 Ben Hamadi Bouhaddou, Afd. Mont. IV
- 28- 9-1970 Mevr. Cobanlar, Afd. Lakk. IV
- 28- 9-1970 Mevr. Ismail, Afd. Lakk. IV
- 28- 9-1970 Mej. J. v. d. End, Afd. Stoff. II
- 28- 9-1970 Mej. D. v. d. End, Afd. Stoff. II
- 28- 9-1970 Mej. H. Blommers, Afd. Stoff. II
- 1-10-1970 Mej. J. Dur, Afd. Drukk.
- 1-10-1970 Mej. P. Kalden, Afd. Inkoop
- 1-10-1970 Mevr. A. van Straalen, Afd. Verkoop

Geboren:

- 15- 8-1970 Nicolette Jolanda, dochter van de Fam. N. J. den Hartog
- 15- 8-1970 Sergio, zoon van de Fam. D. Decarolis
- 30- 8-1970 Ronald Ferdinand Gerardus, zoon van de Fam. F. Osvath
- 13- 9-1970 Marc, zoon van de Fam. Latupeirissa-Vink
- 5-10-1970 Johannes Lambertus Gerardus, zoon van de Fam. J. Locanberi

Gehuwd:

- 4- 9-1970 De heer J. Hoogerdijk en Mej. D. Koenhen (Afd. Mech. Adm.)
- 22- 9-1970 De heer J. Lopulalan (Afd. T.D.) met Mej. M. M. Nanlohy

Terug uit mil. dienst:

- 21- 9-1970 de heer L. Hol, Afd. Plaatwerkrij I

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispén foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 257
23 november 1970

VIER DECENNIA HET 40-JARIG JUBILEUM VAN HAMILTON

'Het karwei is klaar, en ik heb geen werk meer voor je. Als er weer wat komt dan laat ik het je wel weten!'

Het is 1930, en de plaats is Rotterdam. Niets bijzonders aan de hand dus, want dit soort uitspraken is aan de orde van de dag.

Maar, evengoed sta je daar dan toch maar! Je bent jong, je bent timmerman — compleet met diploma ambachtsschool —, en je wilt werk hebben. Dus ga je dat zoeken. En als je dan Hamilton heet, en dat karwei dat net klaar is werd uitgevoerd bij Gispen, dan heb je best in de gaten gehad dat er nog méér werk bij dat Gispen zit.

En dus ga je solliciteren; bij baas Harkink. Nu was het Gispen van toen — net als nu — een bedrijf waar altijd wel iets te vertimmeren viel, en baas Harkink zei dus 'ja'. En 'ja' is het gebleven; tot op de dag van vandaag. En noch baas Harkink, noch Hamilton zullen toen gedacht hebben dat op 20 oktober 1970, precies 40 jaar later, de directeur van het inmiddels flink uit de kluiten gewassen Gispen, mr. Kernkamp, tegen diezelfde Hamilton zou zeggen:

'De leiding van dit bedrijf heeft bijzonder veel waardering voor je werkracht en je enthousiasme en voor je soepelheid van geest, waarmee je altijd weer nieuwe taken hebt aanvaard'.

Wendbare geest

Twee uitspraken van twee 'bazen', en daar tussenin ligt een carrière van 40 jaar!

Veertig jaar waarin Hamilton een beetje Gispen is geworden, en Gispen een beetje Hamilton, want er is welhaast geen afdeling in het bedrijf te vinden waar niet ergens een kaartje achtergelaten zou kunnen zijn met het krabbeltje: 'HAMILTON WAS HERE'

Zó zegt mr. Kernkamp het:

'Je hebt een wendbare geest, en was daardoor voor zo ontzettend veel taken geschikt; en zelfs bij uitstek geschikt!' En zo is het ook eigenlijk wel, want van timmerman werd hij meubelmaker; overigens nog steeds in het hout. Maar ook houten meubelen moeten gemonteerd worden, en het 'meubelmaken' groeide uit tot 'meubels monteren'. Zelfs — ja, ja; zeg er maar eens wat van! — monteren bij de klanten thuis kwam nogal eens voor!

Maar Hamilton zou Hamilton niet geweest zijn als hij niet in de gaten zou hebben gehad dat je met al dat montagewerk niet veel verder komt. Er moest gestudeerd worden!

Het werd een PBNA cursus voor calculator, en deze cursus betekende een overstapje van de fabriek naar de tekenkamer.

Hamilton herinnert zich daar nu van:

'Die tekenkamer stond toen onder leiding van de heer C. Hoffman, en het was voor die tijd een hele grote tekenkamer. Er werkten wel tien man! Dat kwam voornamelijk voort uit het vele speciale werk dat we toen maakten: puien, traphekken, telefooncellen, lampen en ornamenten.

De werkzaamheden die ik daar verrichtte betekenden een ontlasting van de tekenaars. Zij behoefden zelf de benodigde materialen niet meer uit te trekken want daar zorgde ik voor, terwijl ik als calculator dan tevens de prijzen berekende en de benodigde materialen bestelde via de inkoop'.

Van 1936 tot 1940 tekende Hamilton voor de materiaal-voorziening en de calculatie op de tekenkamer.

Nieuw hoofdstuk

En toen kwam de oorlog.

Die vijf geïmproviseerde jaren die voor de generatie van Hamilton het leven in tweeën heeft gehakt; in een stuk van 'Voor de oorlog', en een nieuw hoofdstuk van 'Na de oorlog'.

Vijf jaren waarin stalen meubelen (Stalachrome) gemaakt werden tot hardboard meubelen (Pelko). Jaren waarin Gispen van fabrikant van een eigen product werd teruggedrongen tot toeleverancier (Philips en NSF). Maar ook jaren waarin Gispen zich ging beraden op de jaren die zouden komen.

Niet alleen voor Hamilton, maar ook voor Gispen betekenden die vijf jaren het omslaan van een pagina; het begin van een nieuw hoofdstuk.

Alles werd anders. Ook voor Hamilton. Het Raadgevend Advies-Bureau Berenschot werd ingeschakeld om nieuwe productiemethoden te bestuderen en er werd een studie gemaakt over een geheel andere opbouw van onze producten. (Deze studies zouden tot ons montabele systeem van kantoormeubelen leiden).

Geboren organisator

Kortom, er werd gewerkt aan een andere, een verjongd Gispen, en ook Hamilton werd in deze ontwikkeling meegevoerd. Neen, hij zou er zelfs een groot aandeel in hebben. Hij vatte opnieuw de studie op; 'moderne bedrijfsorganisatie' ditmaal, en hij was direct ná de oorlog dan ook de aangewezen man om chef te worden van het bedrijfsbureau.

Tariefbepaling, werkvoorbereiding, planning, tijdschrijven en calculatie behoorden tot de werkzaamheden van dit bureau. Het was inmiddels natuurlijk niet onopgemerkt gebleven dat in Hamilton een 'geboren' organisator schuil ging.

Terugkijkend op die 40 jaren Gispendienst overdenkt mr. Kernkamp in zijn jubileum-toespraak:

'Ik dacht dat ik in het algemeen zou kunnen zeggen dat iemand die zó lang bij een bedrijf is, er zo langzamerhand wel genoeg van zal krijgen. Of dat het bedrijf wel genoeg van hem zal krijgen. Maar ik geloof dat wat vele anderen in hun loopbaan soms bij verschillende bedrijven zoeken, om nog weer eens een andere kant van het bedrijfsleven te ondervinden, dat jij dat eigenlijk altijd in hetzelfde bedrijf gezocht en gevonden hebt.

VIER DECENNIA

Ik dacht, dat als wij in grote trekken daarop terugzien, dat het in dit bedrijf toch dikwijls zó is geweest — zéker in de jaren dat ik dit bedrijf ken — dat als er ergens een moeilijke of een nieuwe of een ingewikkelde organisatie-klus was, in de eerste plaats aan Hamilton gedacht werd.

'Zou dat nu weer niet iets voor Hamilton zijn? Om te ontwarren, te analyseren, en tot heldere proporties terug te brengen?' zo vroegen wij ons dan af. En zullen wij dan niet meteen vragen of hij het in elkaar wil zetten en op gang wil brengen?

Ja, ik geloof dat zo iets je eigenlijk altijd geboeid heeft.

Vandaar dan ook dat de leiding van het bedrijf je altijd zo graag op verschillende gebieden heeft ingeschakeld. En daarbij heb je heel wat meegemaakt! Je bent op tekenkamers geweest, je hebt gecalculeerd, je bent leider geweest van het fabriekscomplex, je hebt de leiding van magazijnen en expeditie gehad.

En, nadat wij nog van je geweldige organisatorische talenten gebruik hebben gemaakt bij het op gang brengen van fabriek IV, hebben wij je in de laatste jaren waarachtig wéér opgeknappt met een nieuwe en zeer belangrijke klus: het steeds ingewikkelder geworden productbeheer.

Het hele samenspel tussen productie en verkoop, en het overzichtelijk maken van levertijden en alles wat daarbij hoort.

Wij hebben eigenlijk nooit bang hoeven zijn om je te vragen weer eens iets geheel anders te gaan doen. Want juist omdat er weer een nieuw aspect in het bedrijf te bestuderen viel, of omdat er weer iets te organiseren viel had het steeds je volle belangstelling!

Weer andere taken

'Ja', vertelt Hamilton, 'door de ingebruikname van fabriek IV splitste het bedrijf zich in tweeën: fabriek I en fabriek IV. Als gevolg daarvan kreeg ik naast mijn gewone werk ook nog de gehele leiding van fabriek I toevertrouwd.

Inmiddels ontstonden er in onze artikelen vèr doorgevoerde splitsingen, en het verkoop-systeem veranderde helemaal. Daardoor kregen we te maken met volkomen nieuwe problemen.

Ik had op me genomen om voor een goede gang van zaken zorg te dragen voor wat dan al spoedig de naam 'productbeheer' zou krijgen.

Dit 'productbeheer' vergde echter al gauw zó veel werk, dat er een 'afdeling' productbeheer ontstond, en voor deze afdeling had ik ál mijn tijd nodig!

De leiding van fabriek I, het bedrijfsbureau én de leiding van expeditie en magazijnen heb ik dan ook aan anderen moeten overdragen.

Ik verzorg nu met mijn afdeling de 'vertaalde' bestellingen van de verkoopafdeling en verwerk ze in de planning. Daaraan gekoppeld zijn natuurlijk de lever-tijdproblemen, die door de veelheid van onze afnemers wel als de grootste zorg moeten worden beschouwd'.

Veelzijdig...

Niet alleen een langjarige staat van dienst dus voor de heer Hamilton, maar ook een veelzijdige, en dat blijkt dan ook wel uit

de lange rij van sprekers bij de viering van het jubileum:

mr. Kernkamp namens de directie; burgemeester Hermans namens de overheid; Ir. Meijers namens de Maatschappij voor Nijverheid en Handel, en dan vanuit het bedrijf zélf: de heer Westerdal, mej. Smits (namens de O.R.), mej. Jansen (namens de order adm.), de heer Wamsteeker, en tenslotte de heren Weysenfeld en De Ruiter.

Allemaal lovende woorden; allemaal weer een ander facet belichtend van diezelfde Hamilton.

Maar, niet aliéén lovende woorden.

Mr. Kernkamp overhandigt hem een enveloppe met de woorden: 'Ik ga je namens de directie, dus namens dit bedrijf, de jubileumenvolpe overhandigen en ik ga je met een handdruk bedanken voor alles wat je voor dit bedrijf gedaan hebt, en je gelukwensen met deze dag, en bovendien de hoop uitspreken dat we nog heel veel jaren van je mogen profiteren en het genoeg mogen hebben van je gezelschap'.

Eerbetoon van overheid...

Burgemeester Hermans speldt hem, als huldeblijk van de zijde van 's lands overheid, de eremedaille in goud, behorend bij de orde van Oranje Nassau, op.

Hij constateert daarbij: 'Als je 40 jaar werken bij dezelfde baas volhoudt, en het steeds goed hebt willen blijven doen, dan geloof ik dat je blijk hebt gegeven van een sterke geest. En dan dacht ik dat het ook volkomen terecht is dat je dan in een bijeenkomst met collega's en directie wordt gehuldigd'.

...en maatschappij

Ir. Meijers stelt vast dat hij Hamilton voor het eerst in de vele jaren dat zij met elkaar werken TOEspreekt.

Hij doet dat echter in dit geval met bijzonder veel genoegen, omdat van hem verwacht wordt dat hij de jubilaris het 'Vererend Getuig-schrift' van de Mij. voor Handel en Nijverheid met de gouden draagpenning zal gaan overhandigen.

Hij doet dat met de woorden: 'Ik feliciteer je van harte met de jou toegekende koninklijke onderscheiding en ik vind dat ook bijzonder op zijn plaats bij jou.

Ik zal je graag het getuig-schrift van de Maatschappij overhandigen en de draag-

penning opspelden, met nogmaals daarbij dat ik dat van ganser harte doe namens die Maatschappij'.

Vrijtijdsbesteding

Dat de heer Hamilton ook met zijn vrije tijd wel raad weet blijkt wel uit de vele cadeaus welke hem vervolgens worden aangeboden.

Eén daar van verdient zeker vermelding: De heer Westerdal memoreert de sporten die Hamilton zo in de loop der jaren heeft beoefend, en vermeldt daarbij o.m. dat hij in de oorlogsjaren de oprichter is geweest van de tafeltennisclub 'Gisona'.

Vervolgens overstappend op de nieuwste hobby: het aquarium, overhandigt hij de jubilaris een kweekbak voor het aquarium, waarin zich een plastic vis bevindt. Het publiekelijk opensnijden van deze vis levert een geldschat op welke ongetwijfeld tot meerdere glorie van het aquarium zal worden aangewend!

Daarbij zal de encyclopedie voor het aquarium welke de heer Wamsteeker hem aanbood zeker een goede gids zijn.

Dat het niet alleen vissen zijn welke zijn vrije tijd opeisen, werd duidelijk gemaakt door de heren Weysenfeld en De Ruiter, welke hem een set hobby-gereedschap aanboden. Ook het zwaardere werk wordt dus niet geschuwd!

Trouwens, een stel speelkaarten is zo naar geven, maar dat zou waarschijnlijk het beste zijn vrijtijdsbesteding weergeven; zowel kwalitatief als kwantitatief. De heer Hamilton is immers een vooraanstaand bridger en als zodanig is hij voorzitter van de bridgeclub in Culemborg en speelt hij in het A-team. Ook in zijn vrije tijd komt die 'wendbare geest' waar de heer Kernkamp van sprak toch weer tot uitdrukking!

Onder de talloze gelukstelegrammen heeft er één zonder twijfel een bijzondere indruk gemaakt: het telegram van mevrouw Van Osselen.

Mevrouw Van Osselen had bijzonder graag Hamilton persoonlijk de hand gedrukt, ware het niet dat zij tengevolge van een gedurende de vakantie opgelopen beenbreuk verhinderd was.

Veertig jaar Hamilton passeerden in kort bestek de revu; veertig jaar Gispen draaiden mèt hem voorbij. Morgen gaan we weer over tot de orde van de dag. Maar het is goed om zo af en toe terug te zien. Het geeft ons weer energie om dóór te gaan!

D. W. v. L.

Het 'koffie-meisje' voor de ploegenwerkers. O.R. lid A. den Hertog be'proeft' de nieuwe automaat.

R. H. G. Knippenburg 25 jaar bij Gispén

A-diploma voor L. Woerdenbach, A en B-diploma voor C. de Hartog

Diploma uitreiking

Op maandag 26 oktober jl. vond in aanwezigheid van de ouders van de leerlingen en andere genodigden de uitreiking plaats van de Bemeteldiploma's. Tevens was deze avond bedoeld om de ouders van de nieuwe leerlingen kennis te laten maken met het bedrijf.

De ouders van de 2e jaars leerlingen konden te weten komen hoe het met de vorderingen van hun zoon was gesteld.

De heer Meijers die zich had belast met de uitreiking van de diploma's sprak er zijn teleurstelling over uit dat zo weinig ouders gehoor gegeven hadden hier vanavond bij aanwezig te zijn.

Het is toch zo, en dat geldt voor iedere schoolopleiding dat de steun van de ouders niet gemist kan worden.

Ook het resultaat van de Bemetel opleiding is het slechtste in het 27-jarig bestaan van deze opleiding bij Gispén. 5 Kandidaten hadden deelgenomen. Slechts aan één kandidaat kon zowel het A-vakdiploma als het B-uitgebreid diploma worden uitgereikt.

Nog een plaatje van jubilaris Van Overbeek, in de vorige F.F. gecombineerd

Onze jubilaris Knippenburg, die in het Havenkwartier van Culemborg geboren werd, de lagere school doorlopen had en daarna de MULO, ging na de laatstgenoemde ook afgemaakt te hebben, op zoek naar een werkring. Aanvankelijk kwam hij bij het distributiekantoor in deze plaats terecht om enige ervaring op te doen op administratief gebied.

Korte tijd later solliciteerde hij bij Gispén en werd belast met de magazijnadministratie onder de heer Carstens, die toen het magazijnbeheer had. Na geruime tijd hier werkzaam te zijn geweest, werd de magazijnadministratie bij de bedrijfsadministratie ondergebracht.

De volgende verhuizing ging naar de afdeling planning waar hij thans nog werkt en vooral belast is met de materiaalvoorziening. Dit heeft betrekking zowel op de magazijnen als op de fabrieks- en montage-afdelingen. Opslag, levertijden en kosten spelen hierin belangrijke rollen.

Van zijn werk bij Gispén over naar z'n vrije tijd.

'Ik ben niet iemand die een uitgesproken hobbie heeft', zo zegt onze jubilaris. 'Ik geniet van licht klassieke muziek. Ook kruiswoordpuzzels oplossen en daarnaast een potje huisdampen vind ik een plezierig tijdverdrijf. Met een gezellig boek kan ik me ook aardig vermaken en als het weer het een beetje toelaat ga ik graag met m'n vrouw en twee kinderen de buitenlucht in'.

Al met al een bescheiden verslag maar wij wensen onze jubilaris nog vele jaren in ons bedrijf toe.

Een kandidaat kon het A-diploma in ontvangst nemen. Een slaagde voor het B-diploma, maar dit kan pas worden uitgereikt als hij ook voor A is geslaagd.

De heer Van Zijl, directeur Technische School in Culemborg, kwam niet zoals gewoonlijk de diploma's van de part-time cursus uitreiken, maar maakte de aanwezigen duidelijk dat hiervoor een landelijk examen met een landelijk diploma in de plaats is gekomen.

Ook werd het duidelijk dat de school in Culemborg geen streekschool zal worden voor de part-time cursus. We zullen in de toekomst op een nog nader te bepalen plaats het schriftelijk onderwijs moeten gaan volgen.

Hierna volgde een film van Bemetel over wat er allemaal aan zo'n examen vooraf gaat. Met een film over de brand van Gispén werd de avond besloten.

Hieruit blijkt dus, dat alleen diegenen, die zich voor de volle honderd procent inzetten, kans van slagen hebben. Misschien is dit een waarschuwing voor de aankomende kandidaten.

IDEEËNBUS

Voorstel 1126 afd. 422

N. v. d. Burg en J. Stap

Uitsparing in poten van draaistoe-
len kleiner maken zodat het punt-
lasplaatje klemmend past.

Deze wijziging zou inhouden dat met twee stempels op de afkantpers de poten gezet zouden kunnen worden. Afgezien van de nauwkeurigheid die hierbij wordt vereist is dit i.v.m. de puntlasmal (waarin de onderdelen worden gecentreerd) niet te verwezenlijken.

Voorstel 1127

**Pons- en zetsbewerkingen voor hoog-
teverstelling achterwand van berg-
mucubel overbrengen van ponsma-
chine naar afkantpers.**

Hiervoor is een calculatieberekening gemaakt waarbij is gebleken dat de besparingen zeer gering zullen zijn. Los hiervan staat nog het intern vervoer van een grote combinatie-stempel.

Voorstel 1128 afd. 145

S. Blokland en S. Dernieas

Eenvoudige handbewerking voor het bevestigen van glijdopjes in de lopers van kaartenkasten.

Zoals veel ander materiaal is ook de machine voor bovengenoemde bewerking bij de brand van 15 juni verloren gegaan. Beide inzenders wisten dit (althans voorlopig) met een stalen blok met gaaltje op te lossen.

Hiervoor is een beloning vastgesteld van f 30,—.

Voorstel 1129 afd. 180

J. v. Zanten

Lasmal voor het lassen van arm-
beugel aan frame van stoel 2116
opnemen in lasmal van stoel 2111.
Ook de koppelstukken kunnen op
de door inzender bedoelde werkme-
thode in één opspanning gelast wor-
den. Het geheel levert een bespa-
ring op van f 196,—, 20% hiervan
is f 39,20.

Hier moet bijgeteld worden de las-

mal die vervallen is en niet ge-
maakt (waar echter wel tekening-
kosten-etc. aan verbonden zijn ge-
weest): 1/5 van f 45,20 is f 9,04. To-
taal dus f 48,24.

Voorstel 1130 afd. 145

P. L. v. Zuylen

Beschadigingen voorkomen bij het vervoer van onderdelen van uit-
schuiftafels op pallets van Plaat-
werkerij naar Lakkerij fabriek I.

Een eenvoudige maar doeltreffende oplossing voorkomt, dat de onder-
delen gaan schuiven door in de
evenwijdig lopende bevestigingsga-
ten voor het blad een staafje te
plaatsen. Hiermede werd tevens een
besparing op het vervoer bereikt.
Jaarbesparing f168,—, 20% is f33,60.

Voorstel 1131 afd. 200

J. Hunting

Het solderen van afdekplaten van
poten van vergadertafels vervangen
door puntlassen.

Oorspronkelijk was voor deze be-
werking, zoals inzonder voorstelde,
aan puntlassen van de roestvrijsta-
len afdekplaten gedacht. Dit gaf ech-
ter minder goede resultaten. O.a. de
slijpbewerking vergde meer tijd.
Met hardsolderen + borstelen wordt
een lagere kostprijs bereikt.

Voorstel 1133 afd. 121

J. de Keizer

Ladeschotjes voor kassiersgeldbak-
ken dezelfde uitvoering geven als
de schotjes voor kaartenkasten.

Dit voorstel kan zonder meer door-
gevoerd worden en zal in veel ge-
vallen voor speciaal werk toegepast
kunnen worden.

Jaarbesparing f674,—, 20% is f134,80.

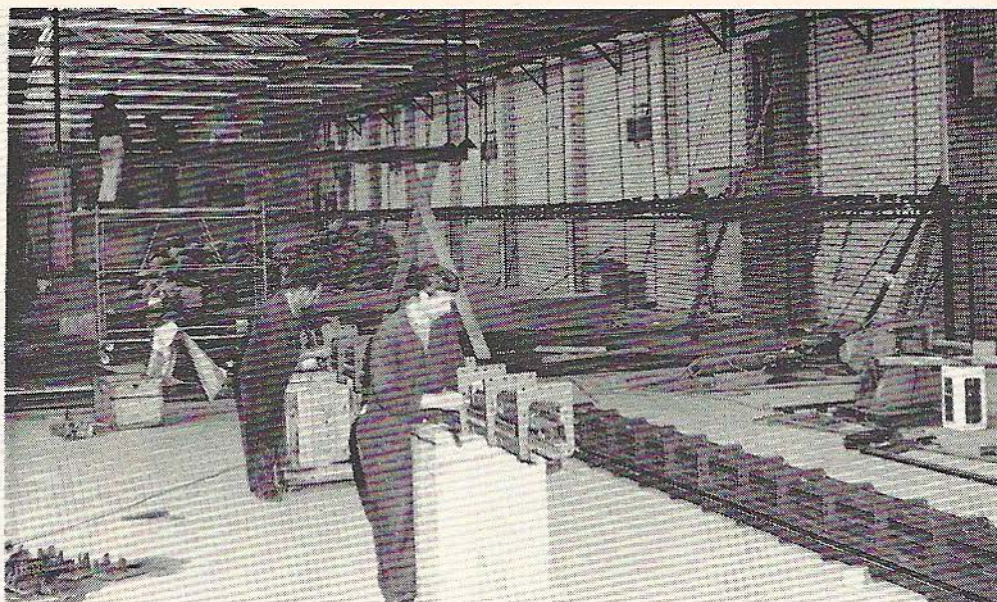
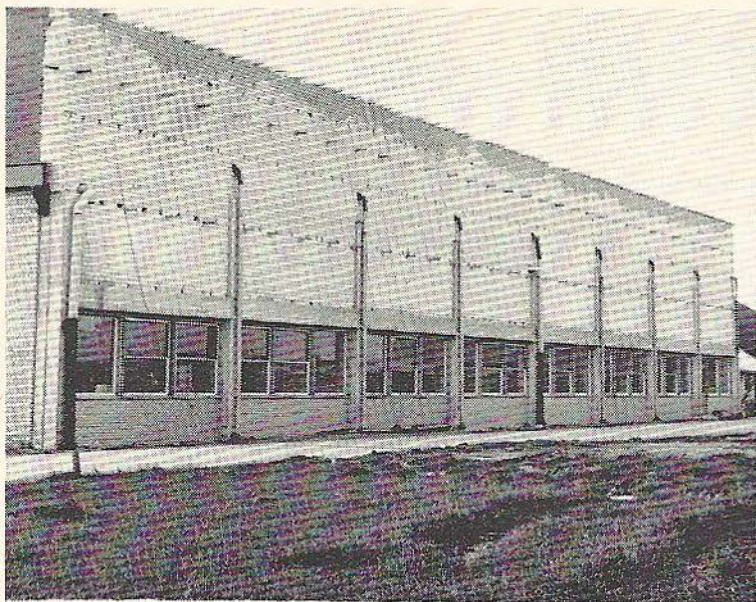
Voorstel 1134 afd. 800

W. J. v. d. Burg

De kop van platverzonken schroe-
ven, bestemd voor stoelen en schuif-
deurkasten, in eigen bedrijf zwart
lakken en moffelen.

Deze schroeven worden bij derden,
die daarvoor volledig ingericht zijn,
'gezwart'. Zelf zwarten en moffelen
zou een kostenstijging betekenen van
40%.

De Ideeënbusscommissie

Aan deze kant komen kantine en bedrijfskantoren

De kettingbaan, hier nog in opbouw ...

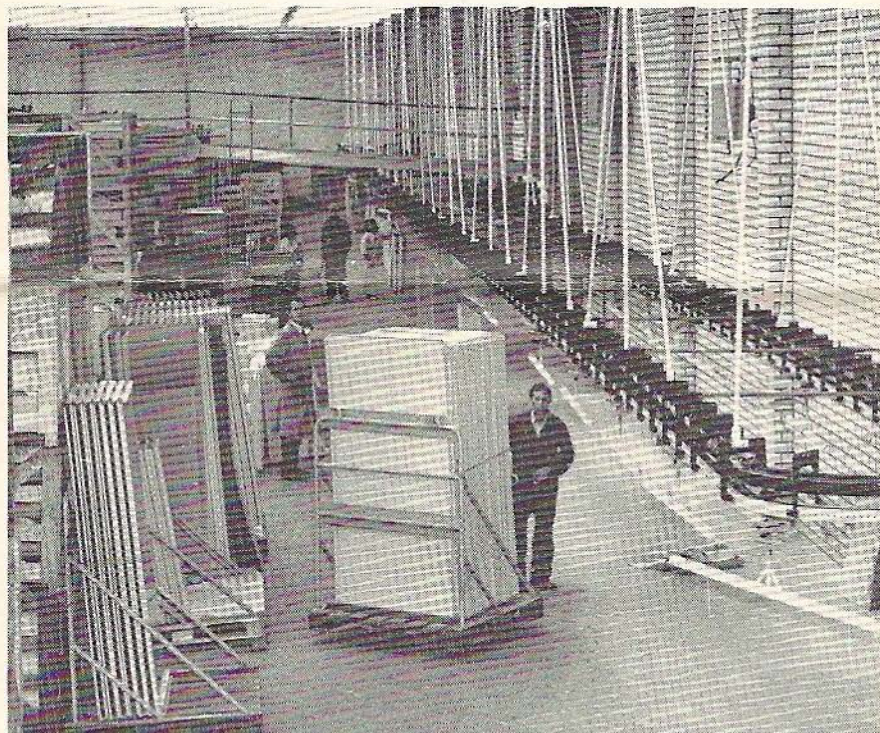
VOORTGANG BOUW

Per 1 oktober moest de nieuwe montagehal van 5000 m² worden opgeleverd. De bouwtijd was op 3 maanden gesteld. De eerste produkten zijn inderdaad ca. 1 oktober in de hal gezet, maar de droge plekjes moesten toen nog wel uitgezocht worden.

Op 8 oktober werd officieel de hal door Hussen aan Gispén overgedragen, zij het, dat er nog diverse activiteiten niet voltooid waren.

In de week van 12-16 oktober werd de ruimte 'full speed' bezet door halffabrikaten, montage machines en monteurs. En wie op dit moment een kijkje komt nemen in de hal, begrijpt niet waar in zo korte tijd zoveel spullen vandaan komen. De inrichting van de hal was uiteraard

niet gelijktijdig met het gebouw klaar. Verlichting en verwarming waren redelijk op tijd, de kettingbaan omschakeling kwam 17 oktober tot stand, de verbinding naar de Romney-loosden nog wat later en tenslotte zijn vermoedelijk de doorschuifrekken 21 november gereed. Hopelijk zijn alle wagentjes dan ook afgeleverd zodat de rekken gevuld kunnen worden en er weer wat ruimte vrijkomt waar nu kratten en stapelbakken staan.

...is inmiddels in gebruik genomen

●opbouw van de doorschuifrekken

Terwijl de vloeren nog maar nauwelijks droog waren ...

... was de laden montage al in volle gang

De T.D. werkplaats nog steeds in de open lucht . . .

Dit is verleden tijd: noodkantoortje C.M. . . .

. . . en nu montage-afdelingen bij onze gastvrije overbuurman Hussen

Naast de montagehal is de nieuwe bladenmontage aangebouwd. De verhuizing hiervan zal vermoedelijk pas ca. 1 december plaatsvinden.

De levering van diverse onderdelen zoals schakel- en verdeelkasten, afvoerpijpen enz. laat nogal op zich wachten.

Zodra deze afdeling verhuisd is kan pas een begin gemaakt worden met de inrichting van de oude bladenmontage tot afdeling technische dienst.

Diegenen, die als eerste een noodbehuizing krijgen zijn nu het laatste aan de beurt voor hun definitieve bestemming. De TD-ers zullen blij zijn als ze uit het weiland verdwenen zijn.

Nog eenmaal terug naar de montagehal; aan de kant van de Industrieweg wordt ca. 400 m² oppervlak afgescheiden. Hier worden ondergebracht: de kantine (even groot als de oude), garderobe (dames en

heren), vergaderkamer en enkele bedrijfskantoren. Zoals de planning er nu uit ziet zal deze ca. 15 december voor in gebruikname gereed zijn.

Als afscheiding tussen fabriek en kantoren en kantine wordt het door Gispens zelf zojuist op de markt gebrachte Buswand systeem toegepast.

Van de montage nu even naar de plaatwerk- en plaatopslag uitbreiding van 1800 m². Daar wordt nu volop aan gewerkt om alles glas- en waterdicht te krijgen. De vloer ligt er al in; de afwerklaag, een z.g.n. 'dekvloer' moet nog komen.

Met verwarming en verlichting is ook reeds een begin gemaakt en het ziet er naar uit dat half december ook deze hal 'in de produktie' kan worden opgenomen. Van deze ruimte wordt ca. 600 m² afgescheiden om de stoffeerderij van fabriek II tijdelijk te kunnen huisvesten.

Daar moet namelijk ruimte gemaakt worden om de nieuwe galvano-automaat te kunnen plaatsen. Eerst is er nog sprake van geweest, dat deze in een nieuw gebouw zou komen, dat tegen de huidige stoffeerderij/montage geplaatst zou moeten worden. Door diverse oorzaken is dit niet gelukt en moeten we dus alles binnen in de bestaande ruimte onderbrengen. Slechts voor de nieuwe transformator van de PGEM, de verwarmingsketel en de compressoren wordt een nieuw stukje gebouw gezet in de hoek tegen stoffeerderij/slijperij. Dit wordt dus een soort energievoorzieningsruimte.

Nu is nog moeilijk te overzien wanneer dit alles gerealiseerd zal zijn. De gedachten gaan uit naar februari 1971.

Tot zover deze globale informatie van alle bouwactiviteiten. Te zijner tijd kan hier weer eens wat verder over worden verteld.

De kastenmontage — waar komen in zo'n korte tijd zoveel spullen vandaan!

Meten bij de neus van Koning Edgar

HET GAAT GOED met de bekering van de Britten. Het tienjarigenplan om het Verenigd Koninkrijk te verlossen uit de — in onze ogen, hopeloze — rompslomp van vreemdsoortige maten en gewichten verloopt voorspoedig. Vijf jaar zijn er al voorbij: over vijf jaar gebruikt elke Engelsman de meter, de kilo en de Celsiusgraad alsof hij een mens is zoals ieder ander. De bereidheid van de Engelsen om in zee te gaan met het metrieke en decimale stelsel moet menigeneen aan het hart zijn gegaan. Nog omstreeks de jaren '20 kon de liberale Britse premier Lloyd George een parlementslied, dat de voordelen van het metrieke systeem uiteenzette, hooghartig de mond snoeren met de uitroep: 'En verwacht de geachte afgevaardigde, dat de Britse werkman zijn stamlokaal zal binnengaan om daar 0,56825 liter bier te bestellen?'... Over vijf jaar zal die Labour-man inderdaad eenvoudig een glas bier bestellen. De 'pint' is dan opgeborgen in het rariteitenkabinet van de Britse historie. Zoals ook de 'gallon', de 'inch', de 'cubit', de 'foot', de 'palm', de 'furlong', de 'yard', de 'grain' en ga zo maar eindeloos door. Groot-Britannië heeft die omschakeling in de eerste plaats te danken aan de Britse industrie. Zolang het Britse Imperium de toon aangaf in de wereld dacht geen Britse ondernemer eraan om een voetval te doen voor het systeem, dat veel van zijn buitenlandse afnemers bezigden. Waar de Britten het voor het zeggen hadden werd er gerkend met mijlen en yards, met inches, gallons en voeten. Maar Engeland geeft niet langer de toon aan. De export-positie is totaal gewijzigd en de overgang naar een stelsel, dat bijna iedereen in de wereld gebruikt, betekent voor Engeland nu méér hoognodig geld, betekent rationeler werken ook. De internationale wetenschap en technologie hebben immers allang het metrieke stelsel als veel handzamer aanvaard. Daarmee verlaat Groot-Britannië het kleine kamp van landen dat nog rekent en meet naar archaische maatstaven. Nu Engeland overstag gaat is het niet meer dan logisch te verwachten, dat de Verenigde Staten niet langer dan één of twee decennia zullen wachten alvorens de Britten te volgen. Dan blijven voorshands alleen nog Ceylon, Gambia, Guyana, Jamaica, Liberia, Malawi, Nigeria en Sierra Leone buiten de metriek. Het metrieke systeem werd officieel voor het eerst gebruikt in Frankrijk in 1790. Keizer Napoleon vooral heeft het systeem door Europa verspreid, daarmee her en der een streep zettend onder allerlei folkloristische meetmanieren, die wel erg amateuristisch van opzet waren. Zoals die in Engeland. Want een inch (0,0254 meter) is de knokkel van een duim. De cubit stond voor de afstand van de elleboog tot het einde van de middelvinger. Een cubit was ook zes 'palms': een palm was vier vingers dik. De voet (foot) werd ongeveer duizend jaar geleden gestandaardiseerd als: 36 gerstekorrels uit het middelste van de aar op een rijtje. (Een schepel van deze gerstekorrels was gelijk aan vijftig 'pounds' oftewel acht gallons). De 'yard' was de afstand tussen de neus van Koning Edgar en diens middelvinger als hij zijn arm uitgestrekt hield.

Een vadem (fathom) gold als de 'omhelzing' van een Viking, derhalve de afstand tussen de topjes van de middelvingers, als zo'n woesteling zijn armen gespreid hield. Een 'acre' land was het stukje grond dat in één dag door een juk ossen kon worden geploegd. (Een acre kon dus in grootte variëren, omdat het ene stukje grond zwaarder te ploegen was dan het andere. Over hetzelfde stukje grond te ploegen bij nat of bij droog weer wordt niets gezegd. Evenmin iets over snelle ossen of luie).

Er was nog een grotere oppervlaktemaat, de 'hide'. Dat was zoveel land als in één jaar door een juk ossen kon worden geploegd. Gemiddeld was een hide 120 acres, genoeg geacht voor het onderhoud van één gezin. Op het vasteland bestonden soortgelijke maten. In Duitsland had je de 'Rute': zestien mansvoeten achter elkaar. In Leonardo da Vinci's tijd kende men in Italië de 'braccio' (arm lengte) als maat. Het ellendige was, dat Leonardo zelf zulke lange armen had, dat hij altijd moeite had zijn maten in te passen bij die van anderen. En daar kwam nog eens bij, dat bijvoorbeeld de Florentijnse braccio anders was dan die van Milaan: een in Florence gemaakt raam paste niet in Milanese sponningen. De eeuwen door werden deze maten gebruikt in streken, landen en gemeenschapjes, lang nadat de oorspronkelijke betekenis en de oorspronkelijke toepassing in vergetelheid waren geraakt. De eerste man die een decimaal meetstelsel voorstelde was de Nederlander Simon Stevin (1548-1620). Met zijn decimaal stelsel had hij minder succes dan met zijn uitvinding, de zeilwagen, en met zijn vestingsteden als Hulst en Willemstad. Ook de Franse priester Gabriel Mouton kreeg het in 1670 niet voor elkaar, dat de Franse Academie van Wetenschappen zijn voorstel aanvaardde om een minuut van de aardse meridiaan te meten, die 'milliare' te noemen en de milliare in duizend 'virga's' onder te verdelen. In 1735 stuurde dezelfde Academie drie man naar equatoriaal Zuid-Amerika om een 'natuurlijke eenheid' af te meten aan de hand van één seconde van de evenaar. De opmetingen werden verricht, maar liepen op niets uit. In 1790, hetzelfde jaar waarin Thomas Jefferson (later de derde president van de Verenigde Staten) tevergeefs het congres voorstelde een nieuwe lengte-eenheid te aanvaarden, benoemde de Franse volksvergadering een commissie die uit moest komen met een nieuw metrieke stelsel. De voorstellen van de commissie om als lengte-eenheid de meter en als gewichtseenheid de kilogram aan te nemen werden enkele jaren later door een wet in uitvoering gebracht. De meter werd omschreven als het veertig miljoenste deel van de meridiaan, die over een bepaald punt tussen Duinkerken en Barcelona loopt. De kilogram was de massa van een kubieke decimeter water bij een temperatuur waarbij het water zijn grootste dichtheid heeft: de inhoud hiervan werd een liter genoemd. Alle pogingen van de Fransen om Engeland voor de invoering van hun systeem te vinden liepen op niets uit. Engeland bleef van het vasteland geïsoleerd. Dat weerhield de Amerikanen op hun beurt ervan het voorbeeld van de Fransen te volgen, omdat het niet slim zou zijn van de Britse gewoonte af te wijken. Handelsdoeleinden hielden Amerika dus buiten het metrieke stelsel. Met het voortschrijden der technische wetenschappen werd het echter óók de Britten duidelijk, dat een systeem op basis van het metrieke stelsel op terreinen als de fysica en de elektriciteit noodzakelijk waren. Als een Britse elektriciën in de negentiende eeuw een weerstand in de begrijpelijke termen moest 'verta-

De 'Rute' — Zestien mannenvoeten achter elkaar, teen tegen hiel....

De vadem — de 'omhelzing' van een Viking.

len' moest hij terecht bij begrippen als: '25 voet koperdraad met een gewicht van 345 grains' en dat was zelfs de Engelsen te dol. Na internationaal overleg kwamen tussen 1881 en 1908 de internationaal aanvaarde begrippen als volt, ampère en ohm in zwang. Inmiddels was in 1875 in Parijs het Verdrag van de Meter door vele landen getekend. Het verdrag zorgde voor een permanente 'bewakingsdienst' voor de algemeen aanvaarde maten en gewichten en voor de mogelijkheid, dat de definities van deze maten en gewichten, naar gelang de tijden zouden veranderen, wijzigingen konden ondergaan. In 1889 werd de meter officieel omschreven als de afstand tussen twee kerfjes op een platina stok bij nul graden celcius. De platina meter werd opgebaard in een Parijse schatkamer en afgietsels van het origineel werden aan alle deelnemende landen uitgereikt. De kilo kreeg gestalte in een platina cylinder. Het metrieke stelsel, waarmee de Britten sinds 1965 in zee proberen te steken is opnieuw gedefinieerd. De lengte-eenheid is nog altijd de meter, maar die meter heet nu 'de lengte, die gelijk staat aan 1.650.763.73 golflengten in vacuüm, overeenkomend met de overgang tussen de niveaus $2p^{10}$ en $5d^5$ van de krypton-86 atoom'. De omschrijving van de kilogram is gelijk gebleven. Volgens de commissie, die sedert vorig jaar in Groot-Britannië de omschakeling naar het metrieke stelsel dirigeert, loopt de zaak soepeler dan men had verwacht. Geruggesteund door een praktisch denkende industrie en niet te vergeten machtige opdrachtgevers als de ministeries, die al jaren geleden begrepen hadden dat Engeland bij de aanvaarding van het continentale stelsel gebaat zou zijn, heeft in veel sectoren de omschakeling al plaats gehad. En volgens een lang rooster van geleidelijkheid zullen andere sectoren volgen. Het vorig schooljaar is men begonnen op de lagere scholen het metrieke stelsel als het enig bestaande te onderwijzen. Het gevolg zal zijn, dat de Engelse kinderen van nu af niet beter zullen weten of auto's rijden zoveel kilometers per uur en een potje marmelade bevat netto 450 gram broodbeleg. De metrificeringscommissie gaat er van uit, dat de Engelsen geen moeite zullen hebben met het aannemen van het metrieke stelsel. Het moeilijkste zal zijn, om het oude systeem te vergeten. Volgens de commissie is er maar één weg: radicale overgang naar de nieuwe orde. Een foutief voorbeeld vindt de commissie de gewoonte van de Britse weerman op de televisie om de temperatuur in graden Celsius te geven en direct daarop ook de graden Fahrenheit te noemen. Het gevolg is, dat de kijkers geen moeite doen om de Celsiusgraden in zich op te nemen, maar liever even wachten tot hun bekende Fahrenheit-temperatuur op het scherm verschijnt. Het zal beslist uit den boze zijn om op de Britse 'ANWB'-borden naast de afstanden in kilometers óók die in mijlen aan te geven.... Voor dit eigenste jaar 1970 is een uitgebreid programma van omschakeling bij de Britten in uitvoering. Er wordt aan gewerkt, dat de bouwwereld de fabrieken voor materialen, gereedschappen en industriële uitrustingen dit jaar overgaan naar het metrieke stelsel. Aluminium, lood, koper, zink, staalproducten, staaldraad en elektriciteitskabel zullen aan het eind van dit jaar per meter worden verhandeld. Ook cement, hout en bakstenen stappen nog dit jaar van de oude maten af.

Stot op pag. 7 onderaan

Nóg een jubilaris!

We hebben dit jaar nogal wat jubilarissen in ons bedrijf en één ervan is Carel J. Bussink, die op 16 november 25 jaar bij ons werkzaam is.

Voor hij bij ons in dienst kwam was hij schilder van beroep en hij vond dit een geweldig mooi vak.

Hij werd in de oorlog in 1942 echter ook naar Duitsland gezonden en daar was het gedaan met schilderen.

Daar werkte hij enkele jaren in een reparatiewerkplaats van een vliegtuigfabriek. 'Het was geen beste tijd', zegt hij, maar hij heeft er zich goed doorheen gewerkt.

Toen hij na de oorlog weer thuis was had hij echt even nodig om bij te komen, maar niet lang, want hij zag zijn huisbaas bezig met het opschilderen van hun huizenblokken. Toen hij daar zo bij stond te kijken, vond hij iets vreemds aan de verf. Hij vroeg aan zijn huisbaas waarmee deze de verf mengde. Als antwoord kreeg hij: 'met machine olie'.

Maar al pratend kwam het zover dat hij de verfkwest overnam en weer aan het schilderen ging. Echter niet lang, want zoals gezegd, op 16 november 1945 begon hij bij Gispén met het schoonmaken van de moffeloven en daarna op proef in de plaatwerkerij bij baas Harkink.

Hij heeft die proeftijd bijzonder goed doorstaan, want nog steeds werkt hij in de plaatwerkerij, is daar met alle werkzaamheden op de hoogte en hij heeft het er goed naar zijn zin.

Wel vond hij het vroeger wat gemoedelijker in de fabriek; ondanks tariefwerk enz. was de hele sfeer toch anders, je beleefde nog wel eens wat. Tegenwoordig is alles zo veel groter en anders geworden. Buiten zijn werk op de fabriek heeft hij ook wel zijn liefhebberijen en daarbij behoort ook nog het schilderen, want zo links en rechts weet men hem nog wel eens te vinden om iets bij te werken.

Ook doet hij veel aan tuinieren en kweekt daarvoor zelf zijn planten, dat vindt hij ook een machtig werk. Al met al gaan daar ook wat uurtjes mee heen.

Wij wensen Carel nog heel veel plezier met zijn werk en liefhebberijen toe.

De papier-, cartonage- en grafische industrie is nog dit jaar voor het metrieke stelsel gewonnen. Volgend jaar worden het land en alle landmaten bekeerd. Andere sectoren zullen eerder of later omschakelen. Vaarwel lb., oz. en ft.!

(Gelukkig voor L. & G.! Red.)

De afdeling verkoop-ontwikkeling bestaat 12,5 jaar

De heer H. J. van der Kroef, hoofd van onze afdeling Verkoop-ontwikkeling was op 15 november jl. 12,5 jaar aan ons bedrijf verbonden.

Na de HBS bezocht hij de HTS en studeerde af als werktuigbouwkundige in 1943. Tot 1945 werkte hij bij Philips, waarna hij in militaire dienst ging en bij de R.A.F. in Engeland werd opgeleid tot vlieger.

Na anderhalf jaar Engeland volgde ruim drie jaar Indonesië, waar hij dienst deed bij de Marine Luchtvaart Dienst en met Dakota's vele vluchten maakte over de hele archipel.

Na zijn terugkeer eind 1949, zette hij een definitieve streep onder de vliegerij en stapte over naar de industrie. Bij DRU heeft hij vervolgens acht jaar gewerkt in diverse functies in de technisch-commerciële sfeer.

Zo kreeg de heer Van der Kroef ervaring op het gebied van inkoop en verkoop, werd chef van een nieuwe afdeling produkt-ontwikkeling en leidde tenslotte ook de reclame-afdeling daarbij.

Gewapend met deze ervaring solliciteerde hij bij Gispén en werd assistent verkoop-leider met de specifieke taak de verkoopbevordering ter hand te nemen.

De heer Van der Kroef zegt: 'Dit bleek het hele pakket van diensten te omvatten dat om de verkoop heen zit en dat trok mij bijzonder aan'.

Zo ontstond op 15 mei 1958 dus de afdeling Verkoop-bevordering bij Gispén, een afdeling die in de loop der jaren is uitgegroeid en waarin thans zes mensen werkzaam zijn.

Vraag aan de heer Van der Kroef: 'Wat zijn nu de activiteiten die deze afdeling bedrijft? Of anders gezegd, wat houdt de verkoop-ontwikkeling bij Gispén in?'

'De hoofdschotel, waartoe we ons gemakshalve zullen beperken', zegt de heer Van der Kroef, 'wordt gevormd door de reclame en sales promotion. Vergeef me het vak-jargon want dat is op dit gebied niet te vermijden. De reclame bestaat voor ons in hoofdzaak uit de verzorging van de drukwerken, direct-mail acties (postreclame), advertentie-campagnes, beursdeelnamen en toonzaal-exposities. Belangrijke onderdelen hierbij zijn het tekstschrijven en vaak ook de foto-regie.

De sales-promotion (letterlijk: verkoopbevordering) omvat alle verkoopstimulerende activiteiten, verbonden aan de schakel fabrikant-dealer. Daartoe behoren de dealer-instructiedagen, de verkoopmededelingen, hulp en advies bij reclame-acties van de dealers en incidenteel ook bij de inrichting van hun toonkamers'.

De heer Van der Kroef heeft enkele dagen geleden juist bericht ontvangen dat hij is geslaagd voor het laatste tentamen van de twee-jarige cursus Marketing Ma-

nager van het Instituut voor Bedrijfswetenschappen.

Hij vertelt ons wat onder het moderne begrip marketing moet worden verstaan. 'Marketing kan worden omschreven als het coördineren van alle activiteiten die de doorstroming van de goederen van fabrikant naar gebruiker begeleiden met het twee-ledig doel: Vervullen der wensen van de gebruiker en het bereiken van de bedrijfsdoelstellingen. (continuïteit, groei, werkgelegenheid, winst).

Hierbij staat de gebruiker, de markt, in het middelpunt van de belangstelling.

In de praktijk wordt de marketing bedreven door de opstelling van een marketing-plan dat gebaseerd is op markt-onderzoek gegevens en dat voortdurend wordt aangepast aan de wijzigende omstandigheden. Dit plan omvat de produkt-ontwikkeling, prijsstelling, distributie en verkoop-ontwikkeling.

Deze opleiding heb ik ook gevolgd omdat het een bijzonder interessante nieuwe ontwikkeling is en omdat er plannen zijn om ook bij Gispén de commerciële organisatie sterker markt-gericht te maken'.

Tot zover over de afdeling Verkoop-ontwikkeling. Wij wensen ons bedrijf geluk dat deze afdeling onder leiding van de heer Van der Kroef de nu volgemaakte 12,5 jaar het commerciële werk heeft kunnen begeleiden.

De heer Van der Kroef is oorspronkelijk afkomstig uit 's-Hertogenbosch. Hij woont in Culemborg met zijn gezin, waartoe drie dochters en twee zoons behoren. Uitgesproken hobbies heeft hij niet. Hij is wel een doe-het-zelver en heeft een brede algemene belangstelling o.a. voor sport, fotografie en beeldende kunsten.

Meij J. v. d. End.
sedert 28-9-1970 werkzaam als stikster in de afd. Stoff. fabriek II

Dhr. J. H. Verhoeks.
sedert 7-9-1970 werkzaam als buiker/zager in de afd. Knipperi van Fabriek I

Meij D. v. d. End.
sedert 28-9-1970 werkzaam als stikster in de afd. Stoff. van fabr. II

De heer J. Tithera.
sedert 14-9-1970 werkzaam als plaatwerker in de afd. Plaatw. IV

Meij H. Blommers.
sedert 28-9-1970 werkzaam als stikster in de afdeling Stoff. van Fabriek II

Zo is het geweest...

J. WAAGMEESTER EN P. DE VLETER H.B.O. ARCHITECTEN B.N.A.

... en dit gaat het worden!

Nogmaals: Zaandam

De heer Bunsma van dealer Dingier uit Beverwijk deelde telefonisch mede dat het bovenstaande oude pand in handen is geweest van dealer Blees van Zaandam die het gebruikte als opslagruimte van Gispens Staalmeubelen. En wij maar van niks weten... Hartelijk dank, meneer Bunsma, de post zal U een dezer dagen een Bartje aanreiken.

EN BLEES N.V. TE ZAANDAM SCHRIJFT ONS:

Reeds meerdere jaren beschikten wij over enige oude panden in het centrum van Zaandam, met het doel om na sloop, hier een nieuwe vestiging te beginnen. Het oud-Zaanse pandje van de foto in De Fabrieksfluit maakte hier deel van uit en wij hebben hier een paar jaar gebruik van gemaakt als opslagplaats voor onze meubelvoorraad. Inmiddels is deze hele hoek gesloopt en het betreffende winkeltje wordt door Monumentenzorg herbouwd in het Openluchtmuseum te Arnhem. Er was daar behoefte ontstaan aan enige originele oud-Zaanse panden nadat vorige winter de Zaanse buurt voor een deel was afgebrand. Inmiddels is in september jl. begonnen met de nieuwbouw, waarvan dus het resultaat alvast op bijgaande tekening zichtbaar is. Wij hopen volgend jaar omstreeks oktober hier naar toe te kunnen verhuizen.

Een geheel onverwachte reactie ziet U hieronder.

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE GRONINGEN

Telef. 0 50-32441 Postrekening 813682

Spreekuur:

Groningen, elke werkdag van 9-10 uur v.m.
behalve zaterdag

Winschoten, Vincent van Goghlaan 6a,
iedere donderdag van 4-5 uur n.m.

Nr *Dossier*

Bericht op schrijven van

GRONINGEN, 21 okt. '70.
H. W. Mesdagplein 1

Men wordt verzocht bij aanhaling deze dag-
tekening, Nr en dossiernummer te vermelden

Betreffende: **prijsvraag.**

Aan de Redactie van de
F A B I E K S F L U I T
p.a. Gispens N.V.
C U L E M B O R G.

Buiten mededinging.

Oplossing prijsvraag(je):

Staalmeubel "verloren" in Zaandam?

Dat is zeker niet het geval!

Staalmeubel "gevonden" in Roden?

Mis, Staalmeubel ziet u overal!

Hoogachtend,

(W.H.L.Koster.)

(E.v.A.)

U ziet het! Zelfs bij de Kinderbescherming wordt onze lof vernomen.

G. Kuiper pakt als goede midvoor het 'muurtje' aan

Hierboven afgebeeld een momentopname van het grondstoffenmagazijn na de onlangs verrichte herindeling, die zoals U ziet bijzonder geslaagd kan worden genoemd. Onze Chef Productie, de heer H. Kompier, is er dan ook bijzonder content mee, want door de vrijgekomen ruimte kunnen de wagens binnenshuis zonder verdere problemen gelost worden.

Stapelaar/chauffeur G. Kuiper, die als invaller op de heftruck plaatsnam, heeft véél kilo's verzet en even lakoniek als destijds, toen hij onze omgewaalde fietsenhokmuur opruimde.

Het rollenmagazijn is een extra plaatje waard en is zo mooi geworden, dat het legendarisch bloknootje van werkmeester Schnater er zelfs van moest blozen, zo wordt er tenminste beweerd. Zo breed kan het er niet meer op, meent het, maar hoe het ook zij, alweer een bewijs van onze steeds toenemende mechanisatie en de forse produktiestijging van de laatste jaren. De hoofdzaak is echter dat wij er nu snel bij kunnen komen. Dat wordt in de komende weken hard nodig, want het is weer compactustijd!

Werkmeester M. F. Schnater vindt hier zijn 'Jericho'

Als we zouden schrijven zoals we dit in een ander personeelsorgaan hebben gevonden, dan zou het er ongeveer als volgt uitzien.

EEN TIKKELTJE PEPER...

Ja vrienden, er is sinds de vorige Fluit (tussen haakjes: sinds het afdanken van de stoommachines gebruiken de meeste fabrieken zo'n electroscheepstoeter, dus waarom...?) ik zei dus, sinds de vorige toeter is er weer héél wat gebeurd.

Neem nu bijv. de Effisjensiebeurs, waar de hele Lips en Gispén Kroep nog vast in onze handen was. Daar zijn héél wat van onze mensen naar toegegaan, en wel zoveel dat het 'blijkens het O.R.-verslag' sommige O.R.-leden te gortig werd. Niet dat zij ook niet mochten, iedereen mocht, maar dan op zaterdag en dan is het geen uitstapje meer, dus zij gingen niet op zaterdag maar bleven grimmig thuis. En wij vragen ons af, is het nou een uitje of neem je er wat van mée?

En als we allemaal (prinsjespeel) derwaarts zouden gegaan zijn, hadden de klanten er dan nog wel bijgekund?

Inmiddels hebben we enige weken geleden bij onze burelen tijdelijk onderdak gekregen voor onze zich steeds uitbreidende produktie en voorraden en binnenkort komt er weer een zware afkantsers bij om de gevolgen van de Effisjensiebeurs te helpen verlichten.

Zo zien we dan dat de directie nooit stil zit, en steeds maar maatregelen neemt met het oog op de toekomst en zo.

De grondboringen voor de komende uitbreiding zijn óók al verricht en wij maar denken dat ze naar aardgas zochten zodat de stookolie steeds maar duurder wordt. Tenslotte hebben we al een eigen waterbron, nu nog een eigen gasbel en onze lakstraat is zelfdragend (nieuwe concerntaal: selfsupporting). En bij al deze grootse plannen en initiatieven kunnen wij nog melden dat ook de fietsenstalling niet wordt vergeten!

Het duurt nog wel even en straks zitten we weer midden in het vorstverlet maar het wordt prachtig mooi voor alle mensen die tegen die tijd nog met de fiets komen. Maar let op, er is nog voldoende parkeerruimte en zo niet, zet Uw wagen rustig bij de laatkomen, maar beslist niet op mijn plekkie, want ik kan niet voor uitbreiding van de parkeerruimte zorgen, zoals duidelijk moge wezen.

De laatste week kwam er ook nog een dringende vraag tot redactie: moeten wij nu bolhoeden kopen en paraplu's en so forth? Het antwoord luidt: néén! De Homburg is 'in' (da's een dure hoed, en geen goedkope slager) maar wel een paraplu, want als iedereen met de auto komt, moet je vanaf Peize al door de regen sjouwen.

Een tweede vraag luidde: Is de slagzin op sommige treinstellen, welke luidt: 'Per slot is Lips het beste' in het huidige tijdsgewricht niet te onvriendelijk tegenover onze buitenlandse relaties? Antwoord: néén! Ten eerste is dit een binnenlandse slagzin en als zodanig volkomen juist. Ten tweede geloof ik dat we allemaal het beste af zijn in een grote eensgezinde groep Chubby Chequer and his Pop-nailgroep: Music while you work!

Jullie begrijpen dat er wel véél meer flauwe grappen zijn gemaakt over onze hergroepering, vooral de commerciële jongens, bekend bij de klanten om hun vrolijke kwinkslagen, hebben hierin geëxcelleerd. Reislustig van aard en van beroep zagen zij al een vakantieoord in Schotland met véél golfspel en zalmvissen in de toekomst onthuld.

En ons aller Plet van de O.R. zal toch nog z'n 'tea' krijgen, al zijn we bijzonder gelukkig met de automaten, als ze niet leeg zijn of minder goed schoon gemaakt. We hebben overigens een nieuwe koffiezetmachine met een handige wijnkraan. Dit heeft weliswaar geen invloed gehad op de kwaliteit van het zetsel, maar we hebben inmiddels gezien dat onze koffiebaas zich niet eerder zal scheren voordat iedereen tevreden is met z'n bakkie leut. En dat zijn er toch nog wel een paar, want er zijn collega's die in het ochtendkwartier koffiepauze kans zien gratis zo'n 4 à 5 bakkies naar binnen te werken. Dat heb ik toch maar even gehoord en mij verbaasd, hoewel ik zelf thuis 1 op 3 loop, maar niet in één kwartier! Hoe is het mogelijk dat er niet nog meer in de ziektewet lopen, maar dat is weer een onderwerp voor een andere keer. Al eens gehoord van die man uit Leek, je weet wel, die op commando kan flauwvallen met véél ogenwit en geschuimbek en zelf het commando geeft als de controleur eraan komt? Nooit van gehoord? Nou dat vertel ik dan 's volgende keer. Zéér leerzaam en ook voor huishoudelijk gebruik bv. als je de vaat moet doen voor moeders. Ik had eens n collega die de eerste keer, nou ja, die was zo onhandig, die liet nou letterlijk alles uit z'n handen vallen. Die vent wast al jaren niet meer de vaat! Maar het is niet de bedoeling thuis allerlei trucjes publiek te maken, daar zal onze altijd waakzame directie geen prijs op stellen dacht ik zo.

Wisten jullie dat inbrekers peper strooien als middel tegen de speurneuzen van politiehonden? Nee? Nou dan wil ik dat niet gezegd hebben, want ook met de politie wil ik graag op goede voet blijven.

ONZE VISCLUB

Viswedstrijd te Oosterlittens (Fr.).

Evenals de vorige wedstrijd gaf O. Blaauw alle hengelaars een lesje, waarvan sommigen nu nog een waas voor de ogen hebben. U kunt er al vast op rekenen dat hij opeens hengelaar geworden is met bijzondere vooruitzichten, nl. kampioen in 1971. Toch kwam z'n eindspurt helaas te laat, maar wij weten nu wie deze, tussen de vis opgegroeide sporter is.

Kampioen werd niet schrijver dezes, doch H. A. Kompier. Hij bleek zijn zenuwen beter de baas en Henny heeft het volkomen verdiend. Ook in 1971 zal hij van zich laten horen, reken maar. A. Dierdorp eindigde zoals verwacht op de 3e plaats in het alg. klassement. Een plaats waar, dachten wij zo, hij ook thuis hoort. L. Kram kon ondanks een feile eindspurt z'n degradatie niet meer ontlopen. Maar Kram kennende, komt hij volgend jaar beslist terug.

Ook J. Uilenberg degradeerde! Deze eens door ons allen gevreesde topper, is geheel van slag. Wat de reden hiervan is, is moeilijk te peilen, daar Uilenberg van zich zelf nog al een 'stille hengelaar' is. (noot redactie: Deze uitdrukking in de nieuwe concerntaal: Zeilend Engler!)

Naast degradatie is er ook promotie te vermelden. Allereerst is dit O. Blaauw en dan G. P. v. Vliet. Deze laatste heeft ons allen verbaasd. We hadden alles verwacht, behalve dit!

Proficiat en hopelijk wordt U nog eens een 'killer' in de A-klasse.

Ook Bathoorn is ons meegevallen. Hij valt meteen in de bekens.

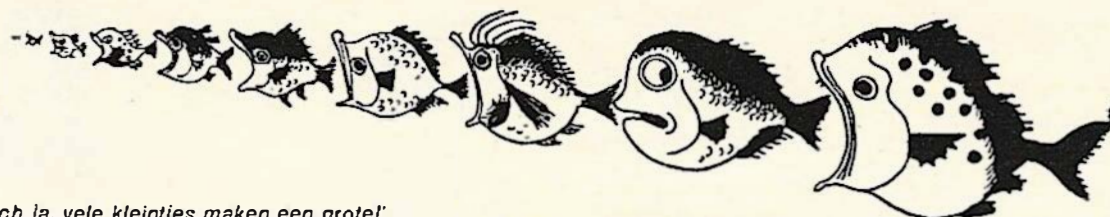
De uitslag van deze wedstrijd:

A-klasse:

1. H. A. Kompier	123.80 punten
2. A. Dierdorp	76.40 punten
3. L. Kram	49.70 punten
4. J. O. Visser	41.60 punten
5. A. Verweij	29.40 punten

B-klasse:

1. O. Blaauw	174.70 punten
2. G. van Vliet	44.00 punten
3. B. Bathoorn	32.80 punten
4. K. R. Nieborg	20.00 punten
5. P. J. Hut	8.00 punten

Ach ja, vele kleintjes maken een grote!

Eindstand A-klasse:

1. H. A. Kompier
2. L. Velting
3. A. Dierdorp
4. J. Eisen
5. J. O. Visser

Eindstand B-klasse:

1. O. Blaauw
 2. G. P. van Vliet
 3. B. Bathoorn
 4. K. R. Nieborg
 5. G. Kuiper
- en vele anderen!

Zittend v.l.n.r.: L. Velting, kampioen H. A. Kompier en A. Dierdorp
Staand v.l.n.r.: G. P. van Vliet, O. Blaauw en B. Bathoorn

Prijsuitreiking Visclub

Het houden van toespraken is voor ondergetekende een zware straf. Vandaar dat het openingswoord in mini-uitvoering gepresenteerd werd.

Voor het uitreiken der prijzen werd eerst flink aan de koffiepot getrokken met als traktatie een gevulde koek, dit voor rekening van de club, hetgeen na afloop herhaald werd met dit verschil dat de koffie vervangen werd door een paar pilsjes. De heer H. H. Sijbrant, die zoals bekend is, naar Gispén overgaat, belastte zich met het uitreiken der prijzen, een en ander op verzoek van het bestuur. Men moet per slot van rekening goede maatjes blijven met redactieleden van ons aller 'Fluit'. Of de heer Sijbrant ooit gevist heeft is ons tijdens zijn toespraak niet geheel duidelijk geworden. (Noot redactie: Blijkbaar heeft de voorzitter van onze visclub slecht geluisterd. Ik heb omstandig verteld hoe ik met m'n eerste baars de hele melkproduktie van een wel vol koeien grondig bedierf. En dat in 1942!)

Zijn kennis van zaken echter deed ons allen versteld staan. Zo vloede de één na de andere mop omtrent deze sport van zijn lippen. En hij stak sportief de draak met enige, volgens hem ietwat tegenvallende, hengelaars. Ook ondergetekende kreeg een kleine por onder de riem, die hij dankzij z'n slechte gehoor goed kon pruimen. (Nou, zie je wel! Red)

De prijsuitreiking, voorzien van een schat aan prijzen, het leek wel een 'mini warenhuis', startte met nummer laatst. Dit betrof D. de Vries. Zonder ook maar 1 vis te hebben gevangen kreeg hij toch een fraaie prijs. Dit moet, dachten wij, een stimulans zijn voor meerdere nog niet lid-zijnde hengelaars. Ook P. J. Hut werd even door heer Sijbrant in het zonnetje gezet. Niet zozeer vanwege zijn prestaties, maar omdat hij eindelijk iets anders kreeg dan 'schaaltjes'.

De te verdelen bekens waren als volgt: A-klasse, Wisselbeker + pers. beker voor de grandioze kampioen H. A. Kompier.

Vervolgens ondergetekende beker + standaard voor de zwaarste brasem, nl. 1700 gram, A. Dierdorp tenslotte voor zijn welverdiende 3e plaats in de A-klasse: beker + standaard.

Beker + standaard voor de zwaarste voorn, 375 gram voor O. Blaauw.

Beker voor persfotograaf (topvisser G. P. v. Vliet).

Beker voor de 3e plaats voor de 'Mini Peter Post', Bert Bathoorn.

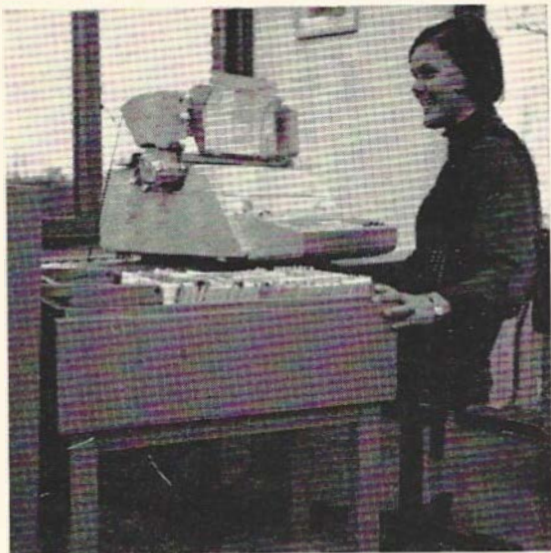
De chauffeurs werden bovendien extra verrast met een mooie rollade als dank voor veilig vervoer.

Nadat de heer Sijbrant bedankt werd, betrokken wij hierin ook Mevr. Kompier, die voor een heerlijk bakje koffie gezorgd had.

Na afloop werd er nog druk gekeurd; ook het dambord en biljart bleken in trek te zijn.

Al met al een zeer geslaagd festijn, dachten wij.

L. Velting.

Mevrouw P. Runsluk-Dokter is in haar nopjes met de nieuwe automaat voorzien van fraaie knopjes.

Personalia

Geboren:

Catherina Simone Martine, dochter van de fam. Toxopeus-Martin.

In dienst:

W. Swanink. Afd. Verkoop-binnendienst, 1-10-1970.

Engelse zegswijzen getrouwelijk in het Nederduits overgezet:

1. **Dat is geen cricket**
(Mr. G. W. Kernkamp op zondagmiddag)
2. **Ik noem het een dag**
(Ir. J. Meijers op vrijdagmiddag)
3. **Bezigheid is bezigheid**
(E. Th. Vroom op alle middagen)

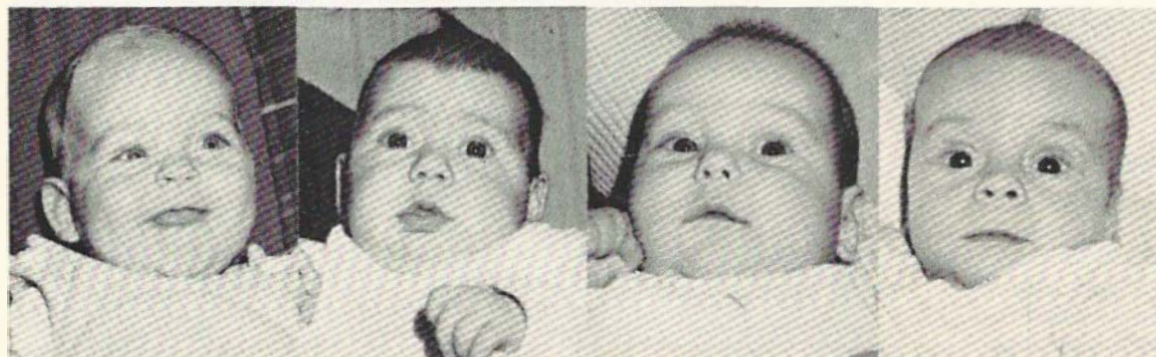
En andersom:

1. **When will we meet again**
(B. Wester op de woensdagavondkursus)
2. **Charles's Wain (Grote Beer)**
(Karel R. Nieborg and his heftruck)
3. **But the show must go on!**
(De gezamenlijke ondernemingsraden op 26-10-1970)

Waardering

... De Fabrieksfluit jrg. 24, nr. 254, aug. 1970
Het personeelsorgaan van Gispens fabriek voor metaalbewerking in Culemborg is bijna geheel gewijd aan de grote brand die op 15 juni j.l. een groot deel van het bedrijf in de as legde. In een met vele fraaie foto's geïllustreerd overzicht wordt een chronologisch verslag gegeven van de activiteiten tijdens en na de brand, waardoor in een zeer korte tijd een aantal Romneyhallen konden worden opgezet en reeds op 28 juli de productie (gedeeltelijk) kon worden hervat. De illustraties die een beeld geven van de brand en de verwoesting en de snelle opbouw stralen een bewonderenswaardig enthousiaste activiteit uit en men voelt als het ware de spanning om alles op de geplande tijd (bouwvak- en metaalvakanties!) klaar te krijgen. Dank wordt gebracht aan de velen die, in welke vorm ook, hulp verleenden of toezegden. Het fris geredigeerde orgaan weerspiegelt ongetwijfeld de geest in het bedrijf, waar door goede onderlinge samenwerking, reeds in zo'n korte tijd de funeste gevolgen van de grote brand konden worden te niet gedaan.

UIT: OPPERVLAKTE-TECHNIEKEN, uitgave: V.O.M.

Dit is Nicolette Jolanda, dochter van de Fam. N. J. den Hartog, geb. 15-8-1970

Dit is Ronald Ferdinand Gerardus, zoon van de Fam. F. Osvath, geb. 30-8-1970

Dit is Gerrit Jan, zoon van de Fam. J. H. van Veen, geb. 1-7-1970

Dit is Sergio, zoon van de Fam. D. Decarolis, geb. 16-8-1970

Personalia

In dienst:

8-10-1970 Lgamadi, afd. Plw. IV
12-10-1970 N. van Oort, Afd. Exp.
12-10-1970 Mej. W. de Haas, Afd. Drukk.
13-10-1970 S. Dogan, Afd. Plw. IV
19-10-1970 Mej. M. Marlissa, Afd. C.M.
20-10-1970 Moh. Azerkane, Afd. Stoff. II
21-10-1970 J. v. d. Heyden, Afd. Mont. II
22-10-1970 N. Bozan, Afd. Mont. IV
26-10-1970 S. M. Zor, Afd. Plw. IV
26-10-1970 J. de Koning, Afd. Loonadm.
1-11-1970 J. Silawanebessy, Afd. Bankw. II
1-11-1970 G. A. Patty, Afd. Bankw. II
1-11-1970 Mej. M. Akhary, Afd. Stoff. II
1-11-1970 M. Lekatompessy, Afd. Mont. II
1-11-1970 R. Chandrikapersad, Afd. Bedr. Sign.
5-11-1970 Aanshour, Afd. Exp.
20-10-1970 Adaoudi, Afd. Plw. IV
9-11-1970 M. A. A. de Keizer, Afd. Mont. IV
9-11-1970 A. C. Stevens, Afd. Mont. IV
9-11-1970 R. Boomhouwer, Afd. Mont. I

Geboren:

19-10-1970 Renate Anthonia Susan, dochter van de Fam. A. Th. Wammes
1-11-1970 Petrus Hendrikus, zoon van de Fam. P. Valk
1-11-1970 Elexandra, dochter van de Fam. P. Valk

Gehuwd:

28-10-1970 De heer W. C. M. Jansen (Konstr. Bur.) met Mej. I. Cornelissen
23-10-1970 De heer P. Paunussa (Plw. IV) met Mej. E. Soukotta
6-11-1970 De heer J. v. Krieken met Mej. S. den Hartog (Inkoop)

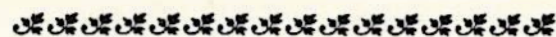
ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

H. Hoeke,
de Brackenlaan 5, Vught
wordt 7 december 71 jaar

Th. de Kroon,
Debussystraat 26, Culemborg
wordt 22 december 70 jaar

J. A. Stigters
Noorderwal 10a, Culemborg
wordt 31 december 67 jaar

Sportbeoefenaars, opgelet

Onze bedrijfsarts Dr. B. van Dijk wijst nog eens op de noodzakelijkheid van een medische keuring voor sportbeoefenaars zoals bv. deelnemers aan seniorenvoetbal en dergelijke evenementen.

Het is niet gebruikelijk dat deze keuring, die een bepaald gericht karakter heeft, door de Bedrijfsgeneeskundige Dienst wordt verricht. De aangewezen instelling hiervoor is het Bureau voor Medische Sportkeuring.

Dankbetuigingen

Op 20 oktober j.l. heeft U allen mij bij mijn 40-jarig jubileum op een geweldige wijze gehuldigd.

Zeer erkentelijk ben ik U voor de waarderende woorden over mijn loopbaan bij 'Gispens'.

Voorts mocht ik de meest kostelijke geschenken na fraaie toespraken in ontvangst nemen.

Mijn vrouw en ik willen Directie, personeel en collega's bedanken voor de wijze waarop U ons een onvergetelijke dag heeft weten te bereiden.

F. Hamilton

Graag wil ik directie, personeelfonds en mijn collega's van de draaierij en gereedschapmakerij bedanken voor de geschenken die ik heb ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

J. v. Overbeek

Langs deze weg wil ondergetekende gaarne directie, personeelfonds, personeel fabriek II, en alle medewerkers van N.V. Gispens hartelijk bedanken voor de betoonde belangstelling en de cadeaus die ik mocht ontvangen bij mijn 25-jarig jubileum.

G. N. G. v. d. Berg

Hiermede willen wij directie, personeelfonds, gereedschapmakerij en collega's afd. Konstruktiebureau hartelijk bedanken voor de belangstelling en de mooie cadeaus die wij bij ons huwelijk mochten ontvangen.

W. Jansen
I. Cornelissen

Mede namens mijn vrouw dank ik hiermede het Personeelfonds voor de belangstelling die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

M. Blom

Mede namens vrouw en kinderen betuig ik hierbij mijn hartelijke dank voor de belangstelling en de cadeaus ontvangen voor de geboorte van onze zoon Wilco.

R. W. Gerspach

Gaarne willen wij Personeelfonds en personeel hartelijk danken voor de belangstelling en attenties die wij hebben mogen ontvangen ter gelegenheid van de geboorte van onze dochter Renate Anthonia Susan.

A. Th. Wammes
A. G. Wammes-van Kesteren

Langs deze weg dank ik allen hartelijk voor de belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

J. van Zomeren.

Hartelijk dank aan Personeelfonds voor de getoonde belangstelling tijdens mijn ziekte.

L. Lommers.

Rivo Torto

Met het Sint Nikolaasfeest in zicht komen wij bedelen met dit gedicht.
Wilt u er echt alvast aan denken
Om Rivo Torto geld te schenken?
Het doel, dat kent U allemaal
dat is ook al zo'n oud verhaal.
Om uw gulheid niet af te remmen:
Voor Rivo Torto gaan we het bestemmen.
't Zal uw vrijgevigheid niet hinderen,
Het wordt besteed aan heel wat kinderen.
't Is daarom dat wij aan U vragen
vooral ... en gul ... uw steentje bij te dragen,
Zodat de Sint in sombere en donkere tijden
Een aantal kinderen kan verblijden.
Bij voorbaat dank van 't comité,
Zij weten er de weg wel mee.
Nu tot besluit nog de moraal:
Het GEVEN past ons állemaal!

Het comité.

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispens foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

De Fabrieksfluit

24e jaargang
no 258
29 december 1970

Iets over onze huisdrukkerij

De heer W. van Harten, die de leiding heeft van onze drukkerij, en zijn assistent de heer G. Uelderink, slaagden beiden enige weken geleden voor het examen klein-offsetdrukker.

Wij willen onze beide heren graag gelukwensen met het behaalde resultaat waaraan een jaar vol inspanning vooraf ging. Wij waren echter ook benieuwd naar wat offsetdrukken eigenlijk is, en zijn de heer Van Harten gaan vragen ons daarover iets te vertellen.

Hij was daartoe graag bereid. Hieronder volgt zijn verhaal, dat aan het eind ook nog iets zegt over het werk in onze drukkerij.

Dat Gispen een 'modern' bedrijf is, moge o.a. blijken uit het feit, dat de huisdrukkerij niet werkt met het boekdruk (hoogdruk) procédé, maar met de moderne off-set, een vlakdruktechniek, welke rond 1800 werd ontwikkeld door Alois Senefelder, een Duits schrijver van toneelstukken en componist, die omdat hij geen geld had om duur drukwerk te bekostigen zelf aan het experimenteren sloeg om zijn geestekinderen te vermenigvuldigen.

Deze moderne drukwijze wint hoe langer hoe meer terrein, ten nadele van de meer bekende boekdruk.

Om het verschil tussen deze twee druktechnieken enigszins duidelijk te maken, is het wellicht wenselijk in het kort iets over beide te vertellen.

Wie vond de boekdrukkunst uit?

Wij beginnen dan met de oudste, de boekdruk. Volgens onze geschiedenisboekjes is het nog steeds een open vraag, wie nu eigenlijk de boekdrukkunst heeft uitgevonden. Er zijn geschiedenisschrijvers die zweren dat het de Hollander Laurens Janszoon Coster was, voor wie in Haarlem, zijn geboorteplaats een standbeeld is opgericht. Anderen houden hardnekkig vol dat het de Duitser Johannes Gutenberg in Mainz was, die de ontdekking deed.

Hoewel de jeugd daarover, tijdens de geschiedenislessen, nog in het ongewisse wordt gelaten, willen wij U wel verklappen (en dat is dan vervelend voor de schrijvers van de geschiedenisboekjes), dat ze het geen van beiden hebben uitgevonden. De Chinezen nl. drukten reeds enkele honderden jaren op deze wijze. Zij sneden een pagina in spiegelbeeld uit, smeerden daarop een of andere kleurstof en maakten zo een aantal afdrucken van dat houtblok.

De boekdrukkunst (beter is te spreken van de hoogdruk) dateert dus al van ver vóór de tijd dat beide bovengenoemde grafici van zich deden spreken. Toch is het niet helemaal een fabeltje dat beiden of een van beiden een uitvinding deden.

Zij ontwikkelden namelijk het drukken van losse letters. Dit had het voordeel dat deze letters voor meerdere drukwerken gebruikt konden worden, in tegenstelling met de blokken, waarin een hele pagina werd uitgesneden. Na het drukken kunnen de vormen, samengesteld uit losse letters, uit elkaar worden genomen en de letters weer gebruikt worden in een andere drukvorm.

Het principe is vrij eenvoudig. Ieder heeft er wel eens mee gewerkt. Het alom bekende stempel is een eenvoudig voorbeeld. Het te drukken gedeelte is verhoogd (hoogdruk) aangebracht. Door dit op het stempelkussen te drukken komt er inkt op dit verhoogde beeld, wat weer onder druk wordt afgegeven aan het te bedrukken papier. In feite is de hoogdruktechniek niets anders dan een geperfectioneerde vorm van stempelen.

Via steendruk naar offset

De vlakdruk is een geheel andere druktechniek. Deze berust op het principe dat vet en water elkaar afstoten. Vlakdruk, de naam zegt het al, heeft een drukvorm, waar het te drukken gedeelte en het niet te drukken gedeelte op hetzelfde niveau (vlak) liggen. In eerste instantie was de drukvorm een gladgeschuurde kalksteen (vandaar de naam steendruk), waarop met een vette substantie waarin een kleurstof een tekening werd gemaakt, of een tekst werd geschreven of gecalligrafeerd. Om deze steen zijn lithografische eigenschappen te geven werd de steen vervolgens geëts (de chemische details zullen we U maar onthouden), waardoor het niet te drukken gedeelte vetafstotend en beter

Als het moet: 7000 druks per uur...

vochtaannemend werd gemaakt, terwijl het te drukken gedeelte juist vetaannemend en vochtafstotend werd. Vervolgens werd de steen bevochtigd en daarna inginkt. De inkt hecht zich alleen op de niet vochtige, dus vette gedeelten van de vorm. Over deze steen werd vervolgens een vel papier gelegd en onder druk werd de inkt dan weer aan het papier overgegeven. Dit is uiteraard een nogal moeilijke drukvormvervaardiging. Want het te drukken beeld moest in spiegelbeeld worden aangebracht op de steen, wat erg veel vaardigheid vereiste.

Deze vorm van drukken is, vooral de laatste jaren, sterk verbeterd.

Rond het jaar 1920 kwam de eerste off-setpers aan de markt.

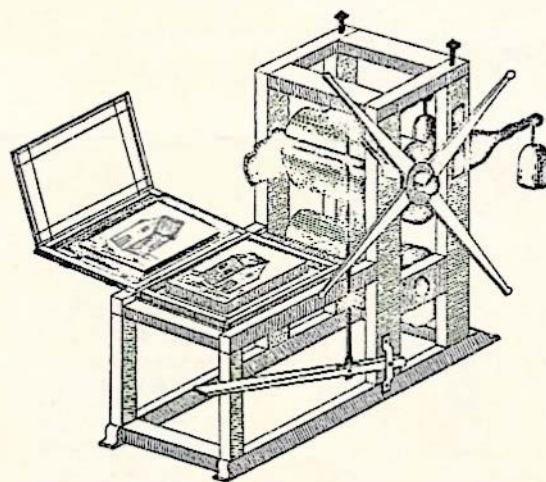
Offset is gebaseerd op de oude steendruk, welke nu uitsluitend nog wordt toegepast voor het reproduceren van kunstwerken, etsen e.d.

De drukvorm is nu ook niet meer de onhandige zware kalksteen, maar een uiterst dun (0,09 mm) aluminium, kunststof of papieren plaat.

Bij offset wordt ook niet meer, zoals bij de boekdruk en de steendruk, rechtstreeks van de drukvorm gedrukt, maar wordt het beeld via een rubberdoek aan het papier overgegeven.

Deze indirecte drukmethode heeft vele voordelen.

In de eerste plaats kan nu met een geringe drukspanning worden gedrukt, waardoor de persen lichter kunnen worden uitgevoerd en sneller kunnen draaien. In de tweede plaats kunnen we hierbij het beeld positief, dus leesbaar op de plaat aanbrengen, wat het vervaardigen van de drukvorm enorm vereenvoudigt. Verder krijgen we door de geringe drukspanning ook geen 'moet' (inpersing in het papier) meer, wat vooral bij het tweezijdig drukken een voordeel is.

Eerste handpers (eigenlijk een plaatdrukker) door Senefelder gebruikt om proeven met steendruk te nemen. Tussen twee houten walsen werden steen en papier onder zware drukspanning doorgedraaid. Dit resulteerde spoedig in een gespleten bovenwals, zodat deze pers onbruikbaar werd.

Winternacht. - Twaalf bronzen slagen
 bonren in het oude hart
 van de toren van Sint Baro
 op de oude Grote Markt.

Als een zaad dat, neergevallen,
 heel het woud in zich bevat
 droeg die éne letter alle
 alle eeuwen roek en blad!

Galmend door de lege straten
 gaat de wind ermee van door,
 want het Marktplaatsje is verlaten,
 heel de stad ligt op één oor.

Peinzend streek met bronzen handen
 Coster langs zijn bronzen kin:
 „Drukkunst aller heren landen
 d'ere boom was het begin!

Jan ontwaakt plots op drie slagen
 - maar geen mens die het nog ziet -
 Laurens Coster, oud van dagen,
 op zijn voetstuk van graniet.

„Hier zag ik de eerste glimpen
 van de eerste drukkersdoos,
 van Bodoni en Van Krimpen,
 aan mijn boomje bloeit de Roos!

Wat de lieden ook beweren
 die uit Mirena naar Haarlem gaan
 dat wij een legende eren, -
 Coster's standbeeld bleef toch staan!

„Nevens al hun wonderwerken,
 lieve heer, schaam ik mij diep,
 doch laat dit mijn zwakheid sterken
 dat ik hier de kiemeel schiep.

Ja, nog meer, met stramme benen
 van groen-uitgeslagen brons
 stapt hij krakend op de stenen,
 Coster is weer onder ons!

„Doch wie zal mij lastig vallen
 als ik op mijn voetstuk sta?
 Want daar toon ik aan u allen
 met mijn hand de eerste A.

Niemand echter kan het weten
 dan een dienstdoende agent
 bij het voetstuk neergezetten, -
 (doch die is er aan gevend.)

„'t Is de oorsprong aller boeken
 waar de mensheid sedertdien
 in bleef bladeren en zoeken
 naar het eeuwige Misschien.

't Was dus parels voor de wijnen
 dat hij Coster lopen zag,
 in de Koningstraat verdwijnen
 bij de laatste torenslag. -

„Wat de drukkunst zal verzinnen,
 nooit gezien en nooit gehoord
 één ding blijft: in den beginne
 aller letters was het Woord!

Waarheen gaat hij? - Laat ons raden,
 waarop is zijn toem gebouwd?
 Ja ... daar loopt hij langs de paden
 (net als vroeger) in Den Hout.

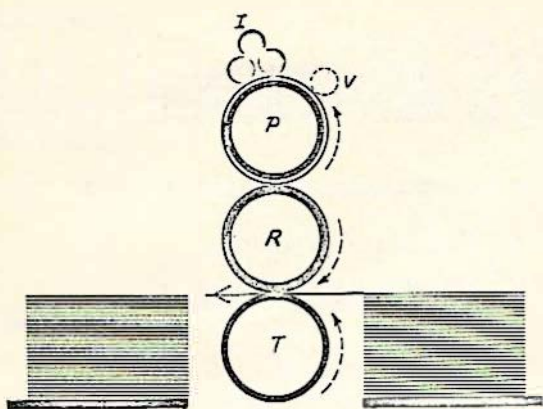
Uit het boomschors losgereden
 viel een letter uit zijn hand
 - in ons vak de eerste schrede -
 drukwerk in het natte zand.

In een van de nummers van 'Uit de Boomgaard', huisorgaan van drukkerij Boom-Ruygrok N.V. te Haarlem vonden wij deze ballade waarvan wij het grootste deel overnamen.

Ter verduidelijking voor niet-grafici: 'Bodoni' is de naam van een zeer bekende lettersoort, genoemd naar de beroemde 18de-eeuwse Italiaanse stempelsnijder Giambattista Bodoni; Van Krimpen en De Roos zijn de namen van Nederlandse letterontwerpers van de twintigste eeuw.

Principe-schema van een offsetdrukpers. P. is de plaatcilinder met drukvorm (offsetplaat), bevochtigd door vochtrol V. en be-inkt door inktrollen I. Het inktbeeld wordt overgedragen op het gummidoek van de rubberdoekcilinder R, die het ontvangen spiegelbeeld weer afdrukt op het papier, onder drukspanning van de tegendruk-cilinder T.

Tevens kunnen we door de geringe drukspanning praktisch alle papiersoorten bedrukken, zonder dat het er nu toe doet of het oppervlak ruw of glad is.

Onze huisdrukkerij

Ook bij Gispen werken we met dit offset-procedé. De offsetplaten (drukvormen) vervaardigen we zelf, uitgezonderd die modellen welke vergroot of verkleind moeten worden of waarin een raster gemaakt moet worden. Deze platen kunnen we op twee manieren maken.

In de eerste plaats de directe beeldoverdracht. Hier wordt de tekst met de schrijfmachine en het tekenwerk met de hand rechtstreeks op de plaat aangebracht. Een moeilijkheid hierbij is dat het ontzettend ingewikkeld is om correcties toe te passen. De tweede methode is de indirecte beeldoverdracht. Hier maken we op papier een

Verzamelen, ponsen en binden van catalogi: 2000 à 2500 per week

model dat dan fotografisch of chemisch wordt overgebracht op de plaat. Dit biedt verschillende voordelen. We kunnen gebruik maken van allerlei bestaande tekstjes of tekeningen en we kunnen op papier gemakkelijker bijtekenen of typen. Het model kan dus uit allerlei losse elementen worden samengesteld op de tekentafel, terwijl correcties vrij gemakkelijk zijn aan te brengen. Een ander groot voordeel van deze platen is, dat er wanneer de platen goed zijn gemaakt, een veel grotere oplage van te drukken is dan van de eerstgenoemde.

Enige details

De bij ons in gebruik zijnde Rotaprint kan drukken met een snelheid van 7000 druks per uur. De gemiddelde snelheid kunnen we echter wel stellen op 4000 druks per uur. Dit betekent dat als er continu ge-

draaid wordt zo'n 30.000 druks per dag gemaakt kunnen worden.

Over een jaar gezien is echter onze productie niet zo groot. Wij komen hier aan ca. 2.500.000 druks per jaar. Dit komt omdat er voor en na het drukken nog vele andere werkzaamheden verricht moeten worden. Allereerst moet de plaat worden gemaakt. Dan moet er papier worden gesneden, worden vergaard, geponsd, genummerd, geperforeerd, gekramd, gerild, gelijmd of schoongesneden worden, allemaal nogal arbeidsintensieve bezigheden.

Niet alleen op de rotaprint wordt vermenigvuldigd, maar ook op het Rank Xerox fotocopieërapparaat. Hierop worden per maand ± 10.000 copieën vervaardigd.

Naast het vervaardigen van drukwerk worden op de drukkerij ca. 2000 tot 2500 catalogi per week samengesteld.

Th. van Middelkoop 25 jaar bij Gispen

Jubilaris Van Middelkoop, geboren in Culemborg en momenteel woonachtig in Everdingen, ging na de Lagere School en de V.G.L.O. bij Gispen vragen om werk en sinds die tijd is er inmiddels 25 jaar verstreken, dus is er de gelegenheid om dit feit te vieren.

Hij kwam in de plaatwerkerij terecht onder leiding van de heer Harkink waar hij onderdelen maakte voor de toenmalige petroleumvergassers.

In die tijd ging Van Middelkoop 's avonds naar de ambachtschool (teken- en vak-school) waarvan hij het diploma bank- en plaatwerken behaalde.

Na ongeveer een half jaar ging hij naar de school van Van Oostrum om daar het Bemetel diploma bank- en plaatwerken te halen.

'Als ik nog aan die tijd terugdenk', aldus Van Middelkoop, 'wat hebben we toen toch een schik gehad en kattekwaad uitgehaald, iets wat tegenwoordig niet meer kan. In iedere afdeling was wel iets te beleven, ja toen gingen de leerlingen van de bedrijfsschool nog de fabriek door in hun opleidingstijd, in iedere afdeling werkten we dan een bepaalde tijd, totdat we het hele bedrijf door geweest waren.

Na de bedrijfsschool ben ik in de bankwerkerij bij Van Maren terecht gekomen. Het werk wat ik daar kreeg was in het begin hoofdzakelijk het maken van de lasmallen e.d. voor de stoelen die we produceerden, dus ongeveer hetzelfde wat nu in de gereedschapmakerij wordt gedaan.

De jubilaris wordt door een redactielid 'verhoord'

In die tijd heb ik de lascursus autogeen en elektrisch lassen gevolgd en het diploma gehaald en daarna ging ik zelf aan het stoelen-lassen; ondertussen verhuisden we van fabriek I naar de nieuwe fabriek II 'Achter de Poort'.

Na die periode ging onze jubilaris toch weer terug naar fabriek I waar hij aanvankelijk ook stond te lassen, maar later is hij perser geworden aan een afkantsers, iets wat hij tot op heden nog doet en het werk zint hem best. Zo heeft hij meer vrije tijd door de ploegendienst gekregen.

Z'n vrije tijd besteedt Van Middelkoop in de tuin waar hij groente en bloemen kweekt. Verder kaart hij af en toe en een

ONZE JARIGE GEPENSIONEERDEN

A. P. M. v. d. Akker,
Arnoud Faasstraat 8,
Culemborg
wordt 7 januari 66 jaar

O. Wammes,
Oostersingel 24,
Culemborg
wordt 9 januari 68 jaar

H. Sanderse,
3e Triestraat 15,
Culemborg
wordt 19 januari 78 jaar

boek mag hij ook graag lezen. Vissen doet hij ook weleens en af en toe gaat hij in zee vissen.

In Everdingen heeft hij in zijn vrije tijd een bungalow gebouwd, iets wat met veel plezier werd gedaan. Ook vertelt Van Middelkoop dat hij op een gegeven moment een boerderijtje gekocht had aan de Diefdijk, aan de Zwarte Kraai, waar hij varkens fokte, kippen en konijnen hield.

'Ik heb daar een jaar of acht gezeten' vertelt hij, 'maar dat is nu allemaal voorbij'. Als Van Middelkoop hier tot z'n 65e blijft kan hij op een paar weken na 50 jaar bij Gispen zijn.

Wij wensen onze jubilaris nog een plezierige tijd in ons bedrijf toe.

KERSTREDE VAN DE HEER E. Th. VROOM

Dames en Heren,

Vorig jaar begon ik met U te zeggen, dat wij voor de vijfde keer bij elkaar waren in deze kantine. U weet dat het niet belangrijk is terug te kijken, maar nu ik U voor de tiende keer ga inlichten over het afgelopen jaar en U een vooruitzicht zal geven voor het komende jaar, dacht ik dat het toch aardig was U even te vertellen wat er in die tien jaar is gebeurd.

Drlevoudige omzet

U weet allemaal dat wij zijn gegroeid, maar het verrast U misschien toch te horen, dat wij in tien jaar onze omzet verdrievoudigd hebben. Maar nog verrassender is dat wij er ook in geslaagd zijn onze winst te verdrievoudigen, tenminste als de uitkomsten zijn zoals wij die verwachtten.

Op een dag als vandaag vinden wij, dat wij wel een beetje trots mogen zijn op de behaalde resultaten. Natuurlijk is het gemakkelijker de omzet van de kleine Staalmeubel uit Velsen te verdrievoudigen, dan de omzet van Philips met 300% te laten stijgen.

Of wij in de komende tien jaar eenzelfde resultaat zullen boeken, zou ik niet met zekerheid durven voorspellen, maar gelukkig zitten wij in een groeiende markt van computergebruikers.

Toch zal ons streven voor de komende 10 jaar niet zozeer gericht zijn op een spectaculaire omzetgroei, maar veel meer op een groeiend rendement, of zoals U wilt, ons streven zal zijn onze winst te laten groeien.

Winst noodzaak

Dames en Heren, het is U en mij bekend dat in Nederland de wenkbrauwen snel gefronst worden, als men spreekt over winstverhoging, maar... vergeet U niet dat wij winst moeten maken om te blijven bestaan. En ik dacht dat wij het er reeds over eens waren dat de continuïteit het eerste doel is, waarvoor U en wij werken.

Ik zou U graag aan de hand van een voorbeeld duidelijk willen maken waarom wij winst moeten maken:

Stel dat wij onze omzet verhogen met 12,4%, b.v. van f 10.000.000,— naar f 11.240.000,— en dat al onze klanten binnen één maand zouden betalen, dan hebben wij alleen al voor de financiering van deze meeromzet f 200.000,— nodig. Als de bank of iemand anders ons de helft zou willen lenen, dan hebben wij daarvoor f 100.000,— nodig uit de winst van vorig jaar, nadat wij belasting, rente enz. hebben betaald.

Voor het gemak heb ik dan maar even vergeten, hoeveel geld wij nodig hebben voor investeringen in gebouwen, kantpersen, matrijzen en gaat U maar door.

Maar verstaat U mij goed, het streven naar winst maken heeft niets te maken met uitbuiten of iets dergelijks.

Wij kunnen winst maken door goede produkten te maken, zodat de klanten deze graag van ons afnemen tegen een redelijke prijs, aan de andere kant moeten wij efficiënt omspringen met onze middelen, niet alleen in de produktie maar ook in de verkoop.

Brand van invloed

Dames en Heren, dan nu terug naar het afgelopen jaar 1970.

U zult het met mij eens zijn dat het belangrijkste gebeuren de rampzalige brand bij Gispen is geweest. Onze groep heeft daardoor een spectaculaire omzetgroei, zoals wij hadden verwacht, gemist.

Alhoewel de herbouw spectaculair is geweest en de produktie thans zelfs hoger dan voor de brand, heeft deze ramp ook zijn invloed gehad op Staalmeubel, omdat Uw directie bijzonder veel tijd heeft moeten geven aan Gispen.

Wij willen gaarne op deze plaats onze dank uitspreken aan onze naaste medewerkers, die het ons door hun extra inzet mogelijk maakten Gispen er weer snel bovenop te helpen.

Levertijden

Staalmeubel zelf heeft voortreffelijk gedraaid in het afgelopen jaar en is erin geslaagd vanaf de eerste week van het jaar voor te blijven op het budget. Wij waren zelfs zover voor, dat de niet gebudgetteerde meivakantie, mogelijk gemaakt door het uitstellen van de werktijdverkortings, nauwelijks invloed heeft gehad op de eerste perioden. In de sector brandvrije kasten is het afleveringsniveau dit jaar bijzonder hoog geweest. Wij waren hiertoe in staat door een zeer grote orderportefeuille aan het begin van het jaar en een versnelde aflevering door Lips. De bijzonder lange levertijden zijn hierdoor teruggebracht tot normale verhoudingen.

Ook voor de overige artikelen is het gelukt de opgegeven levertijden goed aan te houden. Dit was een enorme verbetering t.o.v. het vorig jaar, toen wij nogal wat klachten hadden over te lange levertijden en het niet op de afgesproken tijden afleveren.

Stroomlijnen van de produktie

De afdeling Produktontwikkeling heeft dit jaar het grootste deel van haar tijd gebruikt voor het ontwerpen en het uitbrengen van universele opbergkasten voor informatiedragers.

Wij hopen dat deze kasten, nadat de kinderziekten eruit zijn, een groot gedeelte van onze omzet zullen gaan uitmaken, omdat wij er dan in geslaagd zouden zijn het aantal typen kasten dat wij produceren sterk terug te brengen en de klanten toch de mogelijkheden te bieden allerlei verschillende dingen op te bergen.

Daarnaast heeft men de Data Box en het systeem IBM 3 verbeterd.

De mechanisering van onze produktie en de lakstraat heeft steeds de volle aandacht en het verschijnen van de tweede Cincinatti-kantpers zal weer nieuwe mogelijkheden bieden.

Wij zullen er op den duur niet aan ontkomen met deze dure machines in 2 ploegen te gaan werken, terwijl de hoge insteltijden het noodzakelijk zullen maken grotere series te vervaardigen.

Buitenland

De export van onze produkten is bevredigend geweest, doch wij vrezen dat wij door onze recente prijsverhoging van 6% in sommige landen wel wat moeilijker zullen komen te zitten. Gelukkig voor Staalmeubel stijgen de prijzen in onze grootste exportgebieden ook, maar net als in Nederland behoren wij met 6% wel tot de hoogste.

Door de reeds eerder genoemde grote omvang van afleveringen voor 7100-kasten zullen ook de resultaten van Staalmeubel GmbH zeer bevredigend zijn. De in de loop van een aantal jaren opgebouwde aanloopverliezen zijn thans geheel ingelopen. Met onze oudste agent, Hansma in Antwerpen, hebben wij na 22 jaar de verbinding moeten verbreken en wij hopen, dat onze zuster in België, Ets. Lips, onze belangen beter zal behartigen.

Schaalvergroting

Dames en Heren, een voor ons allemaal belangrijke gebeurtenis in het laatste kwartaal van dit jaar, is het bod dat Chubb and Son Engeland zal gaan uitbrengen op de aandelen Lips & Gispen.

Voor U en voor mij is een dergelijke overname niet zo vreemd meer, daar Staalmeubel dit reeds verscheidene malen heeft meegemaakt.

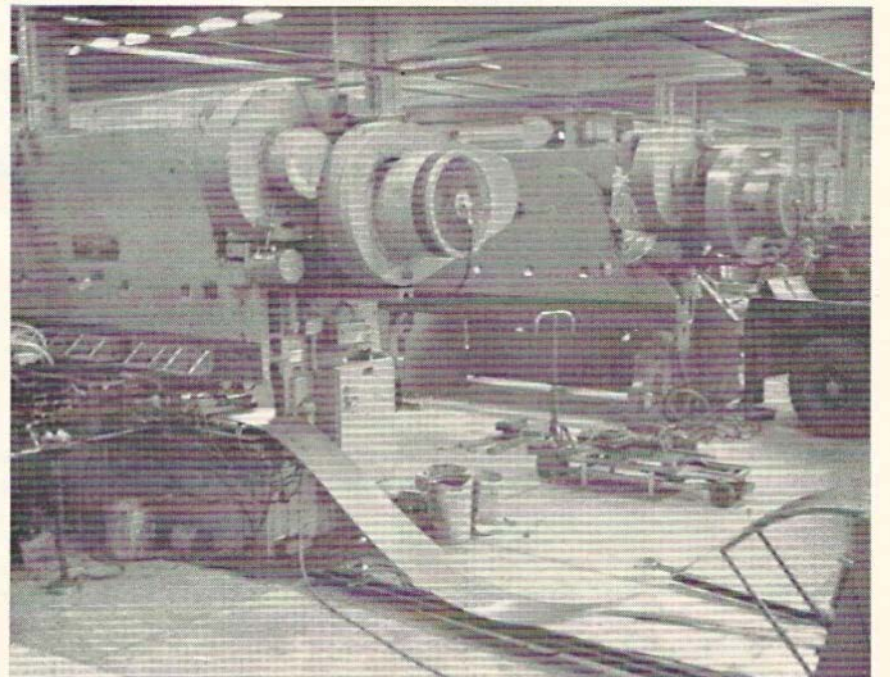
Persoonlijk staan wij, en dat is voor U geen geheim, zeer positief tegenover dergelijke schaalvergrotingen. Natuurlijk is deze overname verschillend van de vorige, omdat het hier een buitenlandse partner betreft. Maar ik zou durven zeggen, dat Staalmeubel al jaren Europees denkt.

De nieuwe zware is er eindelijk !

Met veel moeite en zorg is de nieuwe 400-tons kantpers binnengeloofd. Vooral blij waren onze kantpersers die in afwachting van het gevaarte in ploegendienst hebben gewerkt. Hulde voor deze collega's, die zodoende meehielpen onze omzet op het huidige recordpeil te handhaven!

Arie houdt ervan de dingen op hun plaats te zetten

Met de tong uit de mond werd er gewerkt!

U zult het ons niet kwalijk nemen, als U van ons geen 100% waterdichte garanties voor de toekomst krijgt. Immers, U noch wij kunnen in de toekomst kijken. Toch hebben wij redenen om aan te nemen, dat als het bod wordt geaccepteerd door de Nederlandse aandeelhouders, wij weer een stukje sterker staan op de internationale markt en de continuïteit van onze groep, en daarmee de zekerheid voor ons, weer een groter voetstuk heeft gekregen.

Natuurlijk is de eerste voorwaarde voor onze continuïteit, dat wij goede resultaten blijven behalen, maar daarover heb ik U reeds gesproken.

Pensioenen

Het laatste grote besluit van 1970 was de overgang van de particuliere pensioenverzekeringsmaatschappij naar het B.P.F., het Bedrijfs Pensioenfonds voor de Metaalnijverheid. In de laatste O.R.-vergadering hebben wij hierover uitvoerig gesproken en U zult hieromtrent persoonlijk nog een mededeling krijgen.

Wij verwachten, dat deze overgang op den duur een aanzienlijke verbetering zal geven van de ouderdomspensioenen, waartegenover wel een verhoging van het premiepercentage zal staan.

Bedrijfsresultaten

Het jaar 1970, dames en heren, is, zoals U gehoord heeft, bevredigend verlopen. De resultaten zullen naar wij hopen overeenkomen met onze verwachtingen, alhoewel de uitkering van f 400,— invloed op het geheel zal hebben. De omzet is boven de verwachtingen uitgekomen. Wij zijn t.o.v. 1969 met 30% gestegen, maar dit kwam o.a. door de stijgingen in omzet 7100. Wij zijn zelfs ca. 4% boven ons budget gekomen. De GmbH zal een positieve bijdrage leveren aan ons resultaat.

Er zijn goede resultaten geboekt in mechanisering en produktontwikkeling. De levertijden waren acceptabel, behoudens toelieferingen in de Compactus-sector.

Wij hebben de indruk, dat onze klanten tevreden waren over Staalmeubel.

Plannen voor 1971

Een nieuw jaar staat voor ons.

Veel zal er weer gepresteerd moeten worden, veel plannen zijn al gemaakt en zullen in 1971 ten uitvoer worden gebracht.

Voor de O.R. hebben wij nieuwe kiesgroepen samengesteld, het is nl. onze wens dat in de O.R. alle groeperingen van Staalmeubel zijn vertegenwoordigd. Wij vertrouwen erop dat wij met de nieuwe O.R. even prettig kunnen overleggen als dat het geval was met de thans nog zittende O.R.

Teneinde alle facetten van een produkt zoveel mogelijk samen te voegen, zullen wij in 1971 starten met een zogenaamde produktmanager voor Compactus. Hij zal ervoor verantwoordelijk zijn om alle activiteiten betreffende Compactus te coördineren.

Voor de toelevering van Compactusonderdelen zullen wij een andere oplossing moeten zoeken. Voor het toeleveren van stelling-onderdelen zullen wij ook een andere leverancier moeten zoeken, nu onze huidige toeleverancier de produktie per 1 januari zal staken.

Wij hopen in de loop van 1971 een geheel nieuw stellingprogramma uit te brengen, hetwelk er eveneens op gericht zal zijn het aantal onderdelen terug te brengen. Nu onze produktiecapaciteit in verhouding is gekomen met de huidige verkopen, zullen wij er naar streven het aantal exportgebieden uit te breiden. Wij hebben ons tot doel gesteld tenminste 15 exportgebieden erbij te krijgen. Vanzelfsprekend zijn dit gebieden met een kleinere afzetmogelijkheid. Ook de inspanning voor transport zal gaan toenemen.

Nieuwe produkten

Om de activiteiten van onze huidige buitenlandse agenten weer opnieuw te stimuleren, zullen wij waarschijnlijk in september 1971 weer een vergadering met deze agenten beleggen en wij hopen dan een aantal nieuwe of vernieuwde produkten te kunnen voorstellen.

'Er zal verder gebouwd moeten worden'

Bouwplannen

Teneinde voor al deze activiteiten de nodige ruimte te creëren, hebben wij bij het Ministerie vooraanmelding gedaan onze fabriek en expeditieruimte met ca 1400 m² te willen uitbreiden. Onze architect is op het ogenblik bezig met het uitwerken van de plannen en wij hopen op realisering na de fabrieksvakantie.

De verwachtingen voor de afzet zijn redelijk optimistisch. Vanzelfsprekend zal door de prijsverhoging en de aflopende conjunctuur in verschillende landen hier en daar een teruggang plaatsvinden, doch wij hopen dat de reeds jaren geleden ingeslagen weg van spreiding der afzetgebieden voor ons gunstig zal werken.

Steeds meer zullen wij ons op onze afnemers moeten richten en ook steeds meer zullen wij ons aan de vraag moeten aanpassen. Wij zijn er echter van overtuigd, dat Staalmeubel daarmee geen al te grote moeilijkheden zal hebben, gezien de beweeglijkheid in het verleden.

Samenvatting

Dames en Heren, wij kunnen opnieuw met vertrouwen een nieuw jaar tegemoet treden.

Gaarne herhaal ik nog even onze plannen voor 1971: Bouwplannen voor uitbreiding fabriek.

Uitbreiding van onze export activiteiten.

Meer druk achter de gehele produktgroep Compactus

Nieuwe artikelen die tot doel hebben meer gemechaniseerde produktie en minder variatie in de onderdelen.

En zeker niet in de laatste plaats een streven om U zoveel mogelijk te betrekken bij de gang van zaken.

Ik wens U prettige Kersdagen en ik hoop dat U een voorspoedig en gezond 1971 zult hebben.

'Wij wensen U allen prettige Kerstdagen'

H. Kompier ziet u tevreden:
d'omzet werd ruim
overschreden;
Daarom, nu het ette kan,
doet-ie hier 'PIANO-ÄN'!

Onze ideeënbus - overzicht over drie jaar

Jaar	Totaal aantal voorstellen		Beloonde voorstellen in %	Totaal bedrag beloningen	Gemiddelde beloning per aanvaard voorstel	Hoogste beloning
	ontvangen	beoond				
1968	53	20	37,7%	f 1450,—	f 72,50	f 255,—
1969	43	24	55,8%	f 2015,—	f 83,97	f 440,—
1970	15 2 (nog in onderzoek. worden waarschijnlijk geheel of gedeeltelijk toegepast)	3	20,0%	f 325,—	f 108,32	f 215,—
Totaal	111 2 (nog in onderzoek)	47	42,3%	f 3790,—	f 80,65	f 440,—

Hier komt onze man met de mijt erop

Wie van de drie??

Geen zorgen om de lak, en lak aan de schmink...

Het oude lied wordt transistorisch!

En dáárvóór blijft vader Jan graag thuis!

P.V. Jaarvergadering beter bezocht

Voorzitter C. van den Bosch verwelkomde zestien leden, waaronder het voltallig bestuur op de jaarvergadering van 17 november jl. in de kantine. Verheugd over deze opkomst vereeuwigde onze attente fotograaf G. P. v. Vliet allen op het plaatje behalve uiteraard zich zelf. Na enige inleidende mededelingen 'versloeg' secretaris B. Schild het afgelopen jaar in zijn bekende slagvaardige stijl, waardoor hij zich waarschijnlijk het kandidaatschap voor redacteur Staalmeubelnieuws op de hals heeft gehaald.

De penningmeester A. Verwey bracht een tot in de puntjes verzorgd financieel overzicht op tafel, sluitend met een voorbeeldig nadelig saldo van / 203,60 welke hij aftrok van het aanvangssaldo om zodoende toch tot een batig saldo van f 1571,53 te komen, wat de algehele instemming van de vergadering had.

Een soepel denkende kandidaat voor de O.R., da's duidelijk.

Het was daarna een komen en gaan van bestuursleden van hoofd- en onderclub.

J. Toxopeus werd door enkele kandidaatstelling gekozen verklaard, de heren P. Hut (voetballen) en L. Velting (vissen) traden af.

De jaarlijkse uitgaansdag blijft zorgen baren, door het ontbreken van geschikte reisdoelen. Geopperd werd rotzooi te gaan schoppen bij David Frost. Anderen wilden 's avonds er op uit. Weer anderen wilden wel 't een zowel als 't ander. Tenslotte werd er gestemd en het blijft zoals het was.

De presentjes voor de Staalmeubeljeugd bij St. Nicolaas zullen van iets betere kwaliteit gaan worden en door enige selecte Staalmeubelmoeders worden uitgezocht.

De geanimeerde vergadering werd besloten met ping-pong, tafeltennis, biljarten met één keu, kortom alles wat de vroegere instuifavonden zo onvergetelijk maakte.

Personalia

In dienst:

16-11-1970 J. Westerhof, Afd. Inpakkerij
23-11-1970 Mevr. L. v. d. Ploeg-Bloema, Afd. Fakturering binnenland
1-12-1970 J. Reurich, chef administratie

Dankbetuiging

Hiermede willen wij U gaarne hartelijk dank zeggen voor de bloemen en fruitmand, welke wij van U mochten ontvangen ter gelegenheid van de geboorte van onze dochter Simone.

J. Toxopeus
J. H. Toxopeus-Martin

26 November van dit jaar was een droeve dag in de geschiedenis van onze nieuwbouw.

Op deze dag overleed op 59-jarige leeftijd G. A. Wansing, uitvoerder bij de bouw 'uitbreiding plaatwerkerij Randweg'. Door een mankement aan een bouwlift kreeg hij op 16 november een stuk hoekijzer met daaraan bevestigd de eindschakelaar op zijn schedel.

Nog diezelfde dag operatief ingrijpen in het Stads- en Academisch ziekenhuis te Utrecht en nauwlettend medisch toezicht gedurende de daarop volgende 9 dagen mochten niet baten.

Wansing was de oudste uitvoerder van Hussen's Aannemersbedrijf, dat de bouw in opdracht heeft.

Naast het feit van zijn lang dienstverband bij Hussen valt te vermelden dat Wansing een wijze uitvoerder was. Een goede werkvoorbereiding, kundigheid op bouwtechnisch gebied, prettige omgang met zijn medewerkers en zijn bereidheid tot het helpen van anderen, waren eigenschappen van Wansing, die zijn naaste medewerkers, maar ook de betreffende mensen bij Gispen als opdrachtgevers, als een wezenlijk verlies in de naaste toekomst zullen ondervinden.

Er zijn echter mensen die door zijn overlijden veel zwaarder werden getroffen, te weten de directe familie.

Ons medeleven gaat dan ook in de eerste plaats uit naar zijn vrouw en kinderen en wij wensen hun de kracht toe om over dit zware verlies heen te komen.

Dinsdag 15 december van 11 tot 12 uur. . .

11.37
47312 gispe nl
11.38
47312 gispe nl
23304 blair nl

att. hr. verwey

ref. uw boeking hr. elkabouni (20/12-14/3)

moeten u tot onze spijt mededelen, dat door een misverstand de desbetreffende vlucht overboekt is -

bieden echter aan: vertrek 19/12 om 09.00 uur van schiphol, terugreis ongewijzigd+

svp per omgaande uw antwoord+???

wegens staking in ons bedrijf tot 12 uur kunnen wij u geen bericht geven wij zullen echter om 12 uur direct bellen naar heer verwey en u berichten

ok wachten met smart op einde staking bibi+

47312 gispe nl
23304 blair nl

KLEUREN EEN PROBLEEM?

Kleur is niet nieuw, is van alle tijden, van alle mensen.

We zijn er zo mee verbonden, zo mee vertrouwd. Hoe kan het dan dat dezelfde kleur ons van tijd tot tijd in verwarring brengt? Ons als een probleem voorkomt? Daar zijn verschillende redenen voor aan te wijzen. Allereerst is kleur geen geïsoleerd verschijnsel. Kleur is gebonden aan de materie die ons omringt. Beïnvloedt stof, vorm en ruimte en wordt er door beïnvloed.

Bovendien is kleur een bijzonder complex verschijnsel. Zo heeft kleur een sterk psychologische werking. Kan rust en harmonie ademen, maar kan ook agressief zijn, kan zelfs schokken. Kan gevoelens van warmte en beschutting oproepen, maar ook van kilte en onbehagen.

Daarbij komt nog dat die psychologische werking van kleur niet voor iedereen gelijk is; niet dezelfde intensiteit vertoont onder verschillende gemoedstoestanden.

Toch kan uit dit psychologisch effect van kleur een vrij algemene regel worden gepeurd die ons leert dat de kleuren geel-oranje-rood tot roodviolet een gevoel van warmte geven, van omhulling en van dynamiek. De kleuren van blauwviolet over blauw en groen naar geel-groen een gevoel van koelte, verwijdering en rust.

Een direct gevolg van deze werking is de invloed die kleur uitoefent op ruimte. Een warme roodbruine wand kan een ruimte verkorten, een nevelig grijsblauw kan die ruimte verlengen of verhogen.

Tot slot heeft kleur ook nog een zuiver functionele waarde, als markeringsmiddel, als signaal.

Een middel om het gelijksoortige te vinden en het ongelijke te scheiden.

Geen van deze aspecten is echter nieuw. Ze zijn van alle tijden.

Ik zei het U al. Maar wel direct hieraan toegevoegd dat elke tijd zijn eigen waardering kent voor deze verschijnselen.

Kleur is dus onderhevig aan mode, aan stijl. En juist in dit opzicht valt er in onze samenleving een duidelijke versnelling waar te nemen.

Oude zekerheden wankelen, worden weggevaagd. Nieuwe normen ontstaan, worden gretig geaccepteerd. In heel dit geweldige verwarrende en hoopgevende proces van verandering wordt maar één ding heel duidelijk: De mens van vandaag zoekt naar een nieuwe positiebepaling ten opzichte van alles wat hem omringt. Naar een herwaardering van eigen mogelijkheden.

Terug naar kleur. In de nog maar kort achter ons liggende periode werd kleur met een zekere schroom benaderd. Werd zorgvuldig gedoseerd met enkele weloverwogen accenten. Thans zien we dat vooral in de privé-sfeer een kleurgolf van grote intensiteit alles dreigt te overspoelen.

In onze kleding, in ons huis willen we de eigen nieuw ontdekte persoonlijkheid tot uitdrukking brengen. De eigen creativiteit uitleven, experimenteren. En het is deze verandering, deze omstelling, die ten aanzien van de kleur problemen kan oproepen. Want hoe goed kennen we onszelf, kennen we onze mogelijkheden en kennen we ook onze beperkingen?

Voor ons, als producent van kantoormeubelen is het voorts van belang ons te realiseren dat de scheiding van woon- en werksfeer geenszins een scherpe afbakening vertoont.

Tussen beide gebieden is een duidelijke wisselwerking waarneembaar.

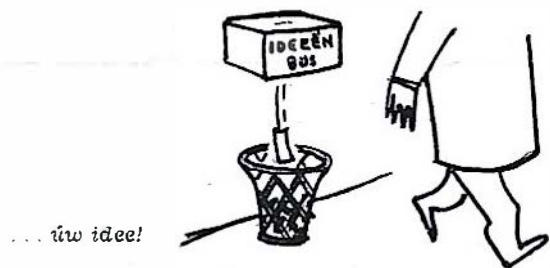
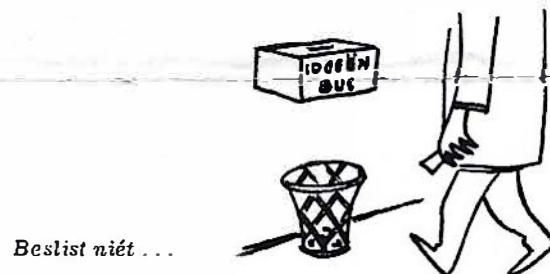
Ook in het kantoor tekent de centrale positie van de mens zich steeds markanter af. Aan een elementaire behoefte van die mens aan kleur kan dus ook in de werksfeer onmogelijk stilzwijgend worden voorbijgegaan.

En er is dus alle reden om ons opnieuw en ernstig te bezinnen op de betekenis van de faktor kleur voor het kantoor, op onze stellingname in dit probleem en op de mogelijke consequenties daarvan voor onze produkten en produktiemethoden. In een vervolg op dit artikel hopen wij hierop nog wat nader in te gaan.

H. J. v. d. Kroef

IDEEËNBUS

De Fabrieksfluit

Redactie: L. Bosch, A. de Bruin, D. W. v. Logchem,
Mr. J. H. Stokmans, H. H. Sijbrant, C. v. Zanten
Gispen foto's: W. Carstens
Staalmeubel foto's: G. P. van Vliet
Layout: P. J. Hermans

Drente was er óók . . . !

Het jubileum van J. Spies werd maandag 30 november gevierd

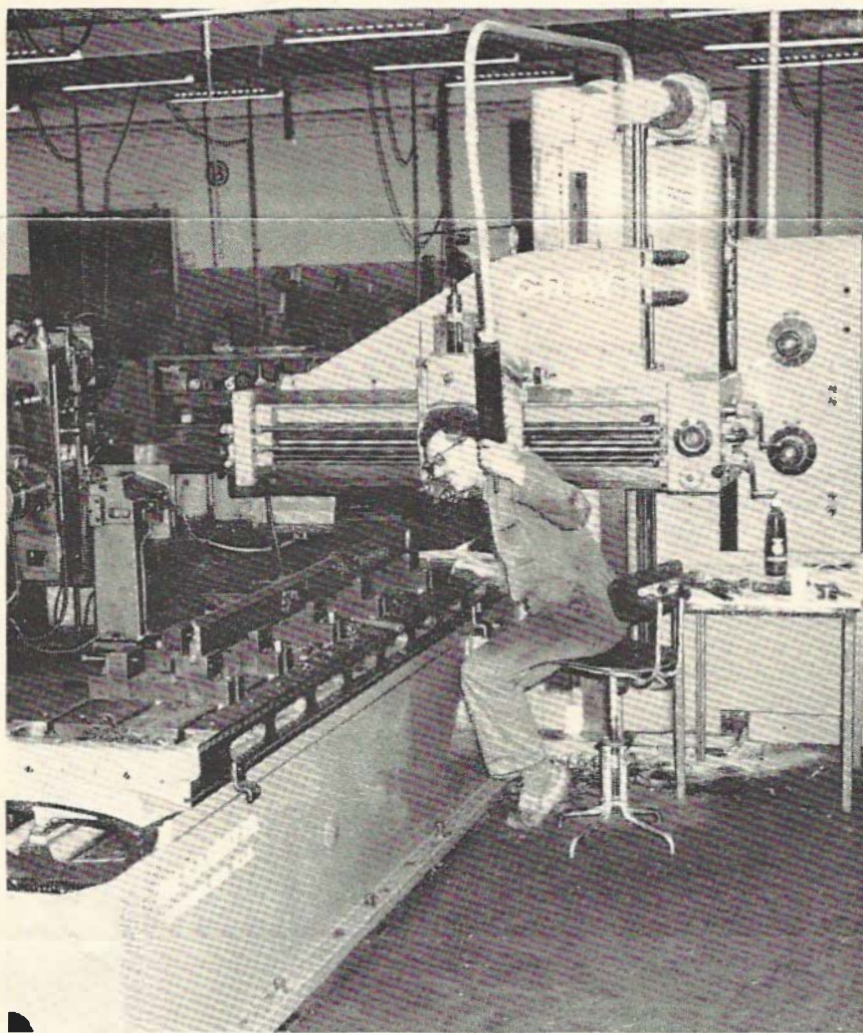
Nogmaals: jubileum Hamilton

Uit Roden ontvingen wij het volgende bericht:

'Jammer dat er bij de 2 pagina's tekst in de Fabrieksfluit van 23 november over het 40-jarig jubileum van de heer Hamilton geen 2 regels over waren om ook de delegatie van Staalmeubel uit Roden te noemen. Wij hebben onze werknemers verzekerd dat de delegatie niet gespijbeld heeft, maar inderdaad bij de huldiging in Culemborg aanwezig was, de heer Hamilton toegesproken en een Drentse koffiekkan als cadeau overhandigd heeft'.

De heer Kana heeft gelijk. Wij moeten bekennen dat door een nalatigheid het bezoek van de delegatie uit Roden niet werd vermeld in ons verslag. Daarvoor willen wij graag onze verontschuldiging aanbieden.

Als bewijs dat er niet werd gespijbeld plaatsen wij hierbij een foto waarop de fraaie Drentse koffiekkan is afgebeeld met op de achtergrond v.l.n.r. de heer Vroom, burgemeester Hermans en de jubilaris. . .

Stukken beter dan de oude!

25-jarig jubileum J. Spies

Spies ging dus maar aan het schuren, maar niet lang, want al spoedig ging hij via de plaatwerkerij naar de draaierij, waar hij ruim 16 jaar heeft gewerkt. Daarna is hij ingedeeld bij de Technische Dienst, waar hij het heel goed naar zijn zin heeft. Niet meer zo op één plaats in de fabriek, maar hij komt nu overal en hij houdt juist wel van wat afwisseling. Hij hoopt dan ook nog heel wat jaren bij de TD te werken.

~~Zijn~~ gezegd was Spies, voor hij bij Gispén in dienst kwam, machinist op een stoomloc geweest, niet bij de spoorwegen, maar in de wegen- en sluizenbouw. Ondermeer werkte hij aan de aanleg van de sluizen bij Wijk bij Duurstede en Ravenswaaij en aan de voorhaven in Tiel. In de oorlog werkte hij aan de duikboothaven bij IJmuiden en aan het zogenaamde 'Hazenpad', de grote weg naar Duitsland vanaf de kust.

Hij vond dit stoommachinist-zijn een machtig werk, alleen was je altijd de hele week van huis en toen er thuis door ziekte moeilijkheden ontstonden was hij genoodzaakt dichterbij huis en meer regelmatig werk te zoeken en dat heeft hij hier bij Gispén gevonden. Hij kan nu thuis ook de helpende hand bieden en daar is nog al eens behoefte aan. Wel houdt hij 's zondags een paar uurtjes vrij om naar het voetballen te gaan, want daar is hij een liefhebber van. Hij heeft zelf vroeger ook aardig zijn partijtje meegepeeld. Verder is hij ook een liefhebber van tuinieren en zijn grote tuin mag dan ook wel gezien worden.

Wij wensen Spies nog vele jaren hier bij Gispén in goede gezondheid en tevredenheid toe.

Andere schaaftank voor de gereedschapsmakerij

De aloude vertrouwde sleschaafbank, die zoveel jaren in de gereedschapsmakerij heeft gestaan en waarop nagenoeg alle buigstempels geschaafd zijn, die we op de afkantpersen gebruiken om ons produkt te maken, is enkele weken geleden vervangen door een andere schaaftank.

Deze bank is niet nieuw, we hebben hem van Lips overgenomen, maar hij is wel stukken beter dan de oude, vooral wat betreft de bediening, die bij de vorige bijna helemaal met de hand geregeld en ingesteld moest worden. Deze bank is automatisch te verstellen op breedte en diepte.

Verder is hij groter wat betreft z'n slag, zodat ook werkstukken, die langer zijn dan twee meter geschaafd kunnen worden.

Ook is de teruggaande slag van deze bank sneller dan de slag waarin hij schaaft. Hiervoor is een sterke motor nodig om de bank van achteruit naar voren te laten lopen.

Veel dingen zijn verbeterd ten opzichte van de oude bank en als we van deze bank net zoveel gemak hebben als van de oude, dan is het een welbestede investering.

5 juni: C. van Diejen—J. van Breemen

24 juli: Th. van Gameren—W. Knuiman

28 oktober: W. C. M. Jansen—I. Cornelissen

10 april: M. van Akooy—G. Bierhof

4 september: J. Hoogerdijk—D. Koenhen

23 oktober: P. M. Paunussa—E. J. Soukotta

Misschien hebt u zich al eens afgevraagd waarom wij in De Fabrieksfluit van onze medewerkers wél de babies aan u voorstellen en niet hun bruid of bruidegom.

Aan goede foto's ontbreekt het zeker niet. Alleen kunnen wij niet elk bruidspaar zover krijgen dat ze die voor ons blad beschikbaar willen stellen.

Hoe dan ook — wij ruimen in dit laatste nummer van 1970 graag een pagina in voor het grootste deel van de Gispensbruidsparen van het voorbije jaar!

Even voorstellen (van links naar rechts):

Mej. P. Kalden, sedert 1 oktober werkzaam als adm. kracht in de afdeling Inkoop

Mej. M. Marlissa, sedert 19 oktober werkzaam als inpakster in de afdeling Centr. Mag.

Mevr. A. van Straalen, sedert 1 oktober werkzaam als telefoniste/receptioniste voor halve dagen

Mej. J. Dur, sedert 1 oktober werkzaam als adm. kracht in de afdeling Drukkerij

Mej. W. de Haas, sedert 12 oktober werkzaam als adm. kracht in de afdeling Drukkerij

De heer J. de Koning, sedert 26 oktober werkzaam als assistent in de afdeling Loonadministratie

27 november: C. van Zanten—A. Hey

Tafeltennisnieuws

Bij de senioren zijn de herfstkampioenen bekend en daarbij is Gispen lang niet slecht uit de bus gekomen.
Gispen 2 (1e klas) eindigde op de eerste plaats en ook Gispen 3 (2e klas) is als eerste gecindigd.

Bij de jeugd hebben we twee teams naar het kampioenschap kunnen voeren. Dank zij de ruime mogelijkheden die we in de sporthal hebben en vooral ook dank zij de middelen die Gispen ons geeft, zijn we weer in staat een grote jeugdafdeling op te bouwen. De resultaten zijn er dan ook naar.

Op 3 januari gaan we met een grote groep Gispen spelers(slers) deelnemen aan de Utrechtse kampioenschappen.

Woensdag 30 december organiseren we een groot klavcrjastournooi waarvoor alle personeelsleden van Gispen met een introductie zijn uitgenodigd. Wij als bestuur hopen op een groot aantal inschrijvingen van het personeel. Er zijn deze avond prachtige prijzen beschikbaar en we wensen U alvast een prettige kaartavond.

De Ned. Jeugdkampioenschappen die wij enkele weken geleden hebben georganiseerd op 18 tafels in de sporthal, zijn in alle opzichten bijzonder goed verlopen. De heer Mortier, hoofdbestuurder van de N.T.T.B. sprak na afloop z'n waardering uit over de goede organisatie van Gispen en hoopte ook in de toekomst weer een beroep op ons te mogen doen.

Tussen kerst en nieuwjaar worden de clubkampioenschappen weer gehouden om de Wim van den Berg trofee. We doen dit in twee groepen. In groep A zijn de sterken ingedeeld terwijl in groep B de mindere goden aan de tafel komen, dit om het voor iedereen aantrekkelijk te maken.

Aan wie voorzitter L. Bosch dit jaar de begeerde trofee gaat uitreiken is een volkomen open vraag zodat we van spannende wedstrijden verzekerd kunnen zijn.

Aan de fam. Van der Kroef hebben we een overcomplete tafel verkocht en er wordt intensief gespeeld daar in P. z'n garage; het zal ons dan ook teleurstellen als we daar volgend jaar geen compleet jeugdteam van overhouden.

Zoals U begrijpt is de club enorm actief en de Directie kan er dan ook van verzekerd zijn, dat de subsidie goed besteed wordt.

Namens ons bestuur wens ik alle personeelsleden graag een voorspoedig 1971 en we hopen ook volgend jaar weer op Uw sleun te mogen rekenen.

G. G. Toonen

Baby-ruil...

Het is al eens meer gebeurd:

In de drukkerij werden bij de opmaak van de vorige Fabrieksfluit ditmaal de babies van de families Van Veen, Den Hartog, Decarolis en Osvath allemaal van verkeerde bijschriften voorzien. En — een ongeluk komt zelden alleen — aan het anders zo vaakzame oog van de corrector is dit spelletje stuivertje-wisselen nog ontsnapt ook. We hebben de kleine zwerwers hier bij hun rechtmatige ouders terug gebracht.

Rivo Torto

Donderdag 3 december jl. was het weer zover. De pakjesavond voor de kinderen van Rivo-Torto. Door middel van Uw bijdrage welke f 369.79 opbracht, plus een bijdrage van de directie was het comité weer in staat om aan de wensen en verlangens van de kinderen tegemoet te komen.

Namens ons en de leiding van Rivo Torto heel hartelijk dank daarvoor.

Van het geheel is een kort filmpje gemaakt, om het 'achterland' (en dat zijn wij allemaal) tenminste iets hiervan te kunnen tonen. Belangstellenden hiervoor kunnen op Personeelszaken terecht.

Na het verschijnen van de vorige Fabrieksfluit en na de aankondigingen betreffende de collecte, bleek ons dat er mensen zijn die niet precies weten wat Rivo-Torto is en wat zij als instituut doet.

Met de leiding van dit instituut hebben wij de afspraak gemaakt dat enkele leden van onze krant een bezoek aan Nijmegen mogen brengen, zodat via hen, ook U volledig op de hoogte wordt gebracht.

Het comité

Dit zijn Petrus Hendrikus en Alexandra, tweeling van de Fam. P. Valk, geboren 1-11-1970

Personalia

In dienst:

16-11-70 M. Sahuleka, Afd. C. M./Mont.
23-11-70 Mej. J. de Jager, Afd. Stoff. II
26-11-70 A. H. Waasdorp, Afd. Plw. IV
30-11-70 Mej. H. Wammes, Afd. Orderadm.
30-11-70 J. M. v. Diejen, Afd. Mont. IV
1-12-70 M. M. Arab, Afd. Lakk. I
3-12-70 A. A. Azzouz, Afd. Bl. Mont. IV
7-12-70 C. v. Alfen, Afd. Exp.
7-12-70 D. J. Verkerk, Afd. C. M./Mont.
10-12-70 Fanoui Moh., Afd. Lakk. IV

Geboren:

30-11-70 Christel José Nanette Wilhelmina, dochter van de fam. J. Vermeulen

Gehuwd:

27-11-70 de heer C. v. Zanten (Werkvoorbereiding) met Mej. A. Hey

10-12-70 De heer P. Hol met Mej. D. Lam (Afd. Mech. Adm.)

Dankbetuigingen

Voor Uw gelukwensen en andere blikken van belangstelling, betoond bij ons huwelijk, betuigen wij U onze hartelijke dank.

J. van Krieken
S. van Krieken-den Hartog

Voor Uw hartelijke belangstelling, welke wij van U mochten ondervinden ter gelegenheid van ons huwelijk, betuigen wij U, mede namens onze ouders, hartelijk dank.

W. Jansen
I. Jansen-Cornelissen

Hiermede wil ik mede namens mijn vrouw, directie, personeelfonds, collega's van de afd. Werkvoorbereiding en bedrijfsbrandweer I en IV, en ook m'n vroegere collega's van de gereedschapmakerij en draaijerij, bedanken voor de mooie cadeaus en grote belangstelling die we ontvingen ter gelegenheid van ons huwelijk.

C. van Zanten
A. van Zanten-Hey

U hebt ons met de prachtige jas en de lijnetaart die U heeft toegezonden ter gelegenheid van de geboorte van onze zoon een groot genoegen gedaan. Mede namens mijn vrouw, betuig ik U dan ook hartelijke dank voor Uw vriendelijke attentie.

J. Loeanberi

Mede namens mijn echtgenote dank ik Personeelfonds, de afd. Planning en de heer H. de Ruiter voor de belangstelling en attenties gedurende mijn verpleging in het ziekenhuis.

Tb Samuels

Mede namens mijn vrouw allen nog hartelijk dank voor de spontane huldiging bij mijn 25-jarig jubileum en voor de mooie cadeaus die wij ter gelegenheid van dat feest mochten ontvangen. Het is een onvergetelijke dag voor ons geweest.

Kl. Hazendonk

Hiermede dank ik mede namens mijn vrouw directie, Personeelfonds en collega's van fabriek IV en de heer Carstens voor de betoonde belangstelling en mooie cadeaus, ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

C. J. Bussink

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, personeelfonds en collega's voor alle geschenken en de belangstelling die ik bij mijn 25-jarig jubileum heb ontvangen.

R. H. G. Knippenburg

Hierplaatsing:

Dit is Gerrit Jan, zoon v. d. Fam. J. H. v. Veen, geb. 1-7-1970

Hierplaatsing:

Dit is Nicolette Jolanda, dochter van de Fam. N. J. den Hartog, geb. 15-8-1970

Hierplaatsing:

Dit is Sergio, zoon v. d. Fam. D. Decarolis, geb. 15-8-1970.

Hierplaatsing:

Dit is Ronald Ferdinand Gerardus, zoon v. d. Fam. F. Osvath, geb. 30-8-1970

Dit is Wilco, zoon van de Fam. R. Gerspach, geboren 16-9-1970

Dit is Johannes Lambertus Gerardus, zoon van de Fam. J. Loeanberi, geboren 5-10-1970

Dit is Renate Anthonia Suzan, dochter van de Fam. A. Th. Wammes, geboren 19-10-1970